

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

ภาพสะท้อนวัยรุ่นไทยในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช

พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

REFLECTION OF ADOLESCENTS IN THAI MOVIES FROM
GTH CO., LTD. FROM 2008-2011

CHEN CHEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภาพสะท้อนวัยรุ่นไทยในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช

พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

CHEN CHEN 554112

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ธิดา โมสิกรัตน์, กศ.ม.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อนวัยรุ่นในเนื้อหาของภาพยนตร์ไทยที่ผลิตโดยบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ และอิทธิพลของภาพยนตร์ไทยที่มีต่อสังคม จำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่ ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น หนีตามกาลิเลโอ บ้านฉันทลกไว้ก่อนวัยรุ่นพันล้าน และซักซี้ดห่วยขั้นเทพ โดยนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่าภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอชทั้ง ๕ เรื่อง มีเนื้อหาสะท้อนภาพวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ๑) ในด้านชีวิต วัยรุ่นทั้งในระยะวัยช่วงต้น ช่วงกลาง และช่วงปลาย ชอบทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนและต้องการความสนุกสนานในชีวิต มีความอยากรู้อยากเห็น จะชอบทดลองสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ๒) ในด้านความคิด วัยรุ่นกล้าคิดและกล้าแสดงออกในด้านความรัก และจะให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของตน ๓) ในด้านความสัมพันธ์ วัยรุ่นห่างเหินจากพ่อแม่ มีโลกส่วนตัวสูงและมักจะต่อต้านความคิดของพ่อแม่ ต้องการมีกลุ่มเพื่อนและได้รับความสนใจจากเพื่อน มักเชื่อเพื่อน และทำตามเพื่อน ๔) ในด้านการใช้ภาษา วัยรุ่นจะใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มที่เป็นคำแสลงและภาษาต่ำ

ภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอชทั้ง ๕ เรื่อง มีอิทธิพลต่อสังคมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ๑) ความเข้าใจลักษณะของวัยรุ่นว่าวัยรุ่นมีบุคลิกภาพที่ต้องการความเป็นอิสระและทุกคนควรจะให้ ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น ๒) การตระหนักถึงปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งด้านการปฏิบัติ ต่อผู้อื่นและการทำตามค่านิยม ๓) ให้แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพที่ดีและความขัดแย้งในกลุ่มวัยรุ่น ๔) ให้ความบันเทิงในด้านเนื้อหาและภาษา

คำสำคัญ: ภาพสะท้อน วัยรุ่น ภาพยนตร์ไทย อิทธิพล

REFLECTION OF ADOLESCENTS IN THAI MOVIES FROM GTH CO., LTD. FROM 2008-2012

CHEN CHEN 554112

MASTER OF ARTS (COMMUNICATIVE THAI AS A SECOND LANGUAGE)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: THIDA MOSIKARAT, ED.M.

ABSTRACT

The objective of this research was to study and analyze the reflections of adolescents delineated in Thai films produced by GMM Tai Hub Co., Ltd. (GTH) during 2008 – 2011 (B.E. 2551 – 2554). The study is based upon the approach of descriptive analysis employed to the contents of five films: Pid-Term-Yai-Hua-Jai-Wa-Woon (Hormones), Nee-Tarn Galileo (Dear Galileo), Ban-Chan-Talok-Wai-Gorn (The Little Comedian), Wai-Roon-Pan-Larn (Top Secret), and Suck Seed Huay-Kan-Thep (Suck Seed).

The result of the study reveals that these five GTH films portrayed the lifestyles of teenagers in four dimensions: ways of living, thoughts, relationships, and uses of language. 1) In the depiction of adolescent lifestyles, teenagers among the time of early, middle, and late adolescence prefer group activities with their friends and indulge themselves on entertainment in life. They are curious to explore and try new, strange things. 2) As for thoughts, youth people express their ideas and love openly. For them, dreams are to be emphasized and realized. 3) In the field of relationships, adolescents distance themselves from their parents. They wallow in their own private realm and act in contradiction to their parents' need. Friends and their attention from friends are priority and they are often yieldingly induced by their company. 4) Lastly, in terms of language uses, teenagers speak slang terms and vulgar language.

Thus, these five GTH movies have an influence upon society in many facets: 1) the claims to the understanding of adolescents who prioritize individuality and a growing interest among their dreams and needs. 2) The realization of teenagers' behavior both in their interaction with other people and their compliancy to social values. 3) The acknowledgement to the relationship and conflicts among the teenagers. 4) The entertainment in terms of contents and languages.

Keywords: reflections, adolescents, Thai films, effect

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และ รองศาสตราจารย์ดา โมสิกรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา และคำแนะนำในการแก้ไขรายงานการวิจัย รวมทั้งให้กำลังใจ จนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร และ รองศาสตราจารย์ดา โมสิกรัตน์ คณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยในการเดินทางมาศึกษาเล่าเรียนในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงพากเพียรเรียนจนสำเร็จการศึกษา

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ครูโรงเรียนยอแซฟอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครูณภวารณ หงษ์มณี ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา และช่วยเหลือในด้านวัฒนธรรมไทย-จีนตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทั้ง ๒๓ คนในชั้นเรียน สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ได้ให้กำลังใจและช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

CHEN CEHN

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๓ สมมุติฐานของการวิจัย	๔
๑.๔ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๕
๑.๕ ขอบเขตของการวิจัย	๕
๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๖
๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย	๖
๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๗
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม	๘
๒.๑.๑ อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวรรณกรรม	๘
๒.๑.๒ ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรม	๑๐
๒.๑.๓ อิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อสังคม	๑๐
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์	๑๒
๒.๒.๑ ความสัมพันธ์เกี่ยวกับภาพยนตร์กับวรรณกรรม	๑๒
๒.๒.๒ บทบาทและอิทธิพลของภาพยนตร์	๑๓
๒.๓ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัยรุ่นและปัญหาของวัยรุ่น	๑๔
๒.๓.๑ ลักษณะของวัยรุ่น	๑๔
๒.๓.๒ ปัญหาของวัยรุ่นทั้งร่างกายและจิตใจ	๑๗
๒.๔ ความรู้เกี่ยวกับประวัติของบริษัททีไอเอช	๑๘
๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๙
๒.๕.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม	๑๙
๒.๕.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวกับวัยรุ่นในสื่อประเภทต่าง ๆ	๒๑

	๒.๕.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย	๒๔
บทที่ ๓	ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔	
๓.๑	ภาพสะท้อนชีวิตของวัยรุ่น	๒๗
๓.๑.๑	ชีวิตวัยรุ่นช่วงต้น	๒๗
๓.๑.๒	ชีวิตวัยรุ่นช่วงกลาง	๓๐
๓.๑.๓	ชีวิตวัยรุ่นช่วงปลาย	๓๒

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๓.๒	ภาพสะท้อนด้านความคิดของวัยรุ่น	๓๖
๓.๒.๑	วัยรุ่นกับความรัก	๓๖
๓.๒.๒	วัยรุ่นกับความคิดฝัน	๔๒
๓.๓	ภาพสะท้อนด้านมนุษยสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น	๕๐
๓.๓.๑	ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่	๕๐
๓.๓.๒	ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อน	๕๓
๓.๔	ภาพสะท้อนด้านการใช้ภาษาของวัยรุ่น	๕๗
๓.๔.๑	การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นหรือคำแสลง	๕๘
๓.๔.๒	การใช้ภาษาต่ำ	๖๘
บทที่ ๔	อิทธิพลของภาพยนตร์ไทยของบริษัททีไอเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ที่มีต่อสังคม	
๔.๑	ความเข้าใจลักษณะของวัยรุ่น	๗๓
๔.๑.๑	ความเข้าใจบุคลิกภาพของวัยรุ่น	๗๓
๔.๑.๒	การให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น	๗๔
๔.๒	การตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น	๗๗
๔.๒.๑	ปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่น	๗๗
๔.๒.๒	ปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นด้านการทำตามค่านิยม	๗๙
๔.๓	แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในกลุ่มวัยรุ่น	๘๒
๔.๓.๑	ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งในกลุ่มวัยรุ่น	๘๒
๔.๓.๒	ความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มวัยรุ่น	๘๕
๔.๔	การให้ความบันเทิง	๘๗
๔.๔.๑	ความบันเทิงด้านเนื้อเรื่อง	๘๗
๔.๔.๒	ความบันเทิงด้านภาษา	๙๑
บทที่ ๕	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๙๔
๕.๒	อภิปรายผลการวิจัย	๙๕
๕.๓	ข้อเสนอแนะ	๙๗
บรรณานุกรม		๙๘

ภาคผนวก

๑๐๒

ประวัติผู้เขียน

๑๐๘

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วรรณกรรมเป็นเครื่องมือสื่อสารความรู้สึคนึกคิด ถ่ายทอดจินตนาการและแสดงออกเป็นศิลปะที่งดงาม การศึกษาหรืออ่านวรรณกรรมแต่ละชนิดทำให้ผู้อ่านเห็นถึงสภาพสังคม วัฒนธรรม การเมือง หรือเศรษฐกิจของยุคสมัยนั้น วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (๒๕๑๔ : ๑๔๑) ได้กล่าวว่า วรรณกรรมเขียนโดยมีรูปแบบเป็นบทกวีนิพนธ์ ร้อยกรอง และข้อเขียนที่ใช้ภาษาร้อยแก้ว มีเนื้อหาและความหมาย วรรณกรรมประกอบด้วย บทความ สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น เรียงความ บทละคร รวมทั้งวรรณกรรมที่นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ โทรทัศน์ ซึ่งเรียกว่า บทภาพยนตร์ บทโทรทัศน์ เป็นต้น นอกจากนี้ วรรณกรรมยังรวมถึงข้อเขียนอื่น ๆ ที่สามารถสื่อความหมายได้ ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า General Literature วรรณกรรมจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารความรู้สึคนึกคิดถ่ายทอดจินตนาการและแสดงออกอย่างประณีตงดงามเทียบเท่างานศิลปะอื่น ๆ

การศึกษาหรืออ่านวรรณกรรมแต่ละเรื่องทำให้ผู้อ่านมองเห็นสภาพสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ของยุคสมัยที่ผู้ประพันธ์ได้สะท้อนผ่านมุมมองของตนออกมา รวมทั้งทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึคนึกคิดของผู้คนที่ติดต่อสภาพการณ์เหล่านั้นด้วย ดังเช่น การศึกษาวรรณกรรมเพื่อทำความเข้าใจสังคมในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนได้สะท้อนไว้ในผลงานวรรณกรรม เช่น การศึกษาเรื่องวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมและแนวคิดทางสังคมที่ปรากฏในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (๒๕๕๑) การศึกษาดังกล่าวพบว่าผู้แต่งได้สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนในสังคม เป็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนในวงการต่าง ๆ และปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม รวมถึงความเชื่อความศรัทธาของประชาชน วัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ และการศึกษาเรื่องภาพสะท้อนจากบันเทิงคดีของไทยในช่วง พ.ศ. ๒๔๑๗ - ๒๔๕๓ การศึกษาดังกล่าวพบว่าข้อมูลส่วนหนึ่งในเรื่องเป็นข้อมูลจริงมีภาพสะท้อนของสังคมปรากฏอยู่ ๔ ด้าน คือ ด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ การศึกษา และด้านสังคม ดังนั้น วรรณกรรมจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์แทบทุกด้าน มีการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรม ซึ่งสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า สังคมมนุษย์ที่เจริญมีอารยธรรม และเทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของวรรณกรรมทั้งสิ้น วรรณกรรมต่างมีบทบาท ความสำคัญ และอิทธิพลไม่มากนักน้อย (วรรณกรรมกับวรรณคดี. ๒๕๕๑ : ออนไลน์)

ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมที่เป็นไปอย่างแน่นแฟ้น ดังที่ ตรีศิลป์ บุญขจร (๒๕๔๒ : ๗) กล่าวว่า “วรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนของสังคม สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมหรือนักเขียน เพราะนักเขียนอยู่ในสังคมย่อมได้รับอิทธิพลจากสังคม ทั้งด้านวัฒนธรรม ขนบประเพณี ศาสนา ปรัชญาและการเมือง ขณะเดียวกันวรรณกรรมหรือนักเขียนก็ย่อมมีอิทธิพลต่อสังคมทั้งด้าน

อิทธิพลภายนอกและอิทธิพลภายใน” นอกจากสังคมมนุษย์เป็นต้นกำเนิดของวรรณกรรม ทำให้ นักเขียนนำสิ่งที่ได้ยิน ได้เห็น ได้สัมผัสรอบ ๆ ตัวเป็นวัตถุดิบไปสร้างสรรค์ ถ่ายทอดความคิดของ นักเขียนออกมาแล้ว วรรณกรรมยังมีอิทธิพลต่อสังคมอย่างมาก

นอกจากนี้ วรรณกรรมเป็นผลผลิตทางสังคมและสะท้อนภาพสังคม วรรณกรรมจึงไม่เป็น เพียงเครื่องมือแสดงความเป็นจริงทางสังคม แต่เป็นส่วนสำคัญของการกำหนดความเป็นไปของสังคม และขณะเดียวกันก็มีความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงสังคมด้วย วรรณกรรมจะแสดงให้เห็นบรรทัดฐาน ทางสังคม วิถีชีวิต ค่านิยม และความคาดหวังในสังคม สามารถอนุมานจากทัศนคติ และพฤติกรรม ของตัวละคร ภาพยนตร์สร้างจากวรรณกรรมดังกล่าวก็จะสะท้อนภาพของตัวละครในสังคมได้อย่าง ชัดเจนเช่นกัน

ภาพยนตร์เป็นศิลปะชั้นสูงที่สร้างขึ้นจากวรรณกรรม เป็นสื่อที่ให้ทั้งความสนุกสนาน ความบันเทิงแก่กลุ่มคน ผู้สร้างภาพยนตร์มักจะเลือกบทภาพยนตร์ที่เขียนสภาพสังคมสะท้อนใน เรื่องราว จากแนวคิดของ เยาวนันท์ เชษฐรัตน์ (๒๕๓๐ : ๓๑๖) ซึ่งให้เห็นว่า บทภาพยนตร์คือ เรื่องราวที่เล่าด้วยการเขียนภาพและถ้อยคำสนทนาตามขอบเขตของโครงสร้างทางการแสดง บท ภาพยนตร์มีความสำคัญในแง่ที่เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการผลิตหรือสร้างภาพยนตร์ ภาพยนตร์จึง เป็นสื่อที่มีบทบาทความสำคัญไม่น้อย ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์ได้หลุดพ้นจากโลกแห่งความเป็นจริง และ เข้าไปมีชีวิตในอีกโลกหนึ่งตามภาพเคลื่อนไหวในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (๒๕๔๕ : ๒๙๘) กล่าวว่า ผู้ชมภาพยนตร์รับรู้ความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านทาง ตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกรักโกรธเกลียด แค้นชิงชัง สงสาร ฯลฯ การนำเสนออารมณ์เหล่านี้เอง ที่ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์รู้สึกว่าตัวเองได้เข้าไปมีส่วนร่วมในภาพยนตร์ โดยสวมบทบาทและร่วมรู้สึกไป กับนักแสดงในเรื่อง สอดคล้องกับ จำเริญลักษณ์ ธนะวงษ์น้อย (๒๕๔๘ : ๗๐) ที่กล่าวว่า ภาพยนตร์เป็น นักสื่อสารมวลชนชั้นเลิศที่สามารถทำให้ผู้คนบนโลกมีอารมณ์ร่วม เปิดโลกความคิดใหม่ ๆ มีผลต่อคน ที่ได้ชมไม่มากนักน้อย ทำให้หลายคนได้ใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดแนวความคิดทางสังคมและการเมือง นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังเป็นสื่อที่มีบทบาทเป็นผู้แปลและถ่ายทอดความเป็นจริงในธรรมชาติที่เกิดขึ้น และสร้างขึ้นตามความพอใจของผู้ผลิตหรือตามความนิยมของผู้ชม

ดังนั้นภาพยนตร์จึงถือเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง เพราะภาพยนตร์สร้างขึ้นจากวรรณกรรม เนื้อเรื่องของภาพยนตร์นำมาจากนวนิยาย แต่ภาพยนตร์เป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่ถ้อยคำ ไม่สามารถสื่อได้ตามลักษณะของวรรณกรรม แต่ภาพยนตร์ที่ทำให้ผู้ชมได้เข้าใจเรื่องราวได้รวดเร็วตรงกับความเป็นจริงและตรงกับเจตนารมณ์ของผู้สร้างภาพยนตร์ ดังที่ วรรณณี สารานูเวทย์ (๒๕๓๙ : ๑๓๗) กล่าวว่า ในขณะที่วรรณกรรมใช้ภาษาบรรยายเรื่องราว บอกสิ่งที่ตัวละครคิดและการกระทำ รวมทั้งบทสนทนาวรรณกรรมใช้คำในการพรรณนาสิ่งต่าง ๆ ส่วนภาพยนตร์ได้ใช้ภาพแสดงให้เห็นการ นำเสนอความคิดของสื่อทั้งสองไม่ได้เป็นในรูปนามธรรม แต่แบ่งเป็นบทเป็นตอนเป็นฉากอย่างชัดเจน

ภาพยนตร์จึงสามารถเสนอความหมายที่ต้องตีความอย่างลุ่มลึก จึงกล่าวได้ว่าภาพยนตร์มีความดีเด่นยิ่งกว่าวรรณกรรม เพราะว่า “ภาพยนตร์หนึ่งภาพมีค่ามากกว่าคำพันคำ”

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (๒๕๔๗ : ๒) กล่าวว่า การชมภาพยนตร์ก็เช่นเดียวกับการอ่านวรรณกรรม ผู้ชมภาพยนตร์ได้รับความบันเทิงและมีความพอใจจากภาพยนตร์ ดังที่ ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ภาพยนตร์ไทยพัฒนาการผลิตให้เป็นสากลได้รับการยอมรับจากผู้ชมมากขึ้นยังสามารถสร้างรายได้อันน่าพึงพอใจในประเทศ อีกทั้งยังสามารถทำรายได้ในต่างประเทศด้วย และคนไทยนิยมชมภาพยนตร์มากขึ้น ภาพยนตร์เป็นความบันเทิงเช่นเดียวกับวรรณกรรมบันเทิงคดี โดยมีความสัมพันธ์กับสังคม และมีวิธีผลิตหรือสร้างสรรค์ผลงานในทำนองเดียวกันด้วยซึ่งภาพยนตร์ก็มีอิทธิพลต่อสังคมเช่นเดียวกันดังที่ ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์ (๒๕๔๖ : ๔๗-๕๔) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์ไทยเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม รูปแบบการดำเนินชีวิตในสังคมไทยมาหลายยุคหลายสมัย และมีบทบาทและอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคมเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านความบันเทิง การศึกษา ด้านค่านิยมของบุคคลและคนในสังคม และทางด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ จึงจัดได้ว่าภาพยนตร์ไทยเป็นสินค้าวัฒนธรรมของประเทศ

จีรบุญ ทัศนบรรจง (๒๕๓๔ : ๕) อธิบายว่า รูปแบบหลักของการจัดทำเนื้อหาของภาพยนตร์ ก็คือการเล่าเรื่องโดยมีบทกำหนดไว้ องค์ประกอบทั้งหมดที่ใช้ในการเล่าเรื่องนี้ จะผูกเป็นเรื่องราวด้วยกัน ประเด็นปัญหาที่ถูกหยิบยกขึ้นมาและปัญหาในเนื้อหาของภาพยนตร์ และสถานการณ์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ต้องถูกคลี่คลายในตอนจบ ซึ่งผู้ชมต้องการให้ได้รับความพอใจจากการชมเรื่องราวดังกล่าวมากที่สุด และความไม่พึงพอใจควรลดให้น้อยที่สุด จึงกล่าวได้ว่าภาพยนตร์มีเทคนิคการสร้าง โดยสะท้อนสภาพสังคมและมีบทบาทในการสร้างความบันเทิง เป็นเรื่องราวที่มีผลต่ออารมณ์ ความรู้สึกของผู้ชม รวมทั้งการสร้างตัวละครที่ไม่ได้ถูกต้อง ดึงดูด สังคมไม่ยอมรับ เช่น ภาพยนตร์ที่มีเรื่องราว เช่น ปัญหา อาชญากรรม ปัญหาของวัยรุ่นหรือปัญหาของครอบครัว แต่ในตอนจบเรื่องจะคลี่คลายเรื่องราวไปในทางที่ดีเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกพึงพอใจ

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (๒๕๓๙ : ๑๓-๑๐๕) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต พฤติกรรมในวัยนี้จะมีผลกระทบต่อบุคคลในระยะยาวกว่าในช่วงวัยอื่น ทั้งด้านการเรียน การทำงาน การใช้ชีวิต ความสับสนในบทบาทที่ชัดเจนของตนเอง วัยรุ่นจึงเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง เป็นวัยแห่งปัญหา แห่งจินตนาการ เป็นวัยที่ต้องการให้ผู้ใหญ่ยอมรับ เป็นวัยที่ต้องการค้นพบความถนัดความสนใจของตนเองอย่างแท้จริง ในขณะที่เดียวกันก็มีความเจริญเติบโตทางสมอง เด็กวัยรุ่นยังมีความต้องการทางด้านจิตวิทยาหรือมีความต้องการทางด้านจิตใจซึ่งไม่มีที่สิ้นสุด เช่น ต้องการเป็นเจ้าของในสิ่งของต่าง ๆ ต้องการความสำเร็จ ต้องการความมั่นคงในความรัก ต้องการมีประสบการณ์ใหม่ ๆ ลักษณะของวัยรุ่นดังกล่าว สอดคล้องกับคำอธิบายของ อนุชา ม่วงใหญ่ (๑๕๕๓ : ๒-๑๔) ที่กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมทั่วไปของวัยรุ่นว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

อย่างรวดเร็ว มีความอยากรู้อยากเห็น มีความคิดริเริ่ม มีการคิดที่มีเหตุผลและปรับตัวตลอดจนมีความสามารถในการนำตนเอง มีความหลากหลายทางอารมณ์ ตลอดจนมีพฤติกรรมทางสังคม ทั้งสุภาพเรียบร้อย มีอุดมคติในเรื่องต่าง ๆ เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงและได้รับอิทธิพลจากตะวันตก ทำให้มีปัญหาทางพฤติกรรมที่เกิดผลกระทบต่อผู้อื่นและสังคม

ผู้ชมภาพยนตร์ส่วนใหญ่คือวัยรุ่น ภาพยนตร์สามารถตอบสนองความต้องการบางอย่างที่เป็นลักษณะเฉพาะวัย โดยเฉพาะลักษณะนิสัยอยากรู้อยากเห็น ต้องการความแปลกใหม่ มีความพึงพอใจทางด้านอารมณ์ ชอบความตลกคะนองอย่างไม่ถูกกาลเทศะ ดังเหตุผลที่ จีระบุญย์ ทัศนบรรจง (๒๕๓๔ : ๔) กล่าวว่า ผู้สร้างภาพยนตร์คำนึงถึงวิถีชีวิต พฤติกรรม เหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น และวัฒนธรรมบางอย่างที่ปรากฏในสังคมในสมัยนั้นนำมาสร้างภาพยนตร์ที่ผู้ชมวัยรุ่นนิยมชม ด้วยเหตุที่วัยรุ่นเป็นผู้รับสารกลุ่มใหญ่ที่สุดของภาพยนตร์ไทย จึงทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่สร้างภาพยนตร์เพื่อสนองความต้องการของตลาด ภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จทางรายได้ส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัยรุ่นทั้งสิ้น

ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นดังที่ ประสาร ทิพย์ธารา (๒๕๓๑ : ๒๑) กล่าวว่า วัยรุ่นมีบุคลิกลักษณะเด่นชัดแล้วและความเครียดทางอารมณ์ก็มีมากขึ้น เด็กวัยรุ่นมีความสนใจในภาพยนตร์มากสามารถแปลความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในภาพยนตร์ได้ เมื่อเด็กอายุ ๑๖ ปีถึง ๑๗ ปีวัยรุ่นจะมีทัศนคติใหม่ต่อภาพยนตร์และเข้าใจเรื่องในภาพยนตร์ดีกว่าเด็กเล็ก ภาพยนตร์จึงสร้างความประทับใจแก่วัยรุ่นได้มากกว่าเด็กเล็ก

ดังกล่าวแล้วว่า ภาพยนตร์สร้างขึ้นโดยดัดแปลงจากวรรณกรรมแล้วเขียนเป็นบทภาพยนตร์ โดยใช้กลวิธีการเล่าเรื่องราวผ่านบทบาทและการกระทำของตัวแสดง ประกอบกับองค์ประกอบอื่น ๆ ของการสร้างภาพยนตร์เช่น การแสดง บทสนทนา ภาพเคลื่อนไหวและเสียงเป็นต้น และความนิยมของกลุ่มผู้ชม จึงกล่าวได้ว่าภาพยนตร์มีความสัมพันธ์กับสังคม จึงพบได้เสมอว่าภาพยนตร์ถ่ายทอดเรื่องราว ข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมืองที่สำคัญ ความขัดแย้ง รวมทั้งปัญหาของคนในสังคม หากสังคมมีความขัดแย้งในด้านต่าง ๆ และมีปัญหาที่สำคัญคือปัญหาวัยรุ่น เพราะว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม จีระบุญย์ ทัศนบรรจง (๒๕๓๔ : ๘) กล่าวว่า ภาพยนตร์ได้สะท้อนปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งแสดงออกเป็นปัญหาพฤติกรรมได้หลายประการและปัจจุบันปัญหาของวัยรุ่นมีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม

จากแนวคิดของการสร้างภาพยนตร์ที่คล้ายคลึงกับการเขียนวรรณกรรม มีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์กับสังคม และความนิยมดูภาพยนตร์ดังกล่าวขึ้นต้น ผู้วิจัยในฐานะชาวต่างชาติ (คนจีน) จึงสนใจศึกษาวิจัยภาพยนตร์ไทยที่สะท้อนภาพสังคมในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ได้รับการถ่ายทอดในภาพยนตร์ไทยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕ จะทำให้เข้าใจได้ว่าภาพยนตร์ไทยในฐานะที่

เป็นประเภทหนึ่งของวรรณกรรม จะมีบทบาทเช่นเดียวกับวรรณกรรมที่มีอิทธิพลต่อสังคมและสังคม
อีกทั้งยังเข้าใจได้อีกว่า สื่อสารมวลชนประเภท ภาพยนตร์ก็ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ค่านิยม
คุณธรรมของสังคมด้วยเช่นกัน

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัททีไอเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕
๒. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของภาพยนตร์ไทยของบริษัททีไอเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ ที่มีต่อ

สังคม

๑.๓ สมมุติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมุติฐานดังต่อไปนี้

๑. ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ แสดงให้เห็นถึงชีวิตวัยรุ่นในช่วงต้น ช่วงกลางและช่วงปลาย ความคิดของวัยรุ่นที่เกี่ยวกับความคิดฝันและความรัก มนุษยสัมพันธ์ของวัยรุ่นระหว่างพ่อแม่และเพื่อน ตลอดจนจนถึงการใช้ภาษาในกลุ่มวัยรุ่น

๒. ภาพยนตร์ไทยที่เกี่ยวกับวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ มีอิทธิพลต่อสังคมในด้านการเข้าใจบุคลิกลักษณะของวัยรุ่น ตระหนักถึงปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่น ให้แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในกลุ่มวัยรุ่นและให้ความบันเทิงทั้งเนื้อเรื่องและภาษา

๑.๔ กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ๒ ด้านดังนี้

๑. แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม

วรรณกรรมมีความสัมพันธ์กับสังคม เปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมของยุคสมัยให้เห็นได้อย่างชัดเจน ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ทั้งนี้เพราะว่านักเขียนวรรณกรรมเป็นส่วนหนึ่งอยู่ในสังคม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากค่านิยม ประเพณีวัฒนธรรม จารีตประเพณีของสังคม วรรณกรรมไม่เพียงแต่เป็นหนังสือที่บันทึกประวัติศาสตร์ธรรมดา หากแต่ยังสะท้อนให้เราเห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ ค่านิยม และด้านอื่น ๆ ของสังคมไปด้วย

๒. แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับภาพยนตร์

ภาพยนตร์เป็นส่วนหนึ่งของวรรณกรรม วรรณกรรมจะใช้ภาษาบรรยายเรื่องราว บอกสิ่งที่ตัวละครคิดและการกระทำรวมทั้งบทสนทนา ภาพยนตร์ใช้ภาพแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตและปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม สร้างขึ้นโดยดัดแปลงจากวรรณกรรมแล้วเขียนเป็นบทภาพยนตร์ โดยใช้กลวิธีการเล่า

เรื่องราวผ่านบทบาทและการกระทำของตัวแสดง ประกอบกับองค์ประกอบอื่น ๆ ของการสร้างภาพยนตร์และความนิยมของกลุ่มผู้ชม จึงกล่าวได้ว่าภาพยนตร์มีความสัมพันธ์กับสังคม

๓. แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์กับสังคม

ภาพยนตร์เป็นแหล่งเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมืองที่สำคัญ มีสาระทั้งสร้างความบันเทิง สร้างความสุขให้แก่ประชาชน ภาพยนตร์สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และสรรพวิทยาการทุกด้าน สามารถถ่ายทอด เผยแพร่ และศึกษาการยอมรับและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันระหว่างคนไทยกับคนไทย คนไทยกับชาวต่างประเทศ ทำให้เข้าใจกัน ยอมรับ สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และสร้างสันติสุขมาสู่มวลมนุษยชาติ

๑.๕ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

๑. ผู้วิจัยคัดเลือกภาพยนตร์ที่สะท้อนเรื่องราวของวัยรุ่น โดยได้รับความนิยมและมีรายได้ ๓๐ ล้านขึ้นไป ผลิตโดยบริษัทสร้างภาพยนตร์ไทยที่มีนโยบายและเป้าหมายการผลิตเพื่อกลุ่มผู้ดูที่เป็นวัยรุ่นโดยเฉพาะ คัดเลือกได้บริษัททีโอเอ ซึ่งมีนโยบายและเป้าหมายการผลิต “หนังไทยในกระแสหลัก” ได้ผลิตภาพยนตร์วัยรุ่นทุกปี มีจำนวนมากกว่าบริษัทอื่น ๆ ในช่วง พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ได้แก่ ภาพยนตร์ต่อไปนี้

- ๑) ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น ผลิตปี พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๒) หนีตามกาลิเลโอ ผลิตปี พ.ศ. ๒๕๕๒
- ๓) บ้านฉัน...ตลกไว้ก่อน ผลิตปี พ.ศ. ๒๕๕๓
- ๔) วัยรุ่นพันล้าน ผลิตปี พ.ศ. ๒๕๕๕
- ๕) ซัก ซี้ด ห่วยขั้นเทพ ผลิตปี พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. การศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์ทั้ง ๕ เรื่องผู้วิจัยศึกษาภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทย ซึ่งเผยแพร่ทางเว็บไซต์ ยูทูบ (youtube) แล้วผู้วิจัยบันทึกเรื่องราวเป็นข้อความเพื่อใช้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่องนี้มีการนิยามคำศัพท์เฉพาะดังนี้

๑. ภาพสะท้อน หมายถึง สภาพของสังคมที่ถ่ายทอดไว้ในภาพยนตร์ เช่น ค่านิยม เหตุการณ์ วัฒนธรรม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ อาชีพ การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นในสังคม เป็นต้น

๒. ภาพยนตร์ไทย หมายถึง สื่อสารมวลชนประเภทบันเทิง ที่ใช้กระบวนการบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้แสดงส่วนใหญ่เป็นคนไทยลงบนแผ่นฟิล์ม โดยอาศัยกล้องภาพยนตร์และฉายด้วยเครื่องฉายไปยังจอ ทำให้ปรากฏภาพเคลื่อนไหวเหมือนกับของจริงที่ได้บันทึกไว้ทุกประการ

๓. วัยรุ่น หมายถึงบุคคลที่อยู่ในช่วงอายุ ๑๓-๒๑ ปีเป็นวัยที่อยู่ในระยะของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย มีลักษณะที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ได้ มีการพัฒนาทางจิตใจจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จึงเป็นวัยที่ต้องช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยตนเองเป็นสำคัญ

๔. บริษัทจีทีเอช หมายถึงบริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์ไทย ได้วางเป้าหมายผลิตหนังไทยใน “กระแสหลัก” และเป็นหนังที่สร้างความพึงพอใจให้กับมวลชน เป็นภาพยนตร์ไทยที่ได้รับความนิยมอย่างมากเป็นอันดับหนึ่ง จากคนในสังคมเมืองและกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีหัวคิดทันสมัย

๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้เขียนดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม และภาพยนตร์กับสังคม เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย

๒. ศึกษาลักษณะและแนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. ศึกษานโยบายการผลิตภาพยนตร์และเนื้อหาเรื่องโดยย่อของภาพยนตร์ไทยที่เกี่ยวข้องวัยรุ่นในปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ ของบริษัทสร้างภาพยนตร์ต่าง ๆ

๔. ผู้วิจัยคัดเลือกภาพยนตร์ของบริษัทจีทีเอชที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่นจำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่

๑) “suck seed ห่วยขั้นเทพ”

๒) “วัยรุ่นพันล้าน”

๓) “บ้านฉัน...ตลกไว้ก่อน”

๔) “ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น”

๕) “หนีตามกาลิเลโอ”

๕. วิเคราะห์ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑- ๒๕๕๕

๖. วิเคราะห์อิทธิพลของภาพยนตร์ของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕

๗. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

๑. ทำให้เข้าใจวิถีชีวิตของภาพสะท้อนวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

๒. ทำให้เข้าใจถึงอิทธิพลภาพยนตร์ไทยในช่วง พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ ที่มีต่อสังคม
๓. ทำให้เข้าใจถึงแนวคิดของการสร้างภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวเคราะห์ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางและทฤษฎีในการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม
 - ๒.๑.๑ อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวรรณกรรม
 - ๒.๑.๒ ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรม
 - ๒.๑.๓ อิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อสังคม
 - ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์
 - ๒.๒.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์กับวรรณกรรม
 - ๒.๒.๒ บทบาทและอิทธิพลของภาพยนตร์
 - ๒.๓ ความเข้าใจวัยรุ่นและปัญหาของวัยรุ่น
 - ๒.๓.๑ ลักษณะของวัยรุ่น
 - ๒.๓.๒ ปัญหาของวัยรุ่นทั้งร่างกายและจิตใจ
 - ๒.๔ ความรู้เกี่ยวกับประวัติของบริษัทจีทีเอช
 - ๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - ๒.๕.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม
 - ๒.๕.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวกับวัยรุ่นในสื่อประเภทต่างๆ
 - ๒.๕.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย
- มีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม

นักวิจารณ์และนักวิชาการหลายคนได้สนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมในทุกยุคสมัย และได้แสดงความคิดที่สร้างสรรค์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมและสังคมหลากหลาย การศึกษาค้นคว้ามาเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ มีสาระโดยสรุปดังนี้

๒.๑.๑ อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวรรณกรรม

วรรณกรรมที่มีอิทธิพลต่อสังคมในด้านต่าง ๆ ดังที่นักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

วิทช์ คิวะศรียานนท์ (๒๕๑๔ : ๒๐๐) กล่าวว่า สังคมมีอิทธิพลต่อกวีตามความจริงแล้วถึงแม้ในแง่ศิลปะแท้ ๆ กวีก็ตกอยู่ใต้อำนาจของสังคม ดังจะเห็นได้ว่ากวีต้องใช้ภาษาเดียวกับที่สังคมใช้ก็

แสดงอิทธิพลของสังคมเสียแล้ว กวีจะพูดพลิกแพลงไปอย่างไรก็ตามแต่ใจตนนั้นไม่ได้ มิฉะนั้นผู้อื่นหรือสังคมจะไม่เข้าใจ วรรณคดีทำให้เป็นเพียงการแสดงความคิด ความเห็น ความรู้สึกของผู้แต่งออกมาตามอำเภอใจไม่ หากเป็นการแสดงความรู้สึกของตนให้สບอารมณ์ผู้อื่นหรืออย่างน้อยให้ผู้อื่นใจ วรรณคดีไม่ใช้การแสดงออก (expression) เท่านั้น เป็นการติดต่อ (communication) ด้วย นอกจากการใช้ภาษาเดียวกับสังคมแล้ว กวียังต้องยอมรับรูปทาบพจน์กลอนและแบบฉบับการประพันธ์ที่นิยมในครั้งนั้น ๆ ด้วย

ชวน เพชรแก้ว (๒๕๒๐ : ๔๐) ได้กล่าวว่า อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวรรณกรรมมีต่อนักเขียนจะปรากฏชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบวรรณกรรมสมัยเก่ากับสมัยใหม่ ในสมัยก่อนกวีอยู่ใน ราชสำนัก พระมหากษัตริย์เป็นผู้อุปถัมภ์ กวีจึงสะท้อนภาพสังคมของคนชั้นสูง เช่น มีตัวเอกเป็นพระมหากษัตริย์ทั้งสิ้น ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพ ต่อมาชีวิตสังคมเปลี่ยนแปลงไป นักเขียนสนใจเรื่องของสังคมมากขึ้น จึงถ่ายทอดลงในวรรณกรรม สังคมจึงส่งผลกระทบต่อ

ประอรรัตน์ บุรณมาตร์ (๒๕๒๘ : ๑๐) ได้กล่าวว่า ศิลปะวรรณกรรมเป็นผลผลิตชนิดหนึ่งของกวีหรือนักประพันธ์ ซึ่งย่อมเป็นหน่วยหนึ่งของครอบครัว ของอาชีพ ของชั้นวรรณะและของประเทศชาติ ฉะนั้น “กวี” ถึงจะคนเดียวก็เปรียบเสมือนสามคน คือนอกจากจะเป็นนักประพันธ์ช่างแต่งหนังสือแล้ว ยังเป็นหน่วยหนึ่งของคนรุ่นนั้นสมัยนั้น และพลเมืองอีกด้วย ดังนั้น นอกจากกวีจะพึงสำนึกในอาชีพนักประพันธ์ของตนแล้ว ยังมีความผูกพันในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของสังคมและพลเมืองของประเทศชาติ ซึ่งย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้นปัญหาเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม วรรณกรรมซึ่งที่จริงประกอบขึ้นจากชีวิต จึงจำเป็นต้องคล้อยตามสภาพเป็นไปของสิ่งเหล่านี้ สังคมของกวีมีธรรมชาติเช่นใด วรรณกรรมก็มีธรรมชาติเช่นนั้น สังคมนั้นเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการไปตามเหตุการณ์อย่างไรวรรณกรรมก็จะกล่าวถึงเหตุการณ์อย่างนั้น เรามักจะเห็นร่องรอยอิทธิพลของสังคมในวรรณกรรมเสมอจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม

รัฐจวน อินทรกำแหง (๒๕๓๙ : ๒๘-๓๓) ได้อธิบายแนวคิดของวรรณกรรมวิจารณ์ที่แสดงให้เห็นว่าศิลปะวรรณกรรมและสังคมมีความสัมพันธ์กัน โดยกล่าวว่า วรรณคดีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม จึงสะท้อนถึงชีวิตมนุษย์ที่อยู่ในสังคมเป็นสิ่งที่ต้องสัมผัสกับชีวิต สะท้อนชีวิตและสรูปบทเรียนให้กับชีวิตที่มีส่วนหนุนช่วยเปลี่ยนแปลง เพื่อสิ่งที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปของชีวิตมนุษย์ วรรณคดีจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความตามความเป็นจริง สำแดงออกซึ่งความเป็นจริง และบันทึกความเป็นจริง

ตรีศิลป์ บุญขจร (๒๕๔๒ : ๖) กล่าวว่า สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมหรือนักเขียน นักเขียนอยู่ในสังคมย่อมได้รับอิทธิพลจากสังคมทั้งด้านวัฒนธรรม ขนบประเพณี ศาสนา ปรัชญา เศรษฐกิจ และการเมือง

สรุปได้ว่า สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมในด้านต่าง ๆ งานวรรณกรรมสร้างขึ้นจากสภาพสังคมที่แท้จริงและแสดงความรู้สึกของตนให้สບอารมณ์ผู้อ่าน วรรณกรรมกับสังคมมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ การเคลื่อนไหวของสังคมและมีผลกระทบต่อวรรณกรรม โดยวรรณกรรมจะสะท้อนภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมในเรื่อง อันเนื่องจากผู้เขียนวรรณกรรมได้รับผลกระทบ

๒.๑.๒ ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรม

การศึกษาภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (๒๕๑๔ : ๒๐๓) กล่าวว่า ตั้งแต่ประเทศไทยมีข้อพิพาทกับอินโดจีนเกิดจนสงครามโลกครั้งที่ ๒ จะเห็นได้ว่าเรื่องราวในวรรณคดีเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักชาติ ตื่นตัวเรื่อง ที่แสดงความปรารถนาที่จะก้าวหน้าให้ทัดเทียมกับประเทศอื่น ความสำรวย ความนิยม ชีวิตอันรุ่งเรืองน้อยลงไป ไม่เหมือนกับในสมัยหนึ่งซึ่งเรื่องนวนิยายไม่ว่าจากปากกาของนักเขียนชั้นสูงหรือชั้นต่ำ สังคมที่รุ่งเรือง ตัวละครมีค่านิยมและฐานะร่ำรวย แตกต่างจากเนื้อหาวรรณคดีสมัยโบราณ แต่ไม่ว่าจะยุคสมัยใดวรรณกรรมก็เป็นภาพสะท้อนของสังคม

ประอรรัตน์ บุณมาตร์ (๒๕๒๘ : ๑๗) ได้กล่าวว่า วรรณกรรมเป็นสิ่งที่ฝังในสังคมมนุษย์ กล่าวคือ “เมื่อใดชนชาติหนึ่งเกิดความรู้สึกรักชาติ ความรู้สึกนี้ย่อมมีผลกระทบไปถึงวรรณคดีด้วย และเมื่อมาร้อยกรองเข้ารูปวรรณคดีแล้ว เราจะเห็นว่าความรักชาตินั้นแรงกล้ายิ่งขึ้นและมีอิทธิพลมากขึ้น ทั้งนั้นมีเหตุผลโน้มน้าวใจยิ่งขึ้นด้วย ทั้งนี้เพราะวรรณคดีเป็นรูปสำเร็จของภาษา เป็นภาษาที่ร้อยกรองไว้อย่างดีที่สุดแล้ว จึงเป็นที่ซาบซึ้งใจคนมากกว่าไปปลิวโฆษณา หรือปรากฏาส่งเสริมให้รักชาติโดยตรง

นอกจากนั้นการปลูกฝังความคิดทางการเมืองให้ประชาชนในชาติส่วนใหญ่มักจะใช้หนังสือ ปรัชญาหรือรัฐศาสตร์เนื่องจากคนที่อ่านหนังสือหรือปรัชญา หรือรัฐศาสตร์นั้นมีจำนวนเพียงพัน ๆ คน แต่คนที่อ่านวรรณคดี นิยายนิทานและบทกลอน ซึ่งก่อให้เกิดความสะเทือนใจมีจำนวนเป็นล้าน ๆ ยิ่งกว่านั้นสิ่งที่ผ่านความสะเทือนใจย่อมมีอิทธิพลต่อความรู้สึกความคิดของประชาชนในชาติ

ตรีศิลป์ บุญขจร (๒๕๔๒ : ๕) กล่าวว่า วรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนของสังคม เป็นภาพสะท้อนประสบการณ์ของผู้เขียนและเหตุการณ์ส่วนหนึ่งของสังคม วรรณกรรมจึงมีความเป็นจริงทางสังคมสอดแทรกอยู่ และอาจสะท้อนสังคมทั้งในด้านรูปธรรมและนามธรรม

อิงอร สุพันธุ์วนิช (๒๕๕๑ : ๑๐) กล่าวว่า จากสมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน วรรณกรรมได้ทำหน้าที่สะท้อนสังคมได้อย่างหลากหลายมุมมอง จากความสุข ความรัก กิเลสตัณหา อารมณ์ขัน ความงาม ความเปลี่ยนแปลงของสังคม วรรณกรรมเป็นงานเขียนจากคนสู่คน สะท้อนมุมมองหลากหลายของสังคม และจะเป็นเช่นนี้ไปตราบเท่าที่ยังมีสังคมและคนในสังคม

สรุปได้ว่า ภาพสะท้อนของสังคมที่ปรากฏในวรรณกรรมมีทั้งความเป็นจริงของสังคมโดยผู้แต่งจะจงใจหรือไม่ก็ตาม แต่ผู้อ่านก็ได้รับรู้มุมมองที่หลากหลายของสังคมทั้งในด้านรูปธรรมและนามธรรม จึงกล่าวว่าภาพสะท้อนของสังคมเป็นภาพจำลองที่ผู้แต่งถ่ายทอดผ่านจินตนาการและสร้างสรรค์เป็นผลงานวรรณกรรม

๒.๑.๓ อิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อสังคม

การศึกษาอิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อผู้อ่าน (สังคม) มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

วิภา กงกะนันทน์ (๒๕๓๓ : ๗๒) ได้กล่าวถึงสังคมและวัฒนธรรมว่า เป็นวัตถุประสงค์ประการหนึ่งที่กวีหรือนักประพันธ์เลือกมาปรุงแต่งให้เป็นวรรณคดี สังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อวรรณคดีมาก ประการแรกคือ ผู้สร้างวรรณคดีเป็นผลผลิตอย่างหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม ประการที่สอง ผู้อ่านก็เป็นผลผลิตอย่างหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรมด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับสังคมจึงใกล้ชิดกันจะแยกออกจากกันไม่ได้ และเป็นเรื่องที่นักศึกษาวรรณคดีจะต้องคำนึงถึงอยู่เสมอยิ่งเมื่อพิจารณาสังคมและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นแหล่งของวัตถุประสงค์แล้วเราจะพบว่าผู้เขียนบันเทิงคดีร้อยแก้วสมัยใหม่ โดยเฉพาะผู้เขียนเรื่องสั้นและนวนิยายมักนำวัตถุประสงค์มาจากวัฒนธรรมที่มีต่อตัวผู้เขียน

ตรีศิลป์ บุญขจร (๒๕๔๒) ได้กล่าวว่า วรรณกรรมหรือนักเขียนมีอิทธิพลต่อสังคม นักเขียนที่ยิ่งใหญ่นอกจากจะเป็นผู้มีพรสวรรค์ในการสร้างสรรค์วรรณกรรมให้มีชีวิตโน้มน้าวจิตใจผู้อ่านแล้วยังเป็นผู้มีทัศนะกว้างไกลกว่าธรรมดา อิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อสังคมนั้นมีทั้งด้านอิทธิพลภายนอกและอิทธิพลภายใน

พิชัย ศรีภูไฟ (๒๕๔๒ : ๕๗-๕๘) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมและเป็นผู้สร้างวรรณกรรมนั้น มนุษย์ ในสังคมหนึ่ง ๆ จะบันทึกเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมแต่ละยุคแต่ละสมัยเอาไว้อย่างละเอียด ดังนั้นวรรณกรรมจึงมีความสัมพันธ์กับสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หนังสือมีอิทธิพลในการเสริมสร้างทัศนคติต่อบุคคลในสังคม ซึ่งมีผลในการเปลี่ยนแปลงลักษณะสังคมได้ ในทางกลับกันสังคมก็มีอิทธิพลต่อ หนังสือเพราะนักเขียนซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมต้องใส่ใจในเหตุการณ์บ้านเมือง ดังนั้นความคิดเห็น ความรู้สึก ที่นักเขียนมีส่วนร่วมสมัยก็จะแสดงออกในเนื้อหาของหนังสือ หนังสือกับสังคมจึงมีบทบาทและอิทธิพลต่อกัน

สุจิตรา จรจิตร (๒๕๔๓ : ๓๓ -๓๘) ได้กล่าวว่าอิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อสังคมได้แก่

๑) ชี้นำสังคม วรรณกรรมประเภทคำสอน ศาสนา หรือสุภาษิต จะมีอิทธิพลต่อค่านิยม และการปฏิบัติตนของคนในสังคม โดยอิทธิพลของวรรณกรรมประเภทนี้จะค่อยแทรกซึมเข้า

ไปอยู่ในวิถีชีวิต ความนึกคิด คตินิยมโดยไม่รู้ตัว ตลอดจนเป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติตนของคนในสังคม

๒) อิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม

(๑) การเลียนแบบพฤติกรรม อิทธิพลของตัวละคร หรือพฤติกรรมของตัวละคร ส่งผลต่อผู้อ่านวรรณกรรม

(๒) ผลทางบวกหรือทางลบต่อพฤติกรรม พฤติกรรมของตัวละครในวรรณกรรม อาจส่งผลให้คนที่อ่านวรรณกรรม

(๓) สร้างสำนึกร่วมในความเป็นชาติ วรรณคดีเป็นสิ่งผูกพันจิตใจของคนในชาติ ให้สำนึกว่าอยู่ร่วมในชาติเดียวกัน เพราะวรรณคดีเป็นการสำแดงตัวของประชาชาติ

สรุปได้ว่า วรรณกรรมมีอิทธิพลและผลกระทบต่อสังคมวรรณกรรมจะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความคิดใหม่ ๆ และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมทั้งในระดับสังคมของผู้อ่าน ประเทศ และโลก วรรณกรรมจึงผูกพันกับสังคมอย่างแนบแน่น และมีบทบาทที่สำคัญในการชี้นำแนวทางให้กับคนในสังคมตลอดมา

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์

ภาพยนตร์เป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง ภาพยนตร์เป็นศิลปะชั้นสูงที่ใช้เทคนิคการผลิตหลายด้านและส่วนใหญ่มักสร้างขึ้นจากวรรณกรรมให้ทั้งความสนุกสนาน ความบันเทิงแก่กลุ่มผู้ชม ภาพยนตร์ เช่นเดียวกับการอ่านวรรณกรรม ภาพยนตร์จึงมีความสัมพันธ์กับวรรณกรรมและมีบทบาทอิทธิพลแก่ผู้ชม การศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับภาพยนตร์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ ความสัมพันธ์เกี่ยวกับภาพยนตร์กับวรรณกรรม

มีนักวิชาการได้อธิบายถึงลักษณะของภาพยนตร์ดังนี้

วรรณีย์ สำราญเวทย์ (๒๕๓๐ : ๑๓๗) อธิบายว่า มีคำกล่าวไว้ว่าบทภาพยนตร์คือข้อความที่นักเขียนสร้างขึ้นเพื่อการแสดงตามหรือปฏิบัติตามในการสร้างภาพยนตร์ซึ่งบทภาพยนตร์เป็นประเภทหนึ่งของวรรณกรรม แต่ก็ต่างจากงานประพันธ์อื่น ๆ เช่น นวนิยายในแง่ที่มันมีใช้งานประพันธ์ที่สมบูรณ์ในตัวเอง นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังนำเสนอเรื่องราวเป็นภาพเคลื่อนไหวโดยที่ “ภาพหนึ่งภาพมีค่ามากกว่าคำพันคำ” เพราะว่าภาพสามารถถ่ายทอดเรื่องราวซึ่งบางครั้งถ้อยคำไม่สามารถสื่อได้ นอกจากนี้ภาพยังช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราวได้อย่างรวดเร็วและง่ายกว่าตัวหนังสือเสียอีก แต่สำหรับภาพของภาพยนตร์ซึ่งเป็นรูปธรรมนั้นจะไปปรากฏเป็นภาพที่มองเห็นในสมองโดยตรง ไม่ต้องใช้จินตนาการแต่อย่างใด

เยาวนนท์ เชษฐรัตน์ (๒๕๓๐ : ๓๒๒) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์ที่มีบทภาพยนตร์ เราต้องการสร้างภาพยนตร์ที่สะท้อนความต้องการของสังคมหรือผู้ชม บุคคลที่อยู่ในสังคมนี้เป็นอย่างไร พวกเราทุกคนที่ร่วมกันถ่ายภาพยนตร์ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน และไม่มีการเตรียมตัว เหมือนคนสองคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อนแล้วเกิดมาพบการหน้ากล้อง บทสนทนาของสองคนนี้ก็พัฒนาไปตามสภาพความ

เป็นจริงที่เกิดขึ้น ดังนั้นภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นมาก็จะมีลักษณะที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องไปจากจุดเริ่มต้นดังกล่าว

สามารถ จันท์สุรย์ (๒๕๕๑ : ๒๔) ได้กล่าวว่าภาพยนตร์ถือเป็นประดิษฐกรรมที่นำเอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์หลายแขนงเข้าผสมผสานกับศิลปะศาสตร์ เพื่อให้เกิดความสุนทรีย์ในเป็นภาพนิ่งที่มีความต่อเนื่องกัน ฉายออกมาให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหว โดยอาศัยทฤษฎีการคงภาพของการมองเห็นวัตถุเคลื่อน ดังนั้นภาพยนตร์จึงมีลักษณะเป็นทวิลักษณ์หรือสองลักษณะคู่กัน ได้แก่ การถือว่าภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งโดยมีลักษณะบางประการที่คล้ายคลึงและแตกต่างกับวรรณกรรมดังนี้

๑) ภาพยนตร์เป็นศิลปะ การผลิตภาพยนตร์เพื่อนำออกฉายให้สาธารณชนดูในรูปของมหรสพชนิดใหม่ ซึ่งสร้างความแปลกแก่ผู้ชมอันเป็นความบันเทิงที่กรรมกรหรือชนชั้นกรรมมาชีพซึ่งไม่มีการศึกษาอ่านเขียนไม่ได้นิยมไปดูกัน เป็นกระบวนการที่จะนำเอาการรับรู้ที่มีอยู่ในธรรมชาติมาแลกเปลี่ยนเพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นความงดงามที่รับรู้ด้วยการดูด้วยตา

๒) ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชน ภาพยนตร์เป็นผลผลิตที่มาจากวัฒนธรรมมวลชน ภาพยนตร์สามารถเผยแพร่ได้อย่างกว้างขวางดูเป็นจริงเป็นจัง สามารถสร้างผลกระทบทางอารมณ์ได้อย่างมาก และเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน ภาพยนตร์จึงได้ถูกนำมาใช้เพื่อให้ความบันเทิงที่สอดแทรกเข้ากับสาระที่ต้องการถ่ายทอดแก่ผู้ชม การที่ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชน แต่ส่วนใหญ่แล้วมีสภาพเป็นธุรกิจการค้า ซึ่งจำเป็นต้องผลิตเพื่อหารายได้เพื่อรักษาตนเองให้อยู่รอดเช่นเดียวกับการทำธุรกิจการค้า

สรุปได้ว่า บทภาพยนตร์เป็นศิลปะและมีลักษณะเป็นส่วนหนึ่งของวรรณกรรม ซึ่งภาพยนตร์สร้างขึ้นจากบทภาพยนตร์ที่นักเขียนเขียนไว้แล้วนำออกสร้างโดยเน้นความเข้าใจอย่างรวดเร็วและง่าย โดยการฉายให้สาธารณชนดูในรูปของมหรสพชนิดใหม่ที่ให้ความบันเทิง

๒.๒.๒ บทบาทและอิทธิพลของภาพยนตร์

สามารถ จันท์สุรย์ (๒๕๕๑ : ๒๓) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญและมีอิทธิพลต่อสังคมดังนี้

๑) สื่อภาพยนตร์เป็นสื่อที่เผยแพร่และถ่ายทอดวัฒนธรรมที่คุ้มค่าเป็นอย่างมาก สามารถเข้าถึงประชาชนทุกคน ทุกคร้วเรือน และทุกพื้นที่ในวงกว้าง อีกทั้งยังสามารถสื่อสารเข้าถึงตัวบุคคลได้อย่างรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าสื่ออื่น ๆ

๒) ภาพยนตร์เป็นแหล่งเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมืองที่สำคัญ มีสาระทั้งสร้างความบันเทิง สร้างความสุขให้แก่ประชาชน จึงเป็นสื่อที่ประชาชนเลือกรับเป็นอันดับต้น ๆ ของสื่ออื่น ๆ ทั้งหมด

๓) ภาพยนตร์เป็นต้นทุนหรือเป็นสื่อที่ต่อเนื่องไปสู่สื่ออื่น ๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุกระจายเสียงวารสาร หนังสือพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ที่สามารถขยายวงกว้างได้ทั้งในและต่างประเทศอีกด้วย

๔) ภาพยนตร์เป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้นำเข้าเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศ เป็นการช่วยชาติได้มากทางหนึ่งในปัจจุบัน ทั้งจากการจำหน่ายภาพยนตร์ไทยในต่างประเทศ และการมาถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังเป็นสื่อที่ชักชวนให้ชาวต่างชาติรู้จักคนไทยและเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งมีแนวโน้มจะเพิ่มในอัตราที่สูงขึ้นในอนาคตด้วย

๕) ภาพยนตร์เป็นสื่อที่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และสรรพวิทยาการทุกด้าน สามารถถ่ายทอด เผยแพร่ และศึกษาการยอมรับและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันระหว่างคนไทยกับคนไทย คนไทยกับชาวต่างประเทศ ทำให้เข้าใจกัน ยอมรับ สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และสร้างสันติสุขมาสู่มวลมนุษยชาติได้เป็นอย่างดี

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (๒๕๕๕ : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

๑) ด้านความบันเทิง ภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีบทบาทด้านการขายความบันเทิงมา นับตั้งแต่มีภาพยนตร์เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบัน บทภาพยนตร์ได้มีบทบาทในการให้ความบันเทิงแก่คนทั้งโลกอย่างต่อเนื่อง การที่ภาพยนตร์มีบทบาทมากด้านการให้ความบันเทิงเป็นผลให้เกิดการสร้างภาพยนตร์เพื่อการบันเทิงที่เกินของเขตด้านศีลธรรม จริยธรรมของสังคม

๒) ด้านศิลปวัฒนธรรม ค่านิยมของบุคคลและสังคมการใช้ศิลปะและเทคนิคต่าง ๆ ในการสร้างภาพยนตร์ทำให้ภาพยนตร์มีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกให้กับผู้ชมได้อย่างมาก ภาพยนตร์ทำให้เกิดค่านิยมด้านต่าง ๆ ได้ทั้งทางดีและทางไม่ดี นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านศิลปวัฒนธรรม ภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะนำเสนอเรื่องราวในลักษณะการแสดงที่แยกแยะสิ่งผิด ความดีและความชั่ว

๓) ด้านการศึกษา ด้วยคุณลักษณะที่ดีเด่นของภาพยนตร์ที่สามารถทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจเรื่องราวได้อย่างลึกซึ้ง ภาพยนตร์จึงถูกนำมาใช้เพื่อการศึกษาอย่างแพร่หลาย ทั้งในรูปแบบการใช้สำหรับการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมและการใช้ภาพยนตร์สำหรับการศึกษาทั่วไป เพราะภาพยนตร์สะท้อนให้เห็นปัญหาของบุคคลและสังคมทั้งด้านจิตวิทยา คุณธรรม และจริยธรรม

ประสาร ทิพย์ธารา (๒๕๓๑ : ๘๗) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

๑) ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ความประพฤติของเด็กวัยรุ่นโดยทางอ้อม และการที่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากภาพยนตร์ได้เสนอเรื่องราวหรือพฤติกรรมบางอย่างซ้ำกันอยู่เสมอ

๒) ภาพยนตร์ที่เป็นเรื่องราวทางอาชญากรรม การทารุณโหดร้าย หวาดเสียวและการแสดงออกในเรื่องเพศเป็นอันตรายต่อเด็กวัยรุ่นมากกว่าภาพยนตร์ประเภทอื่น ๆ

๓) ภาพยนตร์ที่แสดงถึงความหรรษาฟุ้งเฟ้อ เกินความจริงอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดในชีวิต และขนบธรรมเนียมประเพณีผิดไปได้ ทั้งยังอาจจะทำให้คุณภาพของเยาวชนเสื่อมทรามลงอีกด้วย

สรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของภาพยนตร์ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการให้ความบันเทิง แต่เป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อชีวิตประจำวันของปัจเจกบุคคล และมีอิทธิพลต่อภาพใหญ่ของสังคมทั้งในด้านการเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

๒.๓ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัยรุ่นและปัญหาของวัยรุ่น

นักวิชาการได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นในแง่มุมต่าง ๆ ที่ทำให้เข้าใจบทบาทของตัวละครวัยรุ่นในภาพยนตร์ได้อย่างชัดเจน ดังนี้

๒.๓.๑ ลักษณะของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในหัวเลี้ยวหัวต่อของคนที่กำลังก้าวพ้นความเป็นเด็กเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างมากมาย ทั้งร่างกาย และจิตใจ

ประสาร ทิพย์ธารา (๒๕๒๑ : ๑-๒) ได้กล่าวว่า ลักษณะของวัยรุ่นสรุปได้ดังต่อไปนี้

เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือการเปลี่ยนแปลงการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ ความคิดเห็นและความสนใจ เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง เด็กจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางร่างกาย เช่น ในด้านความสูงและน้ำหนัก เป็นวัยต้องการความอิสระ ต้องการพึ่งตนเองและมีแนวความคิดต่อต้านผู้ใหญ่ บางครั้งถึงกับมีการโต้เถียงการรุนแรง เป็นวัยที่ต้องการแสวงหาความรู้ อยากรู้อยากเห็นจะทดลองทำในสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่ตนยังไม่เคยเห็น ต้องการปรัชญาชีวิตและแนวทางชีวิตของตน เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหา มาก เพราะเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญยิ่ง เป็นวัยแห่งความยุ่งยาก สับสนและการปรับตัว

ประสาร ทิพย์ธารา (๒๕๒๑ : ๒๑-๒๔) ได้กล่าวว่า ความแตกต่างที่เป็นลักษณะเด่นของวัยรุ่น คือความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งความต้องการของวัยรุ่นจะเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

๑) ความต้องการอยากรู้อยากเห็น วัยรุ่นทุกคนอยากจะได้รับประสบการณ์ใหม่ เมื่อเห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แปลก ๆ ก็จะมุ่งเข้าไปหาอยากได้สัมผัสรับรู้รสของสิ่งนั้น ๆ อยากจะสืบสาวค้นคว้าต่อไปให้รู้แน่ๆว่าสิ่งนั้นคืออะไร

๒) ความต้องการความรัก ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับบิดามารดา และญาติพี่น้อง ตั้งแต่เล็ก ๆ จะค่อย ๆ สร้างความสนิทสนมแนบแน่น และกลายเป็นความรักในที่สุด คนเราทุกคนต้องการความรัก ความอบอุ่นจากการเป็นที่รัก และความชื่นใจที่ได้รัก

๓) ความต้องการความสัมฤทธิ์ ความสำเร็จในการทำงาน และชีวิตเป็นส่วนรวมนั้น ใคร ๆ ก็ต้องการ วัยรุ่น ๖-๑๒ ปีนั้นเป็นวัยที่ต้องการก้าวออกจากสังคมแคบ ๆ ภายในครอบครัว และ

เพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียง ออกไปเผชิญกับชีวิตในโลกภายนอก ออกไปเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ และระบบการแข่งขัน วัยรุ่นจะมุ่งหวังความสัมฤทธิ์ในงานที่ตนกระทำและภูมิใจในความสำเร็จทุกครั้ง

๔) ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม วัยรุ่นต้องการคบค้าสมาคมแต่ในหมู่เพศเดียวกัน การเล่นก็จะจะเป็นประเภทหมู่พวกเด็กจะเริ่มเรียนรู้ชีวิตสังคม และในขณะที่เดียวกันก็จะผูกชีวิตของตนให้เป็นส่วนหนึ่งของพวกนั้นกลุ่มนั้น

๕) ความต้องการเพื่อน วัยรุ่นต้องการมีเพื่อนเพื่อเป็นเพื่อนเล่น เพื่อเป็นที่พึ่งพิงอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อต้องการความปลอดภัย

ปรีชา วิหคโต(๒๕๓๒ : ๘) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นคือผู้ที่อยู่ในวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ นักจิตวิทยาพัฒนาการได้กล่าวว่าเด็กวัยรุ่นเป็นสะพานเชื่อมระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ ลักษณะการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขนาด รูปร่าง การเปลี่ยนสัดส่วน การมีลักษณะเกิดขึ้น หรือมีความสามารถใหม่ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาเป็นหลักในการแบ่ง ต่อจากนั้นจึงสำรวจว่า ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นในช่วงอายุเท่าใด อายุที่ได้จึงเป็นช่วงอายุเฉลี่ยจากคนส่วนมากในวัยนั้น ๆ

แชปมัน แกรีย์ (๒๕๔๒ : ๑๔) ได้กล่าวว่า เมื่อหกสิบปีก่อน เด็กวัยรุ่นไม่ได้ถูกแยกออกมาเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง ในภาษาอังกฤษ คำว่า teenager (วัยรุ่น) ถูกใช้เรียกอย่างแพร่หลายประมาณช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ถึงแม้ว่าเคยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากและก่อให้เกิดปัญหาในสังคมเป็นครั้งแรก ตั้งแต่มีวัฒนธรรมวัยรุ่นเกิดขึ้นมา จนมาถึงความคิดที่พ้องกันในปัจจุบัน โดยเห็นความสำคัญของวัยรุ่นเหมือน ๆ กัน คือความเป็นตัวของตัวเอง และการรู้จักตัวเอง

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (๒๕๔๔) ได้กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นช่วงอายุหนึ่งของคนก่อนที่จะเป็นผู้ใหญ่ เป็นช่วงเวลาที่สับสนวุ่นวาย เพราะทั้งร่างกายและจิตใจกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีความรู้สึกที่รุนแรง และมีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะแสดงสิ่งต่าง ๆ ให้ปรากฏ

สมร ทองดี (๒๕๕๓ : ๒-๑๔) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ ซึ่งอยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๑๓ ถึง ๒๑ ปี นักจิตวิทยาได้เรียกชื่อวัยนี้ไว้หลายชื่อ และจัดว่าเป็นวัยที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ พฤติกรรมทางอารมณ์ นอกจากนี้แล้วจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่จะพัฒนาไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่บุคคลควรจะได้รับพัฒนาให้สมบูรณ์เต็มที่

จรินทร์ สุกุลถาวร (๒๕๒๗ : ๔๓) ได้กล่าวถึงการแบ่งวัยของวัยรุ่นดังต่อไปนี้

การที่นักจิตวิทยาจะกำหนดว่า วัยใดจะเริ่มต้นเมื่อใด จะสิ้นสุดลงเมื่อใด จะพิจารณาดูที่เปลี่ยนแปลงกล่าวคือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะแตกต่างไปจากเดิมเกิดขึ้น จะถือว่าที่จุดนี้เป็น การเริ่มต้นวัยใหม่ ซึ่งลักษณะที่เป็นที่นิยมและยอมรับกันอย่างแพร่หลายได้แก่ การแบ่งวัยดังนี้

๑) วัยเตรียมเข้าสู่วัยรุ่น อายุ ๑๑-๑๕ ปี

๒) วัยรุ่นตอนต้น อายุ ๑๓-๑๗ ปี

๓) วัยรุ่นตอนกลาง อายุ ๑๕-๑๘ ปี

๔) วัยรุ่นตอนปลาย อายุ ๑๘-๒๑ ปี

วิโรจน์ อารีย์กุล (๒๕๕๑) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัยรุ่นในแต่ละช่วงวัยดังนี้

ในระยัยวัยรุ่นช่วงต้น เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เมื่อเด็กเริ่มเข้าวัยรุ่นจะให้ความสนใจกับกิจกรรมในครอบครัวหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับพ่อแม่บ่อยลงและเริ่มจะไม่ค่อยยอมรับคำแนะนำและคำติชมจากพ่อแม่

วัยรุ่นที่พยายามจะเป็นอิสระ ความเป็นตัวของตัวเองมากยิ่งขึ้น แต่ในความเป็นจริงลึก ๆ วัยรุ่นยังไม่มั่นใจในตัวเองยังต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากพ่อแม่อยู่ ขณะเดียวกันในช่วงนี้เด็กเริ่มมีสังคมกว้างขวางขึ้น เรียนรู้โลกมากขึ้น มีเพื่อน กลุ่มเพื่อนจะเข้ามามีบทบาท กลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนเพศเดียวกัน กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นเกิดความมั่นใจในเรื่องที่วิตกกังวลต่าง ๆ มากขึ้น เพราะกลุ่มเพื่อนมีลักษณะต่าง ๆ ที่เหมือน ๆ กัน วัยรุ่นช่วงนี้จะให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนค่อนข้างมาก

วัยรุ่นช่วงต้นมีอารมณ์และพฤติกรรมแปรปรวนอ่อนไหวง่าย หงุดหงิด ยังมีความรู้สึกที่ยึดตัวเองเป็นหลักเป็นอันหนึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงหรือทดลองทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม วัยรุ่นช่วงต้นจะเริ่มพัฒนาการมีค่านิยมที่เป็นของตัวเอง ต้องการความเป็นส่วนตัวเด็กช่วงนี้จะมีความคิดที่ค่อนข้างเพื่อฝืนเกินความเป็นจริง มีการวางแผนในอนาคตหรือเป้าหมายชีวิตที่เกินความสามารถของตนเอง

ในระยัยวัยรุ่นช่วงกลาง เป็นช่วงระยะเวลาที่อัตราการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของร่างกายและอวัยวะต่าง ๆ เริ่มลดลง การเจริญเติบโตของร่างกายและความเป็นหนุ่มสาวมีความสมบูรณ์เกือบเท่าผู้ใหญ่ ความตื่นเต้น วิตกกังวล สงสัย ต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวลงน้อยลง มีความพร้อมทางด้านร่างกายเข้าสู่ระยะการเจริญพันธุ์ มีความรุนแรงทางด้านอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ค่อนข้างมาก บทบาทค่านิยมของเพื่อนจะเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทต่อเด็กวัยรุ่นช่วงนี้และวัยรุ่นจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน มีเพื่อนที่สนิท ขณะเดียวกันก็เป็นช่วงระยะเวลาที่มีความขัดแย้งกับผู้ปกครอง พ่อแม่ มากที่สุด จะให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัวพ่อแม่ลดน้อยลง เนื่องจากต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ มากขึ้น เนื่องจากต้องการทดลองเรียนรู้ ทดสอบว่าตนเองทำได้หรือไม่ ไม่ชอบให้ใครมาบังคับหรือสั่งการ เด็กเริ่มเรียนรู้สังคมภายนอกครอบครัวมากขึ้น เพื่อนในช่วงระยัยวัยรุ่นช่วงกลางมีความสำคัญและมีบทบาทต่อเพื่อนด้วยกันมาก เพื่อนเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ต้องการความยอมรับจากเพื่อนๆ เป็นเหตุให้วัยรุ่นมักมีกิจกรรม การกระทำต่าง ๆ

ในระยะวัยรุ่นช่วงปลาย วัยรุ่นช่วงนี้การเจริญเติบโต การเปลี่ยนแปลงของร่างกายมีความสมบูรณ์ เป็นผู้ใหญ่เต็มที่แล้ว มีความพร้อมทางด้านการเจริญพันธุ์สมบูรณ์ทั้งเพศหญิงและเพศชาย มั่นใจและพอใจลักษณะรูปลักษณ์ของตนเอง ไม่รู้สึกมีปมด้อย นอกจากบางคนที่มีความพิการหรือมีความผิดปกติ วัยรุ่นช่วงปลายเป็นช่วงระยะเวลาที่รู้สึกอิสระเป็นตัวของตัวเอง วัยรุ่นช่วงปลายจะมีความคิด การตัดสินใจ อย่างมีเหตุผล มีความอดทนและความยับยั้งชั่งใจมากขึ้น มีการประณีตประณีต รู้ขอบเขตและข้อจำกัดของตนเอง วัยรุ่นช่วงปลายเป็นช่วงระยะเวลาที่สำคัญที่วัยรุ่นสามารถเข้าใจและปลูกฝังในเรื่องที่เป็นนามธรรมได้ดี

สรุปได้ว่า วัยรุ่นจะแบ่งเป็น ๓ วัยตามลักษณะของวัยรุ่นและแต่ละช่วงวัยจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน วัยรุ่นเป็นวัยเริ่มต้นก่อนที่จะก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้อาจส่งผลต่อการปรับตัว ความวิตกกังวล ความเครียดทางอารมณ์ ทำให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาโดยไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน

๒.๓.๒ ปัญหาของวัยรุ่นทั้งร่างกายและจิตใจ

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (๒๕๔๔ : ๑๕) กล่าวว่า สำหรับปัญหาเรื่องคนวัยรุ่นประพาศติผิด หรือทำอาชญากรรมต่าง ๆ นี้ มีปัญหาที่มีอยู่ในทุกประเทศ และทุกประเทศก็รู้สึกกันว่าปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่และกำลังเริ่มขยายตัวออกไปทุกที

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (๒๕๓๙ : ๒๒๓-๒๒๙) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นมีพัฒนาการทางร่างกายเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ชัดเจนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง และจะทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาดังนี้

๑) การเติบโตทางร่างกายที่รวดเร็วมักทำให้วัยรุ่นมีความกังวลใจ ไม่มีความมั่นใจในตนเองเนื่องจากมองดูร่างกายผิดสัดส่วนไป ก่อให้เกิดปัญหาด้านการแต่งกาย การวางตัว ท่าทางการเดิน การนั่งตามมา

๒) ลักษณะการบ่งเพศขั้นสองที่เกิดขึ้นทำให้เด็กไม่สบายใจ วิตกกังวล

๓) ปัญหาการขยายตัวของต่อมเหงื่อและซุมขน ทำให้เกิดปัญหาเรื่องสิวตามใบหน้าและแผ่นหลัง

๔) การเข้าสู่วัยรุ่นของตนไม่พร้อมก็กลุ่มเพื่อน

๕) เด็กต้องการความสวยงาม

เกียรติศักดิ์ ชาร์กซ์ (๒๕๕๑) ได้กล่าวว่า ปัญหาวัยรุ่นเป็นปัญหาใหญ่ที่ไม่อาจจะมองข้ามได้ การกระทำหลายอย่างกำลังจะกลายเป็นค่านิยม เป็นรูปแบบของการดำเนินชีวิตในยุคใหม่ เมื่อทำกันมากขึ้นทำกันบ่อยขึ้น เห็นกันบ่อยขึ้น ซินตามากขึ้น สิ่งที่ไม่ดีไม่งามทั้งหลายจะกลายเป็นบรรทัดฐานของพฤติกรรม เป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ผิดไม่แปลกแต่อย่างใด

เริ่มต้นตั้งแต่การแต่งตัวที่เปิดเผยมาก จากการแต่งตัวก็ไปถึงเรื่องข้าวของเครื่องใช้ ทั้ง กระเป๋า เข็มขัด รองเท้า หมวก นาฬิกา โทรศัพท์มือถือ หลายคนใช้เกินกว่ากำลังความสามารถของตนเองหรือของครอบครัว

เรื่องเที่ยวก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง บางคนเที่ยวเกือบทุกคืน บางคนไม่ได้ไปเที่ยวเฉย ๆ แต่ไปทำสิ่งที่ไม่ควรทำในสถานที่เที่ยว โดยไม่คิดถึงพ่อแม่ ไม่คิดถึงค่านิยมที่ดีงามของสังคม ไม่คิดถึงผลร้ายที่จะตามมา ไม่ห่วงเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ

เรื่องที่น่าเป็นห่วงรุนแรงที่สุดดูจะเป็นเรื่องเพศ ค่านิยมสมัยใหม่คือเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ มนุษย์มีความต้องการทางเพศ และการตอบสนองความต้องการทางเพศก็เป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่รู้จักคำว่ากาละและเทศะ ไม่รู้จักคำว่าขนบธรรมเนียมประเพณี ไม่เคยคิดว่าทำไปแล้วจะเกิดอะไรขึ้น ไม่เคยคิดถึงความรู้สึกของพ่อแม่

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (๒๕๓๙ : ๒๓๑-๒๓๕) ได้กล่าวว่า ปัญหาทางจิตใจของวัยรุ่นเกิดเนื่องจากลักษณะทางอารมณ์ตามช่วงวัย เมื่อได้รับความกระทบกระเทือนใจแล้วไม่สามารถแสดงออกได้ ต้องเก็บไว้ในใจจะพยายามหาทางระบายออกอย่างอื่น โดยปกติปัญหาทางอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นจะเป็นในลักษณะดังนี้

๑) อารมณ์เครียด

โดยธรรมชาติของอารมณ์วัยรุ่นนั้นมีความละเอียดอ่อน อ่อนไหวง่าย หากมีปัญหาในเรื่องใด ๆ เด็กมักเกิดความเครียดได้ง่าย

๒) ความขัดแย้งในใจ

เด็กมีความขัดแย้งในใจจะมีพฤติกรรมไม่เป็นมิตรกับผู้อื่น มีความคับข้องใจตลอดเวลา พฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏให้เห็นคือ การปลีกตัวออกจากสังคม ชอบฝันกลางวัน และมีอาการทางกาย

๓) ความกดดัน

เด็กวัยรุ่นที่ได้รับความกดดันในเรื่องต่าง ๆ จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบด้วยวิธีการสร้างเกราะป้องกันตนเองให้มากที่สุด

๔) ความโกรธ

อารมณ์โกรธของเด็กวัยรุ่นมักเกิดจากการไม่ได้ในสิ่งที่ต้องการ โดนเฉพาอย่างยิ่งเป็นความต้องการที่ขัดแย้งกับพ่อแม่ วัยรุ่นบางคนไม่แสดงความโกรธอย่างเปิดเผย แต่จะตกดกนอนอยู่ในความรู้สึกซึ่งอาจกำจัดความขุ่นข้องนั้นด้วยการทำลายตัวเอง หรือด้วยวิธีรุนแรงแบบอื่น ๆ

สรุปได้ว่าปัญหาของวัยรุ่นไม่ว่าเป็นปัญหาของจิตใจหรือร่างกายล้วนเป็นปัญหาที่เกิดจากลักษณะของวัยและจะแสดงออกเป็นการกระทำต่อผู้อื่นและตนเอง วัยรุ่นเป็นวัยที่พร้อมที่จะก้าวเข้าสู่

ความเป็นผู้ใหญ่ ด้วยเหตุนี้การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านกายภาพ ประกอบกับวัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการเจริญเติบโตมีความเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ จึงทำให้วัยรุ่นประสบปัญหามากมาย ดังนั้นในช่วงวัยนี้จึงเป็นช่วงที่ผู้ใหญ่ควรให้การดูแลและเอาใจใส่เป็นอย่างดี

๒.๔ ความรู้เกี่ยวกับประวัติของบริษัทจีทีเอช

การวิจัยภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอชจำเป็นต้องศึกษาภูมิหลังของผู้ผลิตหรือสร้างภาพยนตร์ เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสร้างภาพยนตร์ ซึ่งส่งผลทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของภาพยนตร์ที่ศึกษา และเป็นสื่อที่ผลิตโดยบริษัทจีทีเอชดังนี้

จีเอ็มเอ็ม ไท หับ หรือที่นิยมเรียกตามตัวย่อว่า จีทีเอช เป็นบริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์ไทย เป็นบริษัทย่อยในเครือ จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ มุ่งเน้นสร้างภาพยนตร์ไทย อย่างครบวงจร การจัดการที่มีมาตรฐานสากล ผลประโยชน์ที่เป็นธรรมต่อคนทำงานและพร้อมที่จะดูแล สร้างความพึงพอใจให้แก่มวลชน

จีทีเอชเกิดขึ้นหลังจากปี พ.ศ. ๑๕๔๖ เมื่อทั้งหมดร่วมงานสร้างภาพยนตร์วัยรุ่นเรื่อง แฟนฉัน และประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง ต่อมา ภาพยนตร์ของจีทีเอชได้รับความนิยมชมชอบและทำรายได้แทบทุกเรื่อง เช่น ชัตเตอร์ กดติดวิญญาณ, หัวแสบ, รถไฟฟ้า มาหานะเธอ, กวน มึน โฮ, ลัดดาแลนด์, ATM เออรัก เออเร่อ และพี่มากพระโขนง เป็นต้น โดยยึดหลัก ๓ ประการคือ “สดใหม่-คุณภาพ-จริงใจ” ซึ่งทั้งสามประการเปรียบเสมือนคุณลักษณะ ของทั้งสามบริษัทที่มีมาช้านาน โดย GTH ได้วางเป้าผลิตหนังไทยใน “กระแสหลัก” และเป็นหนังที่สร้างความพึงพอใจให้กับมวลชน เป็นภาพยนตร์ไทยที่ได้รับความนิยมอย่างมากเป็นอันดับหนึ่ง จากคนในสังคมเมืองและกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีหัวคิดทันสมัย โดยการรวมตัวของทั้งสามบริษัท เกิดขึ้นหลังจากปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เมื่อทั้งหมดร่วมงานสร้างภาพยนตร์ แฟนฉัน และประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง

๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทย ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

๒.๕.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคมในวรรณกรรม พบว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย บทร้อยกรอง ส่วนงานวิจัยเรื่องสั้นมีจำนวนน้อยดังมีสาระสำคัญดังนี้

สุนนา ประสิทธิ์พันธ์ (๒๕๔๑) ได้ศึกษาภาพสะท้อนจากบันเทิงคดีของไทยในช่วง พ.ศ. ๒๔๑๗ - ๒๔๕๓ พบว่า ข้อมูลส่วนหนึ่งในเรื่องเป็นข้อมูลจริง มีภาพสะท้อนของสังคมปรากฏอยู่สี่ด้าน คือ ด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ การศึกษา และด้านสังคม โดยสะท้อนให้เห็นถึง

ความเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ มีการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน และสภาที่ปรึกษาส่วนพระองค์ของพระมหากษัตริย์ การปฏิรูปหน่วยงานราชการต่าง ๆ ในด้านเศรษฐกิจได้สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการประกอบอาชีพของคนในสมัยนั้น ซึ่งเป็นอาชีพของคนในเมืองหลวงมากกว่าคนในชนบท อาชีพที่ถือว่ามีเกียรติมากที่สุด คือ การรับราชการในด้านการศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงการขยายตัวทางการศึกษา บุคคลในสังคมมีโอกาสเข้ารับการศึกษามากขึ้นและเท่าเทียมกันนิยมไปศึกษาต่างประเทศเพื่อรับความรู้ใหม่ ด้านสังคมสะท้อนภาพการรับวัฒนธรรมตะวันตกและความขัดแย้งระหว่างผู้ที่ซึมซับในวัฒนธรรมใหม่กับผู้ที่ยังยึดมั่นในวัฒนธรรมเก่า

พิเชษฐ คงโต (๒๕๔๕) ได้ศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมในเรื่องสั้นของประชาคม ลุนาชัย พบว่า ประชาคม ลุนาชัยได้เสนอภาพสะท้อนในด้านสังคมเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมความเป็นอยู่ในด้านสังคม ผู้เขียนสะท้อนภาพเมืองที่ไม่น่าอยู่ ปัญหาจากกลุ่มอาชีพชาวประมง โสเภณี ผู้ใช้แรงงาน และข้าราชการ ตลอดจนปัญหาที่มีในสังคม ด้านเศรษฐกิจ ผู้เขียนสะท้อนภาพเศรษฐกิจแบบทุนนิยมและภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ด้านการเมือง ผู้เขียนสะท้อนภาพพฤติกรรมด้านลบของนักการเมืองที่ทำให้ประชาชนขาดศรัทธา ส่วนในด้านวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ ผู้เขียนภาพครอบครัวค่านิยม ความเชื่อ ความดี มนุษยธรรมและความไร้มนุษยธรรม มลภาวะและสิ่งแวดล้อม

อำนาจ เอี่ยมสำอางค์ (๒๕๔๖) ได้วิเคราะห์ ภาพสะท้อนสังคมและแนวคิดทางสังคมที่ปรากฏในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคั่นยาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ พบว่า ด้านการเมืองผู้เขียนได้สะท้อนภาพลบของนักการเมืองและเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น รวมไปถึงนโยบายของรัฐบาลอีกด้วย และได้ให้แนวคิดที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ ผู้แต่งได้เรียกร้องรัฐบาลให้หาผู้รับผิดชอบความสูญเสียที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมและเปิดเผยความจริง ในด้านเศรษฐกิจ บทกวีสะท้อนภาพระบบการค้าแบบทุนนิยมที่กำลังขยายตัวเข้ามาในประเทศไทย และการเข้ามามีอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจของชาวต่างชาติ ผู้แต่งได้แสดงแนวคิดที่ให้หันมาพัฒนาด้านการเกษตรกรรมให้เจริญรุ่งเรือง เพื่อจะได้ยืนหยัดด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งพิงต่างชาติ นอกจากนี้ผู้แต่งได้สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนในสังคม เป็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนในวงการต่าง ๆ และปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม รวมถึงความเชื่อความศรัทธาของประชาชน วัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ผู้แต่งได้แสดงแนวคิดที่จะสูญเสีย สัญลักษณ์ของการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยที่เป็นตำนาน นอกจากนี้ยังได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทางด้านวิถีชีวิตของคนในสังคม และแสดงความคิดเห็นว่าจงรู้จักหลีกเลี่ยงและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ชนิษฐา ทินวัฒน์ (๒๕๔๙) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนของสังคมด้านการศึกษาและวัฒนธรรมในนวนิยายของดอกไม้สด” โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาภาพสะท้อนของสังคมด้านการศึกษาและวัฒนธรรมในนวนิยายของดอกไม้สดโดยศึกษาจากนวนิยายของดอกไม้สดจำนวน ๑๒ เรื่องในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๔๒ ผลการศึกษาพบว่า ภาพสะท้อนของสังคมด้านการศึกษาแบ่ง

ออกเป็น ๔ ประเด็นคือ การจัดการการศึกษา ค่านิยมทางการศึกษาและการดูงานต่างประเทศ ผลของการจัดการศึกษา และการศึกษาของสตรี ส่วนด้านวัฒนธรรมแบ่งออกเป็น ๔ ประเด็นคือ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมการแต่งกายและการไว้ผม การเข้าสมาคม วัฒนธรรมสมัยรัฐนิยม

สาวิตรี สิงห์ใหม่ (๒๕๔๙) ได้ศึกษาเรื่อง “ภาพสะท้อนการศึกษาไทยในวรรณกรรมของ ถวัลย์ ภาสกรจรัส” การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนการศึกษาไทยในวรรณกรรมของ ถวัลย์ ภาสกรจรัส และวิเคราะห์ทัศนคติทางการศึกษาของ ถวัลย์ ภาสกรจรัส ผลการวิจัยพบว่า ภาพสะท้อนการศึกษาไทยในวรรณกรรมของ ถวัลย์ ภาสกรจรัสมี ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา คือครู นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนมี ๒ รูปแบบ คือ การจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ไม่จำกัดการเรียนรู้เฉพาะในห้องเรียน หรือในตำราเรียนเท่านั้น และการจัดการเรียนการสอนแบบเก่าที่ครูเป็นผู้แสดงความคิดเห็นฝ่ายเดียว ด้านค่านิยมทางการศึกษามี ๓ ด้านคือ การยกย่องการศึกษาระดับอุดมศึกษา การไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาสายอาชีพ และผู้จบการศึกษาไม่กลับสู่ท้องถิ่น

ภาพสะท้อนของสังคมด้านการศึกษาพบว่า ดอกไม้สดให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเสนอทัศนคติว่าประเทศชาติจะเจริญได้รับการศึกษาอย่างดีและเท่าเทียมกัน การศึกษามีความหมายต่อชีวิตมนุษย์ ทำให้คนรู้จักคิด พิจารณา แยกแยะความถูก ผิด เลือกรูปชีวิตตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม นอกจากนี้ดอกไม้สดเป็นสตรีที่มีความกล้าหาญในการแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์บ้านเมือง ซึ่งแสดงถึงความเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกลกว่าสตรีในยุคนั้น

ภาพสะท้อนของสังคมด้านวัฒนธรรมพบว่า นวนิยายของดอกไม้สดสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมในสังคมขณะนั้น อย่างต่อเนื่อง โดยเสนอทัศนคติว่าแม้อารยธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นบุคลิกลักษณะของคนไทยที่พึ่งพาอาศัยกันความร่วมมือร่วมใจ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของสังคมไทยที่ยังคงอยู่มิได้เปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป

ดอกไม้สดสะท้อนภาพการศึกษาและวัฒนธรรมในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของสังคมไทยไว้ในนวนิยายของตนพร้อมทั้งเสนอแนวคิดอันทรงคุณค่าในการปรับเปลี่ยนค่านิยมดังกล่าวให้กลมกลืนกับวิถีชีวิต

ขวัญฤทัย นันทธนะวานิช (๒๕๕๓) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ตัวละครผู้หญิงเหนือและภาพสะท้อนทางสังคมจากตัวผู้หญิงเหนือในนวนิยายไทย” พบว่าลักษณะทางกายภาพและลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของตัวละครเอกผู้หญิงเหนือมีความเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาต่างกันดังนี้ ช่วงแรก ปี พ.ศ. ๒๔๓๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๗ ตัวละครเอกผู้หญิงเหนือในช่วงนี้ผู้แต่งเน้นความงามตามธรรมชาติ โดยนำความสวยและลักษณะเด่นของผู้หญิงเหนือมาบรรยายคู่กับความงามของธรรมชาติ และเป็นความงามแบบอุดมคติโดยอิงกับลักษณะทางเผ่าพันธุ์ ส่วนด้านลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่โดดเด่น

คือชื่อบริสุทธิ์ และไม่ทันคน ช่วงที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้แต่งไม่เน้นความงามของตัวละครเท่าใดนัก แต่จะเน้นลักษณะนิสัยและพฤติกรรมมากกว่า ที่โดดเด่นคือการใช้จริตและมารยาทหญิง ช่วงที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้แต่งบรรยาย ความงามของตัวละครเอกหญิงโดยเน้นความงามในแบบอุดมคติของผู้แต่งเท่านั้น ส่วนด้านลักษณะนิสัยและพฤติกรรมพบว่า ผู้แต่งมักสร้างให้ตัวละครเอกหญิงที่เป็นผู้หญิงเหนือมีคุณสมบัติพร้อมทุกด้าน ซึ่งทำให้ขาดความสมจริงและดูเป็นนางเอกในอุดมคติ คุณลักษณะของตัวละครเอกผู้หญิงที่ปรากฏในนวนิยายทุกช่วงคือความงามและความกตัญญู

ส่วนการศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อนทางสังคมจากตัวละครผู้หญิงเหนือในนวนิยาย ด้านสถานภาพและบทบาทของผู้หญิงเหนือ ได้แก่ สถานภาพและบทบาทของบุตรสาว ภรรยา มารดา พี่สาว น้องสาว และสะใภ้ โดยผู้แต่งมุ่งสะท้อนแต่ละสถานภาพและบทบาทของผู้หญิงเหนือว่าควรประพฤติปฏิบัติตัวอย่างไร ด้านค่านิยมที่สะท้อนผ่านนวนิยาย ได้แก่ ค่านิยมเกี่ยวกับความงาม อาชีพ การสืบทอดประเพณี การเลือกคู่ครองและภาษา

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า วรรณกรรมได้สะท้อนเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในยุคสมัยนั้น ๆ ให้ประจักษ์ได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงสังคม วัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมนั้น ๆ ด้วย นอกจากนี้ยังเขียนยังได้ถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตและแนวความคิดต่าง ๆ ของตัวเองที่มีต่อสังคมและการเมืองโดยผ่านวรรณกรรม เป็นแนวคิดทางการเมืองที่เน้นย้ำว่า วรรณกรรมซึ่งสร้างขึ้นโดยนักเขียนที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีความสัมพันธ์กับสังคมอย่างใกล้ชิด และการเคลื่อนไหวของสังคม มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์วรรณกรรมเป็นอย่างมาก

๒.๕.๒ งานวิจัยเกี่ยวกับวัยรุ่นในสื่อประเภทต่าง ๆ

จากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนสภาพวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

จุฑาพัฒน์ รัตนดิลก (๒๕๔๗) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยจิตของสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ของนักเรียนที่มีจิตลักษณะ สถานการณ์สังคม และลักษณะชีวสังคมต่างกัน เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะ กับสถานการณ์ทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และเพื่อทำนายพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จากปัจจัยจิตลักษณะและสถานการณ์ทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า ๑. นักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคม ได้แก่ เพศและระดับการศึกษาของมารดาที่

แตกต่างกันมีพฤติกรรมมารับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่างกัน ๒. นักเรียนที่มีจิตลักษณะ ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมมารับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะ มุ่งอนาคต-ควบคุมตนต่างกัน มีพฤติกรรมมารับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่างกัน ๓. นักเรียน ที่มีสถานการณ์ทางสังคมได้แก่ ตัวแบบพ่อและแม่ในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ที่ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมมารับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์แตกต่างกัน ๔. ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์กับตัวแบบพ่อและแม่ในการรับชมรายการโทรทัศน์ ที่มีประโยชน์ ๕. ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมมารับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ตัวแบบเพื่อนใน การรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมมารับชมรายการโทรทัศน์ ที่มีประโยชน์

ตวิชา เชาวน์ฉลาด (๒๕๔๙) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่น โดยเพื่อสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่น ลดลงหลังจากที่ได้ เข้าร่วมโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่น และนักเรียนที่ได้เข้าร่วม โปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่นมีพฤติกรรมลดลงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ เข้าร่วมโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่น

ณัฐธยาน์ ช่วยธานี (๒๕๕๐) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะของ เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ติดอินเทอร์เน็ต” โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาวิเคราะห์สุขภาวะของเด็กวัยรุ่น ตอนต้นที่ติดอินเทอร์เน็ต และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมมารับชมรายการโทรทัศน์ การทำ กิจกรรมและการออกกำลังกาย และการใช้อินเทอร์เน็ตกับสุขภาวะของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ติด อินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่ติดอินเทอร์เน็ตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ใน โรงเรียนขนาดใหญ่ ๔ แห่งในจังหวัดภาคใต้ตอนบน จำนวน ๑๑๑ คนซึ่งได้มาจากการกลุ่มแบบหลาย ชั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบวัดการติดอินเทอร์เน็ต แบบสอบถาม พฤติกรรม การบริโภค แบบสอบถามพฤติกรรมทำกิจกรรมและการออกกำลังกาย และแบบวัดสุขภาวะของ เด็กวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ติดอินเทอร์เน็ตมีสุขภาวะอยู่ในระดับดี โดยมีค่า คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๘ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓ พฤติกรรมมารับชมรายการโทรทัศน์ และ พฤติกรรมทำกิจกรรมและ การออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะของเด็กวัยรุ่น

เชมทัต พิพิธนาบรรพ์ (๒๕๕๑) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การแต่งคอสเพลย์ของกลุ่มวัยรุ่นไทย กับการสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมย่อยและบทบาทของสื่อ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ ของคอสเพลย์ในกลุ่มวัยรุ่นไทย และภาพสะท้อนการเป็นวัฒนธรรมย่อย รวมถึงศึกษาบทบาทของ

สื่อสารมวลชนที่มีต่อปรากฏการณ์นี้โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในงานคอสเพลย์ต่าง ๆ ที่ถูกจัดขึ้น การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการและการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ชื่นชอบคอสเพลย์ และการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับคอสเพลย์ที่ปรากฏในสื่อสารมวลชน โดยแบ่งสื่อออกเป็น ๒ ประเภท คือ สื่อดั้งเดิม (หนังสือพิมพ์และนิตยสาร) และสื่อใหม่ (อินเทอร์เน็ต) ผลการศึกษาพบว่า คอสเพลย์มีอัตลักษณ์โดยเป็นกลุ่มที่มีการบริโภคสื่อสูง มีการแต่งกายและการแสดงออกที่เด่นชัด ด้วยการเลียนแบบและดัดแปลงลักษณะดังกล่าวจากแหล่งในสื่อมวลชน ภาษาของกลุ่มนั้นเกิดจากผสมผสานของภาษาวัยรุ่นทั่วไปและภาษาของกลุ่มสื่อต้นแบบ การดำเนินชีวิตและค่านิยมของกลุ่มคอสเพลย์นั้นไม่แตกต่างจากวัยรุ่นทั่วไปมากนัก อย่างไรก็ตามคอสเพลย์นั้นสะท้อนการเป็นวัฒนธรรมย่อยเพียงส่วนหนึ่ง เพราะคอสเพลย์ในสังคมไทยไม่มีพื้นที่ทางกายภาพในการแสดงออกมากนัก การรวมตัวการเพื่อคอสเพลย์มีลักษณะของการรวมกลุ่มตามวาระสังสรรค์มากกว่าการเป็นแบบแผนที่ปฏิบัติเป็นประจำ สำหรับบทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อคอสเพลย์นั้น สื่อดั้งเดิมมีบทบาทเพียงเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดงานคอสเพลย์ในเชิงพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่สื่อใหม่นั้นมีบทบาทในการเป็นพื้นที่เสมือนที่ช่วยส่งเสริมอัตลักษณ์ในการเป็นวัฒนธรรมย่อยของคอสเพลย์

ปราณี จ้อยรอด (๒๕๕๒) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ ในเขตกรุงเทพมหานคร” การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย ๒ ประการคือ ๑) เพื่ออธิบายและทำนายพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยตัวแปรปัจจัยภายใน-ภายนอก ของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ ในเขตกรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน-ภายนอก ที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณ ๓) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนที่มีเพศและคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกันกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๑๔ คน

ผลการวิจัยพบว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางด้านภาพลักษณ์ พบว่าการนำเสนอภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘-๒๕๔๘ นั้นมีการนำเสนอพัฒนาการด้านภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่หลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านลักษณะภายนอกและความเป็นเพศของตัวเอง แต่ทั้งนี้ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ ก็ยังคงวนเวียนอยู่กับความคิดความเชื่อที่ว่า ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันนั้น ผูกโยงเข้ากับการเป็นตัวแทนของความตกลงขบขันแต่เพียงอย่างเดียว

วรรณิ์ จันทร์มิติ (๒๕๕๔) การศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อกับพฤติกรรมการขับชี่ยานพาหนะของกลุ่มวัยรุ่น” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษารูปแบบการเปิดรับสื่อของกลุ่มวัยรุ่นที่ขับชี่ยานพาหนะ ๒) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อต่อทัศนคติของกลุ่มวัยรุ่นที่ขับชี่ยานพาหนะ

ยานพาหนะ ๓) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อต่อพฤติกรรมการขับขี่ยานพาหนะของวัยรุ่นที่ขับขี่ยานพาหนะ โดยในศึกษานี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือวัยรุ่นอายุ ๑๖ ถึง ๒๒ ปี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ถึงมหาวิทยาลัยปีที่ ๔ ที่ขับขี่ยานพาหนะในกรุงเทพมหานครในสถานที่ที่เป็นแหล่งรวมตัวของกลุ่มวัยรุ่นที่ขับขี่ยานพาหนะเช่น สยามสแควร์ ห้างสรรพสินค้า และมหาวิทยาลัยจำนวน ๔๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า สื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุดคือโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ การเปิดรับสื่อกับทัศนคติและพฤติกรรมการขับขี่ของกลุ่มวัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น การขับขี่ที่หวาดเสียวโหดโผนในสื่อมวลชนจึงไม่มีผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างหากแต่เป็นสื่อบุคคลซึ่งจากการศึกษาพบว่าสื่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ ครอบครัว เพื่อน เนื่องจากเป็นบุคคลที่ใช้เวลาดูด้วยมากที่สุดจึงได้รับอิทธิพลจากทัศนคติและพฤติกรรมของสื่อและบุคคลนั้น

สรุปได้ว่า วัยรุ่นมีการกระทำการปฏิบัติต่อผู้อื่นและสังคมที่หลากหลาย บุคคลที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ ครอบครัว เพื่อน เนื่องจากเป็นบุคคลที่ใช้เวลาดูด้วยมากที่สุดการเลียนแบบและดัดแปลงลักษณะดังกล่าวจากแหล่งในสื่อมวลชน ภาษาของกลุ่มนั้นเกิดจากผสมผสานของภาษาวัยรุ่นทั่วไปและภาษาของกลุ่มสื่อต้นแบบ การดำเนินชีวิตและค่านิยม

๒.๕.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย

ดุสิต วิชัยดิษฐ์ (๒๕๑๔) การศึกษาเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทปโทรทัศน์กับการสอนจริง และการใช้ภาพยนตร์ตลับประกอบการสอนกับการสอนแบบธรรมดา” การทดลองครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน จากการสอนโดยใช้เทปโทรทัศน์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากการสอนโดยใช้ครูจริง และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจากการสอนโดยใช้ภาพยนตร์ตลับประกอบการสอนกับการสอนแบบธรรมดา ผลที่ได้คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอนโดยใช้เทปโทรทัศน์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนโดยใช้ครูจริงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ภาพยนตร์ตลับประกอบการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย การสอนแบบธรรมดาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

จิรบุญย์ ทศนบรรจง (๒๕๓๔) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงลักษณะของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น โดยศึกษาเชิงวิเคราะห์ถึงเนื้อหา รูปแบบ ตลอดจนเทคนิคของภาพยนตร์ที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภท

วัยรุ่นนั้น โครจเรื่องส่วนใหญ่แสดงถึงชีวิตของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้ชม วัยรุ่นทั้งสิ้น ภาพยนตร์จะเปิดเรื่องให้ผู้ชมติดตามพฤติกรรมของตัวละครเอกและเรื่องราวที่ตัวละครเอกมีความสัมพันธ์ด้วย นอกจากนี้ภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่นได้สะท้อนให้เห็นถึงบริษัท ทางสังคมในแง่มุมที่แตกต่างกันออกไป สำหรับการใช้นวัตกรรมของภาพยนตร์ในด้านการติดต่อส่วนใหญ่ จะติดต่อตามลำดับเหตุการณ์ โดยมิดนตรีและเพลงประกอบเป็นส่วนช่วยเสริมอารมณ์ของภาพยนตร์ ในด้านวัฒนธรรมย่อย ที่ปรากฏจะเป็นวัฒนธรรมย่อยด้านภาษาและการแต่งกาย ส่วนจุดมุ่งหมาย ในการสร้างภาพยนตร์ของผู้สร้างนั้น ก็เพื่อความบันเทิงของผู้ชม โดยจะสอดแทรกสาระหรือทรรณะ ของผู้สร้างลงไปด้วย

อุมาพร ไกรบุญ (๒๕๔๘) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาที่มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปัจจัย ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการใช้บริการโรงภาพยนตร์แบบความบันเทิงครบวงจร กรณีศึกษา โรงภาพยนตร์เครือเมเจอร์ซีเนเพล็กซ์และโรงภาพยนตร์เครืออีจี้วี” โดยมีผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภค ของโรงภาพยนตร์เครือเมเจอร์ ซีเนเพล็กซ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุ ๒๕-๓๔ ปี เป็นพนักงานบริษัท การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนผู้บริโภคของโรงภาพยนตร์เครืออีจี้วีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุ ๑๕-๒๔ ปี เป็นนักเรียนการศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจัยจิตวิทยาด้านการจูงใจ ด้านการสื่อสารทาง การตลาดด้านการโฆษณา เป็นปัจจัยที่มีผลในระดับมากต่อการใช้บริการโรงภาพยนตร์เครือเมเจอร์ ซีเนเพล็กซ์ และโรงภาพยนตร์เครืออีจี้วี ผู้บริโภคของโรงภาพยนตร์เครือเมเจอร์ซีเนเพล็กซ์ ส่วนใหญ่ไป ใช้บริการวันเสาร์ถึงวันอาทิตย์ ส่วนผู้บริโภคของโรงภาพยนตร์ เครืออีจี้วีส่วนใหญ่ไปใช้บริการวันเสาร์ ถึงวันอาทิตย์ ผู้ใช้บริการโรงภาพยนตร์เครือเมเจอร์ซีเนเพล็กซ์ที่มีเพศต่างกันจะมีวันและความถี่ของ การใช้บริการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ใช้บริการของโรงภาพยนตร์เครืออีจี้วี ที่มีเพศต่างกันจะมีวันเวลา และความถี่ของการใช้บริการไม่แตกต่างกัน การสื่อสารทางการตลาดของโรงภาพยนตร์เครือเมเจอร์ ซีเนเพล็กซ์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความถี่ของการใช้บริการ ส่วนการสื่อสารทางการตลาดของ โรงภาพยนตร์เครืออีจี้วีมีความสัมพันธ์ต่อความถี่ในการชมภาพยนตร์ต่อเดือน

ดวงกมล หนูแก้ว (๒๕๔๘) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ธุรกิจภาพยนตร์ไทย : กรณีศึกษาบริษัท ผู้สร้างภาพยนตร์ขนาดใหญ่” วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวม โครงสร้างธุรกิจ ภาพยนตร์ไทยและการเปลี่ยนแปลงของลักษณะธุรกิจภาพยนตร์ไทยหลังวิกฤติเศรษฐกิจ (พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๗) โดยเฉพาะบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ไทยขนาดใหญ่ ทั้งในด้านสภาพการแข่งขัน พฤติกรรมการแข่งขันและกลยุทธ์ทางการตลาด โอกาสในการเข้าสู่ตลาด โครงสร้างต้นทุนของบริษัท การกระจุกตัวของรายได้ของตลาดภาพยนตร์ไทย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทผู้สร้าง ภาพยนตร์ไทย บริษัทไทยโรงภาพยนตร์ วิธีการวิจัยที่ใช้ คือ การวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ภาพยนตร์ไทยที่ได้ฉายในโรงภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์จากบริษัท ผู้นำตลาดทั้ง ๕ ราย และเป็นภาพยนตร์ประเภทชีวิต ตลกและผีซึ่งเป็นภาพยนตร์แนวตลาด ดังนั้น

โครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยนี้ จึงมีความสัมพันธ์กับการกระจุกตัวของตลาดภาพยนตร์ไทย

พันธ์ชนะ สุนทรพิพิธ (๒๕๕๐) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ถึง ๒๕๔๘ ” มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อภาพยนตร์ ในฐานะที่ภาพยนตร์ทำหน้าที่เป็นสื่อสารมวลชนจึงมีหน้าที่หลักในฐานะของการเป็นสื่อกลางในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้าใจ เป็นผู้นำเสนอและชี้แนะแนวความคิดต่อสังคม ในขณะที่ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันเป็นตัวละครเฉพาะตัวละครหนึ่ง ที่มักจะมีการนำเสนอผ่านผลงานภาพยนตร์ไทยอยู่อย่างสม่ำเสมอกลับถูกเน้นอยู่แต่เพียงการเป็นตัวแทนของความตลกขบขัน ซึ่งลักษณะของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นได้แสดงให้เห็นถึงการผูกโยงความคิดที่เกี่ยวข้องกับชายรักเพศเดียวกัน เข้าสู่ระบบการสร้างความหมายเพียงความหมายเดียว

พัชรพรรณ เตบุญยง (๒๕๕๓) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมชมภาพยนตร์ ผลการวิจัย พบว่า

๑. วัยรุ่นผู้ตอบแบบสอบถาม ชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์เฉลี่ยประมาณ ๓ เรื่องต่อโรงภาพยนตร์ที่เข้าชมภาพยนตร์ไทยมากที่สุด คือ เครื่องเมเจอร์ซีเนีเพล็กซ์ และมักไปชมภาพยนตร์กับเพื่อน ช่วงเวลาที่ชมภาพยนตร์มากที่สุด คือ ๑๑.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. สื่อที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทยมากที่สุด คือ สื่อโทรทัศน์ เหตุผลหลักในการชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ คือเพื่อต้องการความบันเทิง และประเภทของภาพยนตร์ไทยที่ชมในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมา คือ ประเภทตลกขบขัน

๒. องค์ประกอบของภาพยนตร์โดยรวมมีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทยในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีอิทธิพลมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ บทภาพยนตร์/บทประพันธ์ ดารานำแสดงและเทคนิคการถ่ายทำ ตามลำดับ ทั้งนี้ส่วนใหญ่จะขึ้นชอบบพที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจ ดารานำแสดงที่มีความสามารถทางการแสดงและการใช้เทคนิคพิเศษได้อย่างแนบเนียน

๓. สื่อที่มีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ สื่อโรงภาพยนตร์สื่อโทรทัศน์ และสื่อนิตยสารภาพยนตร์ ตามลำดับ

๔. วัยรุ่นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศ อายุ ๒๒-๒๕ ปี รายรับ/รายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ ๕.๐๐๐ บาท และแหล่งที่มาของรายรับ/รายได้จากพ่อ/แม่

๕. เพศ อายุ รายรับ/รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายรับ/รายได้ มีผลต่อพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

๖. องค์ประกอบของภาพยนตร์โดยรวมกับพฤติกรรมชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ ด้านจำนวนภาพยนตร์ไทยที่ชมในโรงภาพยนตร์ในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมาไม่มีความสัมพันธ์กัน

๗. การเปิดรับสารจากสื่อมวลชน ด้านโทรทัศน์กับพฤติกรรมชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ ด้านจำนวนภาพยนตร์ไทยที่ชมในโรงภาพยนตร์ในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมาไม่มีความสัมพันธ์กัน

๘. การเปิดรับสารจากสื่อมวลชนด้านวิทยุกับพฤติกรรมชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ ด้านจำนวนภาพยนตร์ไทยที่ชมในโรงภาพยนตร์ในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ

๙. การเปิดรับสารจากสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์ กับพฤติกรรมชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ ด้านจำนวนภาพยนตร์ไทยที่ชมในโรงภาพยนตร์ในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ

๑๐. การเปิดรับสารจากสื่อมวลชนด้านนิตยสารภาพยนตร์ กับพฤติกรรมชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ ด้านจำนวนภาพยนตร์ไทยที่ชมในโรงภาพยนตร์ในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมา ไม่มีความสัมพันธ์กัน

๑๑. การเปิดรับสารจากสื่อมวลชนด้านโรงภาพยนตร์ กับพฤติกรรมชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ ด้านจำนวนภาพยนตร์ไทยที่ชมในโรงภาพยนตร์ในช่วง ๖ เดือนที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ

จากงานวิจัยที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่ารูปแบบของภาพยนตร์ไทยมีโครงสร้างส่วนใหญ่แสดงถึงชีวิตที่ใกล้ตัวของผู้ชม ภาพยนตร์จะเปิดเรื่องให้ผู้ชมคิดตามพฤติกรรมของตัวละคร ภาพยนตร์ไทยก็จะแสดงให้เห็นถึงบริบททางสังคม ผู้ชมจึงได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์ไทยอย่างต่อเนื่อง

บทที่ ๓

ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔

การวิเคราะห์ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ผู้วิจัยบันทึกเรื่องราวเป็นข้อความเพื่อใช้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามหัวข้อดังนี้

- ๓.๑ ภาพสะท้อนชีวิตของวัยรุ่น
 - ๓.๑.๑ ชีวิตวัยรุ่นช่วงต้น
 - ๓.๑.๒ ชีวิตวัยรุ่นช่วงกลาง
 - ๓.๑.๓ ชีวิตวัยรุ่นช่วงปลาย
- ๓.๒ ภาพสะท้อนด้านความคิดของวัยรุ่น
 - ๓.๒.๑ วัยรุ่นกับความรัก
 - ๓.๒.๒ วัยรุ่นกับความคิดฝัน
- ๓.๓ ภาพสะท้อนมนุษยสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น
 - ๓.๓.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่
 - ๓.๓.๒ ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อน
- ๓.๔ ภาพสะท้อนด้านการใช้ภาษาของวัยรุ่น
 - ๓.๔.๑ การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นหรือคำแสลง
 - ๓.๔.๒ การใช้ภาษาต่ำ
 - ๑) คำที่ใช้แทนตัวเองหรือผู้อื่น
 - ๒) คำแสดงการกระทำ
 - ๓) คำลงท้าย
 - ๔) คำต่ำ

มีรายละเอียดดังนี้

๓.๑ ภาพสะท้อนชีวิตของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในหัวเลี้ยวหัวต่อของคนที่กำลังก้าวพ้นความเป็นเด็กเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นที่ทั้งร่างกายและจิตใจ และยังมีสภาพแวดล้อมภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องอีกมากมาย ภาพยนตร์สะท้อนสภาพชีวิตของวัยรุ่นโดยนำเสนอเรื่องราวของวัยรุ่นต่าง ๆ ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนโดยผ่านเนื้อเรื่องและตัวแสดง ภาพยนตร์ได้นำเสนอชีวิตของวัยรุ่นที่อยู่ในแต่ละช่วงเวลา มีรายละเอียดดังนี้

๓.๑.๑ ชีวิตวัยรุ่นช่วงต้น

ชีวิตวัยรุ่นช่วงต้นเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ก็จะทำให้ความสนใจกับกิจกรรมครอบครัวหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับพ่อแม่ วัยรุ่นจะพยายามเป็นตัวของตัวเองมากยิ่งขึ้น เริ่มมีกลุ่มเพื่อน เริ่มมีสังคมกว้างขวางขึ้นและจะให้ความสำคัญกับเพื่อนค่อนข้างมาก ภาพยนตร์ได้สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตของวัยรุ่นช่วงต้น มี ๒ เรื่อง ได้แก่ *บ้านฉันตลกไว้ก่อน* และ *suck seed ช่วยชั้นเทพ*

ภาพยนตร์ *suck seed ช่วยชั้นเทพ* แสดงถึงชีวิตของวัยรุ่นที่เรียนชั้นประถมศึกษา ตัวละคร เป็ด เอิญ คุ้ง เอ็กซ์ เป็นเพื่อนในชั้นเรียนเดียวกัน นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาขับร้อง เหตุการณ์มีดังนี้

ภาพยนตร์ฉายภาพที่เป็นฉากในห้องเรียน ในช่วงโมงเรียนวิชาขับร้อง กำหนดกิจกรรมการเรียนที่ให้นักเรียนทุกคนออกมาร้องเพลงหน้าห้องเรียน นักเรียนทุกคนรู้สึกตื่นเต้นและกลัวที่จะออกไปร้องเพลง ในขณะที่ฟังเพื่อนร้องเพลง นักเรียนแต่ละคนจะร้องเพลงตามเพื่อนไปด้วย บางคนเคาะโต๊ะบางคนตบมือตามจังหวะเพลง

(ตอนที่ตัวละครทั้งสี่คนเรียนวิชาขับร้อง)

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าชีวิตวัยรุ่นในระยะช่วงต้นที่ต้องเรียนและทำกิจกรรมการเรียนในแต่ละวิชาตามที่กำหนดไว้ วัยรุ่นแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน บางคนก็มีความเครียดกับปัญหาในการทำกิจกรรมและจะรู้สึกตื่นเต้นหรือกลัว วัยรุ่นก็จะแก้ปัญหาโดยปรับตัวเองให้ผ่อนคลายด้วยการซ่อนหรือปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง

ภาพยนตร์ *suck seed ช่วยชั้นเทพ* เสนอภาพที่เป็นฉากในห้องเรียน ในช่วงโมงเรียนวิชาขับร้อง ตัวละครที่ชื่อดวงซึ่งเป็นเพื่อนที่เรียนห้องเดียวกันกับตัวละครเป็ด คุ้งและเอิญ คุณครูเรียกชื่อดวงให้ออกมาร้องเพลงหน้าห้อง ดังตัวอย่าง

คุณครู “ดวง ออกมาเลย”

ดวงเดินไปถึงหน้าห้อง “เพลงนี้ขอมอบให้กับคู่รักคู่ใหม่ของห้องเรา นะครับ”

เพื่อนที่อยู่ในห้องเรียนเริ่มตื่นเต้นและอยากรู้คือใคร

ดวงเริ่มร้องเพลง “บังเอิญ บังเอิญ บังเอิญ บังเอิญ บังเอิญติดหัวใจ”

ขณะเดียวกันก็มีเพื่อนคนหนึ่งบอกเป็ดว่า “เป็ด คุ้งชอบเอิญ บอกต่อไป”

ทุกคนร้องพร้อมกัน “บังเอิญ บังเอิญ บังเอิญ บังเอิญ บังเอิญติดคุ้ง”

เอิญร้องให้และวิ่งออกจากห้องไป

(ตอนที่เพื่อนล้อกันว่าคุ้งชอบเอิญ)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นในช่วงต้นมักจะเอาเรื่องนี้อาจจะไม่ใช่ว่าเรื่องจริงมาล้อเลียนเพื่อน เนื่องจากว่าวัยรุ่นยังไม่มีวุฒิภาวะที่จะเข้าใจได้ว่าเรื่องจริงกับเรื่องไม่จริงมีความแตกต่างกัน จึงทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่让别人รู้สึกไม่พอใจและโกรธ แต่วัยรุ่นอยู่ในช่วงเวลานี้ไม่ได้ทำร้ายใครเป็นเพียงแค่ต้องการความสนุกสนานและความบันเทิงเท่านั้น ดังนั้นวัยรุ่นในช่วงระยะนี้จึงนำสิ่งต่าง ๆ มาล้อเลียนเพื่อนโดยไม่นึกถึงความรู้สึกของคนอื่น

ภาพยนตร์ *บ้านฉัน ตลกไว้ก่อน* แสดงให้เห็นถึงชีวิตวัยรุ่นในช่วงระยะต้นของวัยรุ่นดังตัวอย่าง

ภาพยนตร์ฉายภาพที่เป็นตัวละครตลกเกิดมาในครอบครัวนักแสดงตัวตลกที่ล้อทอดเสียงหัวเราะกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ตลกกับน้องม่อนม่อนอยู่กับครอบครัวในเวลาเย็นหรือวันหยุด ตัวละครทั้งสองคนจะใช้เวลาว่างไปทำงานการแสดงตลกกับพ่อ เพื่อช่วยเหลือครอบครัวให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

(ตอนที่ตลกกับม่อนอยู่บ้าน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า ในระยะวัยรุ่นช่วงต้น วัยรุ่นจะใช้เวลาส่วนหนึ่งอยู่กับครอบครัวและจะช่วยงานของพ่อแม่ บางคนที่มีฐานะที่ไม่ค่อยดีนักวัยรุ่นดังเช่นตัวละครตลกกับน้องม่อนก็จะต้องทำงานหาเงินมาช่วยเหลือครอบครัวในช่วงเวลาเลิกเรียน การที่วัยรุ่นช่วยทำงานของครอบครัวก็เป็นวิธีสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวที่วัยรุ่นจะได้เรียนรู้การทำงานและการสืบทอดอาชีพของพ่อแม่ต่อไป

ภาพยนตร์ *บ้านฉัน ตลกไว้ก่อน* แสดงถึงชีวิตของวัยรุ่นที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาพยนตร์นำเสนอภาพที่สนามของโรงเรียน ตัวละครตลกกับเพื่อนกำลังเตรียมตัวนำเสนอรายงานเรื่องคำบอกเอกพจน์และพหูพจน์ ในวิชาภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่าง

ตลก “Good afternoon teacher and friends ,

my name is วุฒินันท์ ลิขิตเจริญพงศ์ ”

เพื่อน ๆ ก็แนะนำตัวตามไปด้วย

ตลก “Today we would like to present

รายการเรื่อง คำบอกเอกพจน์ พหูพจน์ ครับ ”

เพื่อนพูดรายงานต่อ ตลกชูป้ายที่วาดภาพเป็นกล่องใบเดียวขึ้นมา

ตอบว่า “this is a ?”

เพื่อน “box”

ตลกหยิบป้ายแผ่นที่สองขึ้นมา ซึ่งมีภาพกล่องสองใบ

ตลก “ this is a ?”

เพื่อน “boxes”

ต๊อ “มึงอย่าไปสนไวยากรณ์ของมันซิ

มันมีสองกล่องมึงก็พูดสองครั้ง เข้าใจปะ”

และถามใหม่ว่า “this is a ?”

เพื่อน “box box”

ต่อมาต๊อก็หยิบป้ายอีกแผ่นที่มาวาดภาพขามลึบกว่าใบ

ต๊อ “this is a ?”

เพื่อน “bowl.....”

(ตอนที่ต๊อกับเพื่อนเตรียมนำเสนอรายงานวิชาภาษาอังกฤษ)

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า ชีวิตของวัยรุ่นที่อยู่ระยะช่วงต้นจะเป็นชีวิตที่สนุกสนาน วัยรุ่นมักจะสร้างเหตุการณ์ขึ้นให้มีความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ถึงแม้ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ความรู้ วัยรุ่นก็สามารถทำให้เป็นเรื่องที่ผ่อนคลายและสนุกสนานไปด้วย วัยรุ่นจะตั้งใจทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนเพราะว่าวัยรุ่นช่วงต้นยังต้องการใช้เวลาอยู่กับเพื่อน ถ้าได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนก็จะเกิดความสนุกสนานมากขึ้น

สรุปได้ว่าชีวิตวัยรุ่นช่วงต้นเป็นชีวิตที่สนุกสนาน วัยรุ่นยังไม่มีวุฒิภาวะที่จะเข้าใจเรื่องจริงกับเรื่องไม่จริง จึงทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่让别人รู้สึกไม่พอใจและโกรธ วัยรุ่นช่วงนี้จะใช้เวลาอยู่กับครอบครัวเยอะกว่าวัยรุ่นช่วงอื่น

๓.๑.๒ ชีวิตวัยรุ่นช่วงกลาง

ภาพชีวิตของวัยรุ่นช่วงกลางจะเป็นช่วงเวลาเตรียมพร้อมเป็นผู้ใหญ่ จึงมีความขัดแย้งกับบทบาทของตนเอง มีความตื่นตัว วิตกกังวล สงสัยต่อการเปลี่ยนแปลงและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ในภาพยนตร์ที่ศึกษา มีภาพยนตร์อยู่ ๒ เรื่องที่สะท้อนถึงชีวิตวัยรุ่นช่วงกลาง ได้แก่ ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น และ suck seed ห่วยขั้นเทพ

ภาพยนตร์ suck seed ห่วยขั้นเทพ แสดงถึงชีวิตของวัยรุ่นที่ทำกิจกรรมและมีพฤติกรรมที่ต้องการความอิสระและความสนุกสนาน ดังนี้

ตัวละคร เป็ด เอิญ คิ่ง เอ็กซ์ เล่นดนตรีอยู่ในวงเดียวกัน เมื่อเลิกเรียนหรือมีเวลาว่าง พวกเขาจะไปซ้อมดนตรีด้วยกันที่ห้องเช่าซ้อมดนตรี ถ้าห้องเช่าซ้อมดนตรีไม่ว่างก็จะย้ายไปที่ห้องเก็บของร้านเบเกอรี่ของพ่อของเอ็กซ์ ซึ่งเป็น พวกเขาที่ตกแต่งให้เป็นห้องซ้อมดนตรี บางครั้งพวกเขาก็ไปดูการแสดงร้องเพลงของคนอื่น

หลังจากคิ่งผิดหวังจากความรัก เขาก็ชวนเป็ดกับเอ็กซ์นั่งรถไฟไปกรุงเทพฯ และดื่มเหล้ากันบนรถไฟ พอถึงกรุงเทพฯ ก็ไปแอบดูสาว ๆ

ที่โรงเรียนหญิงล้วนแห่งหนึ่ง จากนั้นไปดูเวทีการแข่งขัน Hotwave
ฉากในภาพยนตร์ตอนเป็นภาพการใช้ชีวิตของวัยรุ่นที่แสนสนุกและ
ทำทายน่าตื่นเต้าน

(ตอนที่ตัวละครไปซ้อมเล่นดนตรีหลังจากเลิกเรียนแล้ว)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าชีวิตของวัยรุ่นอยู่ในเวลาที่มีแต่ความสนุกสนาน สะท้อนให้เห็น
ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ และอยากรู้อยากเห็น ชอบความตื่นเต้นและชอบแสวงหาสิ่งที่
แปลกใหม่และท้าทาย ยิ่งถ้าได้ทำกิจกรรมกับเพื่อนสนิทก็ยิ่งสนุกสนานมากขึ้น

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจวัยรุ่น แสดงถึงสภาพชีวิตของวัยรุ่นที่เรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ภาพยนตร์นำเสนอภาพดังนี้

ในตอนทดสอบปลายภาค นักเรียนต้องเตรียมตัวมาสอบ นักเรียนแต่ง
กายเรียบร้อยและนั่งในห้องสอบอย่างเงียบสงบ ตัวละครไมตรี น้ำพุ นั่ง
สอบอยู่คนละแถว วัยรุ่นสองคนนี้เป็นเพื่อนสนิทกัน แต่ก็มักจะแข่งขัน
กันเสมอ แต่สำคัญ ๆ และเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นจะแข่งกันว่าใครจะ
ส่งข้อสอบก่อนในการสอบปลายภาคครั้งนี้ เมื่อได้ยินคุณครูบอกว่า ถ้า
ใครเสร็จแล้วส่งได้แล้ว ตัวละครไมตรีกับน้ำพุก็จะรีบทำข้อสอบให้เร็ว
กว่าเดิม แล้ววิ่งไปส่งกระดาษคำตอบก่อนเพื่อนให้คุณครู ไม่มีใครยอม
แพ้กันเลย ในสุดท้ายไมตรีวางกระดาษคำตอบบนโต๊ะครูก่อนจึงเป็น
ผู้ชนะ แล้วสองคนก็เริ่มเถียงกัน จนคุณครูส่งสายตาเป็นสัญญาณให้
ออกไปนอกห้องสอบ ดังตัวอย่าง

น้ำพุ “เฮ้ย คราวหลังอะ ยกให้สองตอบ ”

ไมตรี “ปากดี”

น้ำพุ “หน้าตาาก็ดีด้วย”

ไมตรี “ฮ่า มึงดูชื่อภูกว่าจะเขียนเสร็จมันก็ออกสลิปกว่าวิแล้ว”

น้ำพุ “เทอมหน้ามึงก็บอกให้พ่อมึงเปลี่ยนนามสกุลสิ จะได้คู่คี่หน่อย”

ไมตรี “กูไม่ได้ละ นามสกุลนี้อะ สาว ๆ อยากรู้กันทั้งเมือง

(ตอนที่สองคนไปส่งข้อสอบ)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าชีวิตของวัยรุ่นมีการแข่งขันเอาชนะกัน แม้จะเป็นเรื่องของ
การสอบที่มีความสำคัญ วัยรุ่นก็ยังหาเรื่องแข่งกัน เป็นภาพสะท้อนของความขัดแย้งระหว่าง
ความรับผิดชอบกับความสนุกสนาน จึงเป็นปัญหาของวัยรุ่นที่มีค่านิยมไม่ถูกต้องดังเช่นการพยายาม
จะเอาชนะเพื่อนในเรื่องที่ไม่เหมาะสมเพื่อให้เพื่อนยอมรับตนเอง แม้จะมีผลกระทบต่อการเรียนของ
ตนเองก็ตาม

ภาพยนตร์ *ปิดเทอมใหญ่* แสดงให้เห็นถึงชีวิตของวัยรุ่นช่วงกลางที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในช่วงเวลาปิดเทอมใหญ่ ภาพยนตร์เสนอภาพดังนี้

ในช่วงเวลาปิดเทอมใหญ่ ตัวละครน้ำพุกับไมตรีได้พบกับนานาซึ่งเป็นเพื่อนนักเรียนหญิงที่เคยเรียนกันมาในชั้นประถมศึกษาโดยบังเอิญ ทั้งสองคนเกิดความรู้สึกชอบเพื่อนเก่า ต้องการติดต่อเพื่อสร้างความสัมพันธ์ให้สนิทสนมกันมากขึ้นจึงตกลงกันว่า ใครได้เบอร์โทรศัพท์ของนานาก่อนก็จะเป็นคนที่ชนะ ภาพยนตร์เสนอชีวิตวัยรุ่นที่สนุกสนานโดยการแข่งขัน ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งว่ายน้ำ นั่งเรือไปเที่ยวสวนสัตว์หรือว่าขับมอเตอร์ไซค์ไปเที่ยว เป็นกิจกรรมที่การแข่งขันกันทำให้ชีวิตตัวละครทั้งสองมีความตื่นเต้น

(ตอนที่น้ำพุไมตรีชวนนานาไปเที่ยว)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าชีวิตของวัยรุ่นที่อยู่นอกโรงเรียนในช่วงปิดเทอมใหญ่ วัยรุ่นจะหาวิธีทำให้สนุกสนานและจัดทำกิจกรรมกับเพื่อนอย่างเต็มที่ วัยรุ่นต้องการอยู่กับกลุ่มเพื่อนฝูงและต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากเพื่อน ๆ ในกลุ่มโดยต้องการเป็นผู้ชนะเรื่องเพื่อน กิจกรรมที่ทำให้วัยรุ่นจะรู้สึกตื่นเต้นและได้เรียนรู้วิธีการปรับตัวเพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

ภาพยนตร์ *ปิดเทอมใหญ่* แสดงให้เห็นถึงชีวิตของวัยรุ่นช่วงกลางที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตัวละครน้ำพุกับไมตรีไปร่วมงาน “ม.๖ จากไปหัวใจคิดถึง” ของรุ่นพี่ ดังตัวอย่าง

พิธีกร “ต่อไปจะเป็นการแสดงจากตัวแทนชั้นม. ๓/๓ หนูนุ่มน้อย น้องพุกับน้องไมจ๋า”

ไมตรีกับน้ำพุขึ้นไปร้องเพลง “พี่สาวครับ ตอนนี้ผมเป็นหนุ่มแล้วครับ มีหญิงมาใจจะแย่งผมเอาไปเป็นแฟน “

คนที่มาร่วมทุกคนกรี๊ดและร้องตามสองคนนี้อย่างสนุกสนาน

(ตอนที่ตัวน้ำพุกับไมตรีไปร้องเพลงตอนกลางคืน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าชีวิตวัยรุ่นช่วงกลาง วัยรุ่นจะมีกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมบันเทิง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีเพื่อน ๆ มาร่วมเป็นจำนวนมาก เนื่องจากว่าวัยรุ่นที่อยู่ในระยะวัยช่วงกลางเริ่มมีสังคมเล็กที่เป็นของตนเอง และต้องการแสดงออกให้สังคมยอมรับ ทั้งความสามารถและความรู้สึกนึกคิดของตนเอง

ภาพยนตร์ *ปิดเทอมใหญ่* แสดงให้เห็นถึงชีวิตของวัยรุ่นช่วงกลางที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในช่วงเวลาปิดเทอมใหญ่ ภาพยนตร์เสนอภาพดังนี้

ตัวละครโอเล็กไปซื้อแผ่นซีดีที่ร้านขายวีดีโอระหว่างทางกลับบ้าน โอเล็กได้ยินเสียงวิทยุ “ข่าวต่อไปนะคะ รับรองถูกใจแน่ ๆ ข่าวของ

ศิลปินได้หวั่น คุณดีดี ซึ่งตอนนี้เป็นนักแสดงในภาพยนตร์รักที่ตั้งใน
ได้หวั่นกำลังจะมาเปิดคอนเสิร์ตเต็มรูปแบบเป็นครั้งแรกในเมืองไทยนะ
คะ”

พิธีกรผู้ฮา “ผมชอบมาก ๆ เลยนะครับ มีร้องสด ๆ ด้วยหรือครับ”

พิธีกรผู้หญิง “มีค่ะ แนนอนคะ ใครที่เป็นแฟนคลับ หรือว่าใครที่ชอบ
หนังเรื่องนี้คะ ห้ามพลาดเด็ดขาด”

ไอ้เล็กดีใจมากและวางแผนจะไปฟังคอนเสิร์ต เพราะว่าไอ้เล็กชอบ
ดีดีมาก

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าชีวิตวัยรุ่นช่วงกลาง วัยรุ่นจะมีกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมบันเทิงใน
เวลาเลิกเรียนหรือว่าวันหยุด วัยรุ่นก็ชอบติดตามแฟชั่นและชอบติดตามดารา เนื่องจากว่าวัยรุ่นที่อยู่ใน
ในระยะวัยช่วงกลางเริ่มมีสังคมเล็กที่เป็นของตนเอง เริ่มมีความคิดที่อิสระของตนเอง และต้องการ
แสดงออกให้สังคมยอมรับ

สรุปได้ว่า ชีวิตวัยรุ่นช่วงกลาง วัยรุ่นจะมีกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมบันเทิงในเวลาเลิกเรียนหรือ
ว่าวันหยุด ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีเพื่อน ๆ มาร่วมเป็นจำนวนมาก เนื่องจากว่าวัยรุ่นที่อยู่ในระยะวัย
ช่วงกลางเริ่มมีสังคมเล็กที่เป็นของตนเอง และต้องการแสดงออกให้สังคมยอมรับ เป็นวัยที่ชอบ
ทดลองสิ่งใหม่ ๆ และอยากรู้อยากเห็น ชอบความตื่นเต้นและชอบแสวงหาสิ่งแปลกใหม่และท้าทาย
ยิ่งถ้าได้ทำกิจกรรมกับเพื่อนสนิทก็ยิ่งสนุกสนานมากขึ้น

๓.๑.๓ ชีวิตวัยรุ่นช่วงปลาย

วัยรุ่นช่วงนี้การเติบโต การเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่จะเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ รู้สึกอิสระ
เป็นตัวของตัวเอง ความขัดแย้งกับตนเองในช่วงวัยรุ่นช่วงกลางเปลี่ยนแปลงเป็นความเข้าใจผู้อื่น
มากขึ้น

ภาพยนตร์ที่ได้สะท้อนถึงชีวิตวัยรุ่นช่วงปลายมีทั้งหมด ๓ เรื่อง ได้แก่ *วัยรุ่นพันล้าน*
ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น และ *หนีตามกาลิเลโอ*

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* แสดงให้เห็นถึงชีวิตของวัยรุ่นที่อยู่โรงเรียนในช่วงปลาย ภาพยนตร์
นำเสนอภาพวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังตัวอย่าง

ตัวละครอิทธิพัทธ์เป็นรักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในช่วงโมงเรียน
วิชาคอมพิวเตอร์ ที่ห้องเรียน คุณครูกำลังบรรยายบทเรียนอยู่หน้าห้อง
และสั่งให้นักเรียนทำตาม อิทธิพัทธ์กับเพื่อนอีกคนหนึ่งไม่สนใจฟัง
คุณครู ทั้งสองคนชวนกันเล่นเกมในคอมพิวเตอร์อย่างสนุกสนาน

(ตอนที่อิทธิพัทธ์เรียนคอมพิวเตอร์กับเพื่อน ๆ)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าชีวิตของวัยรุ่นในโรงเรียนจะมีช่วงเวลาที่เคร่งเครียดกับการเรียน วัยรุ่นจะพยายามหาวิธีลดความเครียด ทำให้วัยรุ่นถูกมองว่ามีปัญหาพฤติกรรมหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เพราะไม่ตั้งใจเรียนแต่กลับไปเล่นกับเพื่อนสะท้อนให้เห็นว่า ชีวิตของวัยรุ่นในโรงเรียน วัยรุ่นก็ต้องการทำกิจกรรมกับเพื่อนและตนเองต้องการทำ และมีอิสระเป็นตัวของตัวเอง

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* ได้นำเสนอเรื่องราวของตัวละครที่เติบโตขึ้นไปเรียนในมหาวิทยาลัย ตัวละครอิทธิพัทธ์ได้เข้าไปศึกษาในมหาวิทยาลัยหอการค้า เขาได้ใช้เงินค่าเทอมไปทำธุรกิจที่คิดว่าจะมีผลกำไร แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เขาต้องหาเงินค่าเทอมใหม่ เขาจึงนำพระเครื่องที่พ่อให้เขาไว้ไปจำหน่ายได้เงินมาหนึ่งแสนและเขานำไปชำระค่าเทอม เมื่อเข้าเรียนแล้วเขาก็รู้สึกไม่สบายใจ และมักจะหลบไปทำธุรกิจต่อเพื่อรวบรวมเงินมาไถ่ถอนพระคืน ดังตัวอย่าง

อิทธิพัทธ์กับเพื่อนนั่งฟังอาจารย์บรรยายอยู่ในห้องเรียน

อิทธิพัทธ์ “เหี้ย แจ็คกูไม่ไหวแล้ว ออกเหอะ”

เพื่อนบอกว่า “เฮ้ยไม่เอา กูจะตั้งใจเรียนแล้วเดี๋ยวนี้อะ”

อิทธิพัทธ์ “เรียนเหี้ยอะไร อ่าน socker ช่วยอะไรได้วะ”

แจ๊ค “หูกูฟังอยู่ เขี่ยต๊อบ ค่าหน่วยกิต คิดเป็นวินาทีเลยนะมึง”

อิทธิพัทธ์ “นี่ไง กูฝากอัดเสียงแล้วกันกูไม่กลับแล้ว”

อิทธิพัทธ์คิดในใจว่า “ผมกลับไปเรียนแต่ใจก็คิดว่าทำยังไงถึงจะหัน

กลับมาซื้อพระมาคืนพ่อได้”

(ตอนที่ตัวละครอิทธิพัทธ์ไปเข้าเรียนกับเพื่อน)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นวัยที่เริ่มเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ใหญ่ จึงมีความรับผิดชอบและมีแนวความคิดเป็นของตนเอง ดังที่อิทธิพัทธ์มีความรับผิดชอบต่อตนเองที่จะต้องเรียนแต่ก็ต้องรับผิดชอบในการกระทำของตนเองที่เอองพระเครื่องไปจำหน่ายและต้องหาเงินมาไถ่ถอนคืน เหตุการณ์ในภาพยนตร์ตอนนี้จะเห็นว่าวัยรุ่นมีความเติบโตทั้งร่างกาย ความคิดและจิตใจ

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* แสดงให้เห็นถึงชีวิตของวัยรุ่นที่อยู่โรงเรียนในช่วงปลาย ภาพยนตร์นำเสนอภาพวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาพยนตร์เสนอภาพดังนี้

ต๊อบไปจำหน่ายเกาลัดที่ซุเปอร์มาเก็ต เนื่องจากว่าเครื่องที่คว้เกาลัด

เวลาคว้จะมีควนออกมาจึงทำให้เพดานของซุเปอร์มาเก็ตจากสีขาว

เป็นสีเหลืองตรงข้างบนเครื่องคว้เกาลัด ผู้จัดการจึงให้ต๊อบมาแก้ไข

ปัญหา ได้แก้มได้ก็ไม่นอนุญาตให้ต๊อบขายของที่นี่ ต๊อบจึงเอาอุปกรณ์

มาทาสีให้เพดานกลับเป็นสีขาวเหมือนเดิม แต่ทางฝ่ายจัดการไม่

อนุญาตให้ทาสีตอนที่มิถุนาค้าอยู่ ตอนคำต้อบจึงมาทาสีหลังจากทุกคน
เลิกงานกลับบ้านกันหมดแล้ว วันนั้นต้อบทาสีจนถึง ๕ ทุ่มกว่า

(ตอนที่ต้อบไปทาสีที่ซูปเปอร์มาเกต)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นนอยวัยช่วงปลาย เป็นวัยที่เริ่มรู้จักความรับผิดชอบ รู้สึก
แก้ปัญหาด้วยตนเอง ดังที่อิทธิพัทธ์มีความรับผิดชอบต่อคนอื่นและตนเอง วัยรุ่นที่อยู่ในวัยช่วงปลาย
จะมีความคิดที่สุกงอมและการกระทำที่มีความรับผิดชอบ

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น แสดงถึงสภาพชีวิตของวัยรุ่นช่วงปลายในช่วงเวลาปิด
เทอมใหญ่ ดังนี้

ภาพยนตร์เสนอภาพตัวละครซิกกับจ้อว่า เป็นนักศึกษาใหม่ของ
มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เมื่อถึงช่วงเวลาปิดเทอมใหญ่ ซิกกับจ้อชวนเพื่อน ๆ
กลุ่มใหญ่ไปเที่ยวร้าน Y50 ซึ่งเป็นร้านบาร์เปียร์ ที่มีวัยรุ่นนิยมไปเที่ยวกัน
มากในเวลากลางคืน เพื่อน ๆ ทุกคนที่ไปด้วยกันสนุกสนานกับการเต้นตาม
จังหวะเพลง ร้องเพลงด้วยกัน และบางคนก็ดื่มเหล้า

(ตอนที่ซิกกับเพื่อน ๆ ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นสนใจใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ด้วยการหาความบันเทิงในเวลา
กลางคืน และในสถานที่ที่จำหน่ายสุรา เป็นแหล่งบันเทิงที่ไม่เหมาะกับวัยรุ่นที่ยังไม่ได้ทำงานและ
ไม่ได้มีรายได้เป็นของตัวเอง นอกจากนี้การใช้ชีวิตเช่นนี้อาจจะเกิดปัญหาของวัยรุ่นที่ยังควบคุมตัวเอง
ไม่ได้ จากการดื่มแอลกอฮอล์รวมทั้งการแสดงออกด้วยการเต้นรำและร้องเพลง

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น แสดงให้เห็นถึงสภาพชีวิตของวัยรุ่นช่วงปลาย ในช่วง
เวลาปิดเทอมใหญ่ ดังตัวอย่าง

ตัวละครเหินเจอผู้หญิงญี่ปุ่นคนหนึ่งเมื่อเห็นกำลังนั่งรถไฟไปหาแฟน
ผู้หญิงคนนี้เป็นคนที่ใส่ชุดค่อนข้างที่จะเซ็กซี่ และเป็นคนที่มีรูปร่างดี
เหินโทรบอกเพื่อน “คุ้งหรือ มึงรู้ไหมตอนนี้กูอยู่กับใคร ญี่ปุ่นเว้ยมึง
ชวามาก”

ผู้หญิงญี่ปุ่นคนนี้ชวนเหินไปเที่ยวพังกาด้วยกัน ตอนที่ไปถึงพังกาสองคน
ก็ไปว่ายน้ำด้วยกัน ไปเที่ยว full moon party ในกลางคืน ดื่มเปียร์
และสุดท้ายก็ไปที่หาดทราย และมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน ในขณะนั้น
มีโทรศัพท์ของแฟนชื่อนวลโทรเข้ามา และนวลก็รู้แล้วว่ามืออะไรเกิด
ขึ้นกับเหิน จึงตัดสินใจลาจากผู้หญิงญี่ปุ่นรีบนั่งรถไฟหานวลที่ตรัง

(ตอนที่เหินไปเที่ยวกับสาวญี่ปุ่น)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าในระยะช่วงปลายของวัยรุ่นจะเริ่มเป็นผู้ใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เนื่องจากวัยรุ่นในช่วงปลายเริ่มมีความเติบโตทางร่างกายและจิตใจ มีความพร้อมทางด้านการเจริญพันธุ์สมบูรณ์ทั้งเพศหญิงและเพศชาย แต่วัยรุ่นก็ต้องรู้จักความรับผิดชอบ จะมีค่านิยมทางสังคมมากกว่าความรู้สึกต้องการทางเพศเพียงอย่างเดียว

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น แสดงถึงสภาพชีวิตของวัยรุ่นช่วงปลายในช่วงเวลาปิดเทอมใหญ่ ดังตัวอย่าง

ตัวละครเทิรไปเตะฟุตบอลกับเพื่อน ๆ ด้วยกัน ตอนที่เล่นจบแล้ว เพื่อนถามว่า “คืนนี้ไปเที่ยวต่อเปล่า”

เทิร “ไม่ไป” และเขย่าหัวอย่างแรง

เพื่อน “เมียไม่อยู่อย่างนี้ต้องไปแล้ว ไม่ต้องรับใช้ชาติแล้ว ไปสิ ไปเว้ย คืนนี้อ่าไป เชื่อกู”

เทิร “โฮย นี่พวกมึงจะไปเที่ยวอีกแล้วหรือ ไปทำหี้ยอะไรทุกคืนเมีย ไม่มีอะไรต้องดูแลกันแล้วหรือ ไปเที่ยวกลางคืนสนุกตรงไหนวะ กูถามหน่อยเถอะ เพลงก็เปิดเดิม ๆ กูฟังแล้วกูจะอึดแตกตายอยู่แล้วเนี่ย”

แต่สุดท้ายก็ไปเที่ยวกับเพื่อนที่ร้าน Y50 อย่างสนุกสนาน

(ตอนที่เทิรส่งนวลไปฝึกงานเสร็จและวไปเล่นกับเพื่อน)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าในระยะช่วงปลายของวัยรุ่นจะเริ่มเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากวัยรุ่นในช่วงปลายเริ่มมีความเติบโตทางร่างกายและจิตใจ ชอบทำกิจกรรมสำหรับผู้ใหญ่ร่วมกับเพื่อน เริ่มมีการเที่ยวกลางคืน เริ่มมีการดื่มเหล้าและดื่มเบียร์

ภาพยนตร์ หนีตามกาลิเลโอ แสดงถึงสภาพชีวิตของวัยรุ่นช่วงปลาย ตัวละครเซอริกับนุ่นไปเล่นตกตีลังกาด้วยกัน ดังตัวอย่าง

นุ่น “แกว่ามันตัดขาดหรือเปล่าวะ”

เซอริ “กลัวหรือ”

นุ่น “แกไม่กลัวหรือยังงี้”

เซอริ “กลัวสิ แต่ถ้าเราผ่านสิ่งกลัวได้นะ ต่อไปนี่อะเราก็ไม่ต้องกลัวอะไรอีกนะ”

นุ่น “นี่แกมาบอคาอะไรตอนนี้ฮะ”

เซอริ “ฉันว่าจะไปทำงานเก็บตังค์เที่ยวที่เมืองนอกสักพักอะ”

นุ่น “แล้วเรื่องเรียนแกอะ”

เซอริ “ช่างมันถึงเวลาแล้วค่อยว่ากัน ไปด้วยกันเปลาละ”

นุ่น “แล้วจะอยู่ยังไงวะ”

เซอริ “ไม่รู้อะซี แต่ฉันว่านะ มันต้องสนุกแน่ ๆ ครั้งหนึ่งในชีวิตนะเว้ย”

(ตอนที่เซอร์กับนุ่นไปเล่นตกตีสังกา)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าชีวิตวัยรุ่นช่วงปลาย วัยรุ่นอยู่ในวัยที่เริ่มปรับตัวเองเพื่อเป็นผู้ใหญ่ โดยอยากทดลอง อยากรู้ อยากเห็นและต้องการความอิสระในชีวิต ระยะเวลาช่วงวัยนี้วัยรุ่นจะชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ เพื่อหาประสบการณ์ในชีวิต และพยายามเป็นคนที่ตัดสินใจเรื่องของตนเอง

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* แสดงถึงสภาพชีวิตของวัยรุ่นช่วงปลาย ภาพยนตร์ได้เสนอภาพดังตัวอย่าง

ตัวละครนุ่นกับเซอร์สองคนไปเที่ยวด้วยกัน โดยไม่ขอลากับที่ทำงาน ก่อน สองคนไปเที่ยวกันตั้งหลายวันโดยลี้มเรื่องงาน สุดท้ายถูกเจ้านายร้านไล่ออกทั้งสองคน

นุ่น “ออกเลยหรือคะ”

เจ้านาย “น้องหายไปตั้งอาทิตย์หนึ่ง ถ้าพี่ไม่ทำอะไรบ้าง คนอื่นเขาจะมารว้าพี่ได้”

(ตอนที่นุ่นถูกร้านอาหารไล่ออก)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าชีวิตวัยรุ่นช่วงปลาย วัยรุ่นอยู่ในวัยที่เริ่มมีส่วนร่วมในสังคมต้องรู้จักความรับผิดชอบ วัยรุ่นจะชอบตามใจตนเอง อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์แสดงให้เห็นชีวิตของวัยรุ่นในแต่ละช่วงวัย คือวัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลางและวัยรุ่นตอนปลาย แต่ละช่วงวัยเป็นช่วงเวลาที่ยุโรปชอบความสนุกสนาน ชอบทำกิจกรรมบันเทิง แม้ว่าจะต้องเรียนอย่างจริงจังและเคร่งเครียด แต่วัยรุ่นยังหาวิธีที่จะผ่อนคลายและให้ตนเองสนุกสนานตลอดเวลาที่อยู่ในห้องเรียน ฉากในภาพยนตร์ฉายภาพของตัวละครที่เป็นวัยรุ่นเป็นภาพของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในโรงเรียนในมหาวิทยาลัยและสะท้อนภาพของวัยรุ่นอยู่ในวัยที่ต้องการทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ๆ และมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง หรือที่กล่าวว่า “วัยรุ่นมีโลกของตัวเอง”

๓.๒ ภาพสะท้อนด้านความคิดของวัยรุ่น

วัยรุ่นอยู่ในวัยที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงตลอด จนมาถึงความคิดสร้างสรรค์ วัยรุ่นจึงมีพัฒนาการทางด้านความคิดที่แสดงลักษณะเฉพาะของวัยรุ่นในด้านความรักและความคิดฝัน ดังนี้

๓.๒.๑ วัยรุ่นกับความรัก

ความรักเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาและต้องการการตอบสนองจากผู้อื่น แม้ว่าบางทีความรักจะทำให้ผิดหวัง แต่คนเราก็ยังพยายามแสวงหาความรักอยู่เสมอ โดยไม่กลัวว่าจะต้องผิดหวังหรือหักเหเราก็ยังแสวงหาความรัก ทุกคนและทุกวัยจึงต้องการความรักเหมือนกัน

ภาพยนตร์ที่ได้สะท้อนถึงวัยรุ่นกับความรักมีอยู่ ๕ เรื่องได้แก่ “ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น” “หนีตามกาลิเลโอ” “วัยรุ่นพันล้าน” “suck seed หัวขิ้นเทพ” และ “บ้านฉัน ตลกไว้ก่อน” ภาพยนตร์ได้สะท้อนแนวคิดเกี่ยวกับความรักของวัยรุ่นดังนี้

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น กล่าวว่าคุณละครโจ้กับซีไปดูภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรัก ถึงตอนที่นางเอกและพระเอกในภาพยนตร์พูดคุยกัน โจ้กับซีได้วิจารณ์ บทสนทนาระหว่างนางเอกและพระเอกมีดังนี้

นางเอก “เฮ้อ ทำงี้คืออะ จะ ๒๐ อยู่แล้ว เกิดมายังไม่มีใครมาจีบเลย”

พระเอก “ตั้งแต่เกิดมาฉันก็ไม่มีเลย ก็ไม่เห็นต้องทำงี้ ไม่เป็นไรหรอก”

นางเอก “โห อย่างเธออะนะ ถ้ากล้าพูดอีกนิด แล้วคน ๆ นั้นรู้จักเธอ

จริง ๆ นะ เขาต้องชอบเธอ แน่..รับรอง”

ตัวละครซีก็พูดแสดงความคิดเห็นที่สะท้อนแนวคิดของวัยรุ่นว่า

“ชอบมันก็บอกมันซี”

(ตอนที่โจ้กับซีไปดูหนัง)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความคิดในเรื่องของความรักแบบกล้าคิดกล้าแสดงออกตามลักษณะของวัยรุ่นที่ศึกษาค้นคว้าแสดงให้เห็นว่าเมื่อเขาชอบหรือ รักกับใคร เขาต้องให้คน ๆ นั้นรู้ ถ้าจำเป็นก็จะใช้วิธีพูดตรง สะท้อนให้เห็นว่า วัยรุ่นเริ่มเป็นหนุ่มสาวที่ต้องการความรัก

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น ตัวละครโจ้ชอบตัวละครซีและโจ้ตั้งใจจะไปสารภาพความรักกับซี จึงเตรียมป้ายเขียนข้อความและไปเคาะประตูบ้านซี ซีกับแม่กำลังทำอาหารอยู่ ซีไปเปิดประตู เห็นง่าเป็นโจ้แล้วก็ตกใจ ในขณะเดียวกันโจ้ชูป้ายขึ้นมาเป็นข้อความที่เขียนว่า บอกว่าคนชายผลไม้ ซีรีบบอกแม่ว่าเป็นคนชายผลไม้ โจ้เริ่มทำตามที่ตนวางแผนไว้ ที่จะบอกรักซีโดยเขียนในกระดาษดังตัวอย่าง

โจ้ “ปิดเทอมนี้ เราได้รู้ว่”

“ผู้หญิงที่สวยที่สุดไม่ใช่พวกนี้”

เป็นรูปภาพของผู้หญิงสองคนที่สวยงามมาก

และทำกระจกอันหนึ่งให้ซีเห็นหน้าตัวเอง

“เราพูดเล่นนะ ที่จะพูดจริง ๆ ก็คือ

“เราได้อยู่ใกล้กับเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งเรารู้สึกว่าเค้ามีชีวิตชีวาและน่ารักมาก”

“ตอนนี้เราเริ่มชอบเค้าแล้ว”

(ตอนที่โจ้ไปเคาะประตูบ้านซีสารภาพรัก)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะการเปิดเผยอารมณ์ ความรู้สึกเกี่ยวกับความรัก เพราะว่าวัยรุ่นต้องการให้คนที่ตนรักได้เข้าใจตัวเองและยอมรับตัวเอง

ในภาพยนตร์ หนีตามกาลิเลโอ เสนอภาพ ตัวละครหนุ่มกับตั้มชอบพอกันมาหลายปีแล้ว มีอยู่วันหนึ่งหนุ่มอยากไปเที่ยวทะเลและอยากให้ตั้มไปด้วย แต่ตั้มไม่ค่อยอยากไป ตัวละครสองคนนี่จึงมีความขัดแย้งพูดโต้เถียงกัน ดังตัวอย่าง

หนุ่ม “ทำไมอะไม่อยากไปหรือ”

ตั้ม “ก็ไม่ได้บอกว่าไม่อยาก แค่ถามว่าทะเลอีกแล้วหรือ”

หนุ่ม “ก็นั่นแหละ แปลว่าไม่อยากไป ตั้มเปลี่ยนไปนะ รู้ตัวเปล่าเนี่ย”

ตั้ม “ตอนเราเจอหนุ่มครั้งแรกอะหนุ่มก็ได้เป็นแบบนี้เหมือนกันแหละ”

หนุ่ม “อ้าว แล้วเราเป็นยังไงอะ แล้วตอนนี้เราเป็นยังไงหรือ”

ตั้ม “เมื่อก่อนหนุ่มดูแลตัวเองได้ ไปไหนมาไหนตัวเดียวได้ แล้วทำไมหลัง ๆ ต้องติดกับเราตลอดเวลาอะ เราจะไปไหนหนุ่มก็จะไปด้วย หนุ่มจะไปไหนก็ต้องเอาเราไปด้วย หนุ่มยังจำเรื่องวงกลมสองวงได้ไหมอะ เราว่าหนุ่มกำลังล้ำเส้นอะ”

หนุ่ม “ถ้าอีต้อัดขนาดนั้นก็เลิกกันดีกว่า”

ตั้ม “ก็อาจจะดีกว่า”

(ตอนที่หนุ่มเล่าให้เซอรีฟังว่าตั้มกับตัวเองเป็นยังไงบ้าง)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นมีอารมณ์แปรปรวนคือ รักหรือชอบก็รักจนหลงชอบจนคลั่ง เพราะธรรมชาติของวัยรุ่นมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ถ้าผิดหวังหรือไม่ได้ตั้งใจก็จะเสียใจมาก หรือมีเรื่องกระทบกระเทือนเล็กน้อยก็จะหนีปัญหาออกจากบ้าน ความต้องการทางใจเป็นความต้องการที่เกิดจากความคิดในตัวเอง ซึ่งเป็นเพราะวัยรุ่นมีคนที่ชอบพอมีความคิดหรือเป็นพฤติกรรมที่ต้องการเรียนรู้ ต้องการความรัก ความมั่นคง และความต้องการเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง

ภาพยนตร์ วัยรุ่นพันล้าน เสนอภาพดังนี้ ตัวละครอิทธิพัทธ์ไปซื้อของกับคนที่ชอบพอ ขณะนั้นคุณลุงโทรศัพท์มาหา อิทธิพัทธ์จึงรับโทรศัพท์คุยกับลุงเนื่องจากเป็นเรื่องด่วนเลยคุยกันนานไปหน่อยพออิทธิพัทธ์เห็นแฟนหายไปไหนแล้วก็ไม่รู้ จึงรีบวางสายแล้วก็เดินไปหาแฟน พอเจอแฟนแล้วสังเกตได้ว่าแฟนไม่สบายใจ ดังตัวอย่าง

หลัง “วันหลังถ้ามาด้วยกันมาคุยโทรศัพท์ ไม่ต้องมากก็ได้นะ”

อิทธิพัทธ์ “เอ้ย อย่าอย่างนี้ซี เรื่องสำคัญ”

แฟนไม่เชื่อ

อิทธิพัทธ์ “ต้อบคุยกับลุง ไม่เชื่อดูซิ”

“ต่อสายไปซิ”

อิทธิพัทธ์ “จะต่อกลับได้ยังไง นี่มันเป็นเบอร์สาธารณะ”

หลังก็ยังไม่ยอม

อิทธิพัทธ์ “จริง ๆ นะ จะให้พุดยั้งไงหลังถึงจะเชื่อ”

“ไปเถอะ เดี่ยวไปเข้าห้องน้ำก่อนนะ ฝากถือของก่อน”

(ตอนที่อิทธิพัทธ์กับแพนไปซื้อของด้วยกัน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าความรักของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์แบบต้องการให้เอาใจใส่ต่อตนเอง ไม่สนใจคนอื่น ๆ และจะยึดไว้เป็นของตนเอง ซึ่งทำให้ความรักเกิดความขัดแย้งได้ แต่วัยรุ่นจะไม่ใช้วิธีแก้ปัญหาตามวิธีของตนที่เป็นความคิดว่าความรักต้องมีความไว้วางใจกันได้ของวัยรุ่น หรือยอมถอยกันคนละก้าว

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* เสนอภาพดังนี้ ตัวละครหลินไปหาตัวละคร อิทธิพัทธ์ที่บ้าน ไม่มีใครอยู่บ้าน และไม่มีใครมาเปิดประตูให้ ขณะเดียวกันต๊อบขับรถกลับบ้าน ต๊อบออกจากรถและไม่ยอมพูดอะไรกับหลิน ดังตัวอย่าง

หลิน “ต๊อบ มีอะไรทำไมไม่เล่าให้เราฟังบ้างอะ”

ต๊อบ “เราผิดสัญญาหลิน เราคงไม่เอนซ์แล้วอะ”

หลิน “จะเอนซ์ไม่เอนซ์ก็คุยกันซิ จะปิดเครื่องหนีทำไมอะ”

ต๊อบ “ถ้าเราบอกว่าเราไม่เรียนแล้ว หลินจะว่ายังไง”

หลิน “เรารู้ว่าต๊อบอะช่วยที่บ้าน แต่ที่เราพอจะช่วยได้ในตอนนี้อะ คือตั้งใจเรียนให้จบนะ”

ต๊อบ “เพราะว่าหลินไม่คิดว่าต๊อบจะช่วยที่บ้านได้ใช่ไหมอะ หลินถึงบอกว่าให้ต๊อบกลับไปเรียน”

หลิน “เราไม่ยอมให้ต๊อบลำบาก ไม่ยอมให้ต๊อบไปเสียด”

ต๊อบ “ถ้าหลินคิดว่าเราทำได้อะ หลินไม่พูดแบบนี้หรอก”

หลิน “เรื่องเงินนะ เดี่ยวให้พ่อแม่เราช่วยก็ได้นะ”

ต๊อบ “เราไม่ได้แย่งเงินนั้น เราไม่ต้องการความช่วยเหลือ”

หลินร้องไห้ “หลินไม่ได้คิดว่าอย่างนั้นต๊อบ ต๊อบเราแค่เป็นห่วงต๊อบอะ เราผิดหรือ”

ต๊อบไม่ได้หันไปดูหลิน เดินเข้าบ้านโดยไม่พูดอะไร

(ตอนที่หลินไปหาต๊อบที่บ้านหลังจากพ่อแม่ต๊อบไปประเทศจีน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าเมื่อวัยรุ่นมีความรักก็จะรู้สึกเป็นห่วงคู่รักและอยากให้ความช่วยเหลือแก่คนนั้นเมื่ออีกคนหนึ่งมีปัญหา แต่ผู้ชายจะต้องการหญิงในศักดิ์ศรีมากกว่าผู้หญิงถึงแม้ว่าเข้าใจความห่วงใยของแฟนแต่ก็ไม่ยอมทำตัวให้เขาดูถูก

ภาพยนตร์ *suck seed ห่วยขั้นเทพ* ตัวละครเปิดขอบเอิญตั้งแต่เรียนป. ๖ ตอนแรกอยากไปสารภาพรักแต่คิดว่าตนเองยังเป็นเด็กอยู่ก็ไม่กล้า ปิดเทอมเอิญก็ย้ายบ้านไปอยู่ที่กรุงเทพฯ แต่เปิดยัง

อยู่ที่เชียงใหม่ เปิดก็ได้เก็บความรู้สึกชอบไว้ในใจเป็นเวลาหลายปี เปิดได้เจอหน้าเอิญอีกทีคือในมัธยม เอิญย้ายกลับมาอยู่เชียงใหม่และเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษา เอิญได้มาทำกิจกรรมในวงดนตรีของเปิดกับคุ้ง เปิดก็เตรียมใจว่าจะไปบอกรักกับเอิญ ปรากฏว่าคุ้งก็ชอบเอิญจึงทำให้เปิดทิ้งเรื่องนี้ อีกระยะเวลาหนึ่ง ต่อมาวงดนตรีของคุ้งกับเปิดจะไปแข่งขั้กันกับวงดนตรีอื่น ๆ ตามกฎเกณฑ์ของการ แข่งขันครั้งนี้ทุกวงดนตรีต้องมีเพลงแต่งใหม่ที่เกี่ยวกับความรักของตน ซึ่งสมาชิกที่อยู่ในกลุ่มก็มอบให้เปิดเป็นคนแต่งเพลง มีอยู่คืนหนึ่งเปิดกำลังนั่งเขียนเนื้อหาเพลงอยู่ โดยคิดภาพในสมองเป็นเอิญหมด กะทันหันคุ้งเปิดประตูเข้ามา ดังตัวอย่าง

คุ้งถามว่า “ กูถามตรง มึงชอบเอิญหรือ ”

เปิดรู้สึกประหลาดใจและตอบว่า “ เปล่า ”

คุ้งก็หยิบสมุดที่เปิดเขียนอยู่ขึ้นมาอย่างรวดเร็ว เปิดต่อต้านไม่ทันคุ้งก็อ่านออกแล้วว่า “ เพลงเพลงนี้ที่ได้ฟังนั้น ฉันไม่ได้แต่ง เธอรู้ไหม ไม่บังอาจหรอกนะคนดี รู้หรือเปล่าว่่าใครที่เขียนเพลงนี้ จำเอาไว้ให้ดี คนคนนั้นก็คือเธอ..... ” อ่านเสร็จแล้วคุ้งก็บอกเขาชอบเอิญ จากนั้นเปิดก็ยังไม่ยอมไปสารภาพรักกับเอิญแล้ว

(ตอนที่คุ้งเล็กร้องเพลงและลงจากเวทีแข่งขัน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจะมีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ในด้านการสื่อความรักและอารมณ์ ถ้าไม่มีความกล้าไปสารภาพรักก็หาวิธีอื่นแสดงออกมา อาจจะเป็นเนื้อหาเพลง อาจจะเป็นบทความ แต่ไม่ว่าเป็นประเภทไหนก็เป็นความคิดที่แท้จริงของตนล้วน ๆ ในมุมมองของวัยรุ่นความรักเป็นสิ่งที่ดีงาม ในเวลาแสดงความรักของตนก็จะแบบเก็บแฝงความหมาย นอกจากนี้ยังเห็นได้ว่าวัยรุ่นไม่ค่อยกล้าหาญในการแสดงออกความรักของตนในบางครั้ง แต่ก็มีบางคนยอมแสดงให้คนอื่นเข้าใจถึงแม้ว่าต้องต่อสู้กับตนเองหลายหนก่อนที่จะพูดออก

ภาพยนตร์ *suck seed* ห่วยขั้นเทพ ตัวละครเปิดยิ้มแผ่นซีดีจากเอิญและจะเอาไปคืน เขาตั้งใจจะให้เอิญฟังเพลงที่ตนเองร้องซึ่งเป็นเพลงที่ร้องในเมื่อเขายังเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ และตั้งใจอยากให้เอิญฟังตั้งแต่ตอนนั้น แต่ปรากฏว่าเอิญย้ายบ้าน ก็เลยไม่ได้ฟัง เปิดกลัวเอิญรู้ล่วงหน้าว่ามีเทปอยู่ในกระเป๋าใบนั้นจึงขอตัวไปก่อนโดยไม่ได้อบอกเอิญว่ามีอะไรอยู่ข้างใน เอิญฟังเพลงจบแล้วก็โทรศัพท์ไปหาเปิด ทำให้เปิดดีใจมากและมีกำลังใจไปสารภาพรักกับเอิญ จึงไปที่บ้านเอิญ

เปิดไปเคาะประตูบ้านเอิญ คุณย่าจะมาเปิดประตู เปิดแค่ชนิดเดียว

เปิดว่า “ เดี่ยว เดี่ยวฟังปิด ฟังนี่นะ เพลงเพลงนี้ที่ได้ฟังนั้น ฉันไม่ได้แต่ง เธอรู้ไหม ไม่บังอาจหรอกนะคนดี รู้หรือเปล่าว่่าใครที่เขียนเพลงนี้ จำเอาไว้ให้ดี คนคนนั้นก็คือเธอ ... จบแล้ว ”

คุณย่าเลยเปิดประตูเลย เปิดเห็นหน้าคุณย่าตกใจและยกมือไหว้

เอิญแอบอยู่ในข้างหลังย่า แล้วก็ออกไปนั่งข้างนอกพร้อมกับเปิด และ ร้องเพลงที่เปิดแต่งให้เปิดฟัง จบเพลงแล้วขึ้นมาถามว่า “ประมานนี่ เปล่า”

เปิด “ดีกว่าที่คิดอีกอะ จจริง ๆ แล้วเราไม่ได้แต่งให้วงหอรอก เอิญจำ เรื่องโทรศัพท์ตอน ป.๖ ได้เปล่า จจริง ๆ แล้วคั่งไม่ได้เป็นคนโทรหอรอก”

เอิญ “เปิดหรือ”

เปิดพยักหน้า

เอิญ “อ้าว ทำไมตอนนั้นต้องโกหกด้วยอะ”

เปิดยิ้ม “ก็เสียงพ่อเอิญโครตดุเลยอะ”

เอิญยิ้มแล้วถามว่า “ตอนนั้นมีธุระอะไรอะ”

เปิดเหมือนลังเลตั้งหนึ่งนาที และพูดว่า “เราชอบเอิญนะ...(โดนแมลง เข้าปาก) เราชอบเอิญจจริง ๆ นะ ตอนนี่ยังชอบอยู่”

เอิญหน้าเขิน “รู้แล้ว อ้าว อย่างนี้คั่งกับเปิด...”

เปิด “ไม่เป็นไร คั่งไปเกิดใหม่แล้ว” เปิดถามเอิญว่าชอบเปิดใหม่

เอิญ “คิดเองบ้างซี”

(ตอนที่เอิญฟังเพลงที่เปิดร้องเมื่อเป็นเด็ก)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นไม่ค่อยกล้าแสดงความรักออกในบางเวลา เรื่องการสารภาพ รักก็จะเกิดความขัดแย้งกับตัวเองได้ ก่อนที่จะไปพูดกับเขาได้ วัยรุ่นบางที่ยอมเก็บความรู้สึกในใจ แต่ก็มีความคิดที่ชัดเจนว่าชอบใครไม่ชอบใคร เมื่อพบความรักที่ตนคาดหวังก็จะยอมรับ

ภาพยนตร์ *suck seed* ห่วยขั้นเทพ แสดงให้เห็นว่า ตัวละครชายเปิด ชอบตัวละครหญิงเอิญ ตั้งแต่เรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ แต่ไม่กล้าพูดออกมา ตลอดจนถึงรู้ว่าเพื่อนสนิทเขาที่ชื่อคั่งก็ชอบเอิญ ก็ยังไม่กล้าพูดออกมาว่าเขาเองชอบเอิญมานานแล้ว ส่วนเอิญเขาไม่ยอมรับความรู้สึกชอบของคั่ง เอิญรู้ว่าไม่ชอบคั่ง เลยไม่ยอมรับความรักของคั่ง เรื่องนี้ทำให้คั่งเสียใจมาก และคิดว่าผู้หญิงมีแต่นิสัย ไม่ดีทั้งนั้น ดังตัวอย่าง

คั่งพูดในห้องว่า “ผู้หญิงไม่สมควรรับความรักจากพวกเรา เราต้องร้อง เพลงที่สื่อมิตรภาพ ที่ผู้หญิงแม่งไม่เข้าใจ”

เอกซ์ “ดีเว้ย”

เปิด “พวกมึงแรงไปหรือเปล่าวะ”

คั่ง “มึงยังไม่เข้าใจเว้ยเปิด ภูผ่านผู้หญิงมาเยอะแล้ว”

นอกจากนี้ยังมีหลายคำที่คั่งพูดออกมาที่เกี่ยวกับผู้หญิงวัยรุ่น

“ผู้หญิงเห็นแก่ตัว”

“ผู้หญิงพูดบ้าง”

(ตอนที่คั้งไปสารภาพรักกับเอิญไม่สำเร็จ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นจะมีบางเวลาที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี เช่น ใจแคบ และใจร้อน วัยรุ่นยังไม่ค่อยเข้าใจความรักที่แท้จริงคือรักโดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทน ตามความจริงความรักต้องเป็นสิ่งที่ทำให้คนเราสบายใจและมีความรู้สึกที่ดี ๆ ถ้ามีใครไม่ยอมหรือว่าไม่สบายใจหรือว่าเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี ความรักก็จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมาย ดังนั้นวัยรุ่นจึงจะมีความคิดที่ไม่ถูกต้องจนกระทั่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี

ภาพยนตร์ *suck seed* *ช่วยชั้นเทพ* เสนอภาพว่า ตัวละครคั้งชอบเอิญเขาก็ไปสารภาพรักกับเอิญโดยตรง ถึงแม้ว่าเอิญไม่ได้รับความรักของคั้งทำให้คั้งเสียใจมากเกินไป แต่คั้งก็อาจจะไม่เสียใจทีหลังที่ตนเองไม่ได้ให้คนที่รักรู้ว่ามีคนรักเขาอยู่ ส่วนเป็ดเป็นคนที่ไม่กล้าพูด ถึงแม้ว่าตัวเองรักเอิญจริง ๆ ก็ไม่กล้าสารภาพรัก สุดท้ายไปสารภาพรักกับเอิญ แต่สองคนคบกันเป็นเวลานานก็เลิกแล้วต่อกันด้วยเหตุผลที่หลากหลาย หลังจากประกวดเสร็จแล้ววงดนตรีของเอิญได้รับรางวัลโดยร้องเพลงที่เปิดแต่ง ทำให้คั้งไม่พอใจเปิดแล้วทำให้เป็ดไม่สบายใจ ดังตัวอย่าง

เอิญนั่งรอเปิดที่ร้านกาแฟ เปิดเดินเข้ามา

เป็ด “แข่งครั้งสุดท้ายเมื่อไรนะ”

เอิญ “หลังสอบอะ”

เป็ด “เจ๋งดีเนาะ ถักรอบนี้แล้ว ดั่งแนเลย เราโคตรอิจฉาเลยอยากเล่นในเวทีใหญ่ ๆ บ้าง”

เอิญ “เปิดมีอะไรจะพูดก็พูดมาเถอะ”

เป็ด “เราขอโทษนะเอิญ ไม่รู้อะ เราก้ยังรู้สึกกับเอิญเหมือนเดิมนะ แต่มั...”

เอิญ “เรารู้เข้าใจนะเป็ด กลับไปเป็นแบบเดิมก็ได้เนะ อิจฉาคั้งนะ”

เป็ด “ไม่เกี่ยวคั้งหรอก”

(ตอนที่เอิญกับเป็ดนัดไปเจอกันที่ร้านกาแฟ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่รู้สึกชอบพอเมื่อพบกับปัญหา ไม่ไปคิดว่าจะต้องแก้ไขอย่างไร แต่จะหลบหนีหลีกเลี่ยงปัญหา วิธีการแก้ปัญหาของวัยรุ่นจะไม่ได้นึกถึงความรู้สึกของคนอื่น วัยรุ่นจะมีความคิดที่ยังไม่เข้าใจความรักที่แท้จริงและไม่รู้จักรับผิดชอบ ความต้องการที่เอาแต่ใจตนเองทำให้วัยรุ่นต้องการได้รับการตอบสนองจนเป็นพอใจ ดังนั้นวัยรุ่นจึงมีความคิดว่าสิ่งที่ทำให้ไม่สบายใจจะต้องทิ้งและพยายามหาวิธีให้ตนเองออกจากสิ่งที่ตัวเองไม่ชอบ

ภาพยนตร์ *บ้านฉัน ตลกไว้ก่อน* ตัวละครตอกตามเพื่อนไปที่ร้านคลินิกแห่งหนึ่งได้พบกับหมอรักรักษาสิวนคนสวยคนหนึ่งทำให้ตอกประทับใจมาก นับแต่นั้นมา ตอกเพียรทำร้ายผิวหน้าตัวเอง

ทุกวิถีทาง อาทิ กินช็อกโกแลตแทนข้าว ใช้ซัลไลน์ล้างหน้า ให้สุนัขเลีย ๆ ลฯ เพื่อจะได้บากหน้าปุ้ปะ กลับไปให้คุณหมอลูบไล้ทุกอาทิตย์ เพราะตอกแอบชอบหมอและที่คลินิกรักษาสิวชื่อดังของจังหวัด นั้นเอง ตอกก็ได้พบกับ หมอน้ำแข็ง คุณหมอรักษาสิวที่มีเสียงหัวเราะไพเราะที่สุดในโลก เพื่อที่ หมอน้ำแข็งชมว่าตอกตลกดี ตอกก็ตกหลุมรักคุณหมอแสนสวย ใจดี ผู้มีอายุมากกว่าเขาถึงหนึ่งรอบ ในวินาทีนั้น ดังตัวอย่าง

ตอกไปหาหมอน้ำแข็งเสร็จแล้วไปอยู่กับเพื่อน แต่คำพูดของหมอยัง

ก้องอยู่ในหู

หมอ “ดูแลตัวเองดี ๆ ด้วยนะ อย่านอนดึก เดี่ยวสิ่วขึ้น”

ตอก “กว่าเขาต้องมีใจให้กูแน่เลย”

ไอคิว “โอย่ ต๊อบ หมอลิวนะเว้ย เขาต้องบอกอย่างนั้นแหละ อาชีพ เขาอะ”

ตอก “ไอคิว มึงไม่รู้อะไร มึงเงิบไปเลยดีกว่า”

ไอคิว “อีกอย่างนะ เขาแก่กว่ากูเป็นสิบปีเลยนะ”

หอย “คนไม่เคยมีความรักอะ ไม่เข้าใจหรอก จริงไหมตอก”

ตอก “ใช่”

หอย “แล้วหมอเขาให้ยามึงอะไรมาบ้างอะ ขอดูหน่อยซิ”

หอยโยนยาของตอกทิ้งไว้

ตอก “เฮ้ย ทิ้งยาทำไม”

หอย “มึงอยากหายหรือว่ามึงอยากไปหาเขาล่ะ”

ตอก “นี่ ๆ สุกยอด”

(ตอนที่ตอกนั่งเล่นกับเพื่อน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นต้องการความรัก ไม่ว่าจะเป็ความรักที่คิดเอาเองในใจหรือ ว่าความรักที่เกิดขึ้นจริง ๆ เป็นความรู้สึกและความคิดที่สวงามของวัยรุ่น เพราะว่าการรักของวัยรุ่น เป็นการแสดงถึงความรู้สึกผูกพัน หวงแหน และหวังใย

สรุปได้ว่าวัยรุ่นเริ่มเป็นหนุ่มสาวที่ต้องการความรัก และจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่าง เด่นชัด วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการแปรปรวนทางอารมณ์ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ความต้องการทางใจเป็น ความต้องการที่เกิดจากความคิดมั่นใจของตน ซึ่งเป็นผลมาจากความคิดหรือเป็นพฤติกรรมที่การเรียนรู้ การต้องการความรัก ความมั่นคง และความต้องการเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ กล้าแสดงออกมา เพราะว่าวัยรุ่นต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจตัวเองและยอมรับตัวเอง

๓.๒.๒ วัยรุ่นกับความคิดฝัน

วัยรุ่นมีอารมณ์และพฤติกรรมแปรปรวนง่าย มักจะเหงตหงิด เพราะมีความรู้สึกที่ยึดตัวเป็นหลัก มีพฤติกรรมเสี่ยงหรือทดลองทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม แต่วัยรุ่นก็เริ่มพัฒนาการมีความคิดที่เป็นตัวเอง ต้องการความเป็นส่วนตัว จะมีความคิดที่ค่อนข้างเพื่อฝัน แต่มีการวางแผนของตนหรือเป้าหมายชีวิต

วัยรุ่นมีความต้องการในการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น และความต้องการด้านการไฝ่ฝันของตน ถึงแม้ว่าวัยรุ่นยังไม่เป็นผู้ใหญ่ แต่วัยรุ่นก็มีความคิดในชีวิตที่ตนเข้าใจ ในภาพยนตร์ที่เลือกศึกษา ๕ เรื่องนี้ชีวิตของวัยรุ่นกับจุดมุ่งหมายในชีวิตมีตั้ง ๕ เรื่องได้แก่ *เปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น* หนีตามกาลิเลโอ บ้านฉันตลกไว้ก่อน วัยรุ่นพันล้าน และ *suck seed* ช่วยชั้นเทพ

ภาพยนตร์ *เปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น* แสดงให้เห็นถึงชีวิตของวัยรุ่นกับจุดมุ่งหมายในชีวิตของตัวละครโอเล็กในช่วงปิดเทอมใหญ่ โอเล็กไปสมัครเรียนที่โรงเรียนสอนภาษาจีนแห่งหนึ่ง ตอนที่เขาไปสัมภาษณ์คุณลุงที่ทำความสะอาดโรงเรียนเขาบอกว่า โรงเรียนนี้รับเพียง ๑๐ คน เมื่อโอเล็กเข้าไปในห้องสัมภาษณ์ เขาต้องตอบคำถามต่อจากคนสัมภาษณ์อีกหลายคนว่าจะมาเรียนภาษาจีนไปทำอะไร ตั้งตัวอย่าง

เจ้าหน้าที่ถามคนแรกที่เป็นผู้หญิงใส่แว่นตา
 คนนี้ตอบว่า “ที่บริษัทต้องติดต่อธุรกิจกับคนจีนค่ะ”
 ผู้หญิงคนที่สอง “กำลังจะไปทำงานที่ได้วันค่ะ”
 ผู้ชายที่เป็นคนที่สาม “ผมจะไปเรียนต่อที่ปักกิ่งครับ”
 ผู้ชายที่เป็นคนที่สี่ “ผมมีความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
 โอเล็ก “หนูชอบบ๊ี้ ๆ ค่ะ หนูก็อยากดูคอนเสิร์ตดี ๆ เป็นพินอินค่ะ”
 (ตอนที่โอเล็กไปสัมภาษณ์การเรียนภาษาจีน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นจะความคิดฝันในชีวิตเสมอ และความคิดฝันนี้แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ จุดมุ่งหมายที่ใหญ่โตและจุดมุ่งหมายเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่สำหรับวัยรุ่นที่กำลังมีความคิดใหม่ ๆ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การมีจุดมุ่งหมายในชีวิตกระตุ้นให้วัยรุ่นพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าได้ ถึงแม้ว่าอาจไม่ใช่จุดมุ่งหมายที่ใหญ่โตที่หรูหรา แต่ก็ยังเป็นจุดมุ่งหมายของวัยรุ่นที่เป็นตัวของตน และในบางเวลาที่สามารถทำให้วัยรุ่นมีกำลังใจและเป็นแรงกระตุ้นให้วัยรุ่นไปหาความรู้ใหม่ได้ ถึงแม้ว่ามันเป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ แต่ก็ทำให้วัยรุ่นคิดสิ่งที่ดีที่ตอบสนองและเป็นความต้องการของตน และเขาก็จะพยายามพิสูจน์เป็นความจริงได้

ชีวิตของมนุษย์ย่อมมีความไฝ่ฝันที่หลากหลาย ทุกคนมีความคาดหวังว่าจะได้รับความสำเร็จในชีวิต บางคนได้รับความสำเร็จได้จริงแต่ไม่ใช่จะสำเร็จได้ตลอดไป เพราะในบางเวลาบางโอกาสบางคนอาจจะผิดหวังไม่ได้รับความสำเร็จตามที่ตนคาดหวัง แต่ว่าเขาก็พยายามทำอยู่ทุกวันด้วยความตั้งใจและความเชื่อของแต่ละคน

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ตัวละครเซอร์เป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกการก่อสร้าง เป็นเด็กที่เรียนเก่ง เคยได้รางวัลชนะเลิศที่เกี่ยวกับการออกแบบการก่อสร้าง เนื่องจากว่าเซอร์ปลอมรายชื่อนคุณครู เพื่อใช้ห้องเขียนแบบจึงถูกลงโทษให้หยุดพักเรียนเป็นเวลาหนึ่งปี เซอร์จึงตัดสินใจไปเที่ยวอังกฤษกับนุ่นเหมือนไประบายอารมณ์ที่เมืองนอก แต่ความคิดฝันของเซอร์ไม่เคยเปลี่ยนแปลง เพียงแต่ว่าตั้งแต่นั้นที่เซอร์เก็บซ่อนความคิดฝันไว้ในใจ บางเวลาก็แอบเขียนแบบบ้าง บางเวลาก็ไปชมสถาปัตยกรรมบ้าง แต่ไม่ให้ใครรู้ว่าเซอร์ยังมีความคิดฝันเหมือนเดิมอยู่ จนกระทั่งพบกับเพื่อนคนเก่าที่ร้านอาหารที่ตนเองทำงาน ดังตัวอย่าง

เพื่อนถามว่า “ทุกคนถามถึงแกใหญ่”

เซอร์ก็ถามว่าเพื่อน ๆ ทุกคนเป็นยังไงบ้าง เพื่อนก็บอกว่า

ทุกคนทำงานที่ สถาบันที่เกี่ยวกับการออกแบบ

เซอร์รู้สึกเสียใจที่ตนเองยังห่างไกลกับความใฝ่ฝันของตนอยู่

เพื่อนพูดต่อว่า “แต่ฉันว่าแกอะแก่สุด เรียนสถาปัตยกรรมแต่ดันมา
รำ”

เซอร์ยิ้มเฉย ๆ และเพื่อนพูดต่อว่าเห็นครั้งแรกฉันจำแกไม่ได้แระ

เนี่ย แต่ พฤษภาคมนี้เขาจะลงทะเลเบียนแล้วนะ”

(ตอนที่เซอร์เจอเพื่อนเก่าที่ร้านอาหารเมืองนอก)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความคิดที่มั่นที่มีเป้าหมายในชีวิตและบางทีไม่ยอมแสดงออกหรือพูดออกให้คนอื่นรู้ มีโลกส่วนตัวสูง เวลาพบกับปัญหาวัยรุ่นก็ชอบปลีกตัวออกจากสังคม แต่ในขณะเดียวกันวัยรุ่นก็เป็นวัยที่ต้องการความยอมรับจากเพื่อน ๆ และผู้ใหญ่เช่นเดียวกัน ดังนั้นพอบอกกับสิ่งที่สามารถกระตุ้นจิตใจของวัยรุ่น พวกเขาจะนึกถึงความคิดฝันของตน วัยรุ่นจะมีความคิด ความสามารถ ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* ตัวละครอิทธิพัทธ์เป็นคนที่มีพฤติกรรมที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ เป็นวัยรุ่นที่ชอบทำตามใจตนเองโดยไม่คิดว่ามันจะมีผลกระทบอย่างไร บางทีก็ทำผิดระเบียบของโรงเรียน บางทีก็ไม่ยอมไปเข้าเรียน แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาทำสามารถหาเหตุผลได้คือเขามีความคิดของตนจึงไม่ยอมทำตามคนอื่น ในภาพยนตร์เสนอภาพว่า ตัวละครอยากไปทำธุรกิจขายเกาลัด จึงใช้เวลาเรียนไปสำรวจการตลาด ไปเดินชิมเกาลัดหลาย ๆ ร้านเพื่อชิมรสชาติ ถ้ามพ่อค้าแม่ค้าเพื่อได้ประสบการณ์แม่ไปแอบดูคนที่ขายเกาลัดได้ดีว่า มีเทคนิคการขายและการผลิตอย่างไรบ้าง สุดท้ายจึงสามารถทำเกาลัดที่อร่อย ๆ ได้และตั้งใจจะนำไปขายที่ซูเปอร์มาร์เก็ต แต่นี่ก็เอาเกาลัดที่ตัวเองทำมาให้คนที่อยู่ในครอบครัวทดลองชิม ดังตัวอย่าง

อิทธิพัทธ์ “ลุง ช่วยชิมเกาลัดให้ผมหน่อยครับ”

คุณลุงค่อย ๆ เคี้ยวเกาลัด

อิทธิพัทธ์ “แม่ กินให้หน่อย”

คุณแม่ “แม่ว่ามันอร่อยเลยนะ”

เพื่อนพ่อ “ทุกอย่างเรียบริ่อยดี ทุกคนก็เขินมาหมดแล้ว ลี้อลอง

อ่านซิ

อ้อกลับก่อนนะ”

พ่อจะไปส่งเพื่อน เพื่อนถาม “เกาลัดอร่อยจริง ๆ ลี้อซื้อจาก

เยาวราชหรือเปล่า”

พ่อ “อ้อ ค่อยอยู่หลังบ้านอะ มันอยากขายเกาลัด”

เพื่อนพ่อ “อ้อ ลูกลี้อขยันจริง ๆ นะ”

พ่อ “มันหาเรื่อง อยากจะเป็นเจ้าแกน้อย”

(ตอนที่ก่อนอิทธิพัทธ์จะไปขายเกาลัด)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นก็ความคิดเห็นในชีวิตที่เหมือนผู้ใหญ่ได้ วัยรุ่นช่วงนี้จะมี ความคิดอยู่ในกรอบของความเป็นจริง มีเหตุผล รู้ขอบเขตความสามารถและข้อจำกัดของตนเอง ทำให้ มีความคิดเพื่อฝันหรือการวางแผนชีวิตในอนาคตที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงและเป็นไปได้ แต่ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีเซว่ปัญญาอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยปานกลางหรือต่ำกว่าปกติ บางครั้งอาจจะทำให้เกิด ความรู้สึกหรือมีประสบการณ์ที่รู้สึกท้อแท้ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง บางคนอาจจะมีภาวะซึมเศร้าได้ ความรู้สึกที่คิดเข้าข้างตนเอง และสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ตามถ้ายอมใช้เวลาเยอะ และตั้งใจทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็จะมีโอกาสได้รับความสำเร็จเช่นกัน

ภาพยนตร์ *suck seed* *ห่วยขั้นเทพ* ตัวละครเปิดเป็นคนที่ไม่ชอบแสดงออก ไม่ค่อยพูดแต่ ยอมทำตามเพื่อนที่ซื้อคั้งตลอดเวลา คั้งเป็นคนที่มีความสามารถในด้านการเป็นผู้นำของกลุ่มเพื่อนคั้ง เปิด และเอกซ์ สามคนเชื่อกันว่าจะมีสักวันหนึ่งวงดนตรีของเขาจะมีโอกาสไปแข่งขันที่กรุงเทพฯ ได้ จะมีสักวันหนึ่งวงดนตรีของเขาจะไปแสดงให้คนอื่นดูในเวทีใหญ่ ตอนแรกที่คิดตั้งวงดนตรีนี้คั้ง เปลี่ยนใจมาหลายครั้ง ตอนแรกคั้ง เปิดกับเอกซ์ตั้งวงดนตรีไว้ อาจจะไม่ใช่ความฝันแท้ ๆ ของตน เพราะว่า คนที่เสนอเรื่องนี้คือคั้งเอง คั้งอิจฉาพี่ของเขาที่ชื่อแคร์ที่เล่นเบสว่ามีคนที่ชอบมากซึ่งคั้งกับ แคร์เป็นฝาแฝดกัน แต่ตามเวลาที่ผ่านไปปรากฏว่าการเล่นดนตรีไกลเกินความฝันของเขาจึงสนใจ เล่นสิ่งอื่น ๆ หลายอย่าง ในที่สุดทำยรู้ว่าตนเองต้องการเป็นนักดนตรี ดังตัวอย่าง

ตัวละครคั้งกับเปิดเล่นการคั้งอยู่ในห้อง เพื่อนในห้องเรียนเดินมาพูดว่า

“โตเป็นควายแล้วยังเล่นก้าตอีก”

คั้ง “มึงไม่รู้อะไร เดียวนี้เป็นยุคของการคั้งแล้วโว้ย”

อีกวันหนึ่งคุ้งก็มาบอกเปิดว่า “เมื่อคืนนอนอนคิดทั้งคืน เรามาตั้งวงดนตรีเถอะ”

เปิดทำหน้าง ๆ และถามว่า “แล้วการ์ดมึงอะ”

คุ้ง “การ์ดตกยุคไปแล้ว ตอนนี้อยู่คนดนตรีแล้ว” ยังไม่ทันตั้งวงดนตรีเลย คุ้งก็เปลี่ยนใจอีก

อีกฉากหนึ่ง คุ้งเอาโยโย่ อันหนึ่งให้เปิดเล่น “ตอนนี้อยู่ยุคของโยโย่แล้ว” เล่นไม่ถึงสามนาทีคุ้งก็ทิ้งโยโย่ไปและพูดว่า “หมดยุคของโยโย่แล้วหะ”

หลังจากนั้นเขาสองคนก็ไปเล่น roller base กัน และพูดว่า “ยุคของ roller base is coming “ เล่นไปเล่นมามีแต่หกล้มอย่างเดียวจึงพูดว่า “ยุคของ roller base is gone ”

ต่อมาก็บอกเปิดว่า “ยุค พ.ศ. นี้เป็นยุคของชาแดนซ์ แต่ยุคนี้กูเอาจริงนะเว้ย”

(ตอนที่เปิดกับคุ้งกลับจากงาน Art Master)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนใจอยู่ตลอดเวลา วัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกหลากหลาย มีความอยากรู้อยากลองเกิดขึ้นในใจตลอดเวลา แต่สิ่งที่วัยรุ่นทำเหล่านี้ส่วนใหญ่จะทำได้เป็นเวลาสั้น ๆ เนื่องจากวัยนี้ยังอยู่ในวัยที่ยังไม่มั่นคงเป็นวัยที่ค้นหาตัวเอง วัยรุ่นยังชอบตามความแฟชั่นตามสมัยนิยมของโลกอย่างไรในความคิดฝันของตนเองโดยไม่คิดว่าสิ่งที่วัยรุ่นต้องการทำ และสิ่งที่เรากำลังทำอยู่มีความหมายหรือไร้สาระ

การเจริญเติบโตทางสมองอย่างเต็มที่ของวัยรุ่นทำให้วัยรุ่นสามารถใช้ความคิดเป็นของตัวเองได้ แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง วัยรุ่นมีความเชื่อกันว่าสิ่งที่ตนเองเลือกทำเป็นสิ่งสุดท้ายเขาต้องทำให้ดีที่สุดต้องประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าระหว่างทางที่ทำอาจจะมีความพ่ายแพ้บ้าง เจออุปสรรคบ้าง มีบาดเจ็บบ้าง แต่วัยรุ่นก็ยังพยายามทำทุกอย่างให้ดีที่สุดโดยไม่ฝ่่าฝืนความฝันของตน ทุกวันนี้วัยรุ่นจะถามตัวเองว่า ความฝันของวัยรุ่นคืออะไร ต้องการมีความพยายามขยัน ให้บรรลุตามความฝันของตนเอง

ภาพยนตร์ *suck seed ห่วยขั้นเทพ* คุ้งเคยมีการกระทำที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าเขาโตขึ้น ก็คือตัวละครคุ้ง เปิดกับเอกซ์สามคนไปกรุงเทพฯ กลับมาก็ตัดสินใจว่าจะตั้งวงดนตรีของตนและเข้าร่วมการแข่งขันของฮ็อตเวปสามคนก็เลยมาด้วยกัน คุ้งก็พูดความคิดของตนออกมาให้เพื่อนฟัง ดังตัวอย่าง

คุ้ง เปิดกับเอกซ์ไปร้านเบเกอร์รี่กัน คุ้งพูดว่า “จากนี้ไปวงดนตรีของเราต้องเกิดใหม่” และวาดภาพการ์ตูนออกมาด้วยเสียงพูดว่า “พวกแม่งโคตรชกเลยอะ กูก็อกหัก เอกซ์ก็อกหัก ส่วนเบ็ดไม่ได้อกหัก เพราะว่าแม่งไม่เคย

จับใครเลย นี่มารวมตัวช่วยซัด ๆ แต่พวกเราจะไม่ยอมแพ้ พวกเราจะทำดนตรีให้มัน suck seed ที่แปลว่าประสบความสำเร็จ เพื่อให้ผู้ที่เคยแพ้มาก่อนเหมือนเรา ลุกขึ้นมายืนและถือกำเนิดขึ้นมาอีกครั้ง เปรียบเสมือน seed ที่งอกงามขึ้นมาบนโลกใบใหม่ แห่งนี้อีกครั้งไงหละ”

(ตอนที่เปิด คู่กับเอกซ์กลับจากกรุงเทพฯ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นจะมีความเชื่อมั่นในตัวเองและจะพูดให้กำลังใจแก่ตัวเอง เมื่อตัดสินใจแล้วว่าต้องการสิ่งใด ไม่ท้อใจไม่ถอยหลัง พยายามทำเพื่อไปสู่อนาคตที่ดีตามที่คิดฝัน วัยรุ่นจึงมีความเชื่อว่าถ้าแพ้แล้วก็ต้องลุกขึ้นยืน พยายามทำทุกอย่างที่สามารถทำได้แล้วจะได้รับความสำเร็จ แม้จะต้องผ่านความยากลำบากมาก่อน มีความผิดหรือความพ่ายแพ้ก็ต้องเอาชนะอุปสรรคให้ได้

ภาพยนตร์ suck seed ช่วยชั้นเทพ เสนอภาพว่า คุณครูให้ตัวละครเปิดไปตามเพื่อนที่ชื่อเอิญ ให้บอกว่าคุณยายมารับกลับบ้าน เปิดไปเรียกเอิญแล้วสองคนเดินที่สนามหญ้าของโรงเรียนด้วยกัน ดังตัวอย่าง

เปิด “เอิญ บ้านเอิญเป็นร้านขายเทปใช้เปล่า อย่างนี้ก็มีเพลงฟังเยอะแล้วซี”

เอิญ “อืม”

เปิด “เป็นร้านที่ขายเทปนี่ดีเนาะ”

เอิญ “อืม แต่เราอะไม่ได้อยากขายเทป จริง ๆ แล้วเราอะอยากออกเทป จะได้มีเทปของตนเองมาวางขายที่ร้าน”

เปิด “เออ จริงซี อย่างนั้นคนซื้อก็จะตกใจละซี คนขายหน้าตาเหมือนคนออกเทปเลย”

เปิด “แล้วทำไมเอิญถึงชอบฟังเพลงละ”

เอิญ “เวลาฟังเพลงแล้วรู้สึกอิน ๆ มันก็เหมือนมีเพื่อนมาอยู่กับเรามั้ง”

(ตอนที่คุณครูให้เปิดกับเอิญ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีความคิดฝันที่เป็นของตนเอง และความคิดฝันของวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่วัยรุ่นอยากจะทำในอนาคตหรือเป็นสิ่งที่วัยรุ่นชอบทำและทำให้ตนเองมีความรู้สึกที่ดี

ภาพยนตร์ วัยรุ่นพันล้าน ตัวละครอิทธิพัทธ์ที่เป็นวัยรุ่นที่เข้าใจความต้องการและจุดมุ่งหมายในชีวิตของตนอย่างชัดเจน อิทธิพัทธ์เป็นคนที่ชอบการค้าขาย ภาพยนตร์เสนอภาพเป็นฉากแรกในเรื่องว่า มีอยู่วันหนึ่งตัวละครเข้าไปในธนาคารจะไปขอกู้เงินจากธนาคาร เขานั่งต่อหน้าพนักงานคนหนึ่ง ดังตัวอย่าง

อิทธิพัทธ์ “ผมจะมากู้เงินสิบล้านครับ”

เจ้าหน้าที่ทำหน้าเป็นไม่ได้ยินแล้วก้มหน้าเซ็นเอกสารต่อ แล้วพูดว่า “น้องครับ ถ้ามาฝากเงินกู้เงินเชิงยูเคเตอร์ด้านนอกนะ ครับ”

อิทธิพัทธ์ “ผมจะเปิดโรงงานครับ”

พนักงานเงยหน้าขึ้นมาพูดว่า “น้อง พี่มีเอกสารขอเซ็นลูกค้ำต้อง ตรวจนะ”

เห็นอิทธิพัทธ์ยังไม่ไปจึงพูดว่า “งั้นเอาอย่างนี้ พุดมาประโยคหนึ่ง ประโยคอะไรก็ได้ที่พี่ต้องหยุดฟัง”

อิทธิพัทธ์ค่อย ๆ ก้มหน้าและหยิบกระดาษมาเขียนอะไรอยู่

พนักงานรับมาปรากฏว่าเป็นชื่อและเบอร์โทรของอิทธิพัทธ์

อิทธิพัทธ์ “พี่ไม่ต้องสนใจ ผมเป็นใคร อายุเท่าไร พี่แค่ฟังผม แนะนำตัวก่อนนะครับ”

(ฉากแรกของภาพยนตร์)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่มีความมั่นใจในตัวเอง จะไม่ยอมแพ้ใคร วัยรุ่นเป็นวัยที่กล้าคิดกล้าทำเพื่อความไฝ่ฝันของตนบรรลุผล ถึงแม้ว่าในสายตาของผู้ใหญ่สิ่งที่วัยรุ่นจะทำอาจเป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่ไม่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่วัยรุ่นพอทำได้ แต่วัยรุ่นก็พยายามพิสูจน์ให้ดูว่าตนเองเอาจริงเอาจัง ไม่ใช่แค่เรื่องพูดเล่นหรือไร้สาระ วัยรุ่นมีความทะเยอทะยาน กล้าคิดกล้าทำตามสิ่งที่ตัวเองคิด โดยไม่คำนึงถึงผลรับที่จะออกมา

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* แสดงให้เห็นถึงความคิดฝันที่เกี่ยวกับการออกแบบแปลนบ้านของวัยรุ่น ดังตัวอย่าง

ภาพยนตร์เสนอภาพว่า ตัวละครเซอร์รี่เป็นคนที่มีความคิดฝันในด้านการออกแบบ เนื่องจากว่าเซอร์รี่เรียนวิชาเอกสถาปัตยกรรมและเซอร์รี่ตอนที่เซอร์รี่ไปอยู่ปารีสกับตัวละครนุ่น หลังจากได้รู้ว่าเพื่อนที่เคยเรียนด้วยกันต่างไปทำงานที่เกี่ยวกับวิชาที่เรียนเป็นเรื่องที่กระตุ้นจิตใจตนเองก็เลยโทรไปหาคุณพ่อ แต่ก็ไม่ยอมให้พ่อเป็นห่วงจึงไม่พูดอะไรมากมายกับพ่อ เมื่อกลับไปห้องจึงหยิบกระดาษและปากกาขึ้นมาเริ่มทำงานออกแบบด้วยฝีมือที่

(ตอนที่เซอร์รี่ไปอยู่เมืองนอก)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นต้องต่อสู้กับความคิดผืนตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากลำบาก เพราะว่าการเอาชนะตนเองได้ไม่ใช่เรื่องที่ทำได้ง่าย ๆ ดังนั้นวัยรุ่นจึงมีความมุ่งมั่นและจะหาโอกาสทำสิ่งที่ตัวเองใฝ่ฝันมาโดยตลอด

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ภาพยนตร์ได้เสนอภาพ เซอที่ทำงานออกแบบของตนเองไปแสดงในงานเลี้ยงที่เพื่อนจัดไว้ เพื่อนเป็นคนพูดตรงไปตรงมา ก็เดินมาคุยกับเซอี่ ดังตัวอย่าง

ผู้ชาย “น่าจะกลับไปเรียนต่อนะ ยอมรับผิดแล้วเริ่มต้นใหม่ เสียตายฝีมือ”

เซอี่ “ก็เค้าไม่ผิดอะ จะให้ยอมรับอะไร”

ผู้ชาย “ไม่ผิดตรงไหน ปลอมลายเซ็นอาจารย์เนี่ยนะ ผิดเห็น ๆ เข้าใจว่าโดน ลงโทษหนักไปหน่อย แต่ว่าผิดมันก็คือผิด”

เซอี่ “สักวันนะคุณก็จะรู้ว่าเราผิดไม่ผิด การจะพิสูจน์ตัวเองอะก็ต้องใช้เวลากันหน่อย ”

(ตอนที่เซอี่เอางานออกแบบไปแสดงที่งานเลี้ยงของเพื่อน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและจะต่อสู้เพื่อให้คนอื่นรู้ว่าตัวเองไม่ใช่เป็นความผิดและตัวเองก็ทำได้ ทำงานศิลปะที่ไม่แพ้ใครแม้จะมีความคิดสร้างสรรค์และฝีมือทุกคนจะต้องยอมรับ

ภาพยนตร์ *suck seed ห่วยขั้นเทพ* เสนอภาพว่าตัวละครคั้งต้องการตั้งวงดนตรี ในตอนแรกที่ตั้งวงดนตรีก็เพื่อให้ยอมรับว่ามีฝีมือเหมือนพี่ฝาแฝดของเขาที่ชื่อแคร์ ซึ่งเป็นคนที่เล่นเบสในวงดนตรีอีกวงหนึ่ง มีคนชอบมากมายทำให้คั้งอิจฉาเลยไปตั้งวงดนตรีเหมือนพี่ แต่ตามเวลาที่ผ่านไป ปรากฏว่าคั้ง เปิดและเอกซ์รักดนตรีจริง ๆ ดังตัวอย่าง

ตัวละครเปิด คั้งกับเอกซ์สามคนไปซ้อมดนตรีที่บ้านเอกซ์เหมือนเดิม

ทุกวัน และช่วยกันคิดแต่งเนื้อหาเพลงไปเพื่อการแข่งขัน

คั้งเขียนออกมาว่า “ชีวิตของพวกเขา เคยทำอะไรดี ๆ กับเค้าไหม

เจ็บปวด ไม่มีใครจำ ไม่มีใครสนใจ แต่ก็ต้องทนอด ...

(ตอนที่คั้งไปว่าผู้หญิงไม่ดี)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีความคิดผืนที่เกี่ยวกับดนตรีการเล่น ดนตรีเป็นการสร้างมิตรภาพจะอยู่กับเราตลอดเวลา หลายคนมีความใฝ่ฝันแบบนี้ รักและชอบฟังเพลงมาก เนื้อหาเพลงทุกคำเหมือนเขียนบอกความคิดและความรู้สึกของวัยรุ่นโดยเฉพาะให้เรา เสียสต่างค์เท่าที่ตัวเองมีอยู่เพื่อไปดูดาราที่ตัวเองชอบ แต่บางทีดนตรีสำหรับวัยรุ่นก็เป็นเครื่องมือที่แสดงความรู้สึกในใจออกมา บางทีก็เปรียบเทียบบนช่องทางที่ทำให้วัยรุ่นระบายอารมณ์ สำหรับวัยรุ่นที่อยู่ในวัยที่วุ่นวายก็ต้องมีอารมณ์ที่ไม่มุ่งมั่น ต้องการค้นพบความถนัดความสนใจของตนเองอย่างแท้จริง วัยรุ่นชอบระบาย

อารมณ์ที่ทำให้ตอนไม่สบายใจหรือเพลงบางเพลงที่มีพลังทำให้เราตะโกนแหกปากกระโดดโลดเต้น
หลังน้ำตา และสะเทือนใจกับความทรงจำเก่า ๆ ของเรากับใครบางคน

ภาพยนตร์ *บ้านฉันตลกไว้ก่อน* ภาพยนตร์ได้เสนอภาพว่าตัวละครต็อก เกิดมาในครอบครัวที่
สืบทอดเสียงหัวเราะกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ วันที่ต็อกเกิดพ่อถึงกับประกาศออกมาว่า “เด็กคนนี้จะเกิด
มาเพื่อที่จะ ปร่าบหม่า คว่าโก๊ะตี้ ขยี้ถั่วแระ แซะโห่ง ซะชะซ่า ตามล่าแห่ง แล้วมา เถ่งจตุรงค์”
เพราะความหวังของพ่อคือการปั้นต็อกให้กลายเป็นหัวหน้าคณะตลกคาเฟ่ที่ฮาที่สุดในประเทศไทย
โดยไม่ได้เฉลียวคิดเผื่อใจชกนิตเลยว่ายายาทของครอบครัวตลกจะเกิดมาเป็นเด็กผีต

มีอยู่วันหนึ่งตัวละครต็อกกับน้องม่อนเวลาเลิกเรียนแล้วก็กลับมาที่บ้าน พ่อติเจอน้ำเยิ้มที่
บ้านพ่อก็เลยอยากโชว์ให้น้ำดูว่าลูกเล่นมุขได้ แต่ปรากฏว่าตัวละครต็อกสู้น้องสาวไม่ได้ ดังตัวอย่าง

พ่อ “ต็อก หนึ่งภาษาอังกฤษว่ายังไง”

ต็อก “one”

พ่อ “ภาษาจีนล่ะ”

ต็อก “zeg”

พ่อ “อืม”

น้ำ “มูขนับเลขเนี้ยมันง่ายไปเนอะ บ้านผมก็นับได้ เอาที่มันยาก ๆ
กว่านี้หน่อยซิพี่พา”

พ่อ “ได้ ลิบเอกภาษาอังกฤษว่ายังไง”

ต็อก “one one”

พ่อภูมิใจและถามต่อ “ลิบสอง”

ต็อก “one two”

พ่อ “ลิบสาม”

ต็อก “one three”

พ่อได้ยินแล้วเกือบตกเก้าอี้ เนื่องจากว่านี่ไม่ใช่คำตอบที่พ่ออยากได้
แต่น้องสาวตอบได้น้องม่อนพูดว่า “วันสงกรานต์”

พ่อก็อถามต่อ “อืม เก่งมากลูก แล้วลิบสี่อะ”

ต็อก “วัน

พ่อ “ลิบห้าอะ”

ต็อกคิดไม่ออกอีก ขณะเดียวกันน้องม่อนพูดว่า “วันกะเทย”

ทุกคนขำกันใหญ่เลย พ่อก็รู้สึกภูมิใจมาก ๆ

ต็อกคิดในใจว่า “อีกครั้งแล้วครับ ที่ทายากระดับสอง ทิ้งห่างทายาท
ระดับหนึ่งอย่างผมอย่าง ไม่เห็นฝุ่น”

(ตอนที่พ่อเล่นมุขกับลูกที่บ้าน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีความต้องการการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น จะพยายามเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่เพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำได้เขาก็ทำได้เช่นกัน ในขณะที่เดียวกันวัยรุ่นก็จะมีโอกาสได้เรียนรู้สิ่งเกี่ยวกับศิลปะจากพ่อแม่ และวัยรุ่นจะพยายามทำสิ่งที่ตัวเองชอบ และสิ่งที่พ่อแม่คาดหวังได้ดี การทำงานการแสดงตลก วัยรุ่นก็จะคิดว่าต้องทำให้ผู้ชมเกิดความสนุกสนานมีเสียงหัวเราะถึงจะถือว่าประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่าความคิดของวัยรุ่นที่เกี่ยวกับความรัก วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าวัยรุ่นต้องการความรักและความอิสระในชีวิต เพราะมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ถ้าผิดหวังหรือไม่ได้ตั้งใจก็จะเสียใจมาก หรือมีเรื่องกระทบกระเทือนเล็กน้อยก็จะหนีออกจากบ้าน ความต้องการทางใจเป็นความต้องการที่เกิดจากความคิดมั่นเชื่อของตน ซึ่งเป็นผลมาจากความคิดหรือเป็นพฤติกรรมที่มีการเรียนรู้ การต้องการความรัก ความมั่นคง และความต้องการเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง และความคิดฝันในชีวิตของวัยรุ่นมีบทบาทที่สำคัญ อาจจะมีวัยรุ่นบางคนเลือกเก็บไว้ในใจ อาจจะมีบางคนต้องเล่าให้คนอื่นเข้าใจด้วย และระหว่างทางที่ได้รับความสำเร็จได้ที่ทุกคนต้องอดทน ต้องขยัน ต้องปรับตัว ต้องต่อสู้กับตนเอง และต้องพบกับอุปสรรคต่าง ๆ แต่ในสุดท้ายวัยรุ่นจึงสามารถเติบโตและไปถึงจุดมุ่งหมายที่ตนคิดไว้ได้

๓.๓ ภาพสะท้อนด้านมนุษยสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น

เมื่อวัยรุ่นเริ่มมีส่วนร่วมในสังคม ก็จะมีความสัมพันธ์และผูกพันกับคนอื่น มนุษยสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่นมีทั้งหมด ๓ ด้านได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสนิท และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเรียน

๓.๓.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่

วัยรุ่นจะมีช่วงระยะเวลาที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่ผู้ปกครองมากที่สุด จะให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัวลดน้อยลง เนื่องจากต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง วัยรุ่นจึงมีการฝ่าฝืนกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ มากขึ้น เนื่องจากต้องการทดลองเรียนรู้ ทดสอบว่าตนเองทำได้หรือไม่ ไม่ชอบให้ใครมาบังคับหรือออกคำสั่ง เด็กเริ่มเรียนรู้สังคมภายนอกครอบครัวมากขึ้นแม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่เป็นความสัมพันธ์ที่สำคัญที่สุดในความสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่นก็เริ่มห่างเหิน ภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่มีอยู่ ๓ เรื่องคือ *วัยรุ่นพันล้าน* *หนีตามกาลิเลโอ* และ *บ้านฉัน ตลกไว้ก่อน*

ในภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* ตัวละครอิทธิพัทธ์เป็นวัยรุ่นที่ไม่ค่อยใส่ใจการเรียน แต่เป็นคนทีหะเยอทะยานกับสิ่งที่ตัวเองคิด ซึ่งจะไม่ตรงกับความคิดหวังของพ่อแม่ ก็เลยมีการต่อต้านและการทะเลาะกับพ่อแม่ได้ ดังตัวอย่าง

ป้า “ใช้เงินอย่างลือเนื้ย ต่อไปประวังจะอดตาย พรุ่งนี้เอารถไปคืนเค้า
เลย”

มี้า “มี้าถามจริง ต้อบไปเล่นพนันบอลไซ่มั้ย”

ต้อบ “เฮ้ย ก็ต้อบบอกแล้วมี้าว่า ได้เงินจากเล่นเกมส่นี้นี้น”

มี้า “ยังอีกนะ”

“ต้อบก็อธิบายแล้วไม่เข้าใจกันเองอะ”

ป้า “ไอ้ต้อบ ถ้าลือเรียนไม่จบเนื้ย ลือเจ็บตัวแน่ ป้าบอกไว้ก่อนเลย”

มี้า “มี้าไม่ขออะไรเลยนะ ช่วยตั้งใจเรียน อย่าทำให้ป้า มี้าไม่สบายใจ
ได้มั้ย”

(ตอนที่ต้อบกลับบ้านจากโรงเรียน)

จากภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่า วยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกาย
จิตใจ และสติปัญญา เมื่อเขาเริ่มมีความคิดเป็นของตัวเอง เขาก็จะมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง มักจะคิดว่า
สิ่งที่ตนได้ตัดสินใจทำลงไปนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว จึงทำให้เด็กที่อยู่ในวัยนี้มักจะต่อต้านและไม่เชื่อฟัง
คำพูดของผู้ใหญ่ ดังตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่องนี้ หลังจากที่มีการเล่นเกมส่นี้นี้นทำให้ตัวละครเอกของเรื่อง
มีรายได้เข้ามาบัญชีถึงหลักแสนบาทโดยไม่รู้ตัว ทำให้เขาละทิ้งการเรียนหันมาตั้งหน้าตั้งตาเล่นเกมส่นี้นี้นโดย
ไม่สนใจในคำว่ากล่าวตักเตือนของผู้เป็นบุพการี

ในภาพยนตร์ หนีตามกาลิเลโอ ตัวละครเซอร์รี่เป็นลูกคนโตอยู่ที่บ้าน น้องชายเป็นคนที่ชอบ
พูดและเป็นคนกล้าแสดงออก คุณพ่อเป็นคนที่ไม่ค่อยพูด ทุกสิ่งทุกอย่างชอบเก็บไว้ในใจ ยอมฟังความคิด
ของลูกบ้าง มีอยู่วันหนึ่งพ่อกำลังซักผ้าอยู่เซอร์รี่จะมาบอกคุณพ่อว่าตัวเองอยากไปปารีสกับนุ่น ดังตัวอย่าง

เซอร์รี่ “พ่อ เดี่ยวรี่ช่วย เครื่องซักผ้าก็มีทำไม่ไม่ใช้”

พ่อ “มือซักสะอาดกว่า เครื่องสู้ไม่ได้หรอก”

เซอร์รี่ “ใช้ไม่เป็นก็บอกมาเถอะ”

พ่อ “เซอร์รี่ไม่ต้องช่วยพ่อซักก็ได้นะ ไปกินข้าวกินปลาดีกว่า ข้าวพ่อ
วางบนโต๊ะแล้ว”

เซอร์รี่ “พ่อ รี่ถูกพักการเรียนปีหนึ่งอะ รี่จะไปเก็บตังค์ไปเที่ยวที่ปารีส
กับนุ่นอะ ยังไม่รู้เลยจะไปนานเท่าไร แต่ก็คงหลายเดือน”

พ่อ “แล้วเรื่องเรียนอะ”

เซอร์รี่ “ถ้ามีช่องทางอะไรก็อาจจะอยู่ต่อเรื่อย ๆ”

(ตอนที่เซอร์รี่ไปขอพ่อไปเที่ยวปารีส)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่ที่เป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างอบอุ่น พ่อแม่คอยดูแลลูกอยู่เสมอและลูกก็รักพ่อแม่ตลอดเวลา เมื่อมีปัญหาก็นำมาเล่าให้ฟังและจะหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองไม่ให้พ่อแม่ต้องเดือดร้อน

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ตัวละครเซอริกกับนุ่นจะไปเที่ยวปารีสด้วยกัน พ่อและน้องชายไปส่งเซอริกที่สนามบิน เมื่อขึ้นเครื่องบินแล้วนุ่นหลับสนิท เซอริกก็เปิดช่องที่น้องชายให้มาดู ในช่องนี้มีเมมเมอริกการ์ดอันหนึ่ง เซอริกจึงเอาเมมเมอริกการ์ดใส่ในเครื่องถ่ายรูป ปรากฏว่าเป็น vedio ที่พ่อถ่ายไว้ให้เซอริกดู

พ่อบอกว่า “เซอริกพ่อนะ ครึ่งนี้อะหนูไปนานพ่อก็มีอะไรที่จะฝากซักหน่อย”

พ่อหยิบกระดาษเล็ก ๆ ขึ้นมาแล้วใส่แว่นตา

“ที่พ่ออยากจะบอกก็ให้ระวังจะไม่สบาย เวลาไปไหนก็ใส่เสื้อผ้าอุ่น ๆ ไว้ เวลานอนก็ห่มผ้าให้อุ่น แล้วก็ดูแลนุ่นดูแลตัว ๆ เองให้ดีด้วยนะ แล้วก็ไม่ต้องไปคิดมาก”

(ตอนที่เซอริกเปิดช่องของน้องชายให้มาดูบนเครื่องบิน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่อย่างใกล้ชิด พ่อแม่จะคอยดูแลเอาใจใส่ลูกตลอดเวลาโดยไม่หวังการตอบแทน ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ พ่อแม่ก็จะจัดให้ลูกมีความสะดวกสบายเพื่อไม่ให้ลูกลำบาก วัยรุ่นก็เข้าใจความเป็นห่วงจากพ่อแม่และพยายามทำให้พ่อแม่หายความห่วง แต่วัยรุ่นก็ไม่ต้องการเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้พ่อแม่รู้ทั้งหมด เขาต้องการเก็บบางสิ่งบางอย่างไว้เป็นความลับบ้าง

วัยรุ่นจะมีช่วงระยะเวลาที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่ผู้ปกครองมากที่สุด สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัวลดลง ต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง ชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบกติกาต่าง ๆ มากขึ้น เนื่องจากต้องการทดลองเรียนรู้ ทดสอบตนเองว่าทำได้หรือไม่ ไม่ชอบให้ใครมาบังคับหรือสั่งการ เด็กเริ่มเรียนรู้สังคมภายนอกมากขึ้น

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ตัวละครเซอริกกับตัวละครนุ่นเป็นเพื่อนสนิทกัน เซอริกชวนนุ่นไปเที่ยวเมืองนอกด้วยกัน นุ่นเลยไปบอกพ่อแม่ว่าอยากไปเมืองนอกกับเซอริก แต่พ่อแม่อนุญาตให้ไปดังตัวอย่าง

นุ่น “ทำไมป้าไม่เข้าใจนุ่นบ้างอะ”

ป้า “ไม่ต้องพูดเลยนะ ทำอะไรเคยคิดบ้างไหมว่าพ่อแม่เป็นห่วง เคยคิดไหม”

นุ่น “นุ่นก็รู้ว่าป้าเป็นห่วง แต่นุ่นก็ไปกับเซอร์รี่อะ”

ป้า “ก็นั่นแหละน่าห่วง ผู้หญิงแค่สองคนจะเอาตัวไปรอดได้ยังไง”

นุ่น “ป้า”

ป้า “ไม่”

นุ่น “ป้าเชื่อใจหนูบ้างเถอะ นุ่นไม่เอาตัวไปตายหรอก”

ป้า “ไม่ต้องพูดอะไรแล้ว”

พ่อทำหน้าที่แบบไม่อยากฟังลูกพูดแล้ว

นุ่น “ไม่รู้อะ ยังไงนุ่นก็ต้องไป”

(ตอนที่นุ่นไปขอพ่อไปต่างประเทศกับเพื่อน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ วัยรุ่นจะคิดว่าพ่อแม่ไม่เข้าใจตัวเอง พ่อแม่ก็คิดว่าลูกไม่เข้าใจตัวเอง ก็จะเกิดความเข้าใจผิดซึ่งกันและกัน วัยรุ่นต้องการให้ผู้ใหญ่มีหลักการเช่นเดียวกับเขาในบางครั้ง ความคิด ความปรารถนาที่จะให้ผู้ที่ตนรักและสนใจ เป็นเช่นที่เขาปรารถนา วัยรุ่นจะแสดงออกในลักษณะก้าวร้าว ดึงดัน ประชดประชันต่าง ๆ

ภาพยนตร์ *บ้านฉันตลกไว้ก่อน* แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ที่มีความสนุกสนานและอบอุ่นภาพยนตร์เสนอภาพว่า ต็อกเกิดมาในครอบครัวที่สืบทอดเสียงหัวเราะกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ วันที่ต็อกเกิดพ่อถึงกับประกาศออกไมค์ว่า “เด็กคนนี้เกิดมาเพื่อที่จะปราบหมาคว่ำโก๊ะตี๋ ขยี้ถั่วแระ แซะโหม่ง ซะชะซ่า ตามล่าแทง แล้วมา ฉิ่งจตุรงค์” เพราะความหวังของพ่อคือการฝึกฝนให้ต็อกเป็นหัวหน้าคณะตลกคาเฟ่ที่ฮาที่สุดในประเทศไทย โดยไม่ได้เฉลียวใจคิดว่า ทายาทของครอบครัวตลกจะเกิดมาเป็นเด็กผีตลก ดังตัวอย่าง

ตั้งแต่เล็กจนโต ทุกครั้งที่ขึ้นเวที ต็อกจะมีความสามารถในการสะกดคนดูให้เฝียบกริบด้วยมุขสุดแป้ก แต่ถึงอย่างนั้น ต็อกก็ยังมุ่งมั่นที่จะเป็นตลกแบบพ่อให้จงได้ เพราะต็อกกลัวว่า พ่อจะไม่รักถ้าเขาไม่ตลก หลังจากทีอดหลับอดนอนคิดมุขคาเฟ่อยู่หลายคืน ไบหน้าที่เคยเกลียดเกลสาของต็อกในวัย 12 ขวบก็กลายเป็นลิวเป็นครั้งแรกในชีวิต

(*บ้านฉันตลกไว้ก่อน*)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นตอนต้นจะให้ความสนใจกับกิจกรรมในครอบครัวหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับพ่อแม่และจะเริ่มลดน้อยลงและเริ่มจะไม่ค่อยยอมรับคำแนะนำและคำติชมจากพ่อแม่ พ่อแม่จึงมักจะพบว่าวัยรุ่นที่เคยน่ารัก เชื่อฟัง เริ่มต่อต้านและฝ่าฝืนคำสั่งบ้าง แต่ไม่รุนแรงมากนักซึ่งเป็นลักษณะของการพัฒนาการอย่างหนึ่งของวัยรุ่นที่พยายามจะเป็นอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเองมากยิ่งขึ้น แต่ในความเป็นจริงลึก ๆ วัยรุ่นยังไม่มั่นใจในตัวเอง ยังต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากพ่อแม่อยู่

ภาพยนตร์ *บ้านฉันตลกไว้ก่อน* ได้สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพว่า ตัวละครตลกอยากเป็นนักเรียนที่ตลกเหมือนพ่อ แต่ไม่ว่าจะพยายามแสดงอย่างไรก็ไม่น่าขำ จึงทำให้รู้สึกว่าคุณเองทำได้ไม่ดีและท้อแท้ วันหนึ่งพ่อไปปรึกษาหมอซึ่งเป็นคนที่ตลกชอบดังตัวอย่าง

พ่อ “คุณหมอสันทักกับตลกขนาดนี้อะ พ่อจะรู้ใหม่ว่าเขามีปัญหาอะไรอะ”

หมอ “คุณน่าจะคิดว่าตลกจะเป็นตลกได้ไหมคะ”

พ่อ “ไม่รู้สิ มันไม่มีพรสวรรค์”

หมอ “แล้วทำไมคุณน่าจะบอกเขาตรง ๆ หรือคะ”

พ่อ “ก็ลูกอยากเป็นอะ ถ้าคนที่เขเป็นพ่อจะไปพูดอย่างนั้นกับลูกได้ยังไงหรือครับ”

หมอ “แล้วคิดว่าตลกไม่รู้ตัวหรือคะ คุณรู้ใหม่ว่าตลกทำไมถึงได้พยายามไหมคะ”

พ่อไม่รู้จะพูดอะไร คุณหมอบอกไปหยิบหนังสือคณิตศาสตร์ของตลกมาให้พ่อ

หมอ “เพราะว่าเขาคิดว่าถ้าตลกไม่ตลกพ่อจะไม่รัก”

พ่อเปิดหนังสือดู มันเป็นมุขที่ตลกคิดเองหมดและพยายามจดไว้ในหนังสือกลั้วลิ้ม พ่อเห็นมีประโยคหนึ่งเขียนว่า “อีกครั้งแล้วครับที่ทนายทระดับสอง ทั้งทนายทระดับหนึ่งอย่างผม อย่างไม่เห็นฝุ่น”

(ตอนที่คุณพ่อไปหาหมอน้ำแข็งที่คลินิก)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นมีความคิดฝืนอยู่ในใจ แต่บางทีอาจจะไม่ยอมสื่อสารกับพ่อแม่ แต่ก็พยายามทำตัวเองให้ดีที่สุดเพราะกลัวพ่อไม่รัก เพราะว่าวัยรุ่นยังอยู่ในวัยที่ต้องการความช่วยเหลือ ความหวังใย และสนับสนุนจากพ่อแม่อยู่

สรุปได้ว่า วัยรุ่นจะมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง จึงทำให้วัยรุ่นที่อยู่ในวัยนี้มักจะต่อต้านและไม่เชื่อฟังคำพูดของผู้ใหญ่ แต่ในความเป็นจริงลึก ๆ วัยรุ่นยังไม่มั่นใจในตัวเอง ยังต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากพ่อแม่อยู่ วัยรุ่นก็เข้าใจความเป็นห่วงจากพ่อแม่ แต่วัยรุ่นก็ไม่ต้องการเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้พ่อแม่รู้ทั้งหมด เขาต้องการเก็บบางสิ่งบางอย่างไว้เป็นความลับบ้างเมื่อมีปัญหาก็นำมาเล่าให้ฟังและจะหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองไม่ให้พ่อแม่ต้องเดือดร้อน

๓.๓.๒ ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อน

วัยรุ่นมีสังคมของตนเอง ได้มีโอกาสเรียนรู้โลกมากขึ้น เริ่มมีเพื่อนและกลุ่มเพื่อนจะเข้ามามีอิทธิพล กลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนเพศเดียวกัน กลุ่มเพื่อนจะช่วยทำให้วัยรุ่นเกิดความมั่นใจในเรื่องที่วิตกกังวลต่าง ๆ มากขึ้น เพราะกลุ่มเพื่อนมีลักษณะต่าง ๆ ที่เหมือน ๆ กัน วัยรุ่นช่วงนี้จะให้

ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนค่อนข้างมาก มีการให้คำมั่นสัญญาและสาบานร่วมกัน เกิดความรู้สึกมีอารมณ์ร่วมลึกซึ้ง รักเพื่อนมาก กิจกรรมร่วมกับเพศตรงข้ามมักจะทำเป็นลักษณะ กลุ่มหญิง กลุ่มชาย ภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสนิททั้งหมด ๓ เรื่อง ได้แก่ *suck seed* *ช่วยชั้นเทพ* *หนีตามกาลิเลโอ* และ *ปิดเทอมใหญ่ หัวใจวัยรุ่น*

ภาพยนตร์ *suck seed* *ช่วยชั้นเทพ* เสนอภาพว่า ตัวละครเปิดกับคั้งเป็นเพื่อนสนิทตั้งแต่เด็ก เปิดเสียสละความรักของตัวเองเพื่อคั้ง ความดีใจกับความมิตรภาพ ความอ่อนแอกับความรักทำให้รู้ว่าเปิดให้ความสำคัญแก่มิตรภาพมาก ถึงแม้ว่าเปิดชอบเอิญแต่เขาก็ไม่ยอมไปบอกเอิญเพราะว่าในใจเปิดเขารู้สึกว่ามิตรภาพเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด คั้งบอกว่าชอบเอิญเขาก็คิดว่าต้องให้คั้งกับเอิญอยู่ด้วยกัน เปิดยอมให้เพื่อนมีความสุขมากกว่าตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยคั้งจิบเอิญด้วย ถึงแม้ว่าไม่สมัครใจก็ทำให้เพื่อน ดังตัวอย่าง

คั้ง เปิด เอิญสามคนไปดูการแสดงสายสัมพันธ์ของวงดนตรีแคร้ คั้งไป

ซื้อน้ำมา ๒ แก้ว ก็เอาไปให้เอิญแก้วหนึ่ง

เอิญ “ไม่เอาอะ คั้งให้เปิดกินเถอะ”

คั้ง “เราซื้อมาแล้วอะ เอิญช่วยกินหน่อยซินะ”

เอิญไม่เอา คั้งให้เปิดช่วยพูดอะไรบ้าง

เปิด “เราเสียวฟันอะ กินเย็น ๆ ไม่ค่อยได้” เอิญจึงหยิบมากิน

พอดีพ่อเอิญโทรศัพท์เข้ามา เอิญไปรับโทรศัพท์อีกฝั่งหนึ่ง คั้งก็ถือ

โอกาสพูดกับเปิดว่า

“เปิด พอดูคอนเสิร์ตเสร็จ มึงแยกตัวไปเลยนะ กูจะสารภาพรักกับเอิญวะ”

เปิด “กูแยกไปเลยดีกว่า”

คั้ง “รีบไปไหนวะ”

เปิด “กูจะไปแต่งเพลงต่อ”

คั้ง “thank you”

(ตอนที่คั้งชวนเปิดกับเอิญไปดูคอนเสิร์ต)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นจะมีช่วงระยะเวลาที่มีความรุนแรงทางด้านอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ค่อนข้างมาก บทบาทค่านิยมของเพื่อนจะเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทต่อเด็กวัยรุ่น ช่วงนี้และวัยรุ่นจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน มีเพื่อนที่สนิท เป็นคนที่ไม่ต่อต้านไม่ปฏิเสธเพื่อเพื่อน

ภาพยนตร์ *suck seed* *ช่วยชั้นเทพ* เสนอภาพว่า คั้งเป็นคนที่มีน้ำใจต่อเพื่อน แต่ก็ไม่ยอมแสดงให้เพื่อนรู้ว่ารักเพื่อน ก็จะเก็บไว้ในใจอยู่เสมอ ดังตัวอย่าง

คั่งกับเปิดเข้าไปในร้านขายเครื่องดนตรีร้านหนึ่ง คั่งซื้อเบสอันหนึ่งให้
เปิด

เปิดถามว่า “มึงซื้อให้กูจริง ๆ หรือวะ”

คั่ง “กูซื้อให้กู แต่กูแค่ให้มึงยืมเฉย ๆ เขาพอเห็นเบสสวยอะ เขาจะ
มองข้ามความห่วยของมึงไป”

(ตอนที่คั่งพาเปิดไปซื้อเครื่องดนตรี)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชอบพูดคำที่ไม่เพราะไม่สุภาพกับเพื่อน แต่ก็แสดงถึง
ความรักความสนิทสนมกับเพื่อนมาก ๆ เนื่องจากว่าวัยรุ่นอยู่ในวัยที่ต้องการอยู่กับเพื่อนและมีภาษา
เฉพาะกลุ่มเพื่อน จึงมีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่ไม่เหมือนผู้ใหญ่ ที่เป็นความสัมพันธ์ที่สนิทสนม

ภาพยนตร์ *suck seed* ช่วยชี้บท แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อนสนิทของ
ตัวละครเปิดกับคั่ง ดังตัวอย่าง

เปิดอยู่ที่บ้าน คั่งโทรศัพท์เข้ามาบอกว่า “เปิด มาหากูหน่อยซิ”

เปิด “มึงอยู่ไหนเนี่ย”

คั่ง “กูอยู่บนรถไฟ กูจะไปกรุงเทพฯ”

เปิด “มึงจะไปทำอะไรวะ”

คั่ง “ไปก็ต้องไป เพราะว่ากูอยู่ที่นี้ไม่ได้อะ” ด้วยน้ำเสียงที่ร้องให้ “รีบ
มาเถอะกูซื้อตัวให้แล้ว” เปิดวางสายแล้วก็รีบออกจากบ้านไปหาเพื่อน

(ตอนที่คั่งชวนเปิดไปกรุงเทพฯ ด้วยกัน)

จากตัวอย่างสะท้อนให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อนเป็นเรื่องที่สำคัญของวัยรุ่น
ถ้าหากเพื่อนมีความต้องการก็จะคอยให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอโดยไม่ต้องคิดเลย ความมิตรภาพของ
วัยรุ่นเป็นความสัมพันธ์ที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ภาพยนตร์ *suck seed* ช่วยชี้บท เสนอภาพว่าในการแข่งขันครั้งสุดท้ายของ Hotwave
วงดนตรีของแคร้เอาเพลงที่เปิดแต่งให้เอิญไปร่วมแข่งขัน โดยเอิญเป็นคนขับร้องเพลงเอง พอได้ยิน
เพลงนี้คั่งก็รู้แล้วว่า เปิดกับเอิญคบกันอยู่ เปิดจึงเอาเพลงนี้เป็นการบอกให้เอิญ คั่งโกรธแต่ก็เปลี่ยนใจ
ร้องเพลงที่ไม่ได้เตรียมมาร้องในการแข่งขันโดยร้องไม่จบ และทะเลาะกับเปิด ดังตัวอย่าง

เปิด “กูรู้ว่ามึงโกรธที่กูแต่งเพลงให้เอิญนะ แต่กูไม่รู้ว่ Arena จะเอา
มาเล่น แล้วกูนึกว่ามึงไม่ได้ชอบเอิญแล้วอะ”

คั่ง “มึงจะพูดอะไร มึงก็พูดเถอะ”

เปิด “เหี้ย เพราะมึงอย่างนั้นะ มึงแม่งไม่เคยแคร้อะว่าคนอื่นเขารู้สึก
ยังไง มึงอยากทำอะไร มึงก็ทำ มึงอยากชวนใครเข้าวงมึงก็ชวน แล้วพอ
ไม่พอใจ มึงก็ไล่เขาออกไป

มึงอยากจะทำอะไร มึงก็เลิกแบบนี้”

คั่ง “แล้วมึงอะดีแล้วหรือ มึงรอเสียบอยอยู่ตลอดเลยซิ”

เปิด “กูชอบเอิญก่อนมึงอีกแล้วเว้ย”

คั่ง “แล้วที่ผ่านมา ทำไมไม่พูด” แล้วเดินไปไกล ๆ

(ตอนที่คั่งเล็กร้องเพลงแล้วลงจากเวทีแข่งขัน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นจะขาดความรับผิดชอบเรื่องที่ทำอยู่ในบางเวลา วัยรุ่นก็จะมีบางเวลาที่ทะเลาะกันกับเพื่อน เข้าใจผิดเพื่อน โดยไม่ได้สื่อสารกันอย่างชัดเจน แต่วัยรุ่นเป็นวัยที่รักเพื่อนและรักษามิตรภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเป็นความสัมพันธ์ที่มั่นคง

ในภาพยนตร์ *suck seed* ห่วยขั้นเทพ ตัวละครเปิดไปร่วมงานเลี้ยงจบการศึกษาของเพื่อน และได้เจอตัวละครคั่ง ซึ่งตัวละครสองคนนี้เคยเป็นเพื่อนสนิท แต่ไม่ได้พบกันเป็นเวลานานแล้ว เนื่องจากว่าสองคนเกิดความเข้าใจผิดกัน จึงไม่ได้ติดต่อกันเลย ดังตัวอย่าง

เปิดไปนั่งข้าง ๆ คั่งถามว่า “มึงยังเล่นดนตรีหรือเปล่าวะ”

คั่ง “กูลืมไปหมดแล้วหะ”

ในตอนทำงานเลี้ยงครั้งนี้จะจบแล้ว เปิดวงขึ้นไปเวที ร้องเพลงที่เขาเคยร้อง

“อกหักซ้ำ ๆ ก็เจ็บมาซ้ำซ้อนกับความพ่ายแพ้ ไม่มีใครจำ ไม่มีใครสนใจ ต้องทนปวดเรา

จีบสาวก็หลงไหล... ไม่เป็นไรพวกเราต้องเดินออกไป ยังมีความหวังรออยู่ อาจเกิดมาเพื่อแพ้แต่ไม่ได้เกิดมาเพื่อท้อ... ชีวิตของเราต้อง suck seed หนึ่ง...

คั่งร้องให้แล้วรีบขึ้นไปเวที ร้องด้วยกันกับเปิด

(ตอนที่ตัวละครไปร่วมงานเลี้ยง)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นให้ความสำคัญแก่มิตรภาพอย่างมาก ถึงแม้ว่าบางเวลาจะมีการเข้าใจผิดระหว่างกัน แต่ก็ไม่สามารถทำให้วัยรุ่นแยกกันได้ วัยรุ่นชอบทะเลาะกันด้วยเหตุผลที่ไม่เข้าใจกันได้จริง ๆ ที่อยู่ในวัยที่ยังไม่โตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ แต่วัยรุ่นก็สนิทสนมกันได้ง่ายเหมือนกัน

ในภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ตัวละครเซอร์รี่กับนุ่นเป็นเพื่อนสนิทกัน นุ่นเป็นคนที่ชอบความสะอาดเรียบร้อย ส่วนเซอร์รี่เป็นคนที่ต้องการอิสระและไม่ชอบให้ใครมาบังคับตัวเอง ภาพยนตร์ฉายภาพว่ามีอยู่วันหนึ่งนุ่นกลับมาที่ห้อง เห็นเซอร์รี่เอาเสื้อผ้าไปตากที่เครื่องทำความร้อน ดังตัวอย่าง

นุ่น “อีเซอร์รี่ อะไรของแกอะ”

เซอร์รี่ “อ้อ ก็มันแห้งเร็วดี”

นุ่น “โอ้ย แต่มันดูทุเรศตาเว้ย”

เซอร์รี่ “ทุเรศตาตรงไหน ใคร ๆ ก็ทำกัน”

นุ่น “ไหน ๆ บอกมาซิว่าใคร”

เซอร์รี่ “อืม แกเลิกบ่นสักทีนะ กินด้วยกันเปล่าเดี๋ยวฉันทำเผือก”

นุ่น “อืม แก ๆ พรุ่งนี้ฉันหยุด ไปเที่ยวกัน”

เซอร์รี่ “ไม่เอาอะ ไม่มีตังค์”

นุ่น “เดี๋ยวฉันเลี้ยงเอง”

(ตอนที่นุ่นกลับมาที่ห้อง)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นต้องการมีเพื่อน ระหว่างที่เป็นเพื่อนกันก็จะเกิดความรู้สึกที่ดี แต่ในบางเวลาวัยรุ่นก็จะมีปัญหากับเพื่อนได้ ยังมีเพื่อนเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ปัญหานี้ก็จะยิ่งชัดเจนมากขึ้น แต่วัยรุ่นสามารถยอมรับความผิดของเพื่อนได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ตัวละครเซอร์กับนุ่นออกไปเที่ยวข้างนอกด้วยกันเนื่องจากว่านุ่นรู้ว่าเซอร์เป็นคนที่ชอบวาดรูป แต่นานเป็นเวลานานแล้วที่นุ่นไม่เห็นเซอร์วาดรูปอีกเลย เมื่อสองคนไปเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ และกำลังพักผ่อน นุ่นจึงถามเซอร์ว่า

“เซอร์ เคยวันนี้ไม่เห็นแกวาดรูปเลย”

เซอร์ “ก็..ไม่มีปากกา”

นุ่น “หรือ” แล้วก็ทำท่าที่ไม่เชื่อ

คำพูดของเซอร์นุ่นจำไว้ในใจ หลังจากนั้นไม่กี่วันสองคนนี้ก็ย้ายบ้านไปอยู่อีกที่หนึ่ง เมื่อจัดห้องเรียบร้อยแล้ว นุ่นก็เอาปากกาที่เตรียมไว้ในกระเป๋าออกมาให้เซอร์

นุ่น “เซอร์ ของขวัญวันขึ้นบ้านใหม่”

เซอร์ “ขอบใจนะ

(ตอนที่นุ่นกับเซอร์ย้ายไปอยู่บ้านใหม่)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีกลุ่มเพื่อนที่ของตัวเอง และวัยรุ่นต้องการเพื่อนฝูงหรือเพื่อนสนิท วัยรุ่นจะเข้าใจซึ่งกันและกันได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่ และเพื่อนมีความสำคัญและวัยรุ่นจะมีบทบาทหน้าที่ต่อเพื่อนด้วยกัน เพื่อนจะช่วยทำให้วัยรุ่นเกิดความมั่นใจในเรื่องที่วิตกกังวลต่าง ๆ มากขึ้น

วัยรุ่นมีความรุนแรงทางด้านอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ค่อนข้างมาก บทบาทและค่านิยมของเพื่อนจะเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทต่อเด็กวัยรุ่นช่วงนี้และวัยรุ่นจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ความสุขส่วนใหญ่ของชีวิตจึงมักขึ้นอยู่กับมนุษย์สัมพันธ์ ทั้งในแง่การอยู่ร่วมกับผู้อื่นและเรียนร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นเพื่อให้มีความสุขในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น และเรียนร่วมกับผู้อื่น บุคคลจึงควรเรียนรู้และปรับปรุงตนเองในเรื่องจิตวิทยาของความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในห้องเรียน อันได้แก่มนุษย์สัมพันธ์ในห้องเรียนนั่นเอง เวลาเรียนในห้องเรียนวัยรุ่นทุกคนต้องทำงานร่วมกัน

ภาพยนตร์ *ซึกซิด ห่วยขั้นเทพ* แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในห้องเรียน ภาพยนตร์เสนอภาพว่าเมื่อมีการจัดกิจกรรมอะไรวัยรุ่นก็จะไปให้กำลังใจแก่เพื่อน ตามเวลาที่ผ่านไปเราก็จะรู้ว่า มิตรภาพชนิดนี้คือความมิตรภาพที่แท้จริงเหมือนกัน ดังตัวอย่าง

ในงานเลี้ยงเพื่อนเก่ามาพบกันเขาเปิด vedio ที่ขึ้นหัวชื่อว่า “ยังจำได้ไหม” ซึ่ง vedio นี้ได้บันทึกสิ่งที่น่าสนุกและเรื่องที่มีความหมายของพวกเขาไว้ มีบางคนบ่นว่า “เราทำไมเป็นแบบนี้ละ” หลายคนร้องไห้ คนที่หัวเราะกันก็เยอะมาก

(ตอนที่ตัวละครไปร่วมงานเลี้ยงสำเร็จการศึกษา)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าเพื่อนในห้องเรียนเป็นกลุ่มคนที่มีประสบการณ์ในวัยเดียวกันมีความรู้สึกอารมณ์คล้ายคลึงกัน จึงสนใจที่จะมีความทรงจำพิเศษเพื่อระลึกถึงเพื่อนอยู่ในใจเสมอ และเป็นความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อน เมื่อไรนั้นก็มีความสุขตลอดไป

สรุปได้ว่า มนุษย์สัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่นแดงให้เห็นว่าวัยรุ่นเข้าใจความห่วงใยจากพ่อแม่และพยายามเป็นลูกที่ดีทำให้พ่อแม่ไม่ต้องห่วงลูก แต่วัยรุ่นก็ต้องการเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้พ่อแม่รู้ทั้งหมด เขาต้องการเก็บบางสิ่งบางอย่างไว้เป็นความลับบ้าง และวัยรุ่นจะมีช่วงระยะเวลาที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับครอบครัวพ่อแม่ลดน้อยลง เนื่องจากต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ มากขึ้นเป็นมิตรภาพในกลุ่มเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกัน มีความสนใจและความต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

๓.๔ ภาพสะท้อนด้านการใช้ภาษาของวัยรุ่น

ภาษาเป็นสิ่งแสดงภูมิปัญญาของมนุษย์ เป็นเครื่องมือใช้สื่อความคิด ความรู้สึก ความต้องการให้ผู้รู้และผู้สื่อสารกันได้ การใช้ภาษาของวัยรุ่นในปัจจุบันมีค่านิยมใช้คำแสลงและคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ในภาพยนตร์ “suck seed ห่วยขั้นเทพ” ภาษาของวัยรุ่นมีทั้งภาษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นและภาษาปาก ดังตัวอย่าง

๓.๔.๑ การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นหรือคำแสลง

ภาพยนตร์ที่เลือกศึกษาทั้ง ๕ เรื่องเป็นเรื่องราวของวัยรุ่น ตัวละครจึงใช้ภาษาของกลุ่มวัยรุ่นหรือคำแสลงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้พูดกับเพื่อน โดยเป็นคำสร้างใหม่ คำดัดแปลงจากคำเดิม คำตัดให้สั้นลง และคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ มีรายละเอียดดังนี้

ภาพยนตร์ *ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น* ได้สะท้อนถึงการใช้อำนาจของกลุ่มวัยรุ่น ดังตัวอย่าง

๑) เขี่ย มาจากคำว่า เขี่ย เป็นชื่อสัตว์ชนิดหนึ่งที่มีหน้าตาลักษณะน่าเกลียด ชอบขโมยและแอบกินของสกปรก เช่น ซากสัตว์เน่า คนไทยจึงรังเกียจมาก นำมาใช้เปรียบเทียบกับคนที่มีพฤติกรรมไม่ดี ใช้เป็นคำด่าว่า

ภาพยนตร์เสนอภาพตอนที่ตัวละครน้ำพุกับไมตรีไปบ้านตัวละครนานากลับมา กำลังโต้เถียงกันว่าคนที่แอบชอบนานาคือใคร ในขณะนั้นมีเด็กผู้ชายที่ใส่แว่นคนหนึ่งนั่งเล่นหินอยู่ ใกล้ ๆ เมื่อได้ยินทั้งสองคนพูดกัน จึงพูดเชิงท้าทายขึ้นมาว่า คนที่พูดบอกก่อนคนนั้นชนะ เด็กแว่นจึงถูกด่าด้วยคำนี้ ดังตัวอย่าง

น้ำพุ “มึงนั่นแหละบอกก่อนเลย”

ไมตรี “มึงนั่นแหละก่อนเลย”

เด็กแว่น “ใครบอกก่อน คนนั้นชนะ”

น้ำพุ ไมตรี “เซียแว่น”

(ตอนที่น้ำพุกับไมตรีกลับมาจากร้านนานา)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่เปลี่ยนเสียงให้มีจุดเด่น โดยมีความหมายไม่ตีเหมือนเดิมในลักษณะที่เปรียบเทียบว่าเป็นคนไม่ดี เป็นการระบายความรู้สึกที่ไม่พอใจ แต่ไม่ต้องการใช้คำตรง ๆ ที่มีเสียงชัดเจน จึงเปลี่ยนเสียง “ห” มาเป็น “ช” ลดความหยาบคายลง และทำให้ผู้ฟังไม่โกรธและรู้สึกว่าได้ถูกด่าว่าโดยตรง

๒) แม่ง เป็นคำอุทานที่เปลี่ยนเสียงมาจากคำด่าว่า “แม่มีง” วัยรุ่นจะพูดในเวลาทีรู้สึกหงุดหงิดหรือไม่พอใจ หรือไม่ได้รับการตอบสนองตามที่ต้องการ การเปลี่ยนเสียงคำว่า “แม่” มีลักษณะของการกร่อนเสียงและรวมตัวสะกดของคำที่สองให้เหลือเพียงหนึ่งคำ ทำให้คำว่า “แม่มีง” มีเสียงสั้นลงและมีน้ำเสียงแสดงอารมณ์ได้อย่างชัดเจน คำนี้ไม่ได้ใช้ในความหมายว่าแม่ของเธอ แต่วัยรุ่นใช้เป็นคำอุทาน เพื่อบอกอารมณ์ความรู้สึกให้เพื่อนรับรู้เท่านั้น

นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังได้ใช้คำ “แม่ง” ในตอนที่ตัวละครไมตรีกับน้ำพุไปเล่นสาดน้ำวันสงกรานต์ด้วยกัน ทั้งสองคนได้พูดกัน ดังตัวอย่าง

ไมตรี “มีงดูไอ้ห่านันซิ แม่หาเรื่องฉิบหาย”

น้ำพุ “เดี๋ยวเล่นแม่งเลยดีกว่า”

(ตอนที่น้ำพุกับไมตรีเล่นสาดน้ำ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจะใช้คำอุทานที่เปลี่ยนจากคำที่พูดกันทั่วไปมาเป็นคำสแลงที่ใช้พูดกันในกลุ่มโดยเฉพาะ บ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกของวัยรุ่นอย่างชัดเจนและเปิดเผย แม้ว่าจะเป็นคำไม่สุภาพแต่เป็นคำพูดที่ใช้กับคนที่สนิทสนมและคนใกล้ชิด จึงสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่สนิทสนมกันมาก

๓) โคตร เป็นคำที่หมายความว่า รุ่นอายุ ชั่วโคตร วัยรุ่นนำมาใช้เป็นคำขยายความรู้สึกของตนเองว่า สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมีปริมาณมากกว่าปกติ และแสดงถึงความรู้สึกที่ตนเองชื่นชอบสิ่งนั้นเป็นพิเศษ อาจใช้สลับที่กัน เช่น น่ารักโคตร หรือโคตรน่ารัก หมายถึงน่ารักมาก ๆ สวยโคตร หรือโคตรสวยหมายถึงสวยมาก ๆ

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่ตัวละครเหิร์กับนวลไปดูภาพยนตร์ด้วยกัน นวลอยากดูเรื่องเกี่ยวกับความรัก แต่เหิร์อยากดูภาพยนตร์ญี่ปุ่น ดังตัวอย่าง

เหิร์ “อ้อย หนังรักอีกแล้วหรือเบื่อแล้วละ”

นวล “อืม”

เหิร์ “มาดูนี่ น่าดูกว่าตั้งเยอะเห็นเปล่า นางเอกโคตรน่ารักเลยอะ”

(ตอนที่เหิร์กับนวลไปดูภาพยนตร์ด้วยกัน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าเมื่อวัยรุ่นต้องการแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกชื่นชมต่อสิ่งที่พูดถึงอย่างเปิดเผย กับคนที่เป็เพื่อนสนิทกันมาก ๆ วัยรุ่นจะใช้คำแสดงเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ดังเช่นการใช้คำว่า “โคตร” ที่แสดงถึงความรู้สึกว่า นางเอกมีความน่ารักมาก ตนเองมีความชื่นชม จึงเปลี่ยนความหมายที่ใช้กันทั่วไปมาเป็นคำสแลงที่มีความหมายเฉพาะที่เข้าใจกันได้ในกลุ่มวัยรุ่น

๔) จี๊ด หมายถึงรสบเปรี้ยวจัด เมื่อรับประทานแล้วจะรับรสชาติได้ทันทีคล้ายกับอาการเจ็บปวดที่เสียดแทงหรือคล้ายกับมีอะไรมาจี้ อยู่ สำหรับวัยรุ่นนำคำนี้มาใช้เพื่อสื่อความหมายและระบายความรู้สึกโกรธที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจนทำให้รู้สึกไม่พอใจอย่างมาก ดังตัวอย่าง

(ใจอ่านข้อความในหนังสือ “ถ้าเรารักใครสักคนจะพูดมันออกมา
พูดออกมาดัง ๆ ได้ยันั้น มิฉะนั้น โอกาสก็จะหลุดลอยไป”)
ใจ “ เชี่ยแม่งจี๊ด ”

(ตอนที่ใจนั่งอ่านหนังสือในขณะที่เพื่อนเล่นกันอยู่)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงเพื่อแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่มีความขัดแย้งกับคนอื่น (ข้อความในหนังสือ) เพราะวัยรุ่นจะเชื่อมั่นและยึดถือความคิดและการกระทำของตัวเองว่าถูกต้อง เมื่อคนอื่นคิดเห็นต่างออกไป วัยรุ่นจะรู้สึกโกรธและไม่พอใจ จึงใช้คำพูดแสดงอารมณ์ของตนออกมาอย่างชัดเจน

๕) เนียน เป็นคำที่ใช้คู่กับคำอื่น มีความหมายเสริมว่าสิ่งนั้นกลมกลื่น เข้ากันได้ดี ไม่มีจุดบกพร่อง เช่น แขนบเนียน หมายถึงทำได้ดี ไม่มีข้อบกพร่อง หน้าเนียนหมายถึง ผิวหน้าเรียบ ไม่มีจุดต่างดำ เป็นต้น วัยรุ่นจะใช้ในความหมายว่าทำเป็นทองไม่รู้ร้อน ทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่เหิรชนวนวลไปดูภาพยนตร์ แต่เหิรไปช้ากว่าเวลาที่นัดไว้ เหิรไม่ได้ขอโทษแต่ทำเป็นว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ดังตัวอย่าง

เหิร “ดูอะไรอยู่อะ”
นวล “เนียนเนาะ มาสายเนี่ย”

(ตอนที่เหิรกับนวลนัดไปดูภาพยนตร์กันและเหิรไปช้า)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจะใช้คำที่เป็นคำสแลงโดยตัดคำให้สั้นเหลือพยางค์เดียวคือคำว่า “เนียน” มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “แนบเนียน”

๖) แป๊ก มีความหมายว่า ไม่เข้าไม่สนุกมีลักษณะเสียงที่บอกความต้องการให้หยุดพูดทันที เป็นคำที่มีเสียงคล้ายกับการขัดจังหวะการกระทำหรือการเคลื่อนไหวให้หยุดในทันทีทันใด

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่น้ำพุและไม่ตรีไปที่ร้านขายกาแฟของแม่ของนานา เพื่อชวนไปเที่ยวสวนสัตว์ ดังตัวอย่าง

น้ำพุ “หนุ่มกรุงเทพ มีแต่ขนมจิ้น”

นานาไม่เข้าใจและไม่ตรีก็ไม่ช่วยพูดชักชวนนานาด้วย

น้ำพุ “ก็มันไม่มีน้ำยาไง”

นานา “แป๊กนะเนี่ย อ้อ พวกเธอจะกินอะไรกัน สั่งเลยไหม”

(ตอนที่น้ำพุและไมตรีชวนนานาไปเที่ยวสวนสัตว์)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัลรุ่นใช้คำสแลงบอกอารมณ์ความรู้สึกอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา เมื่อเพื่อนพูดอ้อมค้อมหรือพูดเล่น ๆ จนตัวเองรู้สึกไม่ทันใจว่าเพื่อนต้องการอะไร จึงใช้คำสแลง “แป๊ก” เพื่อให้เพื่อนหยุดพูดเล่น และให้บอกว่าเพื่อนต้องการสิ่งใดอย่างแท้จริง

(๗) ลั่นลา หมายถึง สนุกสนาน เบิกบาน คำศัพท์นี้มีเสียงที่คล้ายกับมีการเคลื่อนไหวอย่างร่าเริง

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่น้ำพุชวนนานาไปเที่ยวสวนสัตว์ นานาถามถึงเพื่อนชื่อไมตรีที่ไม่ได้มาด้วยกัน ดังตัวอย่าง

นานา “แล้ววันนี้ล่ำหายไปในไหนอะ”

น้ำพุ “โอย ไอ้ไม้หรือ หลึงมันเยอะจะตาย บ่านนี้ก็คงจะลั่นลากับแฟนมันแล้วแหละ”

(ตอนที่น้ำพุชวนนานาไปเที่ยวสวนสัตว์)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัลรุ่นจะใช้คำสแลงที่มีความหมายแสดงถึงความสนิทสนมในลักษณะล้อเลียน ดังเช่นการใช้คำ “ลั่นลา” ซึ่งทำให้ผู้ฟังเห็นภาพความร่าเริง เบิกบานของเพื่อนผู้ชายที่ไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนผู้หญิงคนอื่น

ในภาพยนตร์ บ้านฉัน ตลกไว้ก่อน ได้สะท้อนถึงการใช้คำสแลงของวัลรุ่น ดังตัวอย่าง

(๑) ผีต หมายถึงไม่คล่องแคล่ว ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่สนุกสนานหรือไม่ทำให้ขบขัน ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่ต็อกไปดูพ่อกับคณะตลกซ้อมการแสดงจะไปออกทีวีและอยากไปด้วย ดังตัวอย่าง

ต็อก “พ่อ พ่อจะได้ออกทีวีใช่ไหม เดี่ยวต็อกช่วยคิดให้มุกหนึ่งเอาเปล่า”

พ่อ “อืม”

คณะตลก “เฮ้ย ขอร้อง ๆ”

ต็อก “นะ พ่อนะต็อกช่วยคิดให้มุกหนึ่ง”

พ่อ “จามเดี๋ยวไปตลาดนัด ไปซื้อจาราบิเหมามาเยอะ ๆ เลย”

จาม “ซื้อมาทำอะไรหรือ”

พ่อ “วันนี้ก็จะเล่นมุกไอ้ต้อกมัน”

ขณะตลก “ตัวเล็กนิดเดียว ลูกเป็นผีตแล้วหรือวะ”

(ตอนที่ต้อกไปเสนอความคิดให้พ่อฟัง

นอกจากนี้มีการใช้คำมุก ร่วมกับคำอื่น ๆ เช่น มุกผีต หมายถึง ไม่ตลก ไม่สนุก
จืดชืด พยายามพูดให้ขำแต่ไม่ขำ ดังตัวอย่าง

แม่ “นี่ นี่ นี่ ชอบว่าไปต้อกเล่นมุกผีต เดียวมันก็เสียใจหรือ”

(ตอนที่พ่อล้อเลียนต้อกกับเพื่อน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลง “ผีต” นอกจากนิยมใช้ในกลุ่มวัยรุ่น
แล้วยังใช้กับคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด เช่น ในครอบครัว โดยการใช้คำที่มีความหมายที่เข้าใจกัน
ทั่วไป

(๒) กาก หมายถึงสิ่งที่ไม่ดีประโยชน์ ไร้สาระ นำมาใช้กับสิ่งที่เป็นนามธรรม
ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่น้ำปีโป้ไปหาพ่อต้อกที่บ้าน พ่อต้อกได้พูดมุกที่เกี่ยวกับการไปเดินห้าง
ดังตัวอย่าง

พ่อต้อก “ถ้ากุนะกูไม่กล้าไปออกที่วินะเวีย แค่เดินไปห้างโลตัส พอก้าวเข้าไป สาว ๆ
เห็นกรี๊ดเลย”

น้ำปีโป้ “ไปเหยียบเท้าเขา ไปเอาสร้อยเขามา”

น้ำปีโป้พูดกับพ่อต้อก “พี่จะเล่นหรือ มันเป็นกากมุกนะ”

(ตอนที่น้ำปีโป้มาหาพ่อต้อกที่บ้าน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชอบใช้คำสแลง ซึ่งผู้ใหญ่หรือญาติที่สนิทสนมและ
ความใกล้ชิดกับวัยรุ่น ก็จะนำคำสแลงของวัยรุ่นมาใช้พูดเพื่อให้วัยรุ่นเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องอธิบาย
อย่างละเอียด

ในภาพยนตร์ *suck seed ช่วยขึ้นเทพ* ได้สะท้อนถึงการใช้คำสแลงของกลุ่มวัยรุ่น
ดังตัวอย่าง

๑) ชาแดนซ์ เป็นคำสแลงที่มาจากการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ (dance) มา
รวมกับคำภาษาไทย (ชา) ใช้เป็นคำเรียกนักเต้นตามจังหวะดนตรีสมัยใหม่ที่มีท่วงทำนองจังหวะ
รวดเร็ว และเร้าใจ

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพ ตอนที่คั้งกับเบ็ดไปเล่นลูกกอล์ฟด้วยกัน แต่เล่นไปสักพักหนึ่ง
คั้งก็เบื่อแล้ว และจะชวนเบ็ดไปเล่นอย่างอื่น เบ็ดก็ถามคั้งทำไมเปลี่ยนใจอีกแล้ว ดังตัวอย่าง

คั้ง “ยุคของ roller base is gone ”

“ยุค พ.ศ. นี่เป็นยุคของชาแดนซ์ แต่ยุคนี้กูเอาจริงนะเวีย”

(ตอนที่คู้กับเปิดเล่นอยู่ที่ห้อง)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัลรูนใช้คำสแลงที่แปลกใหม่ รู้จักสร้างคำใหม่ที่ใช้คำน้อยแต่มีความหมายและเห็นภาพได้อย่างชัดเจน

๒) หม้อหญิง หมายถึงกริยาอาการของผู้ชายที่ต้องการเข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิง โดยวัตถุประสงค์อยากได้เข้ามาเป็นคู่รัก

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คู้กับเปิดไปแอบดูเอิญร้องเพลง แล้วคู้ไม่เคยคิดว่าเอิญร้องเพลงเก่งขนาดนี้ และคิดในใจว่าอย่าเป็นเพื่อนกับเอิญ ดังตัวอย่าง

คู้ “กูบอกแล้วคนตรีเขาไม่ได้มีไว้แข่งขันเว้ย แต่เขามีไว้หม้อหญิงต่างหากละเว้ย”

(ตอนที่คู้กับเปิดแอบไปดูเอิญเล่นกีตาร์)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัลรูนใช้คำสแลงที่สร้างจากคำสแลงที่รู้จักกันทั่วไป คือ คำว่า “หม้อ” (หมายถึงอวัยวะเพศหญิง) มาใช้ในความหมายใหม่

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คู้กับเปิดกับเอิญไปซ้อมดนตรีด้วยกัน และเอิญก็เล่นกีตาร์ให้คู้กับเปิดดู คู้รู้สึกตกใจ ดังตัวอย่าง

๓) โคตรได้ฟีว หมายถึง ได้ใจ ถึงอารมณ์มาก ดังตัวอย่าง
คู้ “โอโหเธอเล่นเก่งอย่างนี้ก็ไม่บอก จะได้ชวนไปเล่นด้วยกัน”
เอิญ “แบบที่งานมาสเตอร์เนี่ยหรือ เฮ้ยแต่เราว่ามันมากเลยนะ
โคตรได้ฟีวเลยอะ”

(ตอนที่คู้กับเปิดดูเอิญเล่นกีตาร์)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัลรูนใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่จากคำสแลงที่ใช้อยู่แล้ว (โคตร) รวมกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (feeling) โดยตัดเหลือเพียงพยางค์เดียว คือ ฟีว (feel)

๔) ขำขำ หมายถึง อาการล้อเล่น ไม่จริงจัง ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่วงดนตรีของคู้จะไปซ้อมดนตรีที่ห้องดนตรีที่โรงเรียน แต่วงดนตรีของแคร้ก็จะมาซ้อมที่ห้องนี้เหมือนกัน จึงเกิดความขัดแย้งกัน ดังตัวอย่าง

เต็ม “เฮ้ย โทษทีวะวงเราจะซ้อมไปลงประกวด Hotwave อะ เธอ
เล่นอะไรขำขำไปเล่นที่อื่นแล้วกันนะ

คู้ “วงกูไม่ได้เล่นกันขำขำนะเว้ย พวกกูก็ลงประกวดเหมือนกัน”

(ตอนที่คู้ทะเลาะกับคนที่อยู่วงดนตรีอื่น)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัลรูนใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่จากคำทั่วไปที่ใช้กันอยู่แล้ว (ขำ) โดยการซ้ำคำเป็นคำว่า ขำขำ มีความหมายที่รู้จักกันในกลุ่มวัลรูน

๕) พวกอ่อน อ่อนในที่นี้หมายถึง อ่อนหัด ไม่เก่งทางด้านใดด้านหนึ่ง ขาดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ วยรุ่นใช้เป็นคำคำ ดังตัวอย่าง

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่วงดนตรีของคั้งจะไปซ้อมดนตรีที่ห้องดนตรีที่โรงเรียน แต่วงดนตรีของแคร้ก็จะมาซ้อมที่ห้องนี้เหมือนกัน จึงเกิดความขัดแย้งกัน คั้งก็จะพาเพื่อนไปซ้อมที่อื่น ดังตัวอย่าง

คั้ง “ไป พวกเราไปซ้อมที่อื่นเถอะ ที่นี้อะ ปล่อยให้พวกอ่อนเล่นกันเถอะ”

(ตอนที่คั้งไปแย่งห้องซ้อมกับวงดนตรีอื่น)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วยรุ่นใช้คำแสลงที่สร้างขึ้นใหม่จากคำที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแล้ว โดยผสมคำเป็นคำใหม่ที่มีความหมายในทางลบ และรู้ความหมายในกลุ่มวยรุ่น

๖) เทียบไม่ติดฝุ่น เป็นคำเปรียบเทียบ มีความหมายว่า เปรียบเทียบกันไม่ได้ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่วงดนตรีของคั้งจะไปซ้อมดนตรีที่ห้องดนตรีที่โรงเรียน แต่วงดนตรีของแคร้ก็จะมาซ้อมที่ห้องนี้เหมือนกัน จึงเกิดความขัดแย้งกัน ดังตัวอย่าง

คั้ง “ตอนนี้อะ วงกูมีมือกีตาร์ระดับเทพแหละ วงมึงอะเทียบไม่ติดฝุ่นหรอก”

(ตอนที่คั้งไปแย่งห้องซ้อมกับวงดนตรีอื่น)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วยรุ่นใช้คำแสลงที่เป็นคำที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแล้ว แต่เปลี่ยนให้มีความหมายในทางลบที่แสดงถึงความรู้สึกที่ดูถูกฝีมือคนอื่น และรู้ความหมายในเฉพาะกลุ่มวยรุ่น

๗) มีไฟ หมายถึงมีกำลัง มีความกะตือรือร้นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งทันที นิยมใช้เรียกวยรุ่นที่มีพลัง สามารถทำอะไรก็ได้ทุกอย่าง ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คั้งแปลกใจทำไมเอิญถึงเล่นกีตาร์เก่งมาก ดังตัวอย่าง

เอิญ “ตอนอยู่กรุงเทพฯ อะ เราก็เคยมีวงแล้วก็เคยส่งประกวดฮ็อตเวปด้วยนะ เพราะมันเป็นเวทีที่ใหญ่ที่สุดของเด็กมัธยมแหละ ยิ่งถ้าวงไหนได้เข้ารอบสุดท้ายก็อาจจะได้ออกเทปด้วยนะ แต่วงเราอะก็ตกรอบไปซะแล้ว ยิ่งเรารู้ว่าพ่อแม่เราต้องย้ายกลับมาอะ เราก็ทำใจไว้แล้วแหละ ว่าปีนี้จะไม่ได้ลงประกวด แต่พอคั้งชวนเราก็ก้มมีไฟขึ้นมา”

คั้ง “ไม่ต้องเป็นห่วงนะเอิญ เดียวพอไอ้เอ็งชั้ยหายดีแล้วพวกเราจะตั้งใจซ้อมแล้วเราจะเข้ารอบไปด้วยกัน

(ตอนที่เอิญเล่าเรื่องโรงเรียนเก่าให้คั้งฟัง)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วยรุ่นใช้คำแสลงที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแล้ว โดยมีความหมายที่ดี และแสดงถึงลักษณะของวยรุ่นที่มีพลังกำลัง ความตั้งใจ และความกะตือรือร้นที่จะทำสิ่งต่างให้สำเร็จตามที่ตั้งใจหรือที่มีเป้าหมาย

(๘) ห่วย เป็นคำสแลงที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาจีน หมายถึง ไม่ดีหรือแย่มาก มักใช้เป็นคำด่า ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คั้งพาเปิดไปซื้อเครื่องดนตรีที่ร้าน ดังตัวอย่าง

เปิด “มึงซื้อให้กูจริง ๆ หรือวะ”

คั้ง “กูซื้อให้กู แต่กูแค่ให้มึงยืมเฉย ๆ เขาพอเห็นเบสสวยอะ เขาจะมองข้ามความห่วยของมึงไป”

(ตอนที่คั้งพาเปิดไปซื้อเครื่องดนตรี)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่ใช้กันทั่วไปอยู่แล้ว มาพูดกับเพื่อนสนิท มีความหมายที่ไม่ใช่เป็นคำด่า แต่ที่เป็นคำสแลงที่สะท้อนถึงความรู้สึกห่วงใยและมีความจริงใจต่อเพื่อน

(๙) เจ้ง หมายถึง ยอดเยี่ยม ดีเลิศ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คั้งกับเพื่อนเมื่อได้ยินว่าวงดนตรีของพวกเขาได้เข้าร่วมการแข่งขัน แล้วรู้สึกดีใจและภูมิใจมาก ๆ ดังตัวอย่าง

คั้ง “เห็นใหม่กูบอกแล้ว พวกเราอะ เจ้ง”

(ตอนที่คั้งรู้ว่าได้เข้าร่วมแข่งขัน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแล้ว โดยมีความหมายแสดงถึงความเชื่อมั่นในความสามารถของตัวเอง และเป็นการให้กำลังใจซึ่งกันและกันในกลุ่มวัยรุ่น

(๑๐) ป๊อด หมายถึง ปอดแหก ไม่กล้า ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คั้งจะชวนเปิดไปแข่งขันที่เวที Hotwave แต่เปิดตัดสินใจไม่ได้ คั้งจึงไปถามเอิญ เอิญรับปากว่าไปได้ คั้งจึงไปประกาศเปิด ดังตัวอย่าง

คั้ง “เห็นมั๊ย ผู้หญิงเค้ายังกล้าเลย มึงก็ทำป๊อดไปได้”

(suck seed ห่วยขั้นเทพ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่จากคำที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแล้ว คือ “ป๊อด” เช่น ป๊อดลอย หมายถึง กลัว โดยเปลี่ยนเสียงเป็นคำใหม่ที่มีความหมายแสดงถึงอารมณ์กลัวของวัยรุ่นได้อย่างชัดเจน

(๑๑) แคร้ มาจากคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ว่า “take care” ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่วงดนตรีของคั้งจะไปแข่ง Hot wave แต่คั้งสละสิทธิ์โดยไม่บอกเพื่อน ๆ เนื่องจากว่ามีความเข้าใจผิดกับเปิดและเอิญ จึงทำให้คั้งกับเปิดทะเลาะกัน ดังตัวอย่าง

เปิด “เพราะมึงเป็นอย่างนี้ไง มึงแหม่งไม่เคยแคร้ว่าคนอื่นเค้ารู้สึกยังไง”

(ตอนที่คั้งกับเปิดทะเลาะกัน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแล้ว โดยตัดคำให้เหลือเพียงพยางค์เดียว เป็นคำใหม่ที่มีความหมายแสดงถึงความห่วงใยของวัยรุ่นที่มีต่อเพื่อน

๑๑) เสียบ เข้าไปแทนที่ มักใช้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักหรือเรื่องที่จะได้ผลประโยชน์เป็นของตัวเอง

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่วงดนตรีของคังจะไปแข่ง Hot wave แต่คังสละสิทธิ์โดยไม่บอกเพื่อน ๆ เนื่องจากว่ามีความเข้าใจผิดกับเปิดและเอิญ จึงทำให้คังกับเปิดทะเลาะกันดังตัวอย่าง

เปิด “เหี้ย เพราะมึงอย่างนี้นะ มึงแหม่งไม่เคยแคะอะว่าคนอื่นเขารู้สึกยังไง มึงอยากทำอะไร มึงก็ทำ มึงอยากชวนใครเข้างมึงก็ชวน แล้วพอไม่พอใจ มึงก็ไล่เขาออก
มึงอยากจะทำอะไร มึงก็เลิกแบบนี่ไง”

คัง “แล้วมึงอะดีแล้วหรือ มึงรอเสียบอยู่ตลอดเลยซี”

(ตอนที่คังกับเปิดทะเลาะกัน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแล้ว เพื่อดำเนินเพื่อนสนิทที่ชอบเอาเปรียบคนอื่น

๑๒) ตีส เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ตัดคำเต็มว่า artist แปลว่า ศิลปิน นำมาใช้ในความหมายที่แสดงถึงอารมณ์โดดเดี่ยว อารมณ์ศิลปิน ดังตัวอย่าง

เพื่อน “ไอเปิด ไปนั่งตีสแดกอะไรตรงนั้นวะ ทำไมไม่ไปแดกข้างใน”

(ตอนที่ทุกคนไปร่วมงานเลี้ยงสำเร็จการศึกษา)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่จากคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นคำใหม่ที่มีความหมายแสดงลักษณะของวัยรุ่นที่มีอารมณ์ ความรู้สึกที่ไม่แน่นอนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ได้สะท้อนถึงการใช้คำสแลงของกลุ่มวัยรุ่นดังต่อไปนี้

๑) แซง หมายถึงไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า sanction ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คนรุ่นกับเซอร์รี่ไปเที่ยวด้วยกัน และพูดถึงเจ้านายของเซอร์รี่ที่ชื่อฟินวลดังตัวอย่าง

นุ่น “เราจะกลับไปทำงานไซไหมวะ”

เซอร์รี่ “กลับซี แต่ตอนนี้ขอเที่ยวก่อน เรื่องแซงฟินวล ชอบด่าไม่มี

เหตุผล”

(ตอนที่เซอร์รี่ลาออกจากร้านอาหาร)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่จากคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยตัดคำให้สั้น เป็นคำใหม่ที่มีความหมายในทางลบ และรู้ความหมายในกลุ่มวัยรุ่น

๒) อะเด๋ หมายถึง ไซ้ใหม่ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่เคอร์รี่กับนุ่นกำลังเตรียมตัวไปเล่นตกตีสั่งกา แล้วได้ยินเสียงโทรศัพท์ของนุ่นดังขึ้นมา เคอร์รี่จึงเลยถามว่าใครโทรมา ดังตัวอย่าง

เคอร์รี่ “ใครโทรมาวะ ต้มอะเด๋”

(ตอนที่นุ่นรับโทรศัพท์)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วยรุ่นใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่จากวิธีการพูดของวยรุ่นที่ทำให้เสียงสั้นลงและมีน้ำหนักของเสียงที่สะดุดหูและแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของวยรุ่น

๓) มัยอะ หมายถึง ทำไมหรือ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่นุ่นจะชวนต้มไปเที่ยวทะเลด้วยกัน แต่ต้มรู้สึกเบื่อที่ไม่ว่าจะไปเที่ยวกันเมื่อไร นุ่นก็ชอบเลือกเป็นทะเลทุกครั้ง ดังตัวอย่าง

นุ่น “มัยอะ ไม่อยากไปหรือ”

ต้ม “ไม่ได้บอกว่าไม่อยากไป แค่อถามว่าไปทะเลอีกแล้วหรือ”

(ตอนที่นุ่นทะเลาะกับต้ม)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วยรุ่นใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่จากวิธีการพูดของวยรุ่น นอกจากเปลี่ยนคำทางการ “หรือ” เป็นภาษาปาก “ละ” แล้วยังเปลี่ยนเสียงคำให้สั้นลงและมีน้ำหนักของเสียงที่สะดุดหูและแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของวยรุ่น

๔) กวนตีน หมายถึงพวกที่หาเรื่อง ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่เคอร์รี่โทรศัพท์ไปหา น้องชาย และน้องชายบอกว่าอยากได้เสื้อของทีมฟุตบอลลิเวอร์พูล อยากจะฝากพี่สาวซื้อให้ ดังตัวอย่าง

เคอร์รี่ “กวนตีนเหมือนเดิมนะ แกอะ”

(ตอนที่เคอร์รี่คุยโทรศัพท์กับน้องชาย)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วยรุ่นใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่จากคำศัพท์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป เมื่อเอาคำว่า “กวน” กับคำว่า “ตีน” มารวมกัน จึงเกิดเป็นคำใหม่ที่มีความหมายในทางลบ แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของวยรุ่นที่ในทางลบ เป็นอารมณ์หงุดหงิด ไม่พอใจ หรือไม่ได้ตั้งใจ

๕) เเวร หมายถึง เเวรกรรม โชคร้ายหรือดวงไม่ดี ใช้เป็นคำอุทาน ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่เคอร์รี่กับนุ่นไปเที่ยวด้วยกัน แล้วลงผิดป้ายรถไฟจึงต้องรอรถไฟเที่ยวต่อเป็นเวลานาน ดังตัวอย่าง

เคอร์รี่ “เวร อีกตั้ง ๓ ชั่วโมงกว่าจะมีรถกลับบ้าน”

(ตอนที่เคอร์รี่กับนุ่นไปเที่ยวและลงรถผิด)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วยรุ่นใช้คำสแลงที่ปกติใช้กันอยู่แล้วมาเป็นคำอุทานที่เพิ่มอารมณ์สในการพูดกับเพื่อน มักจะใช้พูดกันในหมู่วัยรุ่น สื่อให้เห็นถึงความหมายว่า ไม่พอใจ ผิดหวังอย่างรุนแรง

๖) หร่อยปะ หมายถึง อร่อยหรือเปล่า ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่หนุ่มกับฟิลิธีไปเที่ยวด้วยกัน หนุ่มเอาชนะมึงให้ฟิลิธีกินและถามฟิลิธีว่าอร่อยไหม ดังตัวอย่าง

หนุ่ม “หร่อยปะ”

ฟิลิธี “อร่อยดี”แล้วทำหน้าที่มึ่มแบบไม่จริงจัง

หนุ่ม “ทำไมทำหน้าที่อย่างนี้ละ”

ฟิลิธี “มันแห่ง ๆ ละ”มึ่มแบบเดียวกันอีก

(ตอนที่หนุ่มไปเที่ยวกับฟิลิธี)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่เกิดจากคำศัพท์ที่มีใช้กันโดยทั่วไปอยู่แล้ว ใช้เพื่อเพิ่มสีสันในการสนทนา โดยลดคำให้สั้นลง เป็นคำที่พูดกันติดปากและเข้าใจกันในกลุ่มวัยรุ่น

๗) โฮมลง หมายถึงเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่หนุ่มกับเซอร์รี่ไปสมัครงานที่ร้านอาหารไทย ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจะเข้ามาตรวจวีซ่าของพนักงานที่ทำงานที่ร้าน ทุกเข้าวังไหลบกันอย่างรวดเร็ว ดังตัวอย่าง

ทอม “ทีหลังไม่ต้องคิดอะไร ถ้าได้ยินคำว่าโฮมลง วิ่งอย่างเดียว”

(ตอนที่หนุ่มกับเซอร์รี่ไปสมัครงานที่ร้านอาหารไทย)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่ซึ่งเป็นคำที่ใช้กันติดปากในกลุ่มของกลุ่มชาวไทยที่ไปทำงานที่ร้านอาหารในต่างประเทศ ในภาพยนตร์ ตัวละครไม่เคยใช้และไม่รู้จักคำนี้ แต่พอได้เข้าไปทำงานร้านอาหาร พี่ ๆ พนักงานสอนให้รู้ความหมายของคำนี้ จากนั้นจึงเป็นที่รู้กันว่าถ้าได้ยินคำว่า “โฮมลง” นั้นหมายถึงให้วิ่งอย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นคำนี้มีมาจากคำในภาษาอังกฤษที่ว่า “home run” และคนไทยอาจจะออกเสียงเพี้ยนเป็นคำที่มีความหมายชัด และเข้าใจกันในกลุ่มเฉพาะคนไทยเท่านั้น ซึ่งหมายถึง การหลบซ่อนอย่างรวดเร็ว

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* ได้สะท้อนถึงการใช้คำสแลงของกลุ่มวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

๑) แมน แมน หมายถึงผู้ชายที่แท้ ๆ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่อิทธิพัทธ์เข้าไปที่ธนาคารสอบถามเรื่องการกู้เงิน และเล่าประวัติของตนเองให้พนักงานฟัง ดังตัวอย่าง

พนักงานธนาคาร “ให้เลขบัญชีเค้าไปไม่กลัวโดนปล้นหรือ”

อิทธิพัทธ์ “ไม่เลยพี่ ผมแมนแมนเลย”

(ตอนที่อิทธิพัทธ์ไปคุยกับพนักงานธนาคาร)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำสแลงที่เกิดจากคำทับศัพท์ในภาษาต่างประเทศ คือคำว่า “man” หมายถึง ผู้ชาย วัยรุ่นนำคำนี้มาใช้ในความหมายว่า มีความเป็น

สุภาพบุรุษสูง ในที่นี้เป็นการเล่นคำ โดยการพูดซ้ำคำเดิมสองพยางค์ เพื่อเพิ่มน้ำหนักในความหมายของคำเดิม

๒) จัดไป หมายถึงทำให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่วางไว้ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่อิทธิพัทธ์เข้าไปที่ธนาคารสอบถามเรื่องการกู้เงิน และเล่าประวัติของตนเองให้พนักงานฟังดังตัวอย่าง

พนักงานธนาคาร “อย่าบอกนะว่าโดนเจ้าของร้านมันกระเทีบอีก”

อิทธิพัทธ์ “ผมนี่แหละจะไปกระเทีบมัน”

พนักงานธนาคาร “ควรโดน”

อิทธิพัทธ์ “ใช่ไหม”

พนักงานธนาคาร “จัดไป”

(ตอนที่อิทธิพัทธ์ไปคุยกับพนักงานธนาคาร)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำแสลงที่เกิดจากคำเดิมที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแต่นำมาใช้ในบริบทที่แตกต่างกันออกไป ความหมายจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปจากคำเดิม

๓) จารย์ หมายถึงอาจารย์ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่อิทธิพัทธ์ขับรถเข้าไปจอดที่โรงเรียน จึงถูกเรียกไปพบอาจารย์ที่ห้องทำงานครู ดังตัวอย่าง

อาจารย์ “เอาเบอร์พ่อแม่เธอมา”

อิทธิพัทธ์ “โธ่ จารย์อย่าโทรเลยนะครับ เอาจี้่ जानย์ตัดคะแนนผมเลยก็ได้”

(ตอนที่อิทธิพัทธ์ทำผิดกฎระเบียบโรงเรียน)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำแสลงที่สร้างขึ้นใหม่จากวิธีการพูดให้แปลกใหม่ของวัยรุ่น นอกจากเปลี่ยนคำทางการ “อาจารย์” เป็นภาษาปาก “จรรย์” แล้วยังเปลี่ยนเสียงคำให้สั้นลงแสดงให้เห็นความรู้สึกที่ใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างอาจารย์กับนักเรียน

๔) จริงปะเนี่ย หมายถึงจริงหรือไม่ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่ตอบไปซื้อเครื่องวีดีโอ และคุยกับเจ้าของร้าน ดังตัวอย่าง

ตอบ “เล่นแล้วเหมือนเกิดใหม่เลยพี่ ภาพแจ่มมาก”

คนขาย “เครื่องนี้เกมออกใหม่ตรึม ดูหนังได้ด้วยนะ”

ตอบ “จริงปะเนี่ย”

(ตอนที่ตอบไปซื้อเครื่องเล่นเกม)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำแสลงที่สร้างขึ้นใหม่จากวิธีการพูดของวัยรุ่น นอกจากเปลี่ยนคำทางการ “จริงหรือเปล่า” เป็นภาษาปาก “เนี่ย” แล้วยังเปลี่ยนเสียงคำให้สั้นลงและมีน้ำหนักของเสียงที่จริงจัง

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีภาษากลุ่มเฉพาะเป็นจำนวนมาก เป็นการสร้างคำศัพท์ที่สื่อสารเป็นการใช้ภาษาวัฒนธรรมของวัยรุ่น มีทั้งการใช้ภาษาแบบเปลี่ยนความหมายเดิมและการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ ภาพยนตร์ได้สะท้อนลักษณะของวัยรุ่นอย่างชัดเจน เป็นคำที่ไม่สุภาพแต่สื่อความหมาย และใช้กันอย่างแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่น

๓.๔.๒ การใช้ภาษาต่ำ

การใช้ระดับภาษาที่เป็นภาษาต่ำหรือภาษาปากที่ใช้กันในกลุ่มเพื่อนที่สนิทสนมกันของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่เลือกศึกษา แบ่งได้เป็น ๔ ประเภท ได้แก่ คำสรรพนาม คำกริยา คำอุทาน และคำต่ำ มีรายละเอียดดังนี้

๑) คำที่ใช้แทนตัวเองหรือผู้อื่น

การใช้ภาษาต่ำของวัยรุ่นที่เป็นคำสรรพนามในภาพยนตร์ที่เลือกศึกษาทั้ง ๕ เรื่อง ดังตัวอย่าง

๑.๑) พวกมึง เป็นคำสรรพนามแทนผู้ที่พูดด้วย คำสุภาพใช้ พวกคุณ พวกเธอ

“ก่อนที่จะเข้าไป พวกมึง มีอะไรจะพูดมัยวะ”

(ภาพยนตร์ suck seed ช่วยขึ้นเทพ)

๑.๒) กู เป็นคำสรรพนามแทนตัวผู้พูด คำสุภาพใช้ ฉัน ผม ดิฉัน

“กูขอยืมกีตาร์กับหนังสือเพลงของมึงหน่อย”

(ภาพยนตร์ suck seed ช่วยขึ้นเทพ)

๑.๓) มึง เป็นคำสรรพนามแทนผู้ที่พูดด้วย คำสุภาพใช้ คุณ เธอ

“หน้ามึงไปโดนอะไรมาวะ”

(ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น)

๓.๓) ไอ้+ชื่อคน เป็นคำสรรพนามแทนผู้ที่พูดด้วย หรือคนที่พูดถึง คำสุภาพใช้คุณหรือระบุชื่อ ดังตัวอย่าง

“ไอ้เป็ด ไอ้เค”

(ภาพยนตร์ suck seed ช่วยขึ้นเทพ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้พูดที่แทนตัวเองหรือผู้อื่นเป็นคำศัพท์ที่วัยรุ่นสร้างขึ้นใหม่ และแสดงถึงปัญหาการใช้ภาษาของวัยรุ่นที่ชอบใช้คำศัพท์ที่ไม่สุภาพ

๒) คำแสดงการกระทำ

การใช้ภาษาต่ำของกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นคำกริยาในภาพยนตร์ที่เลือกศึกษาทั้ง ๕ เรื่อง ดังตัวอย่าง

๒.๑) แดก หมายถึงกิน ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่ตอกไปนั่งเล่นกับน้ำหลาย ๆ คน เห็นน้ำดื่มเหล้ากัน และนึกถึงเรื่องของตนเองที่ไม่สบายใจ จึงหยิบมาดื่มด้วยกันดังตัวอย่าง

น้ำ“มึงแดกเบียร์เป็นด้วยหรือวะ”

(ภาพยนตร์ บ้านฉัน ตลกไว้ก่อน)

๒.๒) ป๊อด เป็นคำแสลงที่ใช้เป็นภาษาต่ำของวัยรุ่น มีความหมายว่าไม่กล้า ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คั้งอยากให้วงดนตรีของตนเองไปร่วมงานแข่งขัน และไปชวนเปิดกับเอิญ แต่เปิดไม่ค่อยอยากไป เนื่องจากว่ายังไม่แน่ใจตนเอง ดังตัวอย่าง

คั้ง “เห็นมัย ผู้หญิงเค้ายังกล้าเลย มึงก็ทำป๊อดไปได้”

(ภาพยนตร์ *suck seed* ห่วยขั้นเทพ)

๒.๓) เสียบ เป็นคำแสลงที่ใช้เป็นภาษาต่ำของวัยรุ่น หมายถึง เข้าไปแทนที่ มักใช้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรัก ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คั้งกับเปิดทะเลาะกันอยู่ข้างหลังเวทีการแข่งขัน Hotwave ดังตัวอย่าง

คั้ง “มึงรอเสียบอยู่ตลอดเวลาเลยหละสิ”

(ภาพยนตร์ *suck seed* ห่วยขั้นเทพ)

๒.๔) ตีส เป็นคำแสลงที่ใช้เป็นภาษาต่ำของวัยรุ่น หมายถึงอารมณ์โหดเหี้ยม อารมณ์ศิลปิน ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่ตัวละครเปิดไปร่วมงานเลี้ยงสำเร็จการศึกษาที่โรงเรียน แต่ก็ไม่กล้าไปนั่งกับเพื่อน ๆ ดังตัวอย่าง

เพื่อน “ไอ้เปิด ไปนั่งตีส แดกอะไรตรงนั้นวะ”

(ภาพยนตร์ *suck seed* ห่วยขั้นเทพ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำแสลงที่สร้างขึ้นใหม่จากวิธีการพูดของวัยรุ่น นอกจากนี้ยังใช้คำทับศัพท์เป็นจำนวนมาก และชอบใช้ภาษาที่ไม่สุภาพกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อแสดงอารมณ์ที่ไม่พอใจ

๓) คำลงท้าย

การใช้ภาษาต่ำของกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นคำอุทานลงท้ายในการพูดที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่เลือกศึกษาทั้ง ๕ เรื่องมีรายละเอียดดังนี้

๓.๑) เว้ย คำสุภาพใช้ ค่ะ ครับ ลงท้ายประโยคบอกเล่าเพื่อเน้นย้ำความหมายและแสดงอารมณ์ไม่พึงพอใจ

ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่นุ่นกับเชอริ้ไปหาพี่ที่อยู่ปารีส สองคนหาตั้งนานไม่เจอสุดท้ายก็เจอพี่ที่ปากซอย ดังตัวอย่าง

เชอริ้ “นี่แหละเว้ย”

(ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ*)

๓.๒) วะ คำสุภาพใช้ ค่ะ ครับ ลงท้ายประโยคคำถาม แสดงอารมณ์ที่หงุดหงิดหรือไม่พอใจ โกรธ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คั้งกับเปิดทะเลาะกันอยู่ข้างหลังเวทีการแข่งขัน Hotwave ดังตัวอย่าง

คั้ง “มีอะไรจะพูดมัยวะ”

(ภาพยนตร์ *suck seed* *ห่วยขั้นเทพ*)

๓.๓) สีส ไม่มีความหมายแน่นอนอน ใช้พูดเมื่อจบประโยค หรือเป็นคำอุทานที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกพึงพอใจ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่น้องม่อนจะไปแสดงตลกกับคณะตลกของพ่อ และใส่ชุดการแสดงออกมา ดังตัวอย่าง

น้ำ “น่ารักชะด้วยสีส”

(ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันธุ์ล้าน*)

๓.๔) เชี่ย คำสุภาพใช้ เช่นนี้ เป็นการเน้นย้ำสิ่งที่พูด วัยรุ่นใช้เป็นคำอุทานที่ไม่มี ความหมาย ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คั้ง เปิดได้ยีนวงดนตรีของพวกเขาได้เข้าร่วมการแข่งขันแล้ว และต้องแต่งเพลงด้วยตนเอง ดังตัวอย่าง

“เชี่ย! ซึ่งเพลงดังกล่าวต้องเป็นเพลงรัก แต่ห้ามมีคำว่ารัก”

(ภาพยนตร์ *suck seed* *ห่วยขั้นเทพ*)

๓.๕) เออ คำสุภาพใช้ว่าอะไร วัยรุ่นใช้เป็นคำอุทาน หรือแสดงอารมณ์ไม่พึงพอใจ ดังตัวอย่าง

“เออ! มึงถามทำไมวะ”

(ภาพยนตร์ *suck seed* *ห่วยขั้นเทพ*)

๓.๖) ปะ คำสุภาพใช้ว่าใช่ไหม เป็นคำอุทานที่วัยรุ่นใช้เมื่อพูดจบประโยค ดังตัวอย่าง

“ถ้าเป็นไอ เอ็กซ์ คงใช้คำว่า ป๊อด อะรอย่างงี้ปะ”

(ภาพยนตร์ *suck seed* *ห่วยขั้นเทพ*)

๓.๗) ดี คำสุภาพใช้สินะ ใช้เป็นคำลงท้ายแสดงความรู้สึกไม่แน่ใจ ยังมีความสับสนอยู่ ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่คุณครูให้เปิดไปช่วยตามเอิญกลับบ้าน และเอิญเอาเพลงที่ตนเองฟังอยู่ ให้เปิดฟังด้วย ดังตัวอย่าง

เปิด “ทำไมเอิญชอบฟังเพลงหรือ”

เอิญ “ไม่รู้ดี เวลาฟังเพลงรู้สึกมันก็เหมือนมีเพื่อนมาอยู่กับเรามั้ง

(ภาพยนตร์ *suck seed* *ห่วยขั้นเทพ*)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้คำศัพท์ที่เป็นภาษาต่ำแสดงถึงความสนิทสนมกัน ซึ่งเป็น คำที่ไม่ควรจะใช้พูดคุยกับคนที่ไม่สนิทกัน

๔) คำต่ำ

การใช้ภาษาต่ำของวัยรุ่นที่เป็นคำต่ำที่ไม่สุภาพในภาพยนตร์ที่เลือกศึกษาทั้ง ๕ เรื่อง ดังตัวอย่าง

๔.๑) เสือก หมายถึงไล่ไป ผลักไป ทะลึ่ง เข้าไปทำการ โดยไม่มีใครต้องการให้ทำ ดัง ตัวอย่าง

“มึงเสือกอะไรด้วยวะไอ้เค”

(ภาพยนตร์ *suck seed* *ห่วยขั้นเทพ*)

๔.๒) ควาย หมายถึงสัตว์เคี้ยวเอื้อง มักหมายถึงคนโง่ คนเซ่อ หรือคนตัวใหญ่แต่ไม่ฉลาด ภาพยนตร์ได้เสนอภาพตอนที่เพื่อนของคั้งไปล้อเลียนคั้งกลับเปิดเรื่องที่ไปร้องเพลงที่งาน Art Master ดังตัวอย่าง

เพื่อน “โตเป็นควายแล้วยังเล่นการ์ตอยู่อีก”

คั้ง “ไอ้ไอ้ แม่งควาย หน้าก็เหมือนอย่างซี่”

(ภาพยนตร์ suck seed ห่วยขั้นเทพ)

๔.๓) ตบให้คว่ำ หมายถึงเอาฝ่ามือหรือของแบน ๆ ตีอย่างแรงจนล้มลง ดังตัวอย่าง

เพื่อน “ถ้ากูเจอนะเว้ย รับรองมีอึ้ง”

คั้ง “ถ้าไม่อึ้งนะเว้ย กูจะตบมึงให้คว่ำเลย”

(ภาพยนตร์ suck seed ห่วยขั้นเทพ)

๔.๔) ไอ้ห้า หมายถึง คนเลว คนที่ตายเป็นผีเพราะโรคระบาดร้ายแรง ดังตัวอย่าง

“ไอ้เปิด ไม่ได้กหักเพราะแม่งไม่เคยจับใครเลยอะ ไอ้ห้า”

(ภาพยนตร์ suck seed ห่วยขั้นเทพ)

๔.๕) จี๋เง้า เป็นคำแปลงมาจากโง่เง้า หมายถึง โง่ ไม่ฉลาด

“ทำไม้มึงจี๋เง้าอย่างนี้วะ”

(ภาพยนตร์ หนีตามกาลิเลโอ)

๔.๖) ไอ้เหี้ย เป็นคำเปรียบกับสัตว์เหี้ยที่คนรังเกียจ มีความหมายว่า คนเลว คนชั่ว ดังตัวอย่าง

“ไอ้เหี้ย โกรธกูอ้อ”

(ภาพยนตร์ suck seed ห่วยขั้นเทพ)

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นในภาพยนตร์ใช้ภาษาปากหรือภาษาระดับสนทนาในชีวิตประจำวัน เป็นคำแสลงและภาษาต่ำในชีวิตประจำวันเป็นจำนวนมาก ซึ่งเหมาะกับกลุ่มบุคคลและโอกาสที่สื่อสารกับเพื่อน ๆ ที่อยู่ในวัยเดียวกันและมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมคุ้นเคยกันมาก แม้ว่าส่วนใหญ่เป็นภาษาที่พูดไม่สุภาพ ที่วัยรุ่นนำไปใช้สื่อสารกับบุคคลอื่นหรือผู้ใหญ่ไม่ได้ แต่ก็ยังเป็นภาษาที่ใช้กันภายในกลุ่มวัยรุ่น

สรุปได้ว่าภาพสะท้อนการใช้ภาษาของวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ แสดงให้เห็นถึงลักษณะและการใช้ดำเนินชีวิตของวัยรุ่น ค่านิยมของวัยรุ่น มนุษยสัมพันธ์และการใช้ภาษาของวัยรุ่น ดังนั้นจากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ มีผลสรุปดังนี้

๑) ด้านสภาพชีวิต ภาพยนตร์สะท้อนให้เห็นว่า ชีวิตของวัยรุ่นเป็นวัยที่มีชีวิตผูกพันกับความบันเทิง ชอบความสนุกสนาน ถึงแม้ว่าจะต้องเรียนวิชาต่าง ๆ อย่างจริงจังและเคร่งเครียด แต่ชีวิตของวัยรุ่นในโรงเรียน และในแต่ละช่วงวัย วัยรุ่นยังสามารถหาวิธีที่จะผ่อนคลายและมีความสนุกสนานตลอดเวลา ฉากในภาพยนตร์ที่ฉายภาพของตัวละครที่เป็นวัยรุ่น เป็นภาพสะท้อนที่

ทำให้เห็นภาพของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในโรงเรียนหรือในมหาวิทยาลัยว่า วัยรุ่นอยู่ในวัยที่ต้องการทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ๆ และมีความคิดเห็นเป็นของตนเองหรือที่กล่าวว่า “วัยรุ่นมีโลกของตัวเอง”

๒) ด้านความคิด สะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นเป็นวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงความคิดได้ง่าย ชอบทดลองสิ่งที่แปลกใหม่มีความหลากหลาย เป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น และต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง นอกจากนี้วัยรุ่นสนใจและติดตามค่านิยม ตามสมัยนิยมของสังคม วัยรุ่นจะมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความคิดสร้างสรรค์ในด้านการสื่อความรักและอารมณ์ เพราะว่าวัยรุ่นมีอารมณ์อ่อนไหว ถ้าผิดหวังหรือไม่ได้ตามที่ตั้งใจก็จะเสียใจมาก หรือมีเรื่องกระทบกระเทือนเล็กน้อยก็จะหนีปัญหาออกจากบ้าน ความต้องการทางใจเป็นความต้องการที่เกิดจากความคิดที่เชื่อมั่นใจของตน ซึ่งเป็นผลมาจากความคิดหรือเป็นพฤติกรรมที่เรียนรู้ ต้องการความรัก และความมั่นคงในชีวิตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

๓) ด้านมนุษยสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นเข้าใจความเป็นห่วงใยของพ่อแม่ และพยายามทำให้พ่อแม่คลายความเป็นห่วงลูก แต่วัยรุ่นก็ไม่ต้องการเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้พ่อแม่รู้ทั้งหมด เขาต้องการเก็บไว้เป็นความลับส่วนตัวทั้ง ของครอบครัวโรงเรียนและสังคมบ้าง และวัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่ผู้ปกครอง จะให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัวลดน้อยลง เพราะต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง จึงมักจะฝ่าฝืนกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ มากขึ้น

๔) ด้านการใช้ภาษาของวัยรุ่น แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีภาษาของกลุ่มเฉพาะเป็นจำนวนมาก และชอบใช้ภาษาของกลุ่มเฉพาะวัยรุ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของวัยรุ่น โดยสร้างคำศัพท์ใหม่และคำแสลง อีกด้าน ภาษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นเป็นคำต่ำ เป็นภาษาระดับสนทนาที่ไม่สุภาพและใช้กันอย่างแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่น

บทที่ ๔

อิทธิพลของภาพยนตร์ไทยของบริษัททีไอเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ที่มีต่อสังคม

ภาพยนตร์นอกจากให้ความบันเทิงแล้ว ยังให้แนวคิดที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมและสังคมในด้านต่าง ๆ โดยผ่านเนื้อเรื่องและตัวละคร การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามหัวข้อดังนี้

๔.๑ ความเข้าใจลักษณะของวัยรุ่น

๔.๑.๑ ความเข้าใจบุคลิกภาพของวัยรุ่น

๔.๑.๒ การให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น

๔.๒ การตระหนักถึงปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่น

๔.๒.๑ ปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่นด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่น

๔.๒.๒ ปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่นด้านการทำตามค่านิยม

๔.๓ แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในกลุ่มวัยรุ่น

๔.๓.๑ ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งในกลุ่มวัยรุ่น

๔.๓.๒ ความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มวัยรุ่น

๔.๔ การให้ความบันเทิง

๔.๔.๑ ความบันเทิงด้านเนื้อเรื่อง

๔.๔.๒ ความบันเทิงด้านภาษา

มีรายละเอียดต่อไปนี้

๔.๑ ความเข้าใจลักษณะของวัยรุ่น

ลักษณะของวัยรุ่นเป็นวัยเริ่มต้นก่อนที่จะก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จากการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้ จึงส่งผลต่อการปรับตัว ความวิตกกังวล ความเครียดทางอารมณ์ ภาพยนตร์มีอิทธิพลด้านความเข้าใจบุคลิกภาพของวัยรุ่นและการให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น ดังนี้

๔.๑.๑ ความเข้าใจบุคลิกภาพของวัยรุ่น

บุคลิกภาพที่ปรากฏและแสดงออกในวัยนี้มีทั้งด้านดีและด้านที่ไม่ดี ภาพยนตร์ได้สะท้อนภาพของบุคลิกลักษณะของวัยรุ่นโดยผ่านบทบาทของตัวละคร ซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีดังตัวอย่าง

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันธุ์ล้น* ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของตัวละครที่มีความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเองและเข้าใจความต้องการของตนเอง ในขณะที่เดียวกันก็สามารถปรับตัวเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ดังตัวอย่าง

ตอนปิดเทอมใหญ่ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย อิทธิพัทธ์ไปเยี่ยมสี่ผมเป็น
 ลีเหลืองและไผ่ผอมยาวซึ่งมันเป็นทรงผมที่ไม่เรียบร้อยและไม่เหมาะกับ
 อายุ ระหว่างช่วงปิดเทอม อยู่บ้านก็เล่นเกมหรือไม่ก็ออกไปข้างนอกไป

ทำธุรกิจของตนบ้าง แต่เวลาจะไปเรียนที่มหาวิทยาลัยแล้ว เขาก็ไป
 ย้อมสีให้กลับมาเป็นสีดำที่เรียบร้อยเหมือนเดิม

(ตอนที่อิทธิพัทธ์จบมัธยมศึกษาตอนปลาย)

จากตัวอย่างดังกล่าวทำให้ความเข้าใจบุคลิกภาพของวัยรุ่นที่น่าชื่นชม โดยผ่านการกระทำของ
 ตัวละครที่ย้อมสีผมในช่วงปิดเทอม ทำให้ผู้ชมได้เข้าใจบุคลิกภาพของวัยรุ่นที่ต้องการความเป็นอิสระ
 ในตัวเอง ในเรื่องของการแต่งกาย เพราะว่าวัยรุ่นจะแต่งตัวให้ทันสมัยหรือน่าสมัยเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ
 ของคนที่อยู่ในวัยเดียวกัน แต่ในขณะที่วัยรุ่นต้องอยู่ร่วมกับคนอื่น เขาจึงต้องปรับตัวเองปรับ
 การแต่งกายของตนเองให้เหมาะกับโอกาส ภาพยนตร์ตอนนี้ให้ข้อคิดแก่ผู้ชมที่เป็นวัยรุ่นว่าวัยรุ่นต้อง
 รู้จักตัวเอง กล้าแสดงออกและพัฒนาตัวเองให้เป็นผู้ใหญ่ที่สามารถอยู่กับสังคมได้

๔.๑.๒ การให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น

ความคิดฝันของวัยรุ่นหมายถึงการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตของวัยรุ่นและเป็นสิ่งที่วัยรุ่นอยากจะ
 ทำในอนาคต วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มตั้งคำถามกับตัวเองเรื่องความใฝ่ฝันในอนาคต เป็นวัยที่เริ่มต้นคิดว่า
 ตนเองอยากเป็นอะไร ดำเนินชีวิตอย่างไร เป็นวัยที่มีความฝันถึงอนาคต แม้อายุจะยังอยู่ในวัยแต่ก็มี
 ความสุขกับเป้าหมายเล็ก ๆ ของตนเอง ความคิดฝันของแต่ละคนจะไม่เหมือนกันชีวิตของมนุษย์
 ทุกคนต้องมีความฝันที่หลากหลาย ทุกคนมีความคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิต อาจมีบางคน
 ได้รับความสำเร็จตามที่คิดฝันและบางคนล้มเหลว ก็จะเกิดความเครียด เป็นปัญหาของวัยรุ่นที่ผู้ใหญ่
 ไม่เข้าใจและจะคิดว่าเด็กวัยรุ่นมีปัญหาที่กระทบต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว หรือสังคมที่ไม่ยอมรับ
 ก็เกิดเป็นความขัดแย้งได้

ภาพยนตร์ *suck seed ห่วยขั้นเทพ* ได้ให้ภาพที่เน้นนำความสำคัญของความคิดฝันของวัยรุ่น
 โดยกล่าวถึงตัวละครเป็ด คู่กับเอกซ์ได้สร้างวงดนตรีวงใหม่และจะประกวดที่เวที Hotwave แสดงให้
 เห็นว่าสามคนนี้มีความคิดฝันที่จะเป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียง เป็นคนที่รู้จักอย่างกว้างขวางเป็นความคิด
 ฝันที่ผลักดันให้พวกเขาพยายามฝึกซ้อมเพื่อเอาชนะวงดนตรีอื่น ๆ ดังตัวอย่าง

คู่ “พวกเราจะไม่ยอมแพ้ พวกเราจะทำดนตรีให้มัน suck seed ที่
 แปลว่าประสบความสำเร็จ เพื่อให้ผู้ที่เคยแพ้มาก่อนเหมือนเรา ลูกขึ้นมา
 ยืนและถือกำเนิดขึ้นมาอีกครั้ง เปรียบเสมือน seed ที่งอกงามขึ้นมาบน
 โลกใบใหม่ แห่งนี้อีกครั้งไหนล่ะ”

(ตอนที่เป็ด คู่กับเอกซ์กลับจากกรุงเทพฯ)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดในด้านความคิดฝันของวัยรุ่นโดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร เขาจะไม่ยอมแพ้ไม่ท้อแท้พยายามทำทุกอย่างให้บรรลุความคิดฝันของตนเอง เป็นประสบการณ์ที่ทำให้วัยรุ่นรู้จักการต่อสู้กับชีวิต ซึ่งมีขณะมีแพ้ ตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้มีอิทธิพลต่อผู้ชมวัยรุ่นที่จะทบทวนความคิดฝันของตนเองและใช้เป็นตัวอย่างที่จะสร้างความคิดฝันและกล้าถ้าเกิดไม่เป็นไปตามความคิดฝัน เขาก็จะเรียนรู้วิธีการปรับตัว ปรับความคิด และพยายามแก้ไขตนเองเป็นการรู้จักตนเอง และเพื่อให้ชีวิตมีความสุขเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

ภาพยนตร์ *suck seed* *ช่วยชั้นเทพ* ได้ให้ภาพที่แสดงถึงความสำคัญของการมีความคิดฝันของวัยรุ่น โดยกล่าวถึงตัวละคร คั้ง เป็ด กับเอกซ์นั่งรถไฟไปกรุงเทพฯด้วยกัน เพื่อไปดูเวทีแข่ง Hotwave กัน ดังตัวอย่าง

คั้ง “ยุคดนตรีมันยังไม่จบนะเว้ย กูจะลืมนิเวศให้ได้ จากนี้ไปกูจะมุ่งมั่นกับการประกวดและเราจะทำสำเร็จไปด้วยกัน”

เอกซ์ “กูก็จะลืมนิเวศให้ได้เหมือนกันเว้ย”

คั้ง “ไอเปิดมีงมีอะไรจะพูดใหม่เนี่ย”

เป็ด “พูดอะไรหรือ”

คั้ง “ก็เรื่องที่ค้างคาใจมีงอะ”

เป็ด “ก็มีแหละเรื่องเพลงอะ”

คั้ง “แค่เพลง เพลงเดียว พวกเรามีกันตั้งสามคนช่วยกันแต่งก็ได้ อวล์จะกูขอให้หลังจากวินาทีนี้พวกเรามาเกิดใหม่พร้อมกัน อีกไม่นานเราจะได้เข้าไปอยู่ในนั้น” แล้วชี้ถึงเวทีแข่งขัน

(ตอนที่ตัวละครทั้งสามคนไปกรุงเทพฯ)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดในด้านการให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่นโดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร โดยให้รู้จักเป้าหมายในชีวิตของตนเองและรู้จักให้กำลังใจตัวเอง เช่น “จากนี้ไปกูจะมุ่งมั่นกับการประกวดและจะทำสำเร็จไปด้วยกัน” ทำให้ผู้ชมได้รู้ว่าการมีความคิดฝันเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตและเราต้องให้ความสำคัญแก่ความคิดฝัน เพราะว่าเป็นสิ่งที่ทำให้คนเราเชื่อมั่นตนเองมากขึ้น ดังนั้น ผู้ดูที่เป็นวัยรุ่นก็จะได้เห็นตัวอย่างของวัยรุ่นที่มีความคิดฝันและพยายามที่จะให้ความคิดฝันเป็นจริง ประสบความสำเร็จ ตัวละครในภาพยนตร์จึงเป็นตัวอย่างการกระทำเพื่อตอบสนองความคิดของตนเอง นอกจากนี้วัยรุ่นมีจิตสำนึกว่าคนเราต้องต่อสู้เพื่อความคิดฝันของตน

ภาพยนตร์ *บ้านฉันตลกไว้ก่อน* ได้ให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น โดยกล่าวถึงตัวละครต๋องอยากเป็นนักเรียนที่ตลกเหมือนพ่อ แต่ไม่ว่าจะพยายามแสดงอย่างไรก็ไม่น่าขำ จึงทำให้รู้สึกที่ตัวเองทำได้ไม่ดีและท้อแท้ วันหนึ่งพ่อไปปรึกษาหมอซึ่งเป็นคนที่ต๋องชอบ เพื่อหาคำตอบว่าทำไมต๋องจึงไม่ยอมอยู่บ้าน ดังตัวอย่าง

พ่อ “คุณหมอสันทักกับต็อกขนาดนี้อะ พ่อจะรู้ใหม่ว่าเขามีปัญหาอะไรอะ”

หมอ “คุณน่าจะคิดว่าต็อกจะเป็นตลกได้ไหมคะ”

พ่อ “ไม่รู้ซี มันไม่มีพรสวรรค์”

หมอ “แล้วทำไมคุณน่าจะบอกเขาตรง ๆ หรือคะ”

พ่อ “ก็ลูกอยากเป็นอะ ถ้าคนที่เขเป็นพ่อจะไปพูดอย่างนั้นกับลูกได้ยังไงหรือครับ”

หมอ “แล้วคิดว่าต็อกไม่รู้ตัวหรือคะ คุณรู้ใหม่ว่าต็อกทำไมถึงได้พยายามไหมคะ”

พ่อไม่รู้จักพูดอะไร คุณหมอบีบหนังสือคณิตศาสตร์ของต็อกมาให้พ่อ

หมอ “เพราะว่าเขาคิดว่าถ้าต็อกไม่ตลกพ่อจะไม่รัก”

พ่อเปิดหนังสือดู มันเป็นमुखที่ต็อกคิดเองหมดและพยายามจดไว้ในหนังสือกลัวลืม พ่อเห็นมีประโยคหนึ่งเขียนว่า “อีกครั้งแล้วครับ ที่ทายากระดับสอง ทั้งห่างทายากระดับหนึ่งอย่างผม อย่างไม่เห็นฝุ่น”

(ตอนที่คุณพ่อไปหาหมอน้ำแข็งที่คลินิก)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดในด้านการให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่นโดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละครวัยรุ่นมีความคิดฝันอยู่ในใจ ไม่ยอมสื่อสารกับพ่อแม่ แต่ก็พยายามทำตัวเองให้ดีที่สุดเพราะกลัวพ่อไม่รัก เป็นภาพสะท้อนปัญหาของวัยรุ่น ซึ่งผู้ใหญ่มักจะเข้าใจภาพยนตร์จึงมีอิทธิพลต่อผู้ที่เป็นพ่อแม่ว่า พ่อแม่ควรเข้าใจวัยรุ่น รู้ว่าเขามีความคิดฝันอย่างไรและหาทางส่งเสริมหรือช่วยแก้ปัญหาเพื่อลดปัญหาของวัยรุ่นและวัยรุ่นจะได้ลดความเครียดมีความสุขมากขึ้น

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* ได้กล่าวถึงการให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น โดยกล่าวถึงตัวละครอิทธิพัทธ์อยากเป็นเจ้าแกนน้อย แต่พ่อแม่อยากให้เขาไปตั้งใจเรียนหนังสือไม่ยอมให้เขาทำธุรกิจ มีแต่คุณลุงคนที่ให้ความสนับสนุนและความช่วยเหลือแก่อิทธิพัทธ์ตลอดเวลา ไม่ว่าไปช่วยจำหน่ายสินค้า ช่วยชิมรสชาติสินค้า คุณลุงสนับสนุนอย่างจริงจังไม่เคยท้อแท้เพื่อให้กำลังใจแก่อิทธิพัทธ์ จนสุดท้ายอิทธิพัทธ์ได้ประสบความสำเร็จ ดังตัวอย่าง

คุณลุงกำลังดูแลให้คนงานยกสินค้าไปตั้งบนรถบรรทุก “ไปเร็ว ตั้งให้ตี ๆ เรียงให้ตี ๆ เร็วเดี๋ยวไม่ทัน”

อิทธิพัทธ์เข้าไปกอดคุณลุง “ขอบคุณลุง ผมทุ่มหมดทุกอย่างแล้วจริง ๆ
ถ้าครั้งนี้ไม่สำเร็จอะ เราจะไม่เหลืออะไรอีกแล้ว แล้วผมจะเลิกจริง ๆ
แล้วลุง ผมจะไม่ดันทุรังอีกแล้ว ผมสัญญา”

(ตอนที่อิทธิพัทธ์จะไปส่งสิริค้ำวันแรก)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดในด้านการให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่นโดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร คุณลุงที่ให้ความช่วยเหลือแก่อิทธิพัทธ์ ภาพยนตร์มีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมได้รู้ว่า การให้ความสำคัญแก่วัยรุ่นก็จะเหมือนให้กำลังใจแก่วัยรุ่น สามารถทำให้วัยรุ่นมีพลังต่อสู้กับความคิดฝันของตนเอง วัยรุ่นต้องการการยอมรับและความช่วยเหลือจากจากผู้ใหญ่มากในเรื่องที่จะทำให้ประสบความสำเร็จตามความคิดฝัน เพราะว่าผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ มีความรู้มากกว่า ถ้าผู้ใหญ่เข้าใจถึงความสำคัญของความคิดฝันของวัยรุ่นและส่งเสริมให้วัยรุ่นมีโอกาสทำตามความคิดฝันก็จะนำวัยรุ่นไปสู่ความสำเร็จได้

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์ของบริษัททีเอชมีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมทั้งที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นและผู้ใหญ่ได้เข้าใจถึงบุคลิกลักษณะของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระในตัวเอง เช่น ในเรื่องของการแต่งกาย เพราะว่าวัยรุ่นจะแต่งตัวให้ทันสมัยเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนที่อยู่ในวัยเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกัน วัยรุ่นต้องอยู่ร่วมกับคนอื่น เขาจึงต้องปรับตัวเอง ปรับการแต่งกายของตนเองให้เหมาะสมกับโอกาส นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลทำให้เข้าใจว่า ทุกคนต้องให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่นและให้กำลังใจแก่วัยรุ่น สำหรับผู้ชมที่เป็นวัยรุ่นต้องรู้จักการสร้างเป้าหมายในชีวิตและพยายามทำตามสิ่งที่ตนเองควรจะทำเพื่อประสบความสำเร็จ ไม่สละสิทธิ์หรือโอกาสไม่ท้อแท้ สำหรับผู้ชมที่เป็นผู้ใหญ่ก็ต้องสนับสนุนและชี้แนะหรือให้ความช่วยเหลือแก่วัยรุ่นและตักเตือนวัยรุ่นให้ต่อสู้กับอุปสรรคให้บรรลุความคิดฝันของตนเอง

๔.๒ การตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น

ปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นนั้นส่วนใหญ่เป็นปัญหาพฤติกรรมที่ไม่ดีและไม่ถูกต้องอาจเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหานี้มาจากการปรับตัวจากการที่ร่างกายเปลี่ยนแปลง มีความขัดแย้งทางความคิดและสังคม เป็นต้น ปัญหาพฤติกรรมที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมมีดังนี้

๔.๒.๑ ปัญหาทางพฤติกรรมของวัยรุ่นด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่น

มนุษย์ในสังคมต้องอยู่ร่วมกับสังคม วัยรุ่นมีกลุ่มเพื่อนและครอบครัว วัยรุ่นจึงต้องมีการปฏิบัติต่อผู้อื่น แต่วัยรุ่นมักจะปฏิบัติผู้อื่นไม่ถูกต้องเหมาะสมตามที่สังคมคาดหวัง ดังตัวอย่าง

ภาพยนตร์ *suck seed ห่วยขั้นเทพ* ได้นำเสนอเรื่องราวที่ทำให้ผู้ชมตระหนักถึงปัญหาทางด้านจิตใจของวัยรุ่นที่ปฏิบัติต่อกันในกลุ่มเพื่อน ซึ่งให้ข้อคิดต่อผู้ชมทั้งวัยรุ่นและผู้ใหญ่ โดยกล่าวถึงตัวละครคั้งกับเป็ด ดังตัวอย่าง

เปิด “กูรู้ว่ามึงโกรธที่กูแต่งเพลงให้เอิญนะ แต่กูไม่รู้ว่า Arena จะเอามา
เล่น แล้วกูนึกว่ามึงไม่ได้ชอบเอิญแล้วอะ”

คั้ง “มึงจะพูดอะไร มึงก็พูดเถอะ”

เปิด “เหี้ย พร้อมไปอย่างนี้นะ มึงแม่งไม่เคยแคร์อะว่าคนอื่นเขารู้สึก
ยังไง มึงอยากทำอะไร มึงก็ทำ มึงอยากชวนใครเข้าวงมึงก็ชวน แล้วพอ
ไม่พอใจ มึงก็ไล่เขาออก

มึงอยากจะทำอะไร มึงก็เลิกแบบนี่ไง”

คั้ง “แล้วมึงอะดีแล้วหรือ มึงรอเสียบอยู่ตลอดเลยซี”

เปิด “กูชอบเอิญก่อนมึงอีกแล้วกันโว้ย”

คั้ง “แล้วที่ผ่านมา ทำไมไม่พูด” แล้วเดินไปไกล ๆ

(ตอนที่คั้งเลิกร้องเพลงและลงจากเวทีแข่งขัน)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ข้อคิดและทำให้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นและ
แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น โดยผ่านคำพูดและการกระทำของ
ตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้รู้ว่าปัญหาของวัยรุ่นในด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่นนั้นมาจากปัญหาทางด้านจิตใจ
ที่แสดงออกเป็นการไม่ใส่ใจความรู้สึกของคนอื่น เห็นแก่ตัว เป็นต้น จึงทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง
ซึ่งกระทบต่อมิตรภาพของวัยรุ่น ภาพยนตร์จึงมีอิทธิพลทำให้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรม
ของวัยรุ่นและเข้าใจวัยรุ่น

ภาพยนตร์ *suck seed* ห่วยขั้นเทพ ได้ให้ข้อคิดเพื่อตระหนักถึงปัญหาทางด้านจิตใจของ
วัยรุ่นด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น เนื่องจากว่าวัยรุ่นยังอยู่ในวัยที่หิวเสี้ยวหัวต่อของคนที่กำลังก้าวพ้น
ความเป็นเด็กเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จึงมีการกระทำที่รุนแรง อย่างเช่นเมื่อทะเลาะกันก็จะชกต่อยกัน
ดังตัวอย่าง

เปิดกับคั้งไปเข้าห้องน้ำพร้อมกัน สองคนปัสสาวะอยู่ คั้งบอกเปิดว่า
“มึงเชื่อกูนะ พวกเราอะอย่าง king” ได้ยินเสียงคนร้องเพลงที่ห้องถ่าย
อุจจาระว่า “หนาวว..ใจจะขาด เพราะว่าฉันคนเดียว แคได้รัก
อบอุ่น”แล้วคุยกับเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ห้องเขาว่า “กูแต่งมาสิดีกว่าเพลง
แม่งไม่เอาสักเพลง กูอยากด่าแม่งฉิบหาย”

อีกคนหนึ่ง “มึงใจเย็น ๆ ซิวะ มึงก็รู้ว่ามันเก่งจริง”

คนร้อง “เก่งเหี้ยอะไร กากอะดี วงดนตรีเราอะ ถ้ากูไม่ร้องนะ
สาวแม่งไม่กรี๊ดเยอะขนาดนี้หรอกเว้ย

อีกคนหนึ่ง “เราอยู่วงดนตรีเดียวกันนะเว้ย”

คนร้อง “พวกเราไม่ต้องการแม่่มากเลย แคร้เป็นควาย หน้าแม่่ง
ก็อย่างซี่ กูจะต่อให้แม่่งหน้าจิมซี่เลย”

คั้งได้ยินคำพูดเหล่านี้ก็โกรธมาก ๆ จึงเอาน้ำที่ห้องน้ำเทรดคนร้องที่
พูดไม่ดีกับพี่เขา คนที่ถูกเทน้ำจึงออกมาแก้แค้น สองคนต่อยกันอยู่ใน
ห้องน้ำ

(ตอนที่คั้งกับเปิดไปเข้าห้องน้ำด้วยกัน)

จากตัวอย่างดังกล่าวทำให้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านการปฏิบัติตน
ต่อผู้อื่น โดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้รู้ว่าต้นเหตุของปัญหาของวัยรุ่นใน
ด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่นคือ การมีอารมณ์ที่ไม่ดี วัยรุ่นมักจะเครียดเมื่อเจอปัญหา ไม่ยอมพูดคุยให้เข้าใจ
กันก่อนกลับแต่จะใช้ความรุนแรงเป็นส่วนใหญ่ ภาพยนตร์จึงชี้แนะให้ผู้ชมสนใจพฤติกรรมของวัยรุ่น
เพราะว่าสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหานี้อาจจะมาจากปัญหาด้านอารมณ์ในครอบครัว อาจจะ
มาจากสภาพแวดล้อมภายนอก อาจจะมาจากเพื่อนฝูงที่อยู่ด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตามทุกคนต้องให้
ความสนใจแก่วัยรุ่นเข้าใจการกระทำของวัยรุ่นว่าที่เป็นปัญหาเพราะอารมณ์ที่รุนแรงของวัยรุ่น จึงต้อง
แนะนำสั่งสอนให้วัยรุ่นมีค่านิยมที่ถูกต้องและแสดงออกอย่างเหมาะสม

ภาพยนตร์ *หนิดตามกาลิเลโอ* ได้ให้ข้อคิดเพื่อตระหนักถึงปัญหาทางด้านจิตใจของวัยรุ่นด้าน
การปฏิบัติตนต่อผู้อื่น โดยกล่าวถึงตัวละครเซอริกับตัวละครนุ่นเป็นเพื่อนสนิทกัน เซอริชวนนุ่นไป
เที่ยวเมืองนอกด้วยกัน นุ่นจึงไปบอกพ่อแม่ว่าอยากไปเมืองนอกกับเซอริ แต่พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ไป นุ่นจึง
รู้สึกไม่พอใจดังตัวอย่าง

นุ่น “ทำไมป้าไม่เข้าใจนุ่นบ้างอะ”

ป้า “ไม่ต้องพูดเลยนะ ทำอะไรเคยคิดบ้างไหมว่าพ่อแม่เป็นห่วง
เคยคิดไหม”

นุ่น “นุ่นก็รู้ว่าป้าเป็นห่วง แต่นุ่นก็ไปกับเซอริอะ”

ป้า “ก็นั่นแหละน่าห่วง ผู้หญิงแค่สองคนจะเอาตัวไปรอดได้อย่างไร”

นุ่น “ป้า”

ป้า “ไม่”

นุ่น “ป้าเชื่อใจหนูบ้างเถอะ นุ่นไม่เอาตัวไปตายหรอก”

ป้า “ไม่ต้องพูดอะไรแล้ว”

พ่อทำหน้าที่แบบไม่ยอมฟังลูกพูดแล้ว

นุ่น “ไม่รู้อะ ยังไงนุ่นก็ต้องไป”

(ตอนที่นุ่นไปขอพ่อแม่ไปต่างประเทศกับเพื่อน)

จากตัวอย่างดังกล่าวทำให้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น โดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละครนุ่นที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ทำให้ผู้ชมได้รู้ว่าต้นเหตุของปัญหาของวัยรุ่นในด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่นคือ การมีอารมณ์ที่ไม่ดี วัยรุ่นมักจะเครียดเมื่อเจอปัญหา วัยรุ่นจะคิดว่าพ่อแม่ไม่เข้าใจตัวเอง พ่อแม่ก็คิดว่าลูกไม่เข้าใจตัวเอง ก็จะเกิดความเข้าใจผิดกัน วัยรุ่นต้องการให้ผู้ใหญ่มีหลักการเช่นเดียวกับเขาในบางครั้ง ความคิด ความปรารถนาที่จะให้ผู้ที่ตนรักและสนใจ เป็นเช่นที่เขาปรารถนา วัยรุ่นจะแสดงออกในลักษณะก้าวร้าว ดึงดัน ประชดประชันต่าง ๆ ภาพยนตร์จึงชี้แนะให้ผู้ชมสนใจพฤติกรรมของวัยรุ่น สั่งสอนให้วัยรุ่นมีค่านิยมที่ถูกต้องและแสดงออกอย่างเหมาะสม ทุกคนต้องให้ความสนใจแก่วัยรุ่นเข้าใจการกระทำของวัยรุ่นว่าเป็นปัญหา

สรุปได้ว่าภาพยนตร์ของบริษัททีเอชมีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น ซึ่งส่วนมากมีสาเหตุจากปัญหาทางด้านจิตใจที่แสดงออกอย่างรุนแรงและไม่ใส่ใจความรู้สึกของคนอื่น

๔.๒.๒ ปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นด้านการทำตามค่านิยม

ค่านิยมหมายถึง สิ่งที่สังคมถือว่ามีค่าพึงปรารถนา ต้องการให้เป็นตามเป้าหมายของสังคม และปลูกฝังให้สมาชิกของสังคมยึดถือเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิตหลีกเลี่ยง เช่น ความยากจนสิ่งมีคุณค่า น่าปรารถนา แต่วัยรุ่นจะมีปัญหาพฤติกรรมที่ไม่ทำตามค่านิยมของสังคมโดยมีสาเหตุหลายประการ ดังนี้

ภาพยนตร์ *suck seed* *ห่วยขั้นเทพ* แสดงให้เห็นถึงค่านิยมของวัยรุ่นในสมัยใหม่ ดังตัวอย่าง

คั้งพูดในห้องว่า “ผู้หญิงไม่ควรรับความรักจากพวกเรา เราต้อง

ร้องเพลงที่สื่อมิตรภาพ ที่ผู้หญิงแม่งไม่เข้าใจ”

เอกซ์ “ดีเว้ย”

เป็ด “พวกมึงแรงไปหรือเปล่าวะ”

คั้ง “มึงยังไม่เข้าใจเว้ยเป็ด กูผ่านผู้หญิงมาเยอะแล้ว”

นอกจากนี้ยังมีหลายคำที่คั้งพูดออกมาที่เกี่ยวกับผู้หญิงวัยรุ่น

“ผู้หญิงเห็นแก่ตัว”

“ผู้่งหญิงพูดบ้า”

(ตอนที่คั้งไปสารภาพรักกับเอิญไม่สำเร็จ)

ตัวอย่างดังกล่าวให้ข้อคิดว่าควรจะเข้าใจถึงค่านิยมของวัยรุ่นที่เกี่ยวกับความรัก โดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมรู้ว่าวัยรุ่นมีปัญหาจิตใจที่เกี่ยวกับความรักและยังชี้แนะให้ผู้ชมให้ความสำคัญแก่สุขภาพจิตของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นคิดว่าความรักเป็นสิ่งที่เขาต้องได้อยู่แล้วเมื่อมีอุปสรรคก็จะทำใจไม่ได้ ไม่ยอมรับความแพ้อาย จึงทำตัวไม่ดีพูดจาไม่สุภาพ และระบายอารมณ์อย่าง

รุนแรง ไม่สนใจคนอื่น เป็นปัญหาด้านของวันรุ่มโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นจึงควรให้ความสำคัญและความสนใจแก่ค่านิยมความรักของวัยรุ่มเป็นสิ่งที่สำคัญมากและเป็นสาเหตุให้มีพฤติกรรมที่ไม่ดี

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* มีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมตระหนักถึงปัญหาทางด้านจิตใจของวัยรุ่มที่ขัดแย้งกับการทำตามค่านิยม โดยกล่าวถึง ตัวละครหนุ่มกับเชอร์รี่ถูกขโมยกระเป๋าเงินที่เมืองปารีส ทั้งเงินส่วนตัวและเงินส่วนกลาง สองคนก็ต้องรีบไปหางานทำ แต่เดือนแรกๆที่ไปทำงาน พอจ่ายค่าเช่าห้อง ค่าน้ำค่าไฟ แล้วสองคนต้องนั่งรถไฟใต้ดินกลับที่พัก ดังตัวอย่าง

ประตูทางเข้าของรถไฟใต้ดินเป็นประตูที่ต้องโยนเหรียญเข้าไปแล้ว
ประตูถึงจะเปิดให้คนเข้า หนึ่งเหรียญต่อหนึ่งคน ตอนที่หนุ่มกำลังจะผ่าน
ประตูเชอร์รี่ก็รีบแซงไปที่ข้าง ๆ หนุ่มจะได้ผ่านได้ทั้งสองคนอีกคนหนึ่ง
ก็ไม่ต้องเสียตังค์เพื่อประหยัดเงิน แต่หนุ่มไม่ค่อยสบายใจที่ทำแบบนี้

(ตอนที่ครั้งแรกเชอร์รี่โกงตั๋วรถไฟ)

จากตัวอย่างดังกล่าวทำให้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านจิตใจของวัยรุ่มที่ต้องปรับตัวเพื่อให้ดำรงชีวิตได้จึงไม่ทำตามค่านิยม โดยผ่านการกระทำและคำพูดของตัวละครเชอร์รี่ ที่โกงตั๋วรถไฟ เขาไม่ได้รู้สึกมันเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำมาก ๆ เพราะว่าเป็นระบบค่านิยมของสังคมต่างประเทศการโกงตั๋วรถไฟนี่เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ แต่เมื่อมีปัญหาการเงินวัยรุ่มก็แก้ปัญหาเพื่อความอยู่รอดจึงทำพฤติกรรมไม่ดี การกระทำที่ไม่ถูกต้องเพราะว่ามีจิตสำนึกที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นตัวอย่างดังกล่าวนี้ก็ทำให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านจิตใจของวัยรุ่มที่ควรปรับปรุงและแก้ไข

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ได้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านจิตใจของวัยรุ่มที่เกี่ยวกับการไม่ทำตามค่านิยม โดยกล่าวถึง ตัวละครหนุ่มกับเชอร์รี่ทำงานที่ร้านขายพิซซากับพาสต้าที่ประเทศ อิตาลี เชอร์รี่สังเกตว่าทุกตอนเย็นเจ้าของร้านจะเอาพิซซากับพาสต้าที่ขายไม่หมดลงในถังขยะ เชอร์รี่รู้สึกเปลืองมากที่อาหารที่ยังไม่เสีย แต่เจ้าของร้านบอกว่าต้องทิ้งไปเพราะเขาต้องการอาหารที่สด ๆ ทุกวัน แล้วถึงเวลาจ่ายค่าจ้างเขาก็จะนับกล่องที่ขายออกไปให้ตรงกับเงินที่ได้มา เนื่องจากว่าเชอร์รี่เป็นคนขายไอศกรีม จึงอยากให้นุ่นทำอะไรบางอย่างเพื่อเพิ่มให้มีรายได้ไปท่องเที่ยว ดังตัวอย่าง

เชอร์รี่ “อยากนั่งเรือไป *condola* ปะ”

นุ่น “อยากชิ แต่แม่งโครตแพงเลยอะ”

เชอร์รี่ “ฉันมีวิธี เราไปซื้อกล่องแบบเดียวกันนี้มา แล้วพอถึงเวลาก็เอากล่องของเรา ขาย”

นุ่น “นี่มันโกงชัด ๆ นะ”

เชอร์รี่ “เราไม่ได้ทำเยอะนี่นะ วันหนึ่งก็อาจจะแค่ ๑๐ กล่อง *Fabricio* ไม่จนลงหรอกน่า ครึ่งนี้ครึ่งสุดท้ายแล้วเว้ยที่เราจะได้เที่ยวด้วยกันอะ ที่ตอนโกงตั๋วรถไฟยังทำเลย”

นุ่น “แต่มันไม่เหมือนกันนะเว้ย นั่นนะเราโกงใครก็ไม่รู้ แต่นี่อะ มัน Fabricio นะเว้ย”แกทำลงหรือ”

เชอรี “ที่ผ่านมาก็รอดทุกที แกไม่ต้องกลัวหรอกนะ”

นุ่น “มันไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องรอดไม่รอดเว้ย แต่ว่ามันไม่ถูก”

เชอรี “งั้นฉันทำอะไร พຽນนี้แกมาขายไอศกรีมแทนฉัน”

นุ่น “งั้นมันก็ยังไม่สงสัยซงะ”

เชอรี “จะเอาใจเนี่ย ให้ทำก็ไม่ทำ พอฉันจะทำแกก็ไม่ยอม นะครั้งนี้ครั้งสุดท้ายแล้ว”

นุ่น “ครั้งนี้ครั้งเดียวนะ แล้วแกต้องสัญญาว่าจะต่อไปนี้เราจะไม่โกงใครอีก”

เชอรี “สัญญา”

สุดท้ายตอนที่นุ่นหยิบกล่องของตนเองออกมาขาย โคนเจ้าของร้านจับตัวได้และโคนตำรวจจับส่งกลับประเทศไทย

(ตอนที่นุ่นกับเชอรีนั่งคุยที่ริมคลองในเมืองอิตาลี)

จากตัวอย่างดังกล่าวทำให้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับการขัดแย้งไม่ทำตามค่านิยม โดยผ่านการกระทำและคำพูดของตัวละครเชอรีกับนุ่น ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสิ่งที่ทำนั้นไม่ถูกต้องและไม่ควรจะทำ แต่ก็คิดว่าอาจจะรอดตัวได้จึงทำตามที่ตนเองคิดจนสุดท้ายโดนจับตัวได้ ทำให้ผู้ชมเห็นถึงวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากค่านิยมของสังคม ซึ่งบางที่เป็นการประพฤติน่าเกลียด ไม่ถูกต้อง

ภาพยนตร์ วัยรุ่นพันล้าน ได้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านจิตใจของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับการไม่ทำตามค่านิยม โดยกล่าวถึง ตัวละครอิทธิพัทธ์ได้ซื้อรถยนต์คันหนึ่งตอนที่เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายวันแรกที่เพิ่งได้รถใหม่ อิทธิพัทธ์ก็ขับรถไปโรงเรียน ดังตัวอย่าง

ยามเฝ้าประตู “น้องไม่มีสติกเกอร์เข้าโรงเรียนไม่ได้นะคะ”

อิทธิพัทธ์หยิบเงิน ๕๐๐ บาทมาให้ยาม “นี่ไงสติกเกอร์”แล้วขับรถเข้าไปในโรงเรียนหาที่จอดรถไม่ได้ เห็นมีที่ว่างที่หนึ่งไม่มีรถจอดอยู่แต่มีราวกันอยู่เขียนป้ายว่า “ที่จอดรถเฉพาะผู้อำนวยการ”

อิทธิพัทธ์เดินไปที่แผงเหล็กยั้งราวที่กั้นอยู่แล้วขับไปที่ข้าง ๆ เอรารถของตนเองไปจอดที่โน่น

คุณครูจึงเรียกอิทธิพัทธ์ไปที่ห้องเพื่อตักเตือนที่ทำผิดกฎเกณฑ์ของโรงเรียนพูดว่า “อิทธิพัทธ์ เอาเบอร์พ่อแม่เธอมา”

อิทธิพัทธ์ “ไอ้โฮอาจารย์ อย่าโทรไปนะครับ เอาอย่างนี้อาจารย์ อาจารย์ ตัดคะแนนผมไปเลย ๔๐ คะแนนก็ได้ แต่อย่าโทรไปนะครับ”

อาจารย์ “ยังมีคะแนนให้ตัดหรือ”

อิทธิพัทธ์ “งั้นเอาอย่างนี้อาจารย์ เดี่ยวผมขอรับผิดชอบป้ายไฟที่ โรงเรียนกำลังติดได้ปะ”

อาจารย์ “เธอยังติดสินบนครูอีกหรือ”

อิทธิพัทธ์ “เปล่าอาจารย์ ผมช่วยรับผิดชอบโรงเรียนอย่างที่ผมเคยทำ ได้อ่ะ”

อาจารย์ “อย่างนี้เขาเรียกว่าติดสินบน ทำไมนะไม่เอาอย่างกพี่ชายพี่สาวเธอบ้าง เขาได้เกรดดีอะ จบแล้วได้ทำงานเมืองโจวเมืองจินบ้าง เธอจบแล้วจะหาอะไรกินหา อิทธิพัทธ์ ”

ออกจากห้องคุณครูแล้ว นักเรียนทุกคนมองอิทธิพัทธ์ด้วยสายตาที่อิจฉา และหลินที่เป็นแฟนก็รออยู่ที่ที่จอดรถ “ชอบใช้เปล่า ทีเดียวเขารู้ทั้ง โรงเรียนเนี่ย ”

(ตอนที่อิทธิพัทธ์ขับรถไปโรงเรียนวันแรก)

จากตัวอย่างดังกล่าวทำให้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ทำผิดค่านิยมของสังคม โดยผ่านการกระทำและคำพูดของตัวละครที่ไม่ยอมทำกฎระเบียบของโรงเรียนและมีค่านิยมที่จะใช้เงินไปแก้ปัญหา แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีปัญหาที่ยึดตัวเองเป็นหลักไม่สนใจความรู้สึกของคนอื่น รวมทั้งกฎระเบียบของสังคมและต้องการความอิสระอย่างมาก สาเหตุที่มีปัญหารูปร่างอย่างนี้เกิดขึ้น เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงสารเคมีการสื่อสารกันระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นเป็นต้น เพราะฉะนั้นผู้ชมจะตระหนักว่าต้องให้วัยรุ่นมีการเรียนรู้ที่ดีที่ถูกต้อง อบรมสั่งสอนให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองโดยช่วยสร้างสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้วัยรุ่น

สรุปได้ว่า ในด้านการตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น ภาพยนตร์ไทยของบริษัท จีทีเอช มีอิทธิพลที่ตระหนักให้รู้ว่า วัยรุ่นมีปัญหาด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อผู้อื่นและการทำตามค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง วัยรุ่นจะมีการกระทำที่ให้เห็นถึงลักษณะบุคลิกภาพวัยรุ่นที่ไม่ใส่ใจความรู้สึกของคนอื่น เห็นแก่ตัว จึงตักเตือนให้มนุษย์สนใจพฤติกรรมของวัยรุ่น เพราะว่าสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาพวกนี้อาจจะมาจากปัญหาครอบครัว สภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อนฝูงที่อยู่ด้วยกัน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ทุกคนต้องให้ความสนใจแก่วัยรุ่นเพื่อให้วัยรุ่นมีค่านิยมที่ถูกต้องและคล่องแคล่ว

๔.๓ แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในกลุ่มวัยรุ่น

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่ผู้บริโภคต้องพร้อมที่จะรับสารหรือเรื่องราวต่าง ๆ โดยจะเกิดความยินยอมที่จะบริโภคเท่านั้น บทบาทหน้าที่ของภาพยนตร์ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการให้ความบันเทิงเท่านั้น แต่ภาพยนตร์ยังทำให้เกิดค่านิยมต่าง ๆ ได้ทั้งทางดีและทางไม่ดี ภาพยนตร์จึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลมากอีกสื่อหนึ่ง โดยเฉพาะอิทธิพลในด้านการให้แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพ ในภาพยนตร์ที่เลือกศึกษาให้แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในกลุ่มวัยรุ่น มีอยู่ ๕ เรื่อง ได้แก่ *ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น* *บ้านฉันตลกไว้ก่อน suck seed* *ช่วยชั้นเทพ* *วัยรุ่นพันล้าน* และ *หนีตามกาลิเลโอ*

๔.๓.๑ ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งในกลุ่มวัยรุ่น

ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งในกลุ่มวัยรุ่น ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่น และความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งในกลุ่มวัยรุ่นที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมมีอยู่ ๔ เรื่อง ได้แก่ เรื่อง *ปิดเทอมใหญ่* *หนีตามกาลิเลโอ* *วัยรุ่นพันล้าน* และ *suck seed* *ช่วยชั้นเทพ*

ภาพยนตร์ *suck seed* *ช่วยชั้นเทพ* ได้ให้แนวคิดในด้านความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งของวัยรุ่น โดยกล่าวถึงตัวละครคู่กับเปิดเกิดความเข้าใจกันผิดและทะเลาะกัน ดังตัวอย่าง

เปิด “กูรู้ว่ามึงโกรธที่กูแต่งเพลงให้เอิญนะ แต่กูไม่รู้ว่ Arena จะเอามาเล่น แล้วกูนึกว่มึงไม่ได้ชอบเอิญแล้วอะ”

คั้ง “มึงจะพูดอะไร มึงก็พูดเถอะ”

เปิด “เหี้ย เพราะมึงอย่างนี้ละ มึงแม่งไม่เคยแคร้อะว่าคนอื่นเขารู้สึกยังงัย มึงอยากทำอะไร มึงก็ทำ มึงอยากชวนใครเข้าวงมึงก็ชวนแล้วพอไม่พอใจ มึงก็ไล่เขาออกไป

มึงอยากจะทำอะไร มึงก็เลิก แบบนี้ไง”

คั้ง “แล้วมึงอะดีแล้วหรือ มึงรอเสียบอยู่ตลอดเลยซี”

เปิด “กูชอบเอิญก่อนมึงอีกแล้วเว้ย”

คั้ง “แล้วที่ผ่านมา ทำไม่ไม่พูด” แล้วเดินไปไกล ๆ

(ตอนที่คั้งเลิกร้องเพลงแล้วลงจากเวทีแข่งขัน)

จากตัวอย่างดังกล่าวที่ให้แนวคิดในด้านความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งระหว่างเพื่อนในเรื่องการกระทำและความรัก โดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร โดยชี้ให้เห็นว่าถึงแม้ว่าเคยเป็นเพื่อนที่สนิทสนมกัน แต่ก็มี ความขัดแย้งกันได้ ทะเลาะกันบ้างในบางเวลา เช่นคั้งเข้าใจผิดว่าเปิดแต่งเพลงให้ Arena วงดนตรีที่มาร่วมแข่งขัน แต่ความจริงเพลงนี้เป็นเพลงที่เปิดแต่งให้เอิญตอนที่รู้สึกชอบเอิญเมื่อได้เถียงกัน คั้งก็รู้ว่าเปิดชอบเอิญมาก่อน คั้งเป็นคนชอบเอิญทีหลัง ความขัดแย้งกันระหว่างเพื่อน

เกิดขึ้น เพราะมีความสนิทสนมกันมาก อีกฝ่ายอาจจะไม่ต้องการบอกเล่า เพราะเป็นเรื่องส่วนตัว แต่เมื่อเป็นปัญหาที่ไม่เข้าใจกัน จึงบอกความจริง ภาพความขัดแย้งให้ข้อคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนจะมั่นคงได้ ถ้ามีความจริงใจและไม่ปิดบัง ทั้งเรื่องส่วนตัวรวมทั้งเรื่องความรัก เพราะฉะนั้นจึงเป็นบทเรียนสำหรับวัยรุ่นจึงควรสื่อสารกันอย่างเข้าใจเพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจกันผิด

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ได้ให้แนวคิดในด้านความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งของวัยรุ่น โดยกล่าวถึงตัวละครหนุ่มกับเชอรีไปอยู่เมืองนอก มีอยู่วันหนึ่งสองคนนั่งกินข้าวกันที่ห้อง พอพูดถึงเรื่องกลับบ้านสองคนก็ทะเลาะกัน ดังตัวอย่าง

นุ่น “อยากกลับบ้านอะ”

เชอรี “กลับทำไม อยู่นี้สนุกจะตาย”

นุ่น “สนุกตรงไหนวะ ทำงานทั้งวันเนี่ยนะ เทียวก็ไม่ได้เที่ยว ดูซิทำงานทั้งวันจนมือฉั่นเปื่อยแล้วเนี่ย สุดท้ายต้องมากินหมูจังก์อยู่ติดบ้านกันใหม่แกตัวฉั่นมีนะ”

เชอรี “แต่ฉั่นไม่มีอะ ซ้อมมาเที่ยวเดียว”

นุ่น “มันจะไม่มีได้ยังไง ก็เราไปซื้อด้วยกันนะ”

เชอรี “ฉั่นเอาไปเปลี่ยนทีหลัง”

นุ่น “ทำไมแกไม่บอกอะ”

เชอรี “ก็กะว่าจะบอกอยู่ แต่หาจังหวะไม่ได้”

นุ่น “จังหวะอะไรของแก นี่เราอยู่กันมาก็เดือนแล้ว สามเดือนแล้วเว้ย แกหาจังหวะไม่ได้ หรือแกงใจปิดฉั่นกันแน่”

เชอรี “ฉั่นจะงใจปิดแกเพื่ออะไรวะ”

นุ่น “แล้วทำไมไม่บอกอะ”

เชอรี “แล้วบอกกับไม่บอกมันต่างกันตรงไหน ฉั่นไม่ได้แอบเอาตัวแกไปขายนะเว้ย ตัวก็เป็นตัวของฉั่น จะกลับไม่กลับก็เรื่องของฉั่น เกี่ยวอะไรกับแกวะ”

นุ่น “เกี่ยวชิวะ แล้วแกโกหกฉั่นทำไม มาสองคนเว้ย แล้วแกจะกลับคนเดียวอะ อันนี้ไม่เกี่ยวได้ยังไงวะ”

(ตอนที่นุ่นกับเชอรีนั่งกินโจ๊กหมูที่ห้องพัก)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดในด้านความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งระหว่างเพื่อนที่ให้ข้อคิดแก่ผู้ชม โดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร เชอรีเปลี่ยนตัวเครื่องบินโดยไม่ได้บอกนุ่น จึงทำให้สองคนทะเลาะกัน เพราะวก่อนมานุ่นกับเชอรีตกลงกันว่าจะไม่ทิ้งกัน พอรู้ว่าเชอรีไม่อยากกลับบ้านพร้อมนุ่น นุ่นก็จะรู้สึกผิดหวังและไม่สบายใจ ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งของวัยรุ่นมีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมได้

แนวคิดผู้ชมว่าความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนคือ การจริงใจไม่ปกปิดเรื่องใด ๆ รวมทั้งต้องรักษา สัญญาที่ตกลงกันไว้จึงจะทำให้เชื่อใจกันและรักกันเป็นเพื่อนที่ดีตลอดไป ดังนั้นหากทำอะไรผิดสัญญา ที่ให้กับเพื่อนหรือเราโกหกเพื่อน แต่ควรจะทำโอกาสบอกให้เพื่อนรู้ว่า ในใจคิดอย่างไร

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ได้ให้แนวคิดในด้านความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งของวัยรุ่น โดย กล่าวถึงตัวละครหนุ่มกับเซอร์รี่ไปอยู่เมืองนอก มีอยู่วันหนึ่งหนุ่มได้รับกล่องบรรจุภัณฑ์จากตุ้ม ซึ่งเคยเป็น แพนกันมาก่อนเมื่อเลิกกันหนุ่มก็ตัดขาด ไม่อยากมีอะไรเกี่ยวข้องกับอีกแล้ว หนุ่มจึงรู้สึกโมโหที่เซอร์รี่เอา ที่อยู่ไปให้ตุ้ม จึงโยนกระเป่าบรรจุภัณฑ์ให้เซอร์รี่ ซึ่งเซอร์รี่กำลังนอนหลับอยู่ที่ห้อง สุดท้ายก็ทะเลาะกัน ดังตัวอย่าง

หนุ่ม “แกใช้ไหม แกเอาที่อยู่ของเราไปให้อีตุ้มใช้เปล่า ฉันกล่าวแล้ว คนอย่างแกอะไม่มีทางจำวันเกิดของเราได้หรอก แล้วนี่อะไรจะหักหลัง ฉันอะไรอีก บอกมาให้หมดเลยดีกว่า”

เซอร์รี่ “เฮ้ย มันจะมากแล้วเว้ย ฉันไปหักหลังแกอะไรวะ แค่อีตุ้มอยาก เป็นเพื่อนของแกอะแกจะโกรธอะไรกันน้ำ”

หนุ่ม “แต่ฉันไม่ได้อยากเป็นเพื่อนกับเพื่อน”

เซอร์รี่ “แล้วดูทำไมวิดีโอนั้นอะ ดูทำไมทำไมอะ เคยเป็นเพื่อนกันพอ เลิกแล้วแกต้องเกลียดมันด้วยหรือ แค่อีตุ้มไม่อยากเป็นแพนแกอะ แต่ตุ้มอยากเป็นเพื่อนของแก มันผิดตรงไหนวะ”

หนุ่ม “ทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิดอีก แกก็เป็นซะอย่างนี้ แกถึงต้องมาอยู่ ที่นี้ไง”

เซอร์รี่ “แกอะชอบไปพูดตรง ๆ พอเขาพูดเอาจริงอะก็รับไม่ได้ก็เป็นอย่างนี้ไง ไอตุ้มถึงทนแกไม่ไหวอะ

(ตอนที่หนุ่มได้รับบรรจุภัณฑ์จากตุ้ม)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดแก่ผู้ชมในด้านความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งระหว่างเพื่อน โดยผ่าน คำพูดและการกระทำของตัวละครที่ทำตามใจตัวเอง ไม่คิดถึงจิตใจของเพื่อนและทำสิ่งที่ตัวเองไม่ชอบ เมื่อต่างคนต่างคิดตามความรู้สึกของตัวเอง จึงไม่ฟังคนอื่นและยังแสดงความโกรธ ความไม่พอใจ ออกมา สุดท้ายก็ไม่มีใครเป็นฝ่ายชนะได้เพราะว่าอย่างไรก็ยังเป็นเพื่อนกัน ตัวอย่างดังกล่าวนี้ทำให้รู้ว่าควรจู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองให้ได้ ไม่ให้อารมณ์ไปทำร้ายมิตรภาพของเพื่อน เวลามีปัญหาจู้จักควบคุมอารมณ์มีสติและค่อย ๆ สื่อสารกัน

ภาพยนตร์ *วัยรุ่นพันล้าน* ได้ให้แนวคิดในด้านความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งของวัยรุ่น โดยกล่าวถึง ตัวละครอิทธิพัทธ์ต่อต้านและทะเลาะกับพ่อแม่ได้ ดังตัวอย่าง

ป้า “ใช้เงินอย่างลือเนื้ย ต่อไประวังจะอดตาย พรุ่งนี้เอารถไปคืนเค้า
เลย”

มี้า “มี้าถามจริง ต้อบไปเล่นพนันบอลไซ่มั้ย”

ต้อบ “เฮ้ย ก็ต้อบบอกแล้วไงมี้าว่าได้เงินจากเล่นเกมส่นี๊”

มี้า “ยังอีกนะ”

“ต้อบก็อธิบายแล้วไม่เข้าใจกันเองอะ”

ป้า “ไอต้อบ ถ้าลือเรียนไม่จบเนื้ย ลือเจีบตัวแน่ ป้าบอกไว้ก่อนเลย”

มี้า “มี้าไม่ขออะไรเลยนะ ช่วยตั้งใจเรียน อย่าทำให้ป้า มี้าไม่สบายใจ
ได้มั้ย”

(ตอนที่ต้อบกลับบ้านจากโรงเรียน)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดแก่ผู้ชมในด้านความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งระหว่างลูกกับพ่อแม่ โดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละครที่ทำตามความต้องการของตนเอง เพราะคิดว่าความคิดของเขาเป็นความคิดที่ถูกต้องที่สุด ไม่อยากโดนพ่อแม่บังคับให้ทำสิ่งที่ตนเองไม่ชอบ เพราะฉะนั้นก็จะไม่ตรงกับความคิดเห็นและความต้องการของพ่อแม่ จึงเกิดความขัดแย้งกัน ทางที่ดีในการแก้ไขปัญหาก็คือพ่อแม่กับลูกต้องมาพูดคุยสื่อสารกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายให้เข้าใจอย่างชัดเจน พิจารณาข้อดีและข้อที่ไม่ดีและอธิบายให้วัยรุ่นเข้าใจอย่างชัดเจนแทนการดูว่าหรือบังคับให้ทำตามที่พ่อแม่ต้องการ

๔.๓.๒ ความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มวัยรุ่น

ความสัมพันธ์ที่สัมฤทธิ์ผลในกลุ่มวัยรุ่นที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมภาพยนตร์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและความสัมพันธ์ระหว่างคูรััก ซึ่งภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่สัมฤทธิ์ผลในกลุ่มวัยรุ่นที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีอยู่ ๓ เรื่องได้แก่ *ปิดเทอมใหญ่* *หนีตามกาลิเลโอ* และ *suck seed ห่วยขั้นเทพ*

ภาพยนตร์ *suck seed ห่วยขั้นเทพ* ได้ให้แนวคิดในด้านความสัมพันธ์ที่สัมฤทธิ์ผลระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อน โดยกล่าวถึงตัวละครคั้งกับเปิดเป็นเพื่อนกัน สองคนไปซื้อเครื่องดนตรี ดังตัวอย่าง

คั้งกับเปิดเข้าไปในร้านขายเครื่องดนตรีร้านหนึ่ง คั้งจะเลือกเครื่อง
ดนตรีกีตาร์เบลให้เปิดและไม่ได้บอกเปิดก่อน เนื่องจากเปิดยังไม่มี
เครื่องดนตรีเป็ลซ์ที่เป็นของตัวเอง แต่เปิดไม่รู้ว่าคั้งจะซื้อไปให้ใคร จึง
ถามคั้ง

เปิด “มึงซื้อให้กูจริงๆหรือวะ”

คั้ง “กูซื้อให้กู แต่กูแคให้มึงยืมเฉย ๆ เขาพอเห็นเป็ลซ์สวยอะ เขาจะ
มองข้ามความห่วยของมึงไป”

เปิดยิ้มและไม่ได้พูดอะไรแต่เข้าใจความตั้งใจของเพื่อน

(ตอนที่คังพาเปิดไปซื้อเครื่องดนตรี)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดแก่ผู้ชมในด้านความสัมพันธ์ที่สัมฤทธิ์ผลระหว่างเพื่อน โดยผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร ถึงแม้ว่าไม่ได้บอกเพื่อนโดยตรงว่าจะช่วยเพื่อน เช่น “กูซื้อให้กู แต่กูแค่มึงยิ้มเฉย ๆ” แต่สุดท้ายก็เอาเปสไปให้เปิดใช้ ทำให้ผู้ชมรู้ว่าคนที่เปสนั้นเป็นเพื่อนสนิทแม้จะใช้พูดที่ไม่สุภาพไม่เพราะในบางเวลา แต่เขาจะรักเพื่อนและคอยช่วยเหลือกัน เพราะว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่สัมฤทธิ์ผลต้องเป็นความสัมพันธ์ที่แห่งความสนิทสนมมีการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ได้ให้แนวคิดด้านความสัมพันธ์ที่สัมฤทธิ์ผลระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อน โดยกล่าวถึงตัวละครหนุ่มกับเซอร์รี่ไปเที่ยวเมืองนอก ในตอนที่สองคนไปอยู่ฝรั่งเศส เซอร์รี่ให้หนุ่มไปทำงานร้านอาหารโดยแอบขายของและไม่ให้เจ้าของรู้ จึงทำให้หนุ่มโดนตำรวจจับและส่งกลับประเทศไทย แต่เซอร์รี่ต้องอยู่ประเทศฝรั่งเศสต่อไป เนื่องจากว่ามีงานต้องทำและไม่มีเวลากลับหาญาติที่กลับไปเจอหนุ่ม สองคนจึงไม่ได้เจอกันตามที่เคยนัดกันไว้ว่าจะไปเที่ยวด้วยกันที่หอเอนเมืองปิซา ในปีใหม่ ถึงวันปีใหม่เซอร์รี่ขึ้นไปเที่ยวหอเอนเมืองปิซาคนเดียว ดังตัวอย่าง

เซอร์รี่ขึ้นไปที่สูงที่สุดหอเอนเมืองปิซาและส่งข้อความให้หนุ่มว่า
“มันไม่ล้มจริง ๆ ด้วย”

เซอร์รี่คิดว่าหนุ่มไม่น่าที่จะส่งกลับ แต่ได้ยินเสียงข้อความเข้าจึงเปิดดู
หนุ่มเขียนว่า “ใครคิดถึงบ้านยกมือ” พร้อมรูปภาพที่ถ่ายกับแฟนเซอร์รี่
เซอร์รี่จึงตัดสินใจกลับประเทศไทยไปหากันกับหนุ่ม และหนุ่มก็คอยรับเซอร์รี่
ที่สนามบินประเทศไทย

(ตอนที่เซอร์รี่ขึ้นไปเที่ยวหอเอนเมืองปิซา)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดในด้านความสัมพันธ์ที่สัมฤทธิ์ผลระหว่างเพื่อน ผ่านการกระทำของตัวละครที่ส่งข้อความให้เพื่อนก่อน จึงทำให้สองคนกลับมาเป็นเพื่อนเหมือนเดิม ทำให้ผู้ชมรู้ว่าการยอมรับความผิดพลาดของตัวเองและยอมให้อภัยแก่คนอื่นเป็นการกระทำที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนประสบความสำเร็จได้และยังให้ข้อคิดอีกว่า คนทำผิดได้แต่ต้องยอมรับว่าเราทำผิดและพยายามแก้ตัวให้ไปทางที่ถูกต้อง ในภาพยนตร์เราจึงได้ว่าไม่ว่าจะเป็นความเข้าใจผิดหรือทำผิดหากมีการต้องมีคนเป็นฝ่ายยอมรับผิดมีคนให้อภัย

ภาพยนตร์ *ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น* ให้แนวคิดด้านความสัมพันธ์ที่สัมฤทธิ์ผลระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อน โดยกล่าวถึงตัวละครน้ำพุกับไมตรีเป็นเพื่อนสนิทกันและสองคนเกิดรู้สึกชอบเพื่อนหลินคนเดียวกัน สองคนจึงเริ่มแข่งขันกันว่าใครจะได้เบอร์โทรศัฟท์ของเพื่อนก่อน สองคนจึงจากเพื่อนสนิทกลายเป็นคู่แข่ง แต่สุดท้ายสองคนก็เลิกแข่งกันกลับเป็นเพื่อนสนิทเหมือนเดิม ดังตัวอย่าง

ตัวละครไมตรี น้ำพุกับนานานัดกันว่าจะไปเล่นน้ำด้วยกันในวันสงกรานต์
แต่สุดท้ายมีแต่นานาคนเดียวไปเล่น ส่วนไมตรีก็หาข้ออ้างว่าไปอยู่บ้าน
ยาย น้ำพุก็อยู่ที่บ้านไม่ออกไปไหน สองคนนี้ปิดโทรศัพท์ไม่ติดต่อใคร
จนถึงวันเปิดเทอมไปลงทะเลเบียนเรียนก็เปิดเครื่องแล้วได้ยินเสียง

เมสเซลเข้ามา น้ำฟูเปิดดูเห็นว่าเป็นเมสเซลที่ไม่ตรีส่งมา “กูคงไม่ไปวะ
อย่าให้ใครแต่ะอังกานาละกยอมให้มึงคนเดียววะไอ้สาตสาตเผื่อด้วย”
ในขณะที่เดียวกัน น้ำฟูก็ได้รับเมสเซลที่ไม่ตรีส่งมา “กูคงไม่ไปวะฝาก
นานากับมึงด้วยแล้วกัน ส่วนกูคนแพ้กี้ต้องดูแลตัวเอง”

เมื่ออ่านข้อความแล้วส่งคนต่างวังออกจากบ้านไปหานานา แต่นานา
กลับกรุงเทพแล้ว แค่ฝากเบอร์โทรศัพท์ให้คุณแม่เอาไปให้น้ำฟูกับไมตรี
สองคนดีใจมากและกลับไปเรียนพร้อมกันเป็นเพื่อนกันเหมือนเดิม
(ตอนที่ช่วงปิดเทอมจบแล้วตัวละครต้องไปโรงเรียนวันแรก)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้แนวคิดในด้านสัมพันธภาพที่เกี่ยวกับความมิตรภาพของวัยรุ่น ผ่าน
คำพูดและการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้รู้ว่ามีมิตรภาพที่เป็นมนุษย์สัมพันธ์สำคัญ ทุกคนต้องมี
เพื่อนที่ดีต้องมีความมิตรภาพกับเพื่อน และทำให้ผู้ชมหวนระลึกชีวิตที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งในบางเวลา
เราย่อมจะทำสิ่งที่ดีให้แก่เพื่อนมากกว่าพูดดี มิตรภาพของวัยรุ่นจึงเป็นความมิตรภาพที่แท้จริงและ
บริสุทธิ์

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์มีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมได้ข้อคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวัยรุ่น
ว่าความสัมพันธ์ที่ขัดแย้ง เป็นเพราะว่าเกิดจากความเข้าใจกันผิด ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและ
การไม่ยอมเป็นฝ่ายแพ้ จึงทำให้ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้น แต่ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่น
กับเพื่อนหรือว่าวัยรุ่นกับพ่อแม่ก็สามารถแก้ไขได้ หากทุกคนยอมเปิดใจให้กว้างขึ้นและยอมรับฟัง
ความคิดเห็นของคนอื่น ความสัมพันธ์ที่ดีเป็นความสัมพันธ์แห่งความสนิทสนม แห่งความดูแลซึ่งกัน
และกัน การยอมรับความผิดพลาดของตัวเองและการยอมให้อภัยแก่คนอื่นเป็นการกระทำที่ทำให้
ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนประสบความสำเร็จได้

๔.๔ การให้ความบันเทิง

ความบันเทิงในภาพยนตร์หมายถึง เนื้อหาเรื่อง ซึ่งเป็นฉากและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และ
บทสนทนาที่ใช้ภาษาพูดที่ปรากฏในภาพยนตร์ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสนุกสนาน และติดตามดู
ภาพยนตร์จนจบเรื่อง ภาพยนตร์ที่ได้ให้ความบันเทิงมีตัวอย่างจำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่เรื่อง *ปิดเทอม
ใหญ่หัวใจว้าวุ่น* *บ้านฉันตลกไว้ก่อน* และเรื่อง *หนีตามกาลิเลโอ*

๔.๔.๑ ความบันเทิงด้านเนื้อเรื่อง

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ได้ให้ความบันเทิงด้านเนื้อหา โดยกล่าวถึงตัวละคร พิสิทธิ์พานุ่น
ไปเที่ยวเมืองปารีส ตอนที่นั่งพักผ่อนริมคลอง นุ่นก็เอาขนมปังที่ตนเองทำสิ่งให้พิจิตกิน ดังตัวอย่าง
นุ่น “อร่อยเปล่า”

ฟิลิธี “อ่อยดี” แล้วทำหน้ายิ้มแบบไม่จริงจัง

นุ่น “ทำไมทำหน้าอย่างนี้ล่ะ”

ฟิลิธี “มันแห้ง ๆ อะ” ยิ้มแบบเดียวกันอีก

นุ่น “หิวน้ำอะ”

ฟิลิธี “น้ำหรือ” แล้วหยิบโค้กหนึ่งกระป๋องหนึ่งออกมาจากกระเป๋า
ไปให้นุ่น

นุ่น “อยากกินเย็น ๆ อะ”

ฟิลิธี “อ้าเย็น ๆ ไซ้ใหม่ ได้” แล้วเอาโค้กไปแช่ในคลองที่มีน้ำเย็น ๆ
แล้วเอาไปให้นุ่น “อะน่าจะเย็นแล้ว”

นุ่น “ถ้าอยากกินอุ่น ๆ ละ”

ฟิลิธี “อุ่น ๆ” ก็เอาโค้กไปไว้ใต้ที่ใส่เสื้อการหนาว “อุ่นแน่”

นุ่น “มันร้อนอะ เอาอุ่นได้ปะ” แล้วเอาโค้กคือฟิลิธี

ฟิลิธีรับมาทำท่าที่จะเปิดโค้กหลอกนุ่นจะกินเอง แต่ก็ไม่ได้กินจริง

(ตอนที่พิจิตกับนุ่นนั่งพักผ่อนกันตอนไปเที่ยวด้วยกัน)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงในด้านเนื้อหาโดยสร้างเหตุการณ์ที่คู่รักเอาอกเอาใจกันผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร เช่น ฟิลิธีที่รักใคร่ถนอมทำใจระหว่างคู่รักไม่พูดตรงว่าขนมปังแห้ง ไม่อ่อย เพราะทำให้นุ่นเสียใจ แต่ก็ทำหน้าที่รู้ว่าที่บอกว่าอ่อยนั้นมันไม่ใช่ความจริง แต่ใช้วิธีไม่พูดตรงมากก็ทำให้อีกคนไม่ได้รู้สึกไม่สบายใจ บางทีพูดความจริงแบบเล่น ๆ คนอื่นจะรับง่ายกว่าและมีความรู้สึกที่ดี ทำให้ผู้ชมได้เห็นถึงความน่ารักของตัวละครเชอริกับนุ่นและการมีน้ำใจ

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ได้ให้ความบันเทิงด้านการใช้ภาษา โดยกล่าวถึงตัวละครเชอริกับนุ่นไปสมัครงานที่ร้านอาหารไทยแห่งหนึ่ง ในตอนที่สองคนกำลังถูกสัมภาษณ์อยู่ที่ห้องครัวก็ได้ยินเสียงสัญญาณที่พนักงานบอกว่า “โฮมลง” ทุกคนวิ่งกระจายหายไปหมด เชอริกับนุ่นไม่รู้ว่าเกิดอะไร ได้ยินเสียงผู้ชายบอกว่าให้ไปก่อน และไล่สองคนนี้ไปตามพนักงานคนอื่น พอเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองกลับไปแล้ว ทุกคนก็เดินเข้ามาที่ร้านใหม่ คุณลงกับตัวละครนุ่นและเชอริก็นั่งคุยกันที่ข้างนอกดังตัวอย่าง

ทอม “เป็นอะไรหรือเปล่าเราเนี่ย ทีหลังอย่ามัวแต่งเดี๋ยวกี้โดนจับ

ทรอก เพิ่งมาไซ้ใหม่เนี่ย”

เชอริ “หนูเพิ่งมาสมัครอะ อีกสองวันจะเริ่มงาน”

ทอม “ไม่ทำงานแล้ววิ่งกันเพื่ออะไร”

เชอริ “ก็น่าบอกว่าให้วิ่งอะ”

ทอม “พี พีในองค์กรร้านอาหาร ทุกคนเป็นพี่น้องกันหมด พี พีทอม”

นุ่น “อืม แล้วเมื่อก็คืออะไรหรือคะ”

ทอม “โอมลง”

นุ่น “คืออะไรหรือ”

ทอม “โอมลงก็คือพวกตรวจคนเข้าเมือง ที่หลังนะ ถ้าได้ยินคำว่า โอมลงไม่ต้องไปคิดอะไรมาก ว่างรอบเดียว” พอพูดเสร็จสักพักก็บอกว่า “โอมลง”

เซอร์ก็กับนุ่นได้ยินคำนี้แล้วว่างเลย และถามว่า “อย่างนี้ใช้ไหมคะพี่”

(ตอนที่เซอร์กับนุ่นไปสมัครงานวันแรก)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงทั้งในเรื่องและในด้านภาษา โดยผ่านคำพูดของตัวละคร ผู้ชมได้เห็นถึงการผจญภัยของตัวละครที่ต้องหลบหลีกการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่มาตรวจจับคนต่างชาติดที่เข้ามาทำงานผิดกฎหมายในสภาวะที่วิกฤติของตัวละคร ก็มีการคลี่คลายโดยได้รับน้ำใจของลุงทอมที่ให้ความช่วยเหลือแก่คนไทยที่ทำงานในร้านอาหาร

ตัวละครที่ทำงานในร้านอาหารนี้มีการคิดภาษาที่เป็นสัญญาณให้ถูกคนหลบเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง เป็นคำที่มีความหมายเฉพาะที่รู้จักในกลุ่มคนทำงาน คือคำว่า โอมลง ทำให้ผู้ชมตื่นเต็นว่าตัวละครเองจะถูกจับกุมหรือไม่ และรู้สึกสนุกสนาน ผู้ชมก็จะเกิดความรู้สึกสบายใจและเพลิดเพลินที่เห็นถึงความน่ารักของตัวละครเซอร์กับนุ่นที่มีการตอบรับเมื่อได้ยินคำนี้ เพราะทั้งสองคนนี้เชื่อใจคนอื่นง่ายและยอมทำตามที่คนอื่นบอกโดยไม่คิดว่าเป็นเรื่องจริงหรือไม่ จึงแสดงออกอย่างสนุกสนานเหมือนเด็กเล็ก ๆ

ภาพยนตร์ *หนีตามกาลิเลโอ* ได้ให้ความบันเทิงด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาของตัวละคร โดยกล่าวถึงตัวละครฟิจิตพานุ่นไปเที่ยวเมืองปารีส แล้วสองคนเขียนป้ายเป็นภาษาไทยไปยื่นที่ถนน คนที่อ่านออกก็จะเป็นคนไทยเขาก็จะตอบรับทำตามข้อความที่เขียนไว้ ดังตัวอย่าง

ฟิลิธี “ใครว่าคนที่นี่ไม่ค่อยขี้มกมือ”

นุ่น “ใครคิดถึงบ้านตบมือหน่อย”

ฟิลิธี “อากาศแบบนี้ว่ามีคนให้กอดใครเห็นด้วยยกมือขึ้น”

(ตอนที่ฟิจิตพานุ่นเที่ยวในเมืองปารีส)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงโดยสร้างเหตุการณ์ที่ตัวละครไทยในต่างประเทศและใช้ภาษาที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกสนุกไปกับการกระทำของตัวละครที่รู้สึกคิดถึงบ้าน เช่น ให้คนไทยที่เป็นเชื้อชาติเดียวกันมีส่วนร่วมเล่นเกมส์ คือทำตามคำสั่งและป้ายสุดท้ายใช้ภาษาที่หักมุมที่ตัวละครฟิลิธีจะได้ฉวยโอกาสกอดนุ่นได้ ทำให้ผู้ชมรู้สึกภูมิใจที่ตัวละครแสดงเอกลักษณ์ไทยในต่างประเทศและสนุกกับการทำตามคำสั่งในข้อความ สุดท้ายคือจะเห็นความรักของตัวละครทั้งสองคน

ภาพยนตร์ *บ้านฉันตลกไว้ก่อน* ได้ให้ความบันเทิงด้านเนื้อหา โดยกล่าวถึงตัวละครหมอน้ำแข็ง คลอดลูกที่โรงพยาบาลพบุรี และตัวละครตอกกับครอบครัวไปเยี่ยมหมอน้ำแข็งและลูกหมอน้ำแข็ง ดังตัวอย่าง

พ่อ “จุมกตรงน้ารักน้าเขี้ยว ตกลงใส่ถ่านก็ก้อนนะเนี่ย” ทุกคนรู้สึก
ตกใจที่พ่อถามอย่างนี้

สามีหมอน้ำแข็ง “สี่ก้อนครึ่งนี่อะ”

ทุกคน “ฮา”

แม่ทำหน้าตกใจหันไปหาพ่อตอก “พี่นี่ชอบพูดอะไรเลอะเทอะ
รุ่นนี่อะเสียบปลั๊กใช้ไหมจ๊า”

สามีหมอน้ำแข็ง “พลังงานแสงอาทิตย์ครับ”

ทุกคนหัวเราะกัน

(ตอนที่ครอบครัวตอกไปเยี่ยมหมอน้ำแข็งที่โรงพยาบาล)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงในด้านเนื้อหาโดยสร้างเหตุการณ์การใช้มุกตลกในตอน
ไปเยี่ยมคนไข้ในโรงพยาบาล ผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร เป็นเหตุการณ์ที่สนุกสนาน
โดยใช้คำพูดที่ตลกขบขันทำให้ผู้ชมรู้สึกขบขัน ประหลาดใจและคาดไม่ถึงว่า ตัวละครจะใช้มุกตลกที่
เปรียบเทียบกับเด็กกับตุ๊กตาที่ใช้พลังงานมาทำให้ตุ๊กตาเคลื่อนไหว ซึ่งใช้ได้หลายประเภท โดยให้
สามีหมอน้ำแข็งมีไหวพริบบรรลุใจได้อย่างสนุกสนาน

ภาพยนตร์ *บ้านฉันตลกไว้ก่อน* ได้ให้ความบันเทิงด้านเนื้อหา โดยกล่าวถึงตัวละครตอกอยาก
ไปหาหมอที่คลินิกแล้วก็พยายามกินช็อกโกแลตเยอะ ๆ เพื่อให้ลิวขึ้นจะได้ให้ลิวขึ้น มีอยู่วันหนึ่งตอก
กำลังแปลงฟันอยู่พอเงยหน้ามาส่งกระจกเห็นว่ามีลิวขึ้นตรงจมูกจึงรู้สึกดีใจมากและกรี๊ดด้วยเสียง
ดังว่าลิวขึ้นแล้ว ดังตัวอย่าง

ตอก “แ๊ะ....”

ยายถามแม่ตอก “ตอกมันติดยาบ้าเปล่าเนี่ย”

ตอกวิ่งออกจากห้องน้ำโดยไม่ได้ใส่เสื้อ น่องม่อนเห็นและกรี๊ดไปด้วย
ด้วยกัน

ตอกพูดกับน่องม่อน “แ๊ะ แ๊ะ ลิวขึ้นแล้ว ลิวขึ้นแล้ว พี่ยม ๒ ร้อยนะ
ม่อน” ขณะที่พูดมีฟองยาสีฟันพ่นใส่หน้าน่องม่อน

ม่อน “ระวังพองหน่อย”

ตอก “๒ ร้อยนะ”

ม่อนพูดด้วยน้ำเสียงที่เหมือนผู้ใหญ่ “จะเอาสตางค์ไปทำอะไรตั้ง
เยอะเยอะ”

ตอก “ไปหาหมอ” แล้วก็รดให้น่องม่อนด้วย

ม่อนไปหยิบกระเป๋าเงินจากลิ้นชักมา “หาหมอทำไม”

ต๊อกลง “เอาตั้งค้มาเถอะ ถามอยู่ได้” ม่อนทำหน้าเหมือนโมโหแกล้งพ้ต๊อกลง
“แหม ล้อเล่น”

ม่อน “คิดตอกเปี้ยวันละ ๕ บาท แต่มีข้อแม้ ขอหนูไปด้วย

ต๊อกลง “เฮ้ยไปทำไมแคะกะ”

ม่อนพูดด้วยท่าทางน่ารักและโมโห “ถ้าแคะกะ งั้นกูแคะก่อน”

ต๊อกลง “ไปด้วยกันซิ ไปด้วยกัน พื่อยากไปกับม่อนมากที่สุด”

(ตอนที่ต๊อกลงไปยืมตั้งค้จากม่อนที่บ้าน)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงในด้านเนื้อหาโดยเป็นเหตุการณ์ที่วัยรุ่นมีความขัดแย้งในตัวเองและกับน้อง ผ่านคำพูดและการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้เห็นชีวิตประจำวันของวัยรุ่น การชอบคนที่ทำดีกับตนและปรารถนาจะไปพบเจอบ่อย ๆ จนสร้างเรื่องที่จะมีสิบบนหน้าเพื่อจะได้ไปหาหมอบได้ นอกจากนี้ ยังเห็นความขัดแย้งที่เกิดจากการทำตามใจตัวเอง การโต้แย้งและการประนีประนอม เอาอกเอาใจของพี่ โดยผู้ชมจะเห็นถึงความน่ารักของตัวละครน้องม่อนที่ยอมให้พี่ยืมเงินแต่ก็มีเงื่อนไขว่าพี่ต้องพาไปที่คลินิกด้วยกัน ผู้ชมจะเห็นความพยายามของต๊อกลงที่ทำทุกอย่างเพื่อให้สิบบนจะได้ไปหาคนหมอบ ได้เห็นถึงความบริสุทธิ์และไร้เคียงสาของวัยรุ่น ต๊อกลงไม่ได้ใส่เสื้อแล้ววิ่งออกจากห้องน้ำไปหาหมอบแล้วม่อนกรี๊ด เป็นภาพที่น่าขำและแสดงให้เห็นภาพของวัยรุ่นได้อย่างชัดเจนจากการใช้ภาษาพูดโต้ตอบระหว่างพี่น้อง

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจวัยรุ่น ได้ให้ความบันเทิงด้านเนื้อหา โดยกล่าวถึงตัวละครน้ำพุกับไมตรีเจอเพื่อนเก่าที่เชื่อนานาที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสามคนนี้เป็นเพื่อนตอนเรียนประถมศึกษา แต่ไม่ได้เจอกันเป็นเวลานานแล้ว พอนานาเดินผ่านข้าง ๆ น้ำพุมีรถแข่งคันหนึ่งขนานานา และนานาก็เหยียบเท้า น้ำพุ ดังตัวอย่าง

นานา “ขอโทษค้ะ ขอโทษนะค้ะ เหยียบดิน”

น้ำพุกับไมตรีเงยหน้าขึ้นมา

นานา “พุกกับไมตรีไหม”

น้ำพุ “อืม ใครวะ ”ไมตรี “แฟนคลับแจ้เลยวะ”

น้ำพุ “เกิดมาหล่อไปหน่อยนะ”ไมตรี “ต้องทำใจวะ”

นานา “จำเราไม่ได้จริง ๆ หรือ” แล้วทำปากแบบเป่าของ หน้าก็เลย

อ้วนขึ้นทันทีเลย

น้ำพุกับไมตรี “ยายฮิปโป”

นานา “ว้ายตายแล้ว พูดเบา ๆ ก็ได้ เราไม่ได้ฮิปโปแล้วชะหน่อย

ไม่เจอกันแค่สองสามปี ทเป็นจำไม่ได้”

น้ำพุ “จำได้แล้วไง”

นานา “ชื่อเรายังเรียกไม่ถูกเลย”แม่นานาโทรศัพท์มาพอดี นานาจึง

ต้องรีบลาจากเพื่อน และเดินกลับบ้าน พอหันหน้าไป ผ้าอนามัยก็ร่วง

ลงมาจากกระเป๋า

น้ำพุกับไมตรี “โกเต้กร่วง”

นานา “ว้าย”

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงในด้านเนื้อหาโดยเป็นเรื่องที่ธรรมดาปกติแต่วัยรุ่นจะมีความสนุกสนานกันถ้าอยู่กับเพื่อนสนิทสนม ผ่านคำพูดและการกระทำของตัวเอง ทำให้ผู้ชมได้เห็นชีวิตประจำวันของวัยรุ่นที่ชอบใช้คำศัพท์ที่ตลกมาล้อเลียนเพื่อน วัยรุ่นที่เป็นผู้ชายบางทีอาจหลงรักตนเองบ้าง

๔.๔.๒ ความบันเทิงด้านภาษา

ภาษาเป็นระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง นอกจากความบันเทิงจากบทบาทการแสดงที่เป็นภาพที่เคลื่อนไหว บทสนทนาที่เป็นภาษาก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญทำให้เรื่องราวสนุกสนานชอบติดตาม เป็นภาษาที่สามารถให้ความบันเทิงต่อผู้ชม

ภาพยนตร์ *บ้านฉันทลกลไว้ก่อน* ได้ให้ความบันเทิงด้านภาษา โดยตัวละครวัยรุ่นรู้จักเล่นคำที่ทำให้รู้สึกสนุกสนานที่ตัวละครที่ไหวพริบในการพูดโต้ตอบกับคนอื่น โดยกล่าวถึงตัวละครตอกกับม่อนไปที่คลินิกแห่งหนึ่ง พอตอกฉวยเสริ่งสองคนก็มานั่งรอคุณหมอ และได้พูดโต้ตอบกันดังตัวอย่าง

หมอน้ำแข็ง “น้องน่ารักดีเนอะ ชื่ออะไรคะ”

น้องม่อน “ชื่อม่อนค่ะ”

หมอน้ำแข็ง “มาจากโกลาเอม่อนหรือเปล่า”

ม่อนกำลังจะตอบ ตอกพูดแซง และเอามือปิดปากม่อนไว้ “เปล่าครับ

คือว่าเรียกชื่อน้องสาวก็ต้อง ไปไหนมาจ้่าน้องสาวม่อน”พูดไปด้วย

และเอามือไปหยิกหน้าด้วย แต่ก็ไม่มีใครหัวเราะ

ตอก “แชนม่อนอะครับคุณหมอ”

(ตอนที่ตอกพาน้องม่อนไปที่คลินิกหมอน้ำแข็ง)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงในด้านการใช้ภาษาโดยผ่านคำพูดของตัวละครเป็นการเล่นคำ ซึ่งทำให้ผู้ชมได้เห็นถึงความน่ารักและไหวพริบของตัวละครทั้งสองคน เช่น ตัวละครเอาคำว่าม่อนมาเล่นกับคำว่าแซว มันก็จะกลายเป็นคำแชนม่อน พร้อมทำท่าทางหยิกหน้าน้องสาวต้องการจะเอาคำว่าแชนม่อนเล่นเป็นคำว่าแซวม่อน ก็จะให้ผู้ใช้ชมเห็นถึงความฉลาดและตลกของตัวละคร

ภาพยนตร์ *บ้านฉันทลกลไว้ก่อน* ให้ความบันเทิงด้านการใช้ภาษา โดยกล่าวถึงตัวละครตอกพ่อและน้องม่อนกำลังดูโทรศัพท์ของหมอน้ำแข็งอยู่ เพื่อค้นหาเบอร์โทรศัพท์ของแฟนหมอน้ำแข็งดังตัวอย่าง

พ่อ “เฮ้ย มึงไปเอาโทรศัพท์ของเขามาทำไม”

ตอก “คืนไม่ทัน”

พ่อ “บัดนี้เขาไม่หาโทรศัพท์เขาแยแล้วหรือ”

พ่อหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเปิดดู “แล้วอย่างนี้ เบอร์มีเป็นร้อยจะหาเบอร์

ยาว ๆ ทางไกลเจอไหม”

ม่อนรู้สึกหมดปัญญาที่พ่อดูเบอร์โทรศัพท์ “อยากรู้ว่าใครเป็นแฟนเขาก็
หาเมลาเซสหวาน ๆ ที่คนเป็นแฟนเขาส่งหากันซิ” แล้วลุกขึ้น จะไปแล้ว
“เรื่องแค่นี้ก็ต้องให้บอก ไปนอนดีกว่า”

(ตอนที่ต๊อ ก พ่อและม่อนกลับมาจากเวทีการแสดง)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงในด้านเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่ตัวละครต้องการรู้หมายเลข
โทรศัพท์แต่ใช้วิธีหีบโทรศัพท์มาแทนที่จะถามโดยตรงและใช้ภาษาดำเนินเรื่อง โดยผ่านคำพูดและ
การกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้เห็นถึงลักษณะนิสัยของวัยรุ่นรวมทั้งความน่ารักของน้องม่อนที่
เป็นเด็กที่ไร้เดียงสา ถึงแม้ว่าเป็นเด็กน้อยตัวเล็ก แต่เวลาพูดจะเลียนแบบผู้ใหญ่ก็รู้สึกตลกและสนุก
เป็นการโต้ตอบกับผู้ใหญ่และจะเลียนแบบน้ำเสียงผู้ใหญ่ที่แบบทำอะไรไม่ถูก

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจวัยรุ่น ให้ความบันเทิงโดยนำเสนอเรื่องทีวัยรุ่น โดยการเล่น
คำพวน โดยกล่าวถึงตัวละครนำพบกับตัวละครโมตรีเป็นเพื่อนสนิทกัน สองคนชอบไปหาตัวละครนานา
ด้วยกัน วันหนึ่งน้ำพุไปหานานาที่ร้านและจะชวนนานาไปเที่ยวสวนสัตว์ ดังตัวอย่าง

นานา “อ้าวพุ”

น้ำพุ “สวัสดิดาคริบ”(สวัสดิคริบ)

นานา “แล้ววันนี้ล่ามหายไปไหนอะ”

น้ำพุ “โอ้ย ไอ้ไม้หรือ หึงมันเยอะจะตาย ป่านนี้ก็คงจะลั่นลากับแฟน
มันแล้วแหละ”

นานา “อ้าวหรือ งั้นฝากตั้งค้ไปคืนด้วยนะ”

น้ำพุ “อืม นานาอยากไปดูหมาเชียงใหม่ใหม่ที่กรุงเทพฯ อะหาดูไม่มี
นะจะบอกให้”

นานา “หมาอะไรอะ”

เมื่อไปถึงสวนสัตว์ น้ำพุ “นี่ไง นี่ไง หมาที่เราบอกอะ”

นานา “ไหน ไหน”

น้ำพุชี้ไปทางตัวหมีแพนด้าว่า “เห็นหรือยัง หมาแพนด้า”

นานา “อันนั้นมันหมีแพนด้า” สองคนหัวเราะกัน

(ตอนที่น้ำพุชวนนานาไปเที่ยวสวนสัตว์)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงในเหตุการณ์ที่ตัวละครไปสวนสัตว์ เป็นฉากที่ตัวละครใช้
ภาษาโดยการเล่นคำ ภาพยนตร์มีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกเพลิดเพลิน และได้เห็นถึงความน่ารักและ
ไหวพริบของตัวละคร ดังเช่นตัวละครเล่นคำพวนของคำว่าหมีแพนด้าเป็นคำว่าหมาแพนด้า ทำให้จะ
ผู้ชมสนุกสนานกับความฉลาดไหวพริบและการใช้ภาษาที่ขบขันของตัวละคร

ภาพยนตร์ ปิดเทอมใหญ่ หัวใจวัยรุ่น ให้ความบันเทิง โดยกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ตัวละครน้ำพุกับตัวละครไมตรีไปหาตัวละครนานาที่ร้านกาแฟด้วยกัน ทั้งสามคนนี้เคยเป็นเพื่อนเรียนด้วยกันที่โรงเรียนเก่า แต่นานาย้ายไปอยู่กรุงเทพฯ ในช่วงปิดเทอมจึงกลับมาที่เชียงใหม่ ดังตัวอย่าง

น้ำพุ “สวัสดีครับ”

นานา “พวกเธอสองคนเนี่ยยังเข้าคู่กันเหมือนเดิมเลยนะ ดีใจจังเลย
ไม่ได้เจอเพื่อนโรงเรียนเก่าตั้งนาน”

ไมตรี “แล้วที่โรงเรียนใหม่ล่ะ มี...”

น้ำพุ “มีแฟนหรือยังอะ”

นานา “ยัง” แล้วทำหน้าอาย

น้ำพุ “หนุ่มกรุงเทพ มีแต่ขนมจีน” นานาไม่เข้าใจและไม่ตรีก็ไม่ช่วย

เขาเล่นน้ำพุก็เลยพูดเองว่า “ก็มันไม่มีน้ำยาไง”

นานา “แป๊กนะเนี่ย อ้อ พวกเธอจะกินอะไรกัน สั่งเลยไหม”

น้ำพุ “เราซาเย็น”

นานา “แล้วไม้อะ เอาอะไร”

ไมตรี “อะไรก็ได้ ที่คนขายไม่เย็นซา”

นานา “อืม ๆ เดี่ยวสั่งให้”

(ตอนที่น้ำพุกับไมตรีไปหานานาที่ร้านครั้งแรก)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้ความบันเทิงในด้านการใช้ภาษาโดยผ่านคำพูดของตัวละครซึ่งใช้ภาษาเป็นการเล่นคำ “ซาเย็น” “เย็นซา” ภาพยนตร์ทำให้ผู้ชมรู้สึกเพลิดเพลิน และได้เห็นถึงความน่ารักและไหวพริบของตัวละคร เช่น ตัวละครเอาคำชื่ออาหารขนมจีนน้ำยามาพูดแทนการอธิบายลักษณะของคนกรุงเทพฯ ที่ไม่มีสาระหรือไม่มีน้ำยากินกับจมนมจีน

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีเอชมีอิทธิพลทำให้ความเข้าใจลักษณะของวัยรุ่น วัยรุ่นมีบุคลิกภาพที่ต้องการความเป็นอิสระในตัวเอง วัยรุ่นเองต้องรู้จักตั้งเป้าหมายของชีวิตและทุกคนควรให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น เพื่อสนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่วัยรุ่นนอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังทำให้ผู้ชมตระหนักถึงปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่น ทั้งด้านการปฏิบัติต่อผู้อื่นและการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาในบางเวลา ซึ่งส่วนหนึ่งทำให้วัยรุ่นจะตามค่านิยมที่ไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมในบางเวลาและบางโอกาส

อิทธิพลในด้านให้แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพที่ดีและความสัมพันธ์ภาพที่มีความขัดแย้งในกลุ่มวัยรุ่น ความสัมพันธ์ที่ดีจะเป็นความสัมพันธ์แห่งการเข้าใจห่วงใยซึ่งกันและการและแห่งความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งของวัยรุ่น ส่วนใหญ่เกิดขึ้นเพราะความเข้าใจกันผิด

อิทธิพลด้านให้ความบันเทิงด้านภาษาแก่ผู้ชมด้านการใช้ภาษา โดยผ่านการเล่นคำและใช้คำ
พวนของตัวละคร และการกระทำที่แสดงถึงควมไร้เดียงสาความบริสุทธิ์ของวัยรุ่น ทำให้ผู้ชม
เพลิดเพลินและเกิดความรู้สึกสนุกสนานและสบายใจ

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ภาพสะท้อนของวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัททีทีเอช พ.ศ. ๓๕๕๑-๒๕๕๔ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนของวัยรุ่นและอิทธิพลของภาพยนตร์ไทยของบริษัททีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ที่มีต่อสังคม โดยใช้กระบวนการวิจัยเอกสาร และนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์เรื่องภาพสะท้อนของวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัททีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔ มีผลสรุปดังนี้

๕.๑.๑ ภาพสะท้อนของวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัททีทีเอช

ภาพสะท้อนของวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัททีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นถึงสภาพชีวิตของวัยรุ่น ความคิดของวัยรุ่น การมีมนุษยสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่นและการใช้ภาษาของวัยรุ่น โดยมีมุมมองที่เกี่ยวกับวัยรุ่นกับสังคมอย่างชัดเจน ตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ด้านสภาพชีวิตสะท้อนให้เห็นว่าชีวิตของวัยรุ่นอยู่ในบรรยากาศทั้งโรงเรียนและในสถานที่ต่าง ๆ ในสังคมที่มีความบันเทิง มีความสนุกสนานในแต่ละช่วงวัยว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่ และท้าทาย ถ้าได้ทำกิจกรรมกับเพื่อนสนิทก็ยิ่งมีความสุขสนุกสนานมากขึ้น วัยรุ่นที่อยู่ช่วงปลายเริ่มมีความเติบโตทางร่างกายและจิตใจอย่างสมบูรณ์และรู้จักความรับผิดชอบ

ด้านความคิดของวัยรุ่นสะท้อนให้เห็นความคิดของวัยรุ่นที่เกี่ยวกับความรัก วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าต้องการความรักและความอิสระในชีวิต มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ถ้าผิดหวังหรือไม่ได้ตั้งใจก็จะเสียใจมาก หรือมีเรื่องกระทบกระเทือนเล็กน้อยก็จะหนีปัญหาออกจากบ้าน มีความต้องการทางใจที่เกิดจากความเชื่อมั่นของตน ซึ่งเป็นผลมาจากความคิดหรือเป็นพฤติกรรมที่เรียนรู้ มีความต้องการความรัก ความมั่นคง และความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง ความคิดฝันในชีวิตของวัยรุ่นมีบทบาทที่สำคัญ โดยจะสำเร็จได้ต้องอดทนต้องขยัน ปรับตัว ต้องสู้กับตนเอง และพบเจออุปสรรคต่าง ๆ แต่ในสุดท้ายวัยรุ่นที่สามารถไปถึงจุดมุ่งหมายที่ตนคิดไว้ได้ นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีค่านิยมเลียนแบบและติดตามแฟชั่นสมัยนิยมของสังคม

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่และความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท สะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นเข้าใจความห่วงใยจากพ่อแม่และพยายามทำให้พ่อแม่ไม่ห่วงใยกับลูก แต่วัยรุ่นไม่ต้องการเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้พ่อแม่รู้ทั้งหมด เขาจะเก็บบางสิ่งบางอย่างไว้เป็นความลับ วัยรุ่นมีช่วง

ระยะเวลาที่มีขัดแย้งกับพ่อแม่ มีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัวพ่อแม่ลดน้อยลง เนื่องจากต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ มากขึ้น วัยรุ่นจะมีกลุ่มเพื่อนในชีวิตและเพื่อนก็จะมีบทบาทสำคัญในชีวิตของวัยรุ่น

ด้านการใช้ภาษาสะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นชอบสร้างคำศัพท์ใหม่และคำสแลง วัยรุ่นจะชอบใช้ภาษาต่ำและภาษาที่ไม่สุภาพเป็นจำนวนมาก เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่เหมาะสมกับวัยรุ่นและไม่เหมาะที่จะนำไปใช้สื่อสารกับบุคคลอื่นหรือผู้ใหญ่

๕.๑.๒ อิทธิพลของของภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔

อิทธิพลของของภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ทำให้ผู้ชมทั้งเด็กวัยรุ่นและผู้ใหญ่มีความรู้ความเข้าใจถึงบุคลิกลักษณะของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระในตัวเอง ดังเช่นการแต่งกาย เพราะว่าวัยรุ่นจะแต่งตัวให้ทันสมัยเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนที่อยู่ในวัยเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกัน วัยรุ่นต้องอยู่ร่วมกับคนอื่น เขาจึงต้องปรับตัวเองปรับการแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาส และภาพยนตร์ยังมีอิทธิพลที่ทำให้เข้าใจว่า ทุกคนต้องให้ความสำคัญแก่ความคิดฝันของวัยรุ่น และให้กำลังใจแก่วัยรุ่น วัยรุ่นต้องรู้จักสร้างเป้าหมายในชีวิตและพยายามทำตามสิ่งที่ตนเองควรจะทำ เพื่อประสบความสำเร็จ ไม่สละสิทธิ์ ไม่ท้อแท้ ผู้ใหญ่ต้องสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือวัยรุ่นเพื่อให้ประสบความสำเร็จและตักเตือนวัยรุ่นให้ต่อสู้กับความคิดฝันของตนเอง

ในด้านการตระหนักถึงปัญหาทางด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น ภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอช มีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมตระหนักให้รู้ว่า วัยรุ่นมีปัญหาด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อผู้อื่นและการทำตามค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง วัยรุ่นจะมีการกระทำที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะบุคลิกภาพวัยรุ่นที่ไม่สนใจความรู้สึกของคนอื่น มีความเห็นแก่ตัว จึงตักเตือนให้มนุษยสัมพันธ์พฤติกรรมของวัยรุ่นว่าสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหานี้อาจจะมาจากปัญหาครอบครัว สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามทุกคนต้องให้ความสนใจแก่วัยรุ่นเพื่อให้วัยรุ่นมีค่านิยมที่ถูกต้องและอยู่ร่วมกับคนอื่นได้

ภาพยนตร์มีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ชมได้ข้อคิดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ภาพของกลุ่มวัยรุ่นว่า ความสัมพันธ์ที่มีความขัดแย้ง เกิดความเข้าใจกันผิด ขาดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการไม่ยอมเป็นฝ่ายแพ้ แต่ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อนหรือว่าวัยรุ่นกับพ่อแม่ ก็สามารถแก้ไขได้ หากทุกคนยอมเปิดใจให้กว้างขึ้นและยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ความสัมพันธ์ที่ดีเป็นความสัมพันธ์ที่แห่งความสนิทสนม มีการดูแลซึ่งกันและกัน การยอมรับความผิดพลาดของตัวเองและยอมให้อภัยแก่คนอื่น เป็นการกระทำที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อนและคนอื่น ๆ ประสบความสำเร็จได้

ภาพยนตร์ไทยของบริษัทจีทีเอชมีอิทธิพลที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมทั้งเนื้อหาและการใช้ภาษา โดยผ่านเรื่องราวของวัยรุ่นและการใช้ภาษาโดยเฉพาะการเล่นคำการใช้คำพวนและภาษาสแลงที่เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น เนื้อเรื่องภาพยนตร์แสดงถึงความไร้เดียงสาความบริสุทธิ์ของวัยรุ่น ทำให้ผู้ชม

เกิดความรู้สึกสบายใจและเพลิดเพลินกับเรื่องราว เกี่ยวกับวัยรุ่นและการใช้ภาษาที่มีเป็นเอกลักษณ์ของวัยรุ่น

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยภาพสะท้อนของวัยรุ่นและอิทธิพลของภาพยนตร์ไทยของบริษัททีไอเอช พ.ศ. ๑๕๕๑-๑๕๕๔ อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

๑. จากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนของวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยของบริษัททีไอเอช พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ พบว่า ภาพยนตร์สะท้อนสภาพวัยรุ่นไทยอย่างชัดเจน มีมุมมองที่เกี่ยวกับสังคมและวัยรุ่นไทยที่ลึกซึ้งและชัดเจนตามสภาพความเป็นจริงในสังคมไทย ชีวิตของวัยรุ่นอยู่ในบรรยากาศที่สนุกสนานในแต่ละช่วงวัย วัยรุ่นชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ และท้าทาย ทำกิจกรรมกับเพื่อนสนิทด้วยความสนุกสนาน มีความคิดเกี่ยวกับความรักหลายรูปแบบ วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมที่ต้องการความรักและความอิสระในชีวิต ความคิดฝันในชีวิตของวัยรุ่นมีบทบาทที่สำคัญ ความสัมพันธ์กับพ่อแม่และความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อนสนิทและการใช้ภาษาเฉพาะวัยรุ่นที่สะท้อนบุคลิกลักษณะของวัยรุ่นซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ ๑ ว่าภาพยนตร์แสดงแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่น ทำให้เห็นชีวิตของวัยรุ่นแต่ละช่วงทั้งความคิดฝัน ความรัก มนุษยสัมพันธ์และการใช้ภาษา เป็นแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นสอดคล้องกับสมร ทองดี (๒๕๕๓ : ๒-๑๔) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ จัดว่าเป็นวัยที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ พฤติกรรมทางอารมณ์ นอกจากนั้นแล้วจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่จะพัฒนาไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่บุคคลควรจะได้รับพัฒนาให้สมบูรณ์ นอกจากนี้ภาพสะท้อนของวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยยังสอดคล้องกับคำอธิบายลักษณะของวัยรุ่น ดังที่ประสาร ทิพย์ธารา (๓๕๒๑ : ๑-๒) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง เป็นวัยที่ต้องการอิสระ ต้องการพึ่งตนเองและมีแนวความคิดต่อต้านผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ต้องการแสวงหาความรู้ อยากรู้ อยากเห็น จะทดลองทำสิ่ง แปลก ๆ ใหม่ ๆ ต้องการมีปรัชญาชีวิตและแนวทางชีวิตของตนเอง เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหาหนัก เป็นวัยแห่งความยุ่งยาก สับสน และการปรับตัว

นอกจากนี้ภาพสะท้อนของวัยรุ่นในภาพยนตร์ไทยดังกล่าว เป็นเรื่องเกี่ยวกับนักเรียนนักศึกษา ซึ่งล้วนเป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้ชมวัยรุ่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จีรบุณย์ ทศนบรรจง (๒๕๓๔) เรื่อง การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น พบว่า ภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น เป็นภาพพฤติกรรมและเรื่องราวของตัวละครเอกที่มีความสัมพันธ์ในบริบททางสังคมในแง่มุมที่แตกต่างกัน ให้ความบันเทิงและสอดแทรกทรรคระของ ผู้สร้างภาพยนตร์

๒. จากการวิเคราะห์อิทธิพลของภาพยนตร์ พบว่านอกจากภาพยนตร์ให้ความบันเทิง แก่ผู้ชมแล้ว ยังมีอิทธิพลในด้านการให้ข้อคิดต่าง ๆ โดยผ่านเนื้อเรื่องที่ทำให้ผู้ชมได้ความรู้ด้านการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกลักษณะและการปรับสัมพันธภาพของวัยรุ่น นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลในด้านทำให้ตระหนักถึงการปรับตัวของวัยรุ่นที่มีปัญหาหรือที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป เป็นอิทธิพลของภาพยนตร์ต่อสังคมสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ ๒ คือภาพยนตร์ทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวของวัยรุ่นโดยผ่านบทบาทและการกระทำของตัวแสดง ดังที่ อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (๒๕๔๕) กล่าวว่า ภาพยนตร์ไทยได้ถ่ายทอดอารมณ์ที่มีอิทธิพล ทำให้ผู้ชมรู้สึกที่ตัวเองได้เข้าไปมีส่วนร่วมในภาพยนตร์ ได้สวมบทบาทและร่วมรู้สึกไปกับนักแสดงในเรื่อง และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย (๒๕๓๔) ที่กล่าวว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนชั้นเลิศ มีอิทธิพลในการใช้เป็นสื่อถ่ายทอดความเป็นจริงในธรรมชาติ และดังที่ รักसानต์ สิทธิศักดิ์ (๒๕๔๗) ได้อธิบายว่าการชมภาพยนตร์ก็เช่นเดียวกับการอ่านวรรณกรรม ผู้ชมได้รับความบันเทิงและมีความพึงพอใจจากเนื้อหาภาพยนตร์ ภาพยนตร์จึงมีอิทธิพลต่อผู้ชมในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกับ ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์ (๒๕๔๖) ที่กล่าวว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อทางด้านวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม ทั้งด้านความบันเทิง การศึกษา และค่านิยมของคนในสังคม

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วรรณิ จันทรมิตรี (๒๕๕๔) ที่ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อกับพฤติกรรมการขับชี่ยานพาหนะของกลุ่มวัยรุ่น พบว่า สื่อที่กลุ่มวัยรุ่นเปิดรับมากที่สุดคือโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต ดังนั้นสื่อมวลชนที่เป็นภาพยนตร์ตามที่ได้ศึกษาวิจัยก็จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่น

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๑. ควรศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมของคนไทยในวัยผู้ใหญ่หรือคนที่ประสบอาชีพต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

๒. ควรศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

บรรณานุกรม

- เกียรติศักดิ์ ชาร์กซ์. (๒๕๕๑) **ปัญหาวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.gotoknow.org/posts/203528>
- เขมทัต พิพิธนาบรรพ์. (๒๕๕๑) **การแต่งคอสเพลย์ของกลุ่มวัยรุ่นไทยกับการสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมย่อยและบทบาทของสื่อ**. ปริญญาานิพนธ์ วศ.ม. (สาขาวิชาวารสารสนเทศ) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญฤทัย นันทธนะวานิช. (๒๕๕๓) **การวิเคราะห์ตัวละครผู้หญิงเหนือและภาพสะท้อนทางสังคมจากตัวผู้หญิงเหนือในนวนิยายไทย**. ปริญญาานิพนธ์ นศ.ม. (ภาควิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนิษฐา ทินวัฒน์. (๒๕๔๙) **ภาพสะท้อนของสังคมด้านการศึกษาและวัฒนธรรมในนวนิยายของดอกไม้สด**. ปริญญาานิพนธ์ นศ.ม. (ภาควิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศีกฤทธิ ปราโมช. (๒๕๔๔) **วัยรุ่น**. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สยามรัฐ.
- จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย. (มีนาคม ๒๕๒๔) “ภาพชีวิตในสังคมไทย” **วารสารภาพยนตร์** หน้า ๒.
- จิรบุญย์ ทักนบรรจง. (๒๕๓๔) **การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่น**. ปริญญาานิพนธ์ นศ.ม. (ภาควิชาการสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑาพัฒน์ รัตนดิลิก. (๒๕๔๗) **ปัจจัยจิตของสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์ นศ.ม. (ภาควิชาการสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวน เพรชแก้ว. (๒๕๒๐) **การศึกษาวรรณคดีไทย**. ปริญญาานิพนธ์ นศ.ม. (ภาควิชาการสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แชปมัน แกรีย์. (๑๕๔๕) **ภาษารักสำหรับวัยรุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : กนกบรรณสาร.
- ดวงกมล หนูแก้ว. (๒๕๔๘) **ธุรกิจภาพยนตร์ไทย : กรณีศึกษาบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ขนาดใหญ่**. ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม. (สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุสิต วิชัยดิษฐ์. (๒๕๑๔) **การศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทปโทรทัศน์กับการสอนจริง และการใช้ภาพยนตร์ตลับประกอบการสอนกับการสอนแบบธรรมดา**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ตรีศิลป์ บุญขร. (๒๕๕๒) **นวนิยายกับสังคมไทย ๒๕๓๙-๒๕๐๐**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตวิษา เซาว์ฉลาด. (๒๕๕๙) **การสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบริโภคสื่อลามกของวัยรุ่น**. ปรินญานิพนธ์ (ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ณัฐยานี ช่วยธานี. (๒๕๕๐) **ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ติดอินเทอร์เน็ต**. ปรินญาณีพนธ์ พ.ม. (สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประจักษ์ วรรณมาตร์. (๒๕๒๘) **หลวงวิจิตรวาทการกับบทละครประวัติศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประสาร ทิพย์ธารา. (๒๕๓๑) **พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี จ้อยรอด. (๒๕๕๒) **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๔ ในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปรินญาณีพนธ์ (สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (๒๕๓๙) **พัฒนาการวัยรุ่น**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : ดันอ้อแกรมมี.
- พันธ์ชนะ สุนทรพิพิธ. (๒๕๕๐) **การศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของชายรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ - ๒๕๔๘**. ปรินญาณีพนธ์ (สาขาวิชาการตลาด) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรรณ เดบุญยง. (๒๕๕๓) **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร**. ปรินญาณีพนธ์ (สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชัย ศรีภูไฟ. (๒๕๔๒) **วรรณคดีสังคัมและการเมืองอุบลราชธานี**. อุบลราชธานี : คณะมนุษยศาสตร์และสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิเชษฐ คงโต. (๒๕๔๖) **วิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมในเรื่องสั้นของประชาคมลุนาชัย**. ปรินญาณีพนธ์. กศ.ม. (สาขาวิชาการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิพิธณัฐ สิริศักดิ์. (๒๕๕๕) **ภาพยนตร์เบื้องต้น**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.slideshare.net/fullscreen/pipit2010/104-22581989/1> (๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖)
- รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (๒๕๔๗) **ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ไทยของผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปรินญาณีพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัฐจวน อินทรกำแหง. (๒๕๓๙) **วรรณกรรมวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : ต้นอ่อน
แกรมมี.

“วรรณคดีและวรรณกรรม” (๒๕๕๑) **วรรณคดีและวรรณกรรม**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา :
<http://blog.eduzones.com/yimyim/3236> (๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรรณณี จันทรมิตร. (๒๕๕๔) การเปิดรับสื่อกับพฤติกรรมการขับชี่ยานพาหนะของกลุ่มวัยรุ่น. ปรินญาณีพนธ์ ศ.ม. (สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณณี สำราญเวทย์. (๒๕๓๙) การสร้างสรรค์และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่๑-๘. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธราช.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (๒๕๑๔) **วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย.
- วีโรจน์ อารีย์กุล. (๒๕๕๑) **พัฒนาการทางด้านสังคมจิตวิทยาของวัยรุ่น**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://www.teenrama.com/dad_mam/old_dadmam24.htm (๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖)
- วิภา กงกะนั้นนท์. (๒๕๓๓) **วรรณคดีศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. (มิถุนายน ๒๕๔๖) “ปีโอไอยกเครื่องนโยบายส่งเสริมธุรกิจภาพยนตร์” **วารสารส่งเสริมการลงทุน**. ๑๕ (๖) หน้า ๔๗-๕๔.
- เยาวนันท์ เชษฐรัตน์. (๒๕๓๐) **เอกสารที่สอนชุดวิชาการสร้างสรรค์และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่ ๑-๘**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธราช.
- สมร ทองดี. (๒๕๕๓) **พฤติกรรมมนุษย์ หน่วยที่ ๑-๘**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธราช.
- สามารถ จันทร์สุรย์. (๒๕๕๑) **แนวทางการส่งเสริมภาพยนตร์ไทย**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรพริ้นติ้งแอนพับลิซซิ่ง จำกัด.
- สาวิตรี สิ่งใหม่. (๒๕๔๙) **ภาพสะท้อนการศึกษาไทยในวรรณกรรมของ ถวัลย์ มาศจรัสสารนิพนธ์**. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมนา ประสิทธิ์พันธ์. (๒๕๔๑) **ภาพสะท้อนจากบันเทิงคดีของไทยในช่วง พ.ศ. ๒๔๑๗ - ๒๔๕๓**. **ปรินญาณีพนธ์** กศ.ม. (สาขาวิชาการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุจิตรา จรจิตร. (๒๕๔๓) **มนุษย์กับวรรณกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- อนุชา ม่วงใหญ่. (๒๕๕๓) **พฤติกรรมมนุษย์ หน่วยที่๑-๘**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธราช.
- อำนาจ เอี่ยมสำอางค์. (๒๕๔๖) **การวิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคมที่ปรากฏในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคั่นยาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. ๒๕๔๓-พ.ศ.**

๒๕๔๔. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อิงอร สุพันธ์วณิช. (๒๕๕๑) รัก ทุกข์ สุข โศกในงานวรรณกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : สร้างสรรค์
บุ๊คส์ จำกัด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (๒๕๑๑) **สื่อสารมวลชนเบื้องต้น : สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม.**
พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุมาพร ไกรบุญ. (๒๕๔๘) **การศึกษามีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมในการใช้
บริการโรงพยาบาลแบบความบันเทิงครบวงจร.** ปริญญาโท กศ.ม. (สาขาวิชา
การตลาด) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

เรื่องย่อภาพยนตร์

ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น

ปิดเทอมคือ ช่วงเวลาแห่งความสุขของวัยรุ่น คือช่วงเวลาแห่งแผนการดี ปิดเทอมทำอะไรดี ในช่วงปิดเทอมใหญ่นี้มีหลายเรื่องราวเกิดขึ้น เป็นฤดูร้อนที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงและว้าวุ่นของวัยรุ่น

น้ำพุกับไมตรี เป็นเพื่อนสนิทกันและชอบแข่งขันทันทีทุกเรื่อง เกมแข่งขันที่ฮิตที่สุดของพวกเขาในช่วงปิดเทอม คือ แข่งขอเบอร์โทรศัพท์หญิง ทุกปิดภาคการศึกษา สองคนจะแท็กทีมกันกลายร่างเป็นสมุดเฟรนด์ชิพให้สาว ๆ ม.6 มารุมฝากเบอร์ ดาวโรงเรียน น้ำพุกับไมตรีก็ได้เบอร์โทรศัพท์มาได้โดยไม่ต้องเหนื่อย จนกระทั่ง การมาถึงของเพื่อนเก่าสมัยอนุบาลที่ชื่อ นานา เพื่อนคนนี้เองที่ทำให้ น้ำพุกับไมตรี ถึงกับขอแตกคอกันชั่วคราว น้ำพุได้วันคู่ ไมตรีได้วันคี่ เสนอภาคคนละวัน และแข่งขันทันทีว่าใครได้จับเบอร์นานาได้ก่อนเป็นผู้ชนะ

โอเล็ก ลงทุนไปสมัครเรียนภาษาที่โรงเรียนสอนภาษาจีน เพื่อจะได้ร้องเพลงดีดีแบบอิน ๆ มั่นใจว่าคอลเล็กชั่นของตาราได้หวัน ดีดี ของแฟนคลับนัมเบอร์วันอย่างเขาไม่เป็นสองรองใคร ซิตีทุกแผ่นทุกเพลง โอเล็กท่องได้ขึ้นใจ แม้จะไม่กระดิกสักนิดว่าคำจีนที่เธอร้องปาว ๆ เป็นภาษาคาราโอเกะนั้นมันแปลว่าอะไร ความจริงข้อนี้เองที่ทำให้โอเล็กช็อคใจ ก่อนวันคอนเสิร์ตครั้งแรกในเมืองไทยหน้าร้อนนี้ เขาจะต้องซาบซึ้งในเนื้อเพลงของ ดีดี ให้จงได้

โจ้ เริ่มภารกิจเฉลยความนัยกับ ซี อย่างที่ตั้งใจ แผนหนึ่ง ชวนคูหนั่ง แผนสองหลุดความใส่ใจ แผนสามเซอร์ไพรส์เพื่อคนที่คุณรัก แผนสี่ประกาศให้โลกรู้ โจ้ทักทักเอาเองว่าวีรกรรมที่มันเพียรพยายามทำเพื่อซีนั่น คือ ความหวาน โดยไม่เฉลียวใจเลยว่า สาวเจ้าจะรู้สึกว่ามัน "เลี่ยน" และยิ่งนานวันซีจะเริ่มแปลการกระทำของโจ้ว่า "ยัดเยียด!"

นวนลจะไปฝึกงานไกลถึงตรัง เหรืที่เป็นแฟนของนวนลตัดสินใจขึ้นรถไฟไปเซอร์ไพรส์นวนลก่อนวันนัดฉลองครบรอบสามปีที่เป็นแฟนกัน แต่โชคร้ายเกิดอุบัติเหตุขึ้น บนรถไฟสายใต้เหิรชนเข้ากับ อาโออิ สาวญี่ปุ่น ทั้งขาและสววย เอ็กซ์ตามสเป็กนางเอกหนังเอวีในดวงใจ อาโออิมาเที่ยวฟูลมูนปาร์ตี้คนเดียว เธอจึงชวนเหิรไปเป็นเพื่อน แทนที่จะไปตรัง เหิรจึงไกลไปพะงันกับสาวญี่ปุ่นคนนั้น

หนีตามกาลิเลโอ

นุ่นกับเชอรีเป็นเพื่อนรักกัน เริ่มเรื่องที่สองไปเล่นบันจี้จัมพ์ด้วยกัน และเล่าเรื่องปัญหาของตัวเองให้ฟัง นุ่นมีปัญหารักเพราะเพิ่งจะเลิกกับแฟนที่ชื่อว่าตั้ม และพยายามที่จะลืมเรื่องของตั้ม ส่วนเชอรีมีปัญหาเรื่องเรียนเพราะอยากจะเข้าใช้ห้องเขียนแบบแต่อาจารย์ไม่มาจึงปลอมลายเซ็น จึงถูกพักการเรียน 1 ปีเต็ม ทั้งสองจึงตกลงกันว่าจะไปเที่ยวต่างประเทศกันตามลำพัง โดยไปลอนดอน-ปารีส-เวนิส และปิดท้ายด้วยที่หอเอนปิซ่า แถว ๆ บ้านเกิดของกาลิเลโอ

ระหว่างที่ไปอยู่ที่อังกฤษทั้งสองได้ที่พักของญาติ และหารายได้ด้วยการไปทำงานที่ร้านอาหารไทยในอังกฤษ ซึ่งต่อมาได้ถูกให้ออกเพราะขาดงานเพราะไปเที่ยว ทั้งสองจึงออกเดินทางไปฝรั่งเศส และได้ไปพบกับตั้มหรือฟิลิท์ ที่นั่น ตั้มทำให้ทั้งสองได้คิดว่า "คนอื่นได้มาต่างประเทศก็เพื่อมาเที่ยว แต่สองคนนี้อยู่แต่ในครัว" ต่อมาเชอรีได้แสดงฝีมือทางสถาปัตยกรรมของตน ในงานแสดงผลงานศิลป์ที่จัดโดยตั้มและเพื่อนของตั้ม จนได้รู้จักกับชาวอิตาลีที่สนใจงานของเชอรี และเสนอให้เธอไปร่วมงานด้วย ซึ่งเชอรีก็ตกลง

จากนั้นทั้งสองก็ได้ไปที่อิตาลี และไปทำงานที่ร้านอาหารไทยในเวนิสแต่เชอรีโกงเงินเจ้าของร้าน ทำให้นุ่นซึ่งเป็นคนโกง (แต่เชอรีเป็นคนคิดแผน) และโดนส่งกลับประเทศไทย เชอรีรู้สึกผิดและถ่ายคลิปขอโทษไว้ เมื่อถึงวันเกิดของกาลิเลโอตามที่ทั้งสองได้สัญญาไว้ว่าจะมาที่หอเอนปิซ่าเพื่อจะมาพิสูจน์ว่าหอมันจะล้มหรือเปล่า แต่นุ่นไม่อยู่เชอรีจึงส่งข้อความไปหาตอนที่ทำงานเชอรีกลัวนุ่นโกรธจึงไม่ได้ติดต่อไป และนุ่นก็ส่งข้อความกลับมาว่า "ใครคิดถึงบ้านบ้าง ยกมือขึ้น" ทำให้เชอรีซึ่งใจและกลับไปประเทศไทยและทั้งสองก็เป็นเพื่อนรักกันเหมือนเดิม

บ้านฉัน ตลกไว้ก่อน

ต๊อกรู้เกิดมาในครอบครัวที่สี่บ่หอดเสียงหัวเราะกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ความหวังของพ่อคือการปั้นต๊อกให้กลายเป็นหัวหน้าคณะตลกคาเฟ่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทยโดยไม่ได้เฉลียวคิดเผื่อใจซักนิดเลยว่า ทายาทของครอบครัวตลกจะเกิดมาเป็นเด็กผีต

ตั้งแต่เล็กจนโต ทุกครั้งที่ขึ้นเวที ต๊อกจะมีความสามารถในการสะกดคนดูให้เงิบกริบด้วยมุขสุดแป้ก แต่ถึงอย่างนั้น ต๊อกก็ยังมุ่งมั่นที่จะเป็นตลกแบบพ่อให้จงได้ เพราะต๊อกกลัวว่า พ่อจะไม่รัก ถ้าเขาไม่ตลก หลังจากทีอดหลับอดนอนคิดมุขคาเฟ่อยู่หลายคืน ใบหน้าที่เคยเกลี้ยงเกลาของต๊อกในวัย 12 ขวบก็กลายเป็นสิ่วเป็นครั่งครั้งแรกในชีวิต และที่คลินิกรักษาสิ่วชื่อดังของจังหวัดนั่นเอง ต๊อกก็ได้พบกับ หมอน้ำแข็ง คุณหมอสิ่วที่มีเสียงหัวเราะไพเราะที่สุดในโลก พลันที่หมอน้ำแข็งชมว่า ต๊อกตลกดี ต๊อกก็ตกหลุมรักคุณหมอแสนสวย ใจดี ผู้มีอายุมากกว่าเขาถึงหนึ่งรอบในวินาทีนั้น

นับแต่นั้นมา ต๊อกเพียรทำร้ายผิวหน้าตัวเองทุกวิถีทาง อาทิจีนซ็อกโกแลตแทนข้าว ใช้ชันโลต์ล้างหน้า ให้หมาเลีย ฯลฯ เพื่อจะได้บากหน้าไปปะกั๊บไปให้คุณหมอลูบไล้ทุกอาทิตย์ เพราะต๊อกฝันไปถึงขั้นว่า โตขึ้น เขาจะเป็นตลกที่มีเมียสวยที่สุดในลพบุรี แต่ต๊อกก็เพิ่งได้มาลวงรู้ว่า คุณหมอน้ำแข็งเองก็มีปัญหาหัวใจที่กำลังต้องการความช่วยเหลือ ต๊อกก็มุ่งมั่นจะปกป้องคุณหมอที่รักอย่างสุดความสามารถ เพียงแต่ปัญหาของผู้ใหญ่บางครั้งก็ยากเกินกำลังสมองเด็กสิบสองขวบจะขบคิด งานนี้ต๊อกจึงต้องอาศัยพ่ออีกแรง ในการช่วยเยียวยาหัวใจให้กับคุณหมอสิ่วคนสวยด้วยวิธีของตลกคาเฟ่

วัยรุ่นพันล้าน

อิทธิพัทธ์ กุลพงษ์วณิชย์ เจ้าของธุรกิจสาหร่ายเถาแก่น้อยมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ โดยนำเสนอชีวิตช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย ก้าวสู่นักศึกษามหาวิทยาลัย จุดเริ่มต้นเส้นทางธุรกิจก่อนก้าวขึ้นเป็นวัยรุ่นพันล้าน ด้วยความมุ่งมั่น จริงจัง ไม่ท้อถอย ไม่ยอมแพ้ ในทุกวิกฤติทุกปัญหาที่ประเดประดังถล่มเข้ามาใส่ชีวิต ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้เป็นอย่าง สร้างแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนชีวิตยามที่ประเทศกำลังประสบมหาอุทกภัยที่หนักหนาสาหัสอยู่ในขณะนี้

วิกฤติในครอบครัวต้อบเริ่มก่อตัวขึ้นเมื่อธุรกิจของพ่อเริ่มมีปัญหา ขณะที่ต้อบเองก็กำลังสาละวนอยู่กับการขายอาวุธในเกมออนไลน์ซึ่งสร้างรายได้เดือนละหลายแสนบาท แล้ววันหนึ่งไอดีเล่นเกมออนไลน์ของเขาถูกปิดลง รายได้ที่เคยมีหดหาย ต้อบจึงมองหาธุรกิจใหม่เพื่อสร้างรายได้ทดแทน เริ่มต้นด้วยการขายทีวีดีจากจีนแดงแต่ก็ถูกคนขายหลอกนำสินค้า ไร้คุณภาพมาขายให้ จากนั้นหันมาขายเกาลัดในห้างสรรพสินค้าแต่ก็พบอุปสรรคเมื่อเครื่องคั่วเกาลัดได้สร้างเขม่าควันดำให้กับฝ้าเพดานของห้าง กิจการนี้จึงมีอันต้องล้มเลิกไป

ด้วยความมุ่งมั่นจริงจังไม่ยอมแพ้ต้อบมองหาธุรกิจตัวใหม่ และสาหร่ายทอดที่เขาได้ชิมขณะแพนสาวยื่นให้ระหว่างขับรถ ได้จุดประกายความคิดให้ต้อบเริ่มต้นธุรกิจขึ้นใหม่อีกครั้ง ขณะที่ธุรกิจสาหร่ายเพิ่งเริ่มต้น ต้อบได้พบว่าครอบครัวถูกฟ้องล้มละลาย บ้านกำลังถูกขายทอดตลาด รายได้จากการขายสาหร่ายในห้างคงไม่เพียงพอจะใช้หนี้ที่สูงถึง ๔๐ ล้านบาท ต้อบมองว่าเซเว่นอีเลฟเว่นคือช่องทางกำหนดยสินค้าช่องทางเดียวที่จะสร้างรายได้มากพอให้ใช้หนี้ได้ก่อนนี้ได้ทั้งหมด และนั่นคือก้าวแรกของเด็กวัยรุ่นติดเกมที่ไม่เรียนหนังสือ ก้าวขึ้นเป็นเจ้าแก่น้อยเศรษฐีพันล้าน หลังจากส่งมอบสินค้างวดแรกให้กับเซเว่นอีเลฟเว่นได้สำเร็จ

suck seed ห่วยชั้นเทพ

เปิด เด็กประถมศึกษาที่ไม่เคยฟังเพลง นอกจากจะไม่ชอบฟังเพลงและยังเข้าใจเอาเองผิด ๆ ว่า เพลงเร็วเรียกเพลงร็อค เพลงช้าเรียกเพลงรัก ส่วนเพลงไทยนั้นก็แค่สองประเภทคือ เพลง แกรมมี่ และ อาร์เอส

เปิดหัดเล่นดนตรีเพียงเพราะแอบหลงรักเอิญ เพื่อนร่วมห้อง ได้ทำให้เขารู้จักกับเพลง และความรัก เอิญสอนเปิดว่าเวลาเราฟังเพลงก็จะเหมือนมีเพื่อนมาอยู่ข้าง ๆ เปิดเลยอยากเป็นคนข้าง ๆ เอิญบ้าง ยิ่งรู้ว่าเอิญเป็นสาวหูเหล็ก เป็นสาวชอบฟังเพลงร็อคที่คลั่งไคล้ก็ตาร์ฮิโรเป็นชีวิตจิตใจ เปิดจึงเกิดแรงฮึดที่จะผันตัวเองจากไอ้แหยชื้อายให้กลายเป็น ร็อคเกอร์

แต่รักครั้งแรกก็ต้องแตกสลาย เมื่อเอิญต้องย้ายไปไกลแสนไกล เวลาผ่านไปไฉนถึง ม.6 เอิญก็กลับมาพร้อมกับความน่ารักและฝีมือกีตาร์ชั้นเทพ เปิดที่ยังเซยเหมือนเดิมจึงจับมือกับ คุ้งมือกีตาร์ของวงนั้นมีบ้านเป็นโรงรับจำนำซึ่งเปรียบเสมือนดิสเนีย์แลนด์ของเพื่อน ๆ ของเก่าของคนอื่น จะกลายมาเป็นของเล่นชิ้นใหม่ของคุ้งเสมอ ตั้งแต่ประถมยันมัธยมคุ้งคือผู้นำเทรนด์ ไม่ว่าจะเล่นเกมสื่่แพมิกอมโรลเลอร์เบลด ตุ้สติกเกอร์ เกมเต้่น โฟโต้ฮันท์ คุ้งเป็นต้องได้ประเดิมเป็นคนแรก เป็นเพื่อนสนิทสุดเกรียนที่วัน ๆ คิดแต่จะจีบผู้หญิง ฟ่วงด้วย เอ็กซ์ มือกลองบ้าพลังที่อยากสอยดาวโรงเรียนที่แอบชอบอยู่ รวมกันเป็นสามตัวห่วย ตั้งวงเพื่อจีบสาวสวย

คุ้งอาจจะมีชะตากรรมเป็นถึงไอ้ดอลของโรงเรียน ถ้าจะไม่มีกรรมมาบังให้คุ้งดันมีฝาแฝดชื่อ เค น้องชายที่ห้เรียนเก่งกว่า ที่สำคัญเคยังเป็นมือกีตาร์ของวงโรงเรียนที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนเข้าประกวด Hot Wave Music Award ไม่ต้องสงสัยเลยว่าความฮือตของเค จะทำให้คุ้งกลายเป็นแค่ฝาแฝดเค ในสายตาของทุกคน ในปีสุดท้ายของชีวิตมัธยมปลาย เมื่อวงของเค ลงสมัคร Hot Wave โดยมีเอิญเข้าร่วมในฐานะนักร้องนำ เปิดและคุ้งจึงจับมือกันปฏิบัติตัวเองฟอร์มวง SuckSeed ขึ้นมาหาญกล้าท้าแข่งเพื่อพิสูจน์ให้คนที่พวกเขาทั้งรักทั้งอยากเอาชนะได้เห็นว่ พวกเขาไม่ใช่แค่ “ตัวห่วย” อย่างที่ใคร ๆ คิด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	MISS CHEN CHEN (ชฌานิศ)
วัน เดือน ปีเกิด	๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๐
ที่อยู่ปัจจุบัน	๑๒๐๓/๒๘ หมู่ ๑๒ ตึก ๖ โครงการเดอะพาร์คแลนด์ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ศิลปศาสตรบัณฑิต (ธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว)
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ ครูสอนภาษาจีน โรงเรียนยอแซฟอยุธยา ตำบลปากกราน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานในปัจจุบัน	พ.ศ. ๒๕๕๖ - ปัจจุบัน ครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมาเรียลัย เขตลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร